

Giới thiệu Cữu Chuyển Cuồng Thần Convert

Tám thế tu hành đều không quá, ngu người Tinh Thần Tử nhập vào thân trở thành hoàn khổ thiếu gia Tiêu Thần, dùng tám thế tu hành kinh nghiệm nhập võ, tru cường địch thí đối thủ.

Ta cuồng nên ta tại, soạn thiên cải mệnh, đều có ta định!

Bạn đang đọc truyện *Cữu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 01: Thận Hư Công Tử

Chương 01: Thận Hư công tử

Đại Sở nội địa, Dự Châu.

Lập hướng 60 năm Đại Sở đế quốc, vượt qua trăm phế đạo hưng quá trình, khắp nơi là một mảnh tường hòa hảo khí.

Thích thú Dương huyện trên đường cái người đến người đi, khắp nơi tràn ngập người bán hàng rong rao hàng thanh âm, thành nam kiến trúc phong cách rõ ràng muốn so với thành bắc xa hoa rất nhiều, nhất to lớn không ai qua được phố đông nhà này, cửa ra vào hai bên ngồi cạnh một cái cao hơn người sư tử bằng đá.

Hồng sắc son son đại môn bên trên, xếp đặt lấy chính tề đồng thau cái đỉnh, khí phái môn lâu, nước trên mái hiên treo màu đen tám biển, bên trên sách năm cái Long Phi Phượng Vũ mạ vàng chữ to -- sắc tạo Tiêu Hầu phủ.

Nhưng kỳ quái chính là, tương đối với quanh thân mấy gia cửa ra vào náo nhiệt tình cảnh, tại đây được cho trước cửa có thể giăng lưới bắt chim.

Hết cách rồi, rõ ràng là nơi đây xa hoa nhất nhất khí phái tòa nhà, phản chẳng những nhà khác náo nhiệt, trong lúc vô hình càng là tăng thêm một phần quý dị.

Tiểu Hầu gia Tiêu Thần hắc lấy khuôn mặt đi vào đại môn, hành động tùy tùng nhi gã sai vặt cũng rũ cụp lấy khuôn mặt.

Quản gia ngăn lại gã sai vặt, hỏi: "Chuyện gì xảy ra nhi, vừa rồi Tiểu Hầu gia không phải vô cùng cao hứng đi ra ngoài đấy sao?"

Gã sai vặt cười khổ mà nói: "Đúng vậy a, ai nghĩ đến vừa xong trên đường, không biết ai hô một tiếng 'Tiêu gia Tiểu Hầu gia đến rồi, mọi người tranh thủ thời gian mang theo khuê nữ vợ chạy a', sau đó một phố người thời gian nháy con mắt chạy sạch sẽ, Tiểu Hầu gia mặt lúc ấy tựa tái rồi."

Quản gia thở dài, thầm nghĩ chúng ta vị này Tiểu Hầu gia a, thật đúng là bị người "Kính yêu".

Ai cũng không biết, giờ phút này Tiểu Hầu gia, căn bản không phải trước khi chính là cái kia Tiểu Hầu gia, xác thực nói trước kia Tiểu Hầu gia đã bị chết.

Chiếm cứ thân thể của hán người gọi Tinh Thần Tử, đồng dạng là cái vận mệnh bi thảm tới cực điểm gia hỏa, tám thế tu hành tất cả đều tiêu có sở thành, nhưng mỗi lần đều là tại máu chốt nhất Thăng Tiên thời khắc kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Cũng may hán hiệu được soạn thiên cải mệnh phương pháp, mỗi lần đều có thể tại tan thành mây khói trước khi, đem một bộ phận ý thức tổng xuất khu vực nguy hiểm, tìm được một cái phù hợp thân thể cho mình dùng, bắt đầu lại từ đầu tu luyện.

Lần này có chút bất đồng, đầu tiên nơi này là một cái hán theo chưa có tiếp xúc qua thế giới, đoán chừng là soạn thiên cải mệnh số lần nhiều lắm, lọt vào Thượng Thiên trừng phạt a, hán cũng không biết như thế nào tự đến nơi này.

Tiếp theo, bởi vì thời gian khẩn cấp, tăng thêm đối với cái thế giới này quá mức lạ lẫm, lập tức còn sót lại ý thức muốn triệt để tan thành mây khói, căn bản không kịp tuyển chọn thích hợp hơn thân thể..

Tiểu Hầu gia tên là Tiêu Thần, là khai quốc huyện hầu Tiêu Thiên hào cháu trai, bởi vì lão ba tráng niên mất sớm, hán thuận lợi trở thành Hầu tước người thừa kế. Vài ngày trước thăng này cũng không biết ăn hết cái gì không sạch sẽ thứ đồ vật, thượng thổ hạ tả làm cho đi đời nhà ma, sau đó mới bị Tinh Thần Tử chiếm được tiện nghi.

Chiếm cứ thân thể này thời điểm, hán đồng thời kế thừa Tiêu Thần khi còn sống toàn bộ trí nhớ. Vị này Tiểu Hầu gia là cái mười phần đại hoàn khổ, ý vào gia gia là thích thú Dương huyện hầu, không ít làm chuyện xấu.

Cái gì điều - đùa giỡn đại cô nương vợ bé, cái gì ý thế hiếp người, dù sao là ngoại trừ công việc tốt bên ngoài, vị này Tiểu Hầu gia cái gì đều làm.

Để cho nhất hần tiếp chịu không nổi là, mười tám tuổi thân thể, thậm chí có nghiêm trọng Thận Hư hiện tượng, đây quả thực làm cho người tức lộn ruột.

Cũng chính bởi vì như vậy, hần có một cái rất vang dội danh hào -- Thận Hư công tử.

Tại nơi này cường giả vì tôn thời đại, Thận Hư công tử không hề tiến tới chi tâm, tự đợi đến gia gia đậm chàm, kế thừa hần tước vị, sau đó tiếp tục tiêu điều tự tại.

Trở thành thân thể tân chủ nhân về sau, hần tại giường bên trên trọn vẹn nằm hai ngày, mới đứng ra một ít khí lực. Vô cùng cao hứng đi ra ngoài trên đường phố, vốn định lấy tiếp xúc thoáng một phát Tân Thế Giới, không nghĩ tới xuất hiện kết quả như vậy, Tinh Thần Tử... Không hiện tại có lẽ gọi Tiêu Thần, trong nội tâm cái kia khó chịu nhiệt tình, tự đừng nói nữa.

Như là đã đã trở thành thân thể này tân chủ nhân, như vậy nhất định tu làm ra cải biến, chẳng những muốn vẫn hồi chính mình thối tới cực điểm thanh danh, nhưng lại phải nắm chắc thời gian tu luyện, lại để cho chính mình trở thành một gã cường giả.

Cho nên hần quyết định tìm gia gia, đem đối với chính mình bất lợi sở hữu phương diện đều đảo ngược.

Tại hần kế thừa trong trí nhớ, gia gia Tiêu Thiên hào là cái từ lòng mảy thiện mục đích lão nhân, có thể là bởi vì trung niên tang tử nguyên nhân a, lão Hầu gia đối với hần căn này dòng độc đinh rất là để ý, từ nhỏ nuông chiều từ bé.

Phía trước mấy đời làm người, hần tất cả đều đem tinh lực đặt ở trên việc tu luyện, chưa bao giờ thể nghiệm qua thân tình cảm giác. Lần này là bất đồng thế giới, nhưng lại nhiều hơn cái gia gia, lại để cho hần cảm thấy thật ấm áp, vì bảo trì loại này được đến không dễ cảm giác, hần quyết định hảo hảo cho người đương cháu trai.

Đi vào lão Hầu gia thư phòng, Tiêu Thần vừa muốn đối với gia gia hành lễ, đầu đầy tóc trắng Tiêu Thiên hào chỉ lên trước mặt hồng hộp gỗ, trước một bước nói: "Thần nhi, đây là ngươi tháng sau tiền tiêu vật, so tháng trước nhiều gấp đôi, có lẽ đủ ngươi uống hoa tửu được rồi."

Tiêu Thần tâm âm đồng thời, cũng ngội lạnh một nửa nhi, tục ngữ nói từ gia nhiều bại tôn, ngài lão sẽ không liên như vậy dễ hiểu đạo lý cũng đều không hiểu a?

Hần hít sâu một hơi, trịnh trọng chuyện lạ nói: "Gia gia, Tôn nhi không muốn làm tiếp một cái ăn chơi thiếu gia rồi."

Lão Hầu gia vốn là sững sờ, trong ánh mắt vẻ mừng như điên lóe lên rồi biến mất, cau mày nói: "Thần nhi, ngươi có phải hay không bị bệnh, muốn hay không gia gia lại để cho người thỉnh đại phu tới?"

Tình huống như thế nào, cái này không khoa học!

Nói ra vừa rồi câu nói kia trước khi, Tiêu Thần trong lòng nghĩ giống như qua lão Hầu gia sẽ làm ra bất luận một loại nào phản ứng, chỉ cần không có có trước mặt loại này.

Cháu trai là cái gì mặt hàng, đương gia gia không có khả năng không biết, đều nói lăng từ hồi đầu vô cùng quý giá, văn bối có ý nghĩ như vậy, hần là rất hưng phấn một sự kiện a.

Hần trịnh trọng chuyện lạ lại nói một bên: "Ta muốn sửa chữa, làm người tốt."

Tiêu Thiên hào ánh mắt sáng quắc nhìn xem hần, đã qua thời gian thật dài, giận dữ nói: "Thần nhi, ngươi thật sự là nghĩ như vậy?"

Có ý tứ gì, lão gia tử chẳng những không có biểu hiện ra mấy may vui vẻ, ngược lại cảm thấy rất thất vọng, chẳng lẽ lại làm cái ăn chơi thiếu gia, là ánh sáng cạnh cửa sự tình sao?

Nhìn xem Tôn nhi như ngọc non nớt khuôn mặt, lão gia tử rốt cục nở nụ cười, cười rất vui vẻ: "Ta biết ngay, ta Tiêu Thiên hào cháu trai, làm sao có thể một mực tình nguyện dọa - roi. Chỉ là gia gia thật không ngờ, ngươi tuổi còn trẻ sẽ có ý nghĩ như vậy, đánh nữa gia gia một trở tay không kịp a."

Tiêu Thần đều nhanh phát điên rồi, rốt cuộc là cái gì cái ý tứ, có thể nói minh bạch một chút sao?

Lão gia tử cũng không có ý định giải thích, mà nói: "Thần nhi, tiếp tục làm người ăn chơi thiếu gia, đây là gia gia đối với yêu cầu của ngươi, có thể làm được sao?"

"..."

Thật sự là không hiểu nổi lão đầu nhi là nghĩ như thế nào, hần về mặt thất vọng lý khai thư phòng.

"U, đây không phải chúng ta Tiêu gia Thận Hư công tử sao?" Một cái cực kỳ không cùng - hài thanh âm vang lên: "Lại đi theo đại gia gia muốn tiền tiêu vật a, thật sự là rất có đã có tiền đồ!"

Tiêu Thần ngẩng đầu nhìn lại, chứng kiến chính là một cái 18-19 tuổi thiếu niên mặc áo gấm, kế thừa trí nhớ nói cho hần biết người này tên là Tiêu Buồn, quan hệ của hai người cũng không tốt.

Tiêu buồm là Tiêu Thiên hào đệ - đệ Tiêu Thiên xa cháu trai, cùng Tiêu Thần ngang hàng, tuổi còn trẻ đã là ngưng Võ Cảnh Lục cấp cao thủ, được vinh dự Tiêu gia bối chữ tiểu đệ nhất nhân.

"Lão tử làm gì, quản người điều sự?" Tiêu Thần ly khai gia gia trước thư phòng, trịnh trọng chuyện lạ đáp ứng lão nhân gia nhất định hoàn thành nhiệm vụ, tự nhiên muốn cầm làm ra một bộ hung hăng can quấy bộ dạng đi ra, nếu không như thế nào không phụ lòng chính mình cái hoàn khổ đại thiếu danh hào.

Tiêu buồm vốn là sững sờ, thâm nghĩ tiểu tử này bình thường thấy ta, tự cùng chuột gặp phải mèo, hôm nay như thế nào như vậy có dũng khí? Hắn âm hiểm cười cười: "Đường đệ, nghe nói người mấy ngày hôm trước hơi kém chết ở giường bên trên, thượng thổ hạ tả tư vị nhất định rất thoải mái a. Bất quá mạng của người thật đúng là đại, ăn hết hai người phân mạn anh tử, vậy mà không có bị độc chết."

Tiêu Thần trừng mắt: "Mạn anh tử, là người cho ta hạ độc?"

"Đúng thì thế nào, người đi theo đại gia gia cáo trạng a, người có chứng cứ sao? Lần trước không có độc chết người, coi như người may mắn, lần sau tuyệt đối sẽ không bắt quá vận khí tốt như vậy." Tiêu buồm cười lạnh nói.

"Ta chết đi, người có thể kế thừa gia gia tước vị, đúng không?" Tiêu Thần âm điệu đồng dạng lạnh như băng.

Tiêu buồm không che dấu chút nào nói: "Đúng vậy, người cái này đầu củi mục căn bản không xứng kế thừa tước vị, ta mới là nhất người thích hợp! Người nhất định không phục lắm a, có loại tự lên lời dài cùng ta so một hồi, nhìn xem ai mới càng có tư cách!"

Vì chứng minh mình mới là Tiêu gia mạnh nhất người, hắn không tiếc để lộ hạ độc chuyện này, vì chính là chọc giận Tiêu Thần.

Này một ít tiểu xiếc, Tiêu Thần há có thể xem không rõ, cười nói: "Tốt, ta tiếp nhận người khiêu chiến, ngày mai giữa trưa trên lôi đài gặp."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 02: Võ Hồn thức tỉnh

Chương 02: Võ Hồn thức tỉnh

Đông Phương đại lục, Đại Sở Hoàng Triều thống trị ở dưới Hoa Hạ chi địa, nơi này là cường giả thế giới.

Các cường giả có được một cái cực kỳ vang dội danh tự -- Hồn Sĩ!

Hồn Sĩ là chỉ thể nội hồn lực sau khi giác tỉnh, thông qua cố gắng tu luyện thành vì cường giả người. Dựa theo đẳng cấp chia làm ngưng Võ Cảnh, Hóa Võ cảnh, Khí Võ cảnh, Tiên Võ cảnh, Huyền Vũ cảnh cùng Thánh Võ cảnh sáu cấp độ, mỗi cấp độ căn cứ cao thấp bất đồng, vừa nện chia làm mười cấp bậc.

Tiêu gia gia chủ Tiêu Thiên hào, Tam cấp Tiên Võ cảnh cao thủ, đi theo Đại Sở khai quốc Hoàng đế đánh Đông dẹp Bắc, vì quốc gia lập công lao hân mã. Dựa theo công lao của hắn ít nhất có thể phong cái Vương tước, nhưng bởi vì phạm vào mấy cái sai, bị một triệt đến cùng, chỉ lẫn lộn cái khai quốc huyện hầu phong hào..

Tiêu gia đích truyền nhất mạch người Đình Bất vương, Tiêu Thiên hào chỉ có một nhi tử, hơn nữa tráng niên mất sớm, hiện tại chỉ còn lại có Tiêu Thần cái này một cái cháu trai.

Tiêu Thiên hào đệ - đệ Tiêu Thiên xa cái kia một chi, nhưng lại con cháu đầy đàn, nhiều người lực lượng đại những lời này thật là có đạo lý, những năm này Tiêu Thiên xa một nhà cơ hồ đem cầm Tiêu phủ từng cái khâu. Cũng chính bởi vì như vậy, Tiêu buồm mới có không an phận chi muốn, tại hắn xem ra chỉ cần Tiêu Thần cái này đích truyền dòng độc đinh chết rồi, như vậy thừa kế võng thế Hầu tước, tự nhất định sẽ rơi tại chính mình trên đầu.

Vì đạt tới chính mình mục đích, hắn nhiều lần hướng đường đệ thi dùng độc thủ, thành công lừa gạt hắn ăn song phần độc được mạn anh tử.

Nếu không phải Tinh Thần Tử kịp thời "Tiếp quản" cái này cỗ thân thể, hắn đã noi theo cái kia tráng niên mất sớm lão ba đi.

Trở lại gian phòng của mình, Tiêu Thần bắt đầu suy tư ngày mai lôi đài tỷ thí, dùng hắn tám thể tu luyện kinh nghiệm, muốn tại trong thời gian ngắn trở thành một gã cao thủ, không phải việc khó gì.

Theo trên giá sách cầm lấy một bản bìa mặt bên trên tích một tầng dày đặc tro bụi sách, đây là Tiêu Thiên hào tự tay viết tu luyện bí tịch 《 thiên Tiêu

quyết 》.

《 thiên Tiêu quyết 》 bị thế nhân phong làm Hoa Hạ đại lục Tứ đại pháp quyết tu luyện một trong, bao nhiêu người cảm thấy có thể liếc mắt nhìn đều là lớn lao vinh hạnh, nhưng đối với trước khi Tiểu Hầu gia mà nói, tựa tính toán chỉ là dùng để tràn ngập rỗng tuếch giá sách, hắn đều ghét bỏ đấy.

Xem hết cả bản 《 thiên Tiêu quyết 》，hắn đối với Hồn Sĩ đã có sợ bộ nhận thức, Hồn Sĩ là dùng thể nội hồn lực làm cơ sở, tu luyện võ công chiêu thức, cùng lúc trước hắn phương thức tu luyện mặc dù có khác nhau rất lớn, nhưng là có chung chỗ.

Hắn định dùng phương thức của mình tu luyện 《 thiên Tiêu quyết 》，đầu tiên cần phải làm là lại để cho biến mất hồn lực lần nữa thức tỉnh.

Ngồi xếp bằng, song chưởng Hướng Thiên.

Đây là một cái so sánh phức tạp quá trình, tại Hoa Hạ đại lục, chỉ có một phần mười người có thể cảm giác được hồn lực tồn tại, do đó trở thành một gã Hồn Sĩ.

Tám thế tu hành, bất kể là tâm trí hay vẫn là tại phương diện tu luyện, hắn cũng đã thập phần thành thục rồi, nhắm mắt lại một khác, cũng đã thành công tiến - nhập không minh trạng thái, toàn bộ thể giới đều đi theo an tĩnh lại, thân thể mỗi một chỗ lỗ chân lông, cũng có thể cảm giác được không khí chính là lưu động.

Tiêu Thần cái này cỗ thân thể thật sự là quá một chút nào yếu ớt, thân là ăn chơi thiếu gia, tuy nhiên tuổi còn trẻ lại thời gian dài lưu luyện tại nơi bướm hoa, thể cho nên cốt cách, kinh mạch, nội tạng chờ các mặt, đều đã bị rất nghiêm trọng ảnh hưởng.

Người có ba hồn bảy vía, tam hồn theo thứ tự là Mệnh Hồn, Thiên Hồn cùng Địa Hồn, Thiên Địa hai hồn du cách tại bên ngoài, chỉ có Mệnh Hồn ở lại thể nội, cái gọi là hồn lực thức tỉnh, tựa là cảm ứng được Mệnh Hồn tồn tại.

Rất nhanh, hắn cảm giác được trong thân thể có một cỗ rất yếu ớt khí tức tại chậm rãi lưu chuyển, cái này là hồn lực.

Trải qua một phen nếm thử, hắn thành công đã khống chế cỗ khí lưu này, dẫn đạo chúng tại kỳ kinh bát mạch trong vận hành, vận hành phương thức cũng không có dựa theo 《 thiên Tiêu quyết 》，mà là sử dụng kiếp trước tu tiên lúc Luyện Khí phương pháp.

Theo thời gian trôi qua, hồn lực đang không ngừng tăng cường, hơn nữa trở nên càng thêm tinh thuần, cùng lúc đó kinh mạch đã ở dần dần bị mở rộng, độ rộng có chỗ gia tăng.

Lại để cho hắn hưng phấn chính là, loại này căn vốn không thuộc về Hồn Sĩ phương thức tu luyện, vậy mà thành công rồi, hơn nữa rõ ràng so 《 thiên Tiêu quyết 》 lợi hại hơn.

Dựa theo 《 thiên Tiêu quyết 》 phương pháp, một cái Đại Chu thiên vận chuyển cần nửa giờ thời gian, mà bây giờ thông qua bất đồng vận chuyển phương thức, chỉ cần không đến một phút đồng hồ thời gian.

Cái này ý nghĩa loại tu luyện này phương thức, so 《 thiên Tiêu quyết 》 phải nhanh ít nhất gấp đôi.

Tiêu gia 《 thiên Tiêu quyết 》 sở dĩ có thể bị định giá bốn đại công pháp một trong, một điểm rất trọng yếu cũng là bởi vì tu luyện thành hiệu nhanh, Tiêu Thần cái này vừa mới tiếp xúc đến Tân Thế Giới mới vài ngày người, vậy mà sáng tác ra một loại so 《 thiên Tiêu quyết 》 càng ngu công pháp.

Chín cái Đại Chu ngày sau, hắn mở to mắt, trong đôi mắt kim quang lóe lên rồi biến mất.

Hắn đã thành công khôi phục trước khi đẳng cấp -- Tứ cấp ngưng Võ Cảnh Hồn Sĩ, cảm giác toàn thân tràn đầy lực lượng, đứng hoạt động một chút cánh tay đá đá chân, Tiêu Thần lầm bầm: "Tuy nhiên một lần nữa làm Hồn Sĩ, nhưng cùng Lục cấp Tiêu buồm còn có rất khoảng cách xa."

Ánh mắt của hắn lần nữa rơi vào 《 thiên Tiêu quyết 》 bên trên, bị gió nhẹ thổi mở đích một tờ bên trên, khúc đạo đầu hai chữ rõ ràng là -- Võ Hồn.

Hồn lực thức tỉnh, ý nghĩa người bình thường trở thành Hồn Sĩ, Võ Hồn thức tỉnh tức thì người đại biểu Hồn Sĩ bay lên đến rất cao cấp độ..

Mười người bên trong có thể ra một cái Hồn Sĩ, mười cái hồn sĩ bên trong có một người có thể đạt được Võ Hồn, Võ Hồn có thể là bình khí, dã thú, thực vật, thậm chí là nào đó hiện tượng tự nhiên, ví dụ như Phong Hỏa Lôi Điện các loại, có thể nói là cái gì cần có đều có.

Gia gia Tiêu Thiên hào Võ Hồn, là một đầu Kim Giáp một sừng tê giác, am hiểu đại lực xông tới, có thể đem địch nhân chính tề trận thể giải khai một cái lỗ hổng, đây là hắn năm đó có thể quát tháo sa trường lớn nhất dựa.

Võ Hồn thức tỉnh, đa số dưới tình huống, là ở Hồn Sĩ sơ đẳng thời điểm phát sinh, tận lực tĩnh lại hiện tượng cũng có, nhưng xác suất thành công có phần thấp.

Tiêu Thần quyết định sử dụng chủ động tĩnh lại phương thức, hắn chỉ dẫn lấy một cỗ hồn lực thông qua xiong bộ kinh mạch, một đường hướng lên cho đến đầu não tuyến yên, đây là một cái tràn ngập nguy hiểm quá trình, không nghĩ qua là tiếp theo làm bị thương não bộ, đem mình biến thành một đứm ngốc.

Ở kiếp trước tu tiên trong quá trình, hắn thường xuyên dùng phương thức như vậy kích thích khó có thể tu luyện tới não bộ, cho nên được cho quen việc dễ làm.

Ngay tại hồn lực tiếp xúc đến não tuyến yên một khắc này, đầu của hắn oanh một tiếng nổ tung rồi, lập tức trở nên trống rỗng, ngay tại hắn muốn mất đi ý thức một khắc này, chỗ trống trên tấm hình, xuất hiện một mảnh theo gió phất phới lá rụng.

...

Tiêu phủ, mọi người đều đang đàm luận cùng một sự kiện -- Tiêu Thần cùng Tiêu buồm lôi đài thi đấu..

"Tiêu Hào gia có phải điên rồi hay không, hắn tại sao có thể là Tiêu buồm thiếu gia đối thủ?" Một cái hạ nhân như thế nói.

"Còn không phải sao, một cái là Hồn Sĩ thiên tài, một cái là chính công cùi mục, như vậy thi đấu có ý nghĩa sao?" Cái khác hạ nhân nói.

Rất hiển nhiên, không có người tin tưởng Tiêu Thần là Tiêu buồm đối thủ.

Hậu viện sân luyện công, có một cái chuyên môn dùng cho trong tộc đệ tử luận bàn lôi đài, dùng khối lớn Thanh Thạch trải thành, thập phần hình thành.

Sự tình rơi vào tay Hào gia Tiêu Thiên hào lỗ tai rồi, hắn làm ra phản ứng đầu tiên cùng mọi người đồng dạng, tiểu tử này điên rồi a? Nhưng hồi tưởng bảo bối cháu trai ngày hôm qua đã từng nói qua, cái này không có lẽ ăn chơi thiếu gia có thể làm ra sự tình.

Chẳng lẽ, bảo bối Tôn nhi thật sự thay hình đổi dạng?

Nghĩ tới đây, lão Hào gia nhìn không được một hồi kích động, hắn ý định qua đi xem một cái.

Vào lúc giữa trưa, Tiêu buồm tại một đám đường ca đường đệ túm tụm xuống, về mặt hung hăng can quấy đi vào hậu viện, mang theo người thắng mới có biểu lộ.

Đường đệ Tiêu thành dùng rất khoa trương động tác nhìn khắp bốn phía một vòng, sau đó lại dùng rất khoa trương ngữ điệu nói: "Tiêu Thần cái kia căn cùi mục đầu rồi, ta như thế nào không thấy được hắn, nhất định là trốn trong phòng không dám ra đến, chúng ta Tiêu gia Thận Hư công tử, lập tức vừa muốn nhiều một cái danh hiệu -- co đầu rút cổ công tử, ha ha!"

Ha ha ha...

Một đám người bắt đầu hung hăng can quấy cười to, Tiêu Thiên hào sắc mặt trở nên rất khó coi, ai có thể lại để cho chính mình là trưởng bối đầu rồi, tổng không đến mức đi theo một đám văn bối cái lộn a, làm như vậy thật sự là có mắt - thân phận.

Đệ - đệ Tiêu Thiên xa cũng tới, trong cười mang theo vài phần thâm ý, đối với ca ca vừa chấp tay: "Huynh trưởng cũng tới, thật sự là khó được a."

"Thuận đường sang đây xem xem." Hắn ngữ khí bình thản mà nói.

Tiêu Thiên xa nở nụ cười: "Tiểu bối ở giữa luận bàn mà thôi, ai thắng ai thua không trọng yếu, huynh trưởng người cứ nói đi?"

Tiêu Thiên hào ngấm đệ - đệ liếc, đã người cảm thấy không trọng yếu, vì cái gì còn muốn tới? Không phải là muốn nhìn tôn tử của người cho cháu của ta khó chịu nổi ấy ư, bao nhiêu năm rồi người đều bị lão tử áp một đầu, cuối cùng tại cháu trai cái này đồng lứa nhi tìm được chút ít an ủi, về phần như vậy cao điệu sao?

Thêm nữa người bắt đầu ồn ào, bọn hắn đều cho rằng Tiêu Thần không dám tới ứng chiến.

Tiêu buồm cười nói: "Đã chúng ta Tiêu gia Thận Hư công tử không dám tới, mọi người tự tàn a, ta không sao cả!"

Tiêu thành lập tức nói tiếp: "Đường huynh người đã quên, tên kia đã đổi tên gọi co đầu rút cổ công tử hắn không đến, thắng người dĩ nhiên là là đường ca người..."

"Ai nói ta không dám tới?" Một cái hơi có vẻ đột ngột thanh âm vang lên, mọi người tất cả đều lắp bắp kinh hãi, theo thanh âm phương hướng nhìn lại, chỉ thấy Tiêu Thần đã đứng ở trên lôi đài.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 03: Một trận chiến lập uy

Chương 03: Một trận chiến lập uy

Một thân màu xanh nhạt trường bào, chân mặc đạp vân giày, tóc một tia bất loạn, Tiêu Thần loại này xuất hiện phương thức, đem tất cả mọi người trấn trụ.

Về phần hắn là lúc nào xuất hiện tại trên lôi đài, vậy mà không có người chú ý tới, cho nên mọi người càng cảm thấy giật mình.

Người khác không thấy được, là vì bọn hắn tu vi quá thấp, Tiêu Thần xuất hiện không thể tránh được một cái tầm mắt của người, hắn tự là Tiêu Thiên hào.

Tiêu Thiên hào biểu lộ vui mừng mồm lấy cái cằm, hắn liếc thấy ra tôn Tử Tiêu thần biến hóa, cấp bậc là Tứ cấp ngưng Võ Cảnh, toàn thân tản mát ra khinh thường muôn dân trăm họ khí chất, đây rõ ràng là có được Vô Hồn chi nhân tài năng bị khí tràng.

Tiêu buồm không chuẩn bị năng lực như vậy, có chút ngoài ý muốn nói: "Tiêu Thần, không nghĩ tới ngươi vậy mà thật sự dám đến."

Tiêu Thần cười nhạt một tiếng: "Cùng loại người như ngươi cấp bậc đối thủ đánh lôi đài, bản Tiểu Hầu gia vì cái gì không dám ứng chiến?"

"Cùi mục, ngươi tính hung hăng can quấy a!" Tiêu thành căn bản chính là cái chó săn, cái gì khó nghe đều có thể nói ra khẩu: "Ngươi nếu bị thua, phải đáp ứng co đầu rút cổ công tử cái này danh hào!"

Tiêu Thần dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn xem hắn, hỏi ngược lại: "Nếu như, Tiêu buồm thua đâu?"

"Ha ha ha, ta thua ta chính là co đầu rút cổ công tử!" Tiêu buồm cười lớn nói.

Thân là Tiêu hầu gia dòng chính người thừa kế, vậy mà có nhiều người như vậy cùng chính mình đối nghịch, bởi vậy có thể thấy được trước khi Tiêu Thần thật sự rất thất bại.

Đã hiện tại ta là Tiêu Thần, như vậy ngươi trước kia vứt bỏ thứ đồ vật, ta muốn dùng nắm đấm một lần nữa đánh trở lại!

Tiêu buồm song - chân đạp một cái, thân thể cao cao nhảy lên, trực tiếp đã rơi vào trên lôi đài.

"Tốt! Buồm ca hảo công phu, ngươi thắng định rồi!" Tiêu thành ở dưới mặt la to.

Tiêu buồm cũng xếp đặt cái thức mở đầu, dùng cười nhạo ngữ khí nói: "Tiêu Thần, ta cũng không muốn bị người nói làm là lấy lớn hiếp nhỏ, chỉ cần ngươi có thể tiếp được ở ta ba chiêu, tự coi như ngươi thắng!"

Lục cấp ngưng Võ Cảnh đối chiến Tứ cấp ngưng Võ Cảnh, đừng nói là ba chiêu, dựa theo bình thường đối phương liền một chiêu đều tiếp bất trụ, chỉ có lần lượt hành hạ phần.

"Đồng dạng tặng cho ngươi, ngươi nếu có thể tiếp ta ba chiêu, ngươi thắng!" Tiêu Thần không chút hoang mang mà nói.

Người ở dưới đài cười thành một mảnh, đặc biệt là Tiêu thành, động tác thập phần khoa trương.

Tiêu buồm cũng cười: "Tiêu Thần, ta thật không biết ngươi phần này tự tin cùng Bá khí, là từ đâu đến. Ta một mực đều xem thường ngươi, vừa rồi lại để cho ta đối với ngươi lau mắt mà nhìn, cho nên ta quyết định đem ngươi đánh thảm hại hơn một ít."

"Vậy thì đến đây đi." Tiêu Thần hướng phía hắn ngoắc ngón tay, đây là một loại rất nghiêm trọng khiêu khích động tác.

"Muốn chết!" Tiêu buồm cất bước về phía trước, sử xuất chính là Tiêu gia tuyệt học 《Liệt Phong quyền》, chém ra nắm tay phải mang theo vu vu tiếng gió.

Tiêu thành ở dưới mặt thế nào gào to hô nói: "Buồm ca một chiêu này 《đã sớm luyện tập thuần thục vô cùng, một quyền có thể đánh nhau đoạn ba thốn dây gỗ thông bản, đánh vào thân nhân tuyệt đối là đoạn cánh tay gãy chân..."

A...

Hết thắm một tiếng, ngay sau đó một bóng người bay ra lôi đài, trùng trùng điệp điệp nện ở hơn mười thước bên ngoài trên mặt đất.

Tiêu thành nói tiếp: "Đều thấy được chưa, buồm ca một quyền sẽ đem cái kia căn cùi mục đánh bay ra ngoài rồi, đây là tất nhiên kết quả... A, tình huống như thế nào?"

Một cho tới giờ khắc này, hắn mới nhìn đến đứng tại trên lôi đài chính là Tiêu Thần, bay ra ngoài chính là Tiêu buồm!

Tiêu Thiên xa là giật mình nhất chính là cái người kia, hắn xem thanh thanh sở sở, đương Tiêu buồm ra quyền thời điểm, Tiêu Thần cũng dùng giống nhau chiêu thức tiến hành ứng đối, Tứ cấp ngưng Võ Cảnh làm sao có thể cùng Lục cấp chống lại?

Đương hai người nắm đấm tiếp xúc một khác, ngoài ý muốn đã xảy ra, vốn là nên Tiêu Thần bị đánh bay, có thể kết quả lại là Tiêu buồm đã bay đi ra ngoài.

Nằm rạp trên mặt đất Tiêu buồm mình cũng không tin, hấn mạnh mà nhổ ra một búng máu, sau đó cảm giác được thể nội hồn lực bắt đầu tiêu tán.

Tiêu Thần tại vừa rồi một quyền ở bên trong, thí nghiệm tính gia nhập Võ Hồn lực đạo, lực đạo tốc hành Tiêu buồm cánh tay tiến - vào đến thân thể của hấn, một trận tàn sát bừa bãi, tạo thành rất nghiêm trọng hậu quả..

Tiêu buồm ngẩng đầu khóe miệng mang huyết hô: "Tiêu Thần, ngươi dám phế của ta tu vi?"

"Ta và ngươi tỷ thí công bình, hơn nữa ta dùng cùng ngươi giống nhau chiêu thức." Tiêu Thần ngữ khí bình thản nói: "Liên một chiêu đều tiếp bất trụ, trách ta sao?"

Tiêu Thiên xa bất chấp thân phận, một cái tung càn ngày đến cháu trai bên người, quả nhiên, Tiêu buồm hồn lực đang tại rất nhanh tiêu tán, trong nháy mắt biến mất sạch sẽ, theo Hồn Sĩ biến thành người bình thường.

Tiêu Thiên xa hai mắt đỏ thẫm: "Tiêu Thần ngươi hơi quá đáng, ta muốn phế ngươi!"

"Ta xem ai dám!" Tiêu Thiên hào âm thanh lạnh lùng nói, đồng thời thả ra Tam cấp Khí Võ cảnh Hồn Sĩ khí thế, nói: "Quyền cước không có mất, sinh tử bất luận, đây là Tiêu gia võ đài quy củ, ai dám phá hư cái quy củ này, bốn gia chủ định đưa hấn tại chỗ đánh chết!"

Cho tới nay, Tiêu Thiên hào đối với đệ - đệ một nhà đều rất khách khí, thậm chí đôi khi sẽ thả tung bọn hấn, thế cho nên Tiêu Thiên tại phía xa Tiêu phủ tay cầm nhiều hạng quyền hành, thập phần hung hăng càn quấy.

Tiêu Thiên xa quay đầu lại, hung dữ hô: "Ca, hấn phế đi cháu của ta!"

Tại phương diện khác, Tiêu Thiên hào có thể cho lấy hấn, nhưng chuyện này tuyệt đối không được, hấn cười lạnh nói: "Lôi đài luận võ vốn chính là quyền cước không có mất, tất cả An Thiên mệnh, đã Tiêu buồm lên đài, nên có loại này giác ngộ! Tài nghệ không bằng người, bị phế đi tu là đáng đời, Tiêu Thiên xa ngươi nghe cho ta, còn dám hồ đồ, đừng trách ta không niệm tình nghĩa huynh đệ!"

Tiêu Thiên xa chỉ phải cúi đầu, tại cuộc tỷ thí này chính giữa, Tiêu Thiên hào toàn thắng.

Tiêu thành muốn đi đỡ Tiêu buồm, còn không có cúi người, Tiêu Thần mở miệng: "Vừa rồi mắng ta củi mục gia hỏa, dám đến bên trên đánh với ta một hồi sao?"

Tiêu cố tình ở bên trong lộ bộ thoáng một phát, liền đường ca đều không phải là đối thủ của ngươi, ta có thể được không?

Trực tiếp cự tuyệt, cái này sẽ để cho hấn cảm thấy thật mất mặt, tự thay đổi một loại phương thức, nói: "Tiêu Thần, ngươi muốn lấy lớn hiếp nhỏ sao?"

Tiêu Hào gia mở trừng hai mắt: "Ta nếu nhớ không lầm, tại tuổi bên trên, ngươi thật giống như vẫn còn so sánh ta đại hai tháng a?"

"Ngươi... Ta, ta so ngươi đại sao?" Tiêu thành nhất thời từ nghèo, áp ứng tốt một hồi, mới nói: "Cấp bậc của ngươi so với ta cao, chẳng lẽ không phải lấy lớn hiếp nhỏ sao?"

Tiêu Thần nở nụ cười: "Tiêu buồm so cấp bậc của ta cao nhiều hơn, hấn khiêu chiến của ta thời điểm, ngươi vì cái gì không nói là lấy lớn hiếp nhỏ? Ít nói nhảm, ngươi mắng ta nhiều lần như vậy củi mục, ta là sẽ không dễ dàng buông tha ngươi, hoặc là lên đài đánh với ta một hồi, hoặc là quỳ xuống đất dập đầu một trăm lần."

"Tiêu Thần, ngươi không muốn khinh người quá đáng!" Tiêu thành tranh thủ thời gian quay đầu lại nhìn xem gia gia, hi vọng Tiêu Thiên xa có thể vì chính mình xuất đầu..

Tiêu Thiên xa chú ý lực tất cả Tiêu buồm trên người, nào có công phu quan tâm hấn.

Dập đầu nhận sai, cái kia quá thật xấu hổ chết người ta rồi, hấn mảy dạn mặt dày lên đài, vốn định nói vài lời chịu thua, nhưng Tiêu Thần đuổi ở phía trước nói: "Ngươi yên tâm, ta sẽ không giống đánh Tiêu buồm như vậy một quyền giải quyết vấn đề, ta sẽ hảo hảo mời đến ngươi, ding nhiều đánh gãy ngươi tứ chi!"

Bành... Răng rắc... A...

Theo tiếng kêu thảm thiết vang lên, Tiêu thành cánh tay trái bị cắt đứt, còn chưa kịp phát ra tiếng thứ hai kêu thảm thiết, đùi phải bị một cước giẫm đoạn, đau đến hấn hơi kém ngất đi.

"Ngươi nếu nhanh như vậy tự ngắt đi, có thể tự không thú vị!" Tiêu Thần một bên ngữ khí bình thản nói chuyện, vừa hướng lấy hấn quyền đấm cước đá.

Tất cả mọi người chấn kinh rồi, một chiêu đã bại Tiêu buồm, càng làm Tiêu thành đánh không hề có lực hoàn thủ, cái này hay vẫn là củi mục kiêu đại hoàn khố Tiêu Thần sao?

Tiêu Thiên hào về mặt vui mừng, hấn cũng chưa phát giác ra Tôn nhi loại làm này có cái gì không đúng, ngược lại rất hưng phấn, đánh trong đáy lòng ủng hộ hấn làm như vậy.

Tiêu Thiên xa quả nhiên bạc tình bạc nghĩa, ném đang tại trên đài bị đánh cháu trai, mang theo yêu mến nhất cháu trai ly khai, thời điểm ra đi thậm chí đều không quay đầu nhìn liếc.

Tiêu thành triệt để tuyệt vọng, hấn khác một chân cũng bị giẫm đoạn, tranh thủ thời gian cầu xin tha thứ: "Ngươi bỏ qua cho ta đi, ta mới là Tiêu gia lớn nhất củi mục..."

"Xem tại ngươi như vậy hiểu chuyện phần bên trên, mắng ta là củi mục chuyện này, coi như xong đi." Tiêu Thần rộng lượng mà nói.

"Cảm ơn, cảm ơn!" Tiêu thành mừng rỡ, cuối cùng là bảo trụ một điều cuối cùng cánh tay, Tiểu Hào gia lời nói xoay chuyển, dùng tay mo lấy cái cảm nói: "Thế nhưng mà vừa rồi, giống như nghe được có người bảo ta Thận Hư công tử."

Tiêu thành lập tức khóc: "Là lỗi của ta, ta mới là Thận Hư công tử..."

"Đã muộn!" Tiêu Thần bay lên một cước, ở giữa Tiêu thành đứng quần.

Bánh... Phốc...

Trúng toái thanh âm vang lên, Tiêu thành bạch nhãn một phen, trực tiếp đã hôn mê.

Tại mọi người sợ hãi vô cùng trong ánh mắt, Tiểu Hào gia động tác nhẹ nhõm vỗ vỗ tay bên trên Thổ, nói: "Ta nói muốn đoạn ngươi tứ chi, đã lưu lại một đầu cánh tay, vậy thì được tương ứng đánh gãy thứ năm chi mới được."

Nói xong, hấn theo trên đài nhẹ Phiêu Phiêu rơi xuống, mọi người vô ý thức đem lộ tránh ra, hấn không nhanh không chậm đi vào gia gia bên người.

Tiêu Thiên hào nhẹ giọng hỏi: "Thần nhi, ngươi Võ Hồn đã thức tỉnh, đúng không?"

"Đúng vậy, Tôn nhi Võ Hồn là..."

"Đi thư phòng của gia gia nói chuyện, không cần phải khiến người khác biết rõ ngươi Võ Hồn là cái gì."

"Tôn nhi tuân mệnh!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 04: Diệt Tử Võ Hồn

Chương 04: Diệt Tử Võ Hồn

Trong thư phòng, Tiêu Thiên hào cao hứng kêu to vài cuống họng.

Cháu trai đã có tiền đồ, hấn cái này đương gia gia tự nhiên trên mặt có quang, về sau xem ai còn dám nói ta Tiêu Thiên hào cháu trai là củi mục!

Một người cao hứng thật lớn một lát, hấn mới quay đầu lại hỏi nói: "Thần nhi, nhanh nói cho gia gia ngươi Võ Hồn là cái gì, vũ khí, mãnh thú hay vẫn là cái gì khác thứ đồ vật?"

Tiêu Thần sắc mặt xiết chặt, có chút bất đắc dĩ nói: "Gia gia, Tôn nhi Võ Hồn là một mảnh lá cây."

"Cái gì, một mảnh lá cây?" Lão Hào gia hơi kém không có đặt mông ngồi xổm trên mặt ghế, thì thảo lắm bản: "Lá cây, thế nào lại là một mảnh lá cây đâu rồi, theo ngươi vừa rồi biểu hiện đến xem, có thể nhẹ nhõm chiến thắng Lục cấp ngưng Võ Cảnh Hồn Sĩ, không phải là phế Võ Hồn a!"

Một lúc mới bắt đầu, Tiêu Thần cũng hiểu được là phế Võ Hồn.. Nếu như Võ Hồn là một gốc cây, cho dù là cái cây giống hoặc là vừa nảy mầm một hạt giống, chỉ cần siêng năng tu luyện, đều có thể lại để cho kỳ biến thành cành phồn Diệp Mậu che trời đại thụ, trở thành rất lợi hại Võ Hồn.

Nhưng bây giờ chỉ có một mảnh lá cây, so nhất phế Vô Hồn trong kế cuối có đại đều không bằng. Tối thiểu nhất sinh trưởng tốt có đại Vô Hồn, có thể cho chủ nhân tiện mạnh Sinh Mệnh lực, một mảnh lá cây có thể làm cái gì?

Có thể nói nó là phế Vô Hồn a, lại có thể biểu hiện ra mạnh mẽ như vậy sức chiến đấu, trực tiếp đưa hấn ngạnh sanh sanh kéo cấp ba cấp bậc, bằng không thì làm sao có thể đơn giản chiến thắng Tiêu buồm.

Tiêu Thiên hào ngẩng đầu, trầm giọng nói: "Thần nhi, đem người Vô Hồn phóng xuất ra, lại để cho gia gia nhìn xem."

"Vâng, gia gia!" Tiêu Thần bình tâm tĩnh khí, một mảnh hơi mờ lá cây trống rỗng xuất hiện, tại lão Hầu gia trước mặt thời gian dần qua phiêu động.

Đó là một mảnh cùng loại lá liễu màu xanh biếc lá cây, diệp mạch cùng hai bên thật nhỏ răng cưa thấp phần rõ ràng, cong cong cuống lá nhan sắc hơi thiếu một ít, nhưng cũng không lộ vẻ đột ngột, mà là thấp phần hoàn mỹ cùng phiến lá kết hợp cùng một chỗ.

"Thật sự là một mảnh lá cây, kỳ quái lá cây, tại sao có lá cây đâu? Ta được suy nghĩ thật kỹ, một mảnh lá cây đại biểu chính là cái gì?" Tiêu Thiên hào trầm mồi vẫn không có cách giải.

Tiêu Thần đồng dạng không hiểu, hấn đối với Hồn Sĩ, hồn lực cùng Vô Hồn rất hiểu rõ còn rất cạn mỏng, hy vọng có thể theo gia gia tại đây đạt được đáp án.

Tiêu Thiên hào cơ hồ trở mình lần sở hữu điển tịch, mà ngay cả hoa râm tóc đều nhanh chóng túm hạ vài cái, y nguyên không thể làm ra cái như thế về sau, theo có ghi lại lịch sử đến bây giờ, không có vị nào Hồn Sĩ Vô Hồn là một mảnh lá cây.

Bình khí loại, mãnh thú loại Vô Hồn chủ công phạt; Thực vật loại Vô Hồn chiếu cố công phạt bên ngoài, sẽ cho Hồn Sĩ mang đến cường đại Sinh Mệnh lực, đối với đoàn đội những người khác tiến hành phương diện nào đó tăng cường; Hiện tượng tự nhiên ví dụ như Lôi Điện, Băng Sương, Cự Thạch, Hậu Thổ các loại Vô Hồn, tuy nhiên thuộc về dị loại nhưng đồng dạng rất lợi hại.

Cái gọi là phế Vô Hồn, nói về thực vật loại bên trong có đại, thú loại trong chưa trưởng thành còn trùng, cùng với miễn cưỡng có thể quy làm vũ khí khí loại dao phay, chài cán bột, hoặc là không nhập lưu cục gạch, mái ngói cái gì.

Cho nên bất kể là Tiêu Thiên hào hay vẫn là Tiêu Thần, đều vô ý thức cho rằng một mảnh lá cây, là phế Vô Hồn. Có thể làm cho bọn hấn khó hiểu chính là, cái này phiến lá cây có thể làm cho Tiêu Thần nhẹ nhõm chiến thắng Tiêu buồm.

Tiêu Thiên hào lại túm hạ một thanh tóc, đối với cháu trai nói: "Thần nhi, gia gia thật là làm không rõ ràng lắm, cho người thất vọng rồi."

"Ha ha, gia gia ngài không cần nói như vậy, ai bảo Tôn nhi Vô Hồn là dị loại đấy." Hấn cười nói: "Tin tưởng một ngày nào đó, ta sẽ làm tỉnh tường cái này phiến lá cây, ngài cũng không cần vô cùng lo lắng, tối thiểu nhất cái này Vô Hồn hay vẫn là ting có tác dụng."

Lão Hầu gia gật gật đầu, bình thường Vô Hồn có thể làm cho chủ nhân trên thực lực tăng lên một cấp bậc, Cao cấp Vô Hồn có thể tăng lên lưỡng cấp bậc, thỏa mãn tăng lên Tam cấp được xưng là Cự phẩm Vô Hồn, ít càng thêm ít.

"Thần nhi, người kế tiếp có tính toán gì không?" Tiêu Thiên hào hỏi.

Hấn trả lời nói: "Nhớ rõ thích thú âm huyện có tòa thần thụ núi, bên trong có một khóa vạn năm..."

"Tuyệt đối không được!" Lão Hầu gia trực tiếp đánh gãy cháu trai, nói: "Cái gì thần thụ núi, căn bản chính là một khóa vạn năm yêu nghiệt, người khác có lẽ không biết, nhưng gia gia rất rõ, cái kia yêu nghiệt không phải lợi hại, quả thực tựu là một đài cối xay thịt."

Thần thụ núi, ở vào cùng thích thú Dương huyện láng giềng gần thích thú âm huyện, cái này tòa Yamamoto thân thương thường không có gì lạ, nhưng bởi vì chỗ cao nhất sinh trưởng lấy một khóa phẩm linh vượt qua vạn năm che trời đại thụ, cho nên trở nên rất nổi danh khí.

Núi không tại cao, có tiên tắc thì tên, những lời này tới khi nào đều là chân lý.

Tự từ tiền triều trung kỳ bắt đầu, thì có Hoàng đế tới nơi này tế bái, hơn nữa phong Vạn Niên Thụ Yêu vi thần thụ..

Năm đó đánh ra khai quốc Hoàng đế đánh rút xuống Giang Sơn về sau, cũng noi theo tiền triều đế vương nhóm, đến thần thụ núi tế bái, đại Tướng Quân Tiêu Thiên hào tự mình suất lĩnh tinh binh sáu ngàn, phụ trách đi theo bảo hộ.

Tại tiếp cận đến khoảng cách thần thụ năm km thời điểm, hấn tự nhắc nhở Hoàng đế, nói không cần đi tới, tiếp tục đi lên phía trước có thể sẽ gặp nguy hiểm, không bằng ngay tại chỗ thiết trí tế đàn, bái hết thần thụ ta tự dẹp đường hồi phủ.

Hoàng đế nghe xong mất hứng, ta thế nhưng mà vãng mệnh Vu Thiên người, thần quý không sợ, chẳng lẽ còn sợ một thân cây sao?

Tiêu Thiên hào khổ tâm khuyên nhiều lần, hoàng đế - đồ bất vi sở động..

Kết quả đội ngũ vừa mới tiến - nhập ba cây số phạm vi, lập tức tự cuồng phong gào thét, sấm sét vang dội, vốn là nắng ráo sáng sủa ban ngày biến thành đen kịt một mảnh, ngay sau đó các binh sĩ một người tiếp một người ngã xuống, hơn nữa tử trạng hoàn toàn giống nhau -- bị cắt yết hầu.

Nguyên lai là cuồng phong xoáy lên lá cây, những lá cây kia vậy mà so sắt thép còn kiên - ngạnh, so các binh sĩ trong tay binh khí còn sắc bén.

Hoàng đế thấy tình thế không ổn, hạ lệnh tranh thủ thời gian lui lại, nhưng đã quá muộn, sáu ngàn người đội ngũ cuối cùng sống sót lại vẫn không đến ba mươi, nếu như không phải Tiêu Thiên hào liều chết bảo hộ, Hoàng đế mạng nhỏ khẳng định có lẽ nhất.

Vì thế, Tiêu Thiên hào còn bị trọng thương.

Tiêu Thần kiên trì đi, gia gia không lay chuyển được đành phải đáp ứng, hần thay đổi một thân trang phục, khiêng ba lô ly khai Tiêu phủ.

Đội đến lúc đạt thân thụ núi thời điểm, một vầng loan nguyệt treo trên trời, tinh sáng lóng lánh.

Răng rắc...

Một đạo trời hạn lối sáng lên, đem yên tĩnh bầu trời đêm mở ra, chuẩn xác bổ vào núi đỉnh trên đại thụ, đại thụ sừng sững bất động.

Theo bước chân nhanh hơn, hần tiến - vào đến ba cây số nguy hiểm trong phạm vi.

Tiếp tục đi về phía trước mấy trăm mét, Vô Hồn đột nhiên nhắc nhở chính mình gặp nguy hiểm, Tiêu Thần từ phía sau lưng xuất ra một khối hình chữ nhật bản trạng vật, nghiêng 45 độ phóng trên mặt đất, sau đó động tác nhanh nhẹn ngồi xổm xuống, đem thân thể toàn bộ nấp trong bản trạng vật đằng sau.

Đây là đi ra ngoài trước khi từ phòng bếp thuận đến thái thịt bản, độ dày vượt qua ba thốn, trường bốn thước rộng hai thước nửa.

Đốt đốt ô hay...

Phát ra ba tiếng cùng loại lưỡi dao sắc bén bổ chém thanh âm, núp ở phía sau mặt hần có thể cảm giác được theo cò-lê truyền đến lực đạo, mấy hơi về sau, hần thời gian dần qua đứng, đồng thời đem thái thịt bản cuốn phương hướng.

Thượng diện đỉnh lấy ba phiến phi đao hình dạng lá cây, sâu - nhập tám ván gỗ hai thốn có thừa.

"Quả nhiên là Vạn Niên Thụ Yêu, lá cây cũng có thể đương phi đao đến dùng, còn bạn tốt sớm có chuẩn bị!" Hần thở dài ra một hơi, giọng "Tắm chấn" tiếp tục đi về phía trước, bước chân so vừa rồi muốn chậm rất nhiều.

Vừa đi ra không đến 200m xa, suu suu thanh âm truyền đến, hần vô ý thức đem "Tắm chấn" cử cao, trên bảng lại thêm ba phiến lá cây.

Những lá cây này phi đao đánh vào "Tắm chấn" bên trên thời điểm, mang theo một cỗ rất lớn lực đạo, Tiêu Thần hai cái cánh tay xuất hiện chết lặng cảm giác.

Phía trước xuất hiện một đầu làm rãnh nương, độ rộng có hơn 10m, đem đi về phía trước con đường hoàn toàn cách trở.

Vô Hồn tự nhắc nhở chính mình gặp nguy hiểm, trong khe dài khắp một cái cao hơn người cò đại. Kỳ quái chính là, những cò đại này dài nhỏ lá cây cũng không có theo gió nhẹ phấp phồng, mà là bảo trì không chút sút mẻ.

Hần cúi xuống - thân thể cẩn thận quan sát, chứng kiến lộ ra cò đại cành lá bày biện ra đỉnh ốc trạng thái, giống như tiếp tục rất lực lượng cường đại.

Nhiu mảy, hần thuận tay nhặt lên một căn chài cán bột phẩm chất nhánh cây, dùng lao phương thức ném đi đi ra ngoài.

Vèo...

Nhánh cây bay ra hơn mười thước xa, sau đó bắt đầu hạ thấp độ cao, vừa mới tiếp xúc đến cò đại ngọn cỏ, kỳ quái một màn đã xảy ra, cò đại dài nhỏ lá cây rất nhanh xoay tròn thiết cắt, nhánh cây lập tức biến thành vài khúc!

Càng nhiều nữa lá cây tiếp tục tuyền trang, nhánh cây lập tức bị cắt thành từng mảnh từng mảnh, sau đó biến thành mảnh vụn, cuối cùng biến thành một phần theo gió tung bay.

Tiêu Thần trừng to mắt, tại hần giật mình trong ánh mắt, cò đại thật dài lá cây, theo dây cốt căn - hành bộ hoàn thành đỉnh ốc trạng thái, triệt để quy về bình tĩnh.

Thật giống như cái gì cũng không có xảy ra giống như, cò đại lá cây tựa như từng thanh sắc bén mảnh kiếm, liền từ vừa rồi thiết cắt nhánh cây tình huống không khó phán đoán, nếu là có người ngộ nhập trong đó, mấy hơi tầm đó cũng sẽ bị xoắn thành một đồng bánh nhân thịt nhí.

Đây là... Hồn Linh thảo!

"Này làm sao đi qua?" Hần nhíu mày, đừng nói là một đồng Hồn Linh thảo, tự tính toán chỉ có một khóa, cũng có thể lấy đi của mình mệnh.

Chương 05: Kim sắc lá cây

Chương 05: Kim sắc lá cây

Tiêu Thần linh cơ khê động, đã có biện pháp -- thực vật đều là sợ lửa!

Thu thập đến không ít khô héo nhánh cây, đem chúng buộc cùng một chỗ, làm thành cùng loại thuyền tạo hình.

Đứng tại "Thuyền" chính giữa, hấn trước tiên đem tấm chắn cố định tốt, sau đó nhen nhóm trước Phương Hòa hai cái bên cạnh nhánh cây, chờ hỏa đốt về sau, dùng hai tay nâng lên tiểu "Thuyền", hướng phía như mọc thành phiến Hồn Linh thảo đi đến.

Hỏa nhiệt lượng, lại để cho phía ngoài cùng mấy cây Hồn Linh thảo cảm thấy rất không được tự nhiên, thẳng tắp diệp đao bắt đầu hướng phía có mát không khí chính là phương hướng uốn lượn.

Hữu hiệu! Hấn mừng rỡ, đón lấy nhanh hơn bước chân.

Kỳ dị một màn đã xảy ra, theo lên hòa diễm tiếp cận, Hồn Linh thảo thập phần "Tự giác" hướng hai bên uốn lượn, cho hấn tránh ra một lối đường.

Suru suru... Bành...

Bất quá vẫn có không sợ chết gia hỏa, vung vẩy diệp đao hướng phía thiêu đốt hầu như không còn trước khi, thuận lợi thông qua nguy hiểm khu vực.

Tiêu Thần nhanh hơn bước chân, rốt cục tại nhánh cây sắp thiêu đốt hầu như không còn trước khi, thuận lợi thông qua nguy hiểm khu vực.

Hấn thở dài ra một hơi, còn chưa kịp chúc mừng, nguy hiểm đánh úp lại!

Vẫn phải là nhờ sự giúp đỡ Vô Hồn nhắc nhở, hấn tranh thủ thời gian cơ lại hạ cổ, ba phiến lá cây phi đao rất nhanh đánh úp lại, hai mảnh đánh vào thái thịt trên bảng, một mảnh theo trên da đầu của hấn phương bay qua, cắt xuống một túm tóc.

Nguy hiểm thật, hấn đặt mộng ngồi dưới đất, chờ tâm tình đạt được bình phục, lúc này mới giờ "Tấm chắn" tiếp tục đi lên phía trước.

Rốt cục tiếp cận đến một km phạm vi, lá cây phi tiêu tần suất càng ngày càng cao, thế cho nên "Tấm chắn" hơn mấy hồ đều nhanh ** đầy, đợi đến lúc khoảng cách chỉ còn lại có 300m thời điểm, hết thấy trở nên gió êm sóng lặng, không hề có lá cây đánh úp lại.

Hấn ném đi cũng sắp phé đi thái thịt bản, hướng phía đại thụ đi đến. Duy nhất có thể dùng dựa, tựa là của mình Diệp Tử Vô Hồn, hấn đánh bạc lão Thụ Yêu hội đem mình làm một cây thực vật.

Vạn Niên Thụ Yêu tán cây đường kính chỉ ít có 100m, trụ cột đường kính cũng phải có bảy tám mét, thuần liệt vỏ cây cùng với lộ tại mặt đất đã ngoài rễ cây, tất cả đều rõ ràng có thể thấy được.

Tại cũng không được liệt dưới ánh trăng, đại thụ lóc cùng loại Bảo Ngọc bích lục sắc quang mang, rủ xuống tờ giấy theo gió nhẹ nhàng đong đưa.

Vèo...

Một căn nhánh cây đột nhiên hướng phía hấn trườn tới, hấn nhanh nhen hướng phía bên phải lách mình, cành đánh trên mặt đất, lưu lại chiều sâu một thước tả hữu rãnh nông.

Vèo...

Đệ nhị cây cành trườn tới, hấn lần nữa thông dong tránh thoát, tiếp theo là đệ tam cây, thứ tư căn... Cho đến, mấy chục căn cành tạo thành dày đặc lưới trận.

Đồng thời đối mặt mấy chục căn cành, Tiêu Thần không khỏi có chút luống cuống tay chân, hấn tranh thủ thời gian phóng thích chính mình Vô Hồn.

Diệp Tử Vô Hồn vừa xuất hiện, sở hữu cành đều ngừng lại, lập tức trở về đến trước khi theo gió lắc lư trạng thái, thật giống như cái gì cũng không có xảy ra.

"Xem ra bạn thân đây Vô Hồn, cùng thực vật quả nhiên có một ít liên quan, lão Thụ Yêu đem ta trở thành đồng loại rồi." Hấn thì thầm tự nói, vừa rồi

hành vi không khác đánh bạc.

Mãi cho đến hai tay va chạm vào thân cây, lão Thụ Yêu đều lộ ra rất bình tĩnh.

Xuyên thấu qua móng tay, hắn cảm giác được một tia quen thuộc, cái này lại để cho Tiêu Thần càng thêm hoài nghi chính mình Vô Hồn, rõ ràng là vừa mới thức tỉnh không lâu, tại sao phải cùng cái này khóa Vạn Niên Thụ Yêu có cảm giác quen thuộc đâu?

Hắn ngừng đầu nhìn lại, cự - đại tán cây cảnh phồn Diệp Mậu, một chút Tinh Quang xuyên thấu qua mang theo giọt sương lá cây.

Ánh mắt của hắn bị một nhúm yếu ớt kim sắc quang mang hấp dẫn, theo hào quang nhìn lại, tại cây đing cao nhất một cành cây bên trên, vậy mà trường một mảnh màu vàng kim óng ánh lá cây.

Lá cây ngoại hình, cùng hắn Vô Hồn thập phần tương tự, bất đồng duy nhất chính là nhan sắc.

Cảm giác quen thuộc, có lẽ sẽ tới từ này phiến lá cây.

Vô Hồn chậm rãi lên cao, hướng phía Kim sắc lá cây bay đi, kim sắc quang mang cùng Vô Hồn lục sắc quang mang lập tức dung - vi - một - thể, hắn thoải mái nhắm mắt lại, đồng thời ném thử Vô Hồn có thể hay không đem Kim sắc lá cây hấp thu.

Oanh...

Kim sắc quang mang đột nhiên đại tác, đưa hắn Vô Hồn chân đi ra ngoài rất xa.

Tiêu Thần mở to mắt, trước một giây vẫn cùng - hải ở chung hai mảnh lá cây, phảng phất trong nháy mắt thành bất cộng đái thiên cừ nhân, lẫn nhau đối địch.

Vô Hồn rõ ràng yếu nhược tại Kim sắc lá cây, tại ánh sáng mãnh liệt mang chiếu xuống nước chảy bèo trôi, tuy nhiên hắn cực lực kháng chế, nhưng vẫn không thể đem hắn ổn định.

Vừa rồi cách làm có chút quá kích, rất rõ ràng Thụ Yêu cũng không muốn ngoan ngoãn đem cái này phiến lá cây cho hắn, hai mảnh diệp Tử Cương bắt đầu sinh ra những hảo cảm kia, cũng theo một phương tham muốn giữ lấy xuất hiện, biến mất sạch sẽ..

Hắn lần nữa bắt tay khoác lên trên cành cây, rõ ràng cảm giác được Thụ Yêu phát ra một tia mâu thuẫn, như thế nào mới có thể đem Kim sắc lá cây làm của riêng, theo vừa rồi biểu hiện không khó nhìn ra, Kim sắc lá cây đối với chính mình Vô Hồn sẽ đưa đến trợ giúp tác dụng.

Lão Thụ Yêu hẳn là đã nhận ra hắn không an phận chỉ muốn, ở vào bình tĩnh trạng thái cảnh, bắt đầu trên phạm vi lớn đong đưa, giống như tùy thời đều trù tới.

Tiêu Thần giao thân xác dán chặt lấy thân cây, để mà tránh né cảnh công kích, sự thật chứng minh loại làm này rất hữu dụng, cùng Kim sắc lá cây đối kháng ở bên trong, Vô Hồn liên tiếp bại lui, xem ra muốn đạt tới mục đích thật là chuyện khó khăn.

Đầu của hắn Linh quang lóe lên, căn cứ Ngũ Hành tương sinh tương khắc nguyên lý, kim là mộc thiên địch, muốn cho sinh trưởng khỏe mạnh cây cối chết héo, chỉ cần đem một căn đồng đinh đính nhập thân cây, theo thời gian trôi qua, cái này cây sẽ dần dần mất đi sinh cơ.

Mà lưng của hắn trong bọc, tự chứa một thanh Thanh Đồng đoản kiếm đầy.

Hắn tin tưởng Vạn Niên Thụ Yêu có được nhất định được trí tuệ, theo trong ba lô lấy ra đoản kiếm, một bên làm bộ muốn đính nhập thân cây, vừa nói: "Lão gia hòa, người nên biết điều này đại biểu cái gì, không muốn chết, sẽ đem cái kia phiến lá cây cho ta!"

Đại thụ bắt đầu kịch liệt lắc lư, hàng trăm hàng ngàn cành trên phạm vi lớn lắc lư, tặc ngữ nói dưới đèn hắc, Vạn Niên Thụ Yêu càng lợi hại, cũng không có biện pháp làm được bỏ qua bất kỳ vị trí nào đi công kích.

Tiêu Thần xem xét hữu hiệu, đem khí lực toàn bộ hội tụ tại trên tay phải, sau đó mạnh mẽ đâm, sắc bén Thanh Đồng đoản kiếm đâm rách vỏ cây, đâm vào thân cây một tác sâu, sau đó nói: "Cho người nửa phút thời gian cân nhắc, thời gian vừa đến, ta sẽ đem nó toàn bộ đính đi vào, tự coi như người Sinh Mệnh lực cường thịnh trở lại, cũng đừng hòng sống qua sang năm lúc này."

Vù vù... Ô ô...

Đại thụ lắc lư biên độ càng lớn, thời gian vừa đến, Tiêu Thần xoay người nhặt lên một tảng đá, nện ở trên chuôi kiếm, thoáng một phát tự lại để cho mũi kiếm sâu - nhập nửa tác có thừa..

Nện cái thứ hai trước khi, hắn còn nói: "Đã người lựa chọn chết, ta thành toàn người!"

Mũi kiếm tiếp tục sâu - nhập, rất nhanh liền đạt tới bốn thốn sâu địa phương, xa hơn ở bên trong là Vạn Niên Thụ Yêu chủ mạch, một khi chủ mạch bị phá hư, hậu quả đem thiết tưởng không chịu nổi.

Rốt cục, Vạn Niên Thụ Yêu ngừng lại, Tiêu Thần ha ha cười nói: "Cái này là được rồi, kỳ thật có chút thời điểm chịu thua không có gì không tốt. Người yên tâm, chỉ cần đem Kim sắc lá cây đưa cho ta, ta sẽ không làm khó dễ người."

Lập tức, Kim sắc lá cây hào quang trở nên âm đậm xuống, hần lập tức chỉ huy Võ Hồn nhào tới, màu xanh lá hào quang đem nó bao khóa trong đó, hai mảnh lá cây rất nhanh hợp hai làm một, thả ra đoạt mục đích sáng rọi.

Theo Kim sắc lá cây gia nhập, vốn là màu xanh biếc Võ Hồn, biến thành xanh nhạt sắc, tựa như một mảnh chờ đợi ngắt lấy đẳng cấp cao lá trà.

Hần cảm thấy một cỗ lực lượng cường đại tiến - nhập thân thể của mình, những là này so tinh thuần nhất hồn lực còn muốn sạch sẽ năng lượng, tự hành tại kỳ kinh bát mạch trong vận chuyển, rõ ràng nhất biến hóa, tựa là những năng lượng này chảy qua qua địa phương, kinh mạch nhanh chóng bị khai thác biến rộng.

Hần thoải mái nhắm mắt lại, hai chân thời gian dần qua thoát ly mặt đất, chất chứa tại trong giới tự nhiên Linh khí, đang đi hướng phía bên này tụ tập.

Giờ khắc này, hần thậm chí có thể cảm giác được phụ cận từng cọng cây ngọn cỏ biến hóa, phảng phất mình cũng biến thành một cây thực vật, nhận thức lấy thiên nhiên hô hấp.

Thế gian vạn vật, đều có linh tính, lớn đến cao vút trong mây Đại Sơn, nhỏ đến yếu đuối cỏ dại, tất cả đều ẩn chứa có thể biến thành hồn lực năng lượng, hần lúc này đối với cái quan điểm này đã có càng sâu nhận thức.

Theo kinh mạch bị không ngừng mở rộng, chung quanh Linh khí bắt đầu rất nhanh tiến - nhập, hóa thành quý giá hồn lực.

Cũng không biết đã qua bao lâu, hần mở to mắt, trong đôi mắt tinh - quang lóe lên rồi biến mất, hần giật mình phát hiện mình thăng cấp rồi, bây giờ là Ngũ cấp ngưng Võ Cảnh Hồn Sĩ.

Hơn nữa nhất làm cho người cao hứng chính là, kinh mạch bị mở rộng gấp bội, Diệp Tử Võ Hồn cũng nhận được cự - đại chỗ tốt.

Đánh bạc, thắng!

Một phút đồng hồ về sau, Tiêu Thần đi vào an toàn khu vực.

Lại nhìn Vạn Niên Thụ Yêu, một căn so sánh mảnh cảnh đoạn trước cột vào đoàn kiếm trên chuôi kiếm, đang tại một chút một chút ra bên ngoài nhỏ đấy.

Tiểu Hưu gia chơi tướng tượng nhi, Vạn Niên Thụ Yêu muốn rút ra đoàn kiếm, nhất định phải phải có kiên nhẫn, một chút một chút dùng sức nhi. Dùng sức quá mạnh, cảnh thi có thể ngăn ra, ngăn như vậy kiếm tự sẽ vĩnh viễn ở lại thân cây ở bên trong.

Dùng phương pháp như vậy, vì chính mình đi vào an toàn khu vực thắng được thời gian.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 06: Võ Hồn biến dị

Chương 06: Võ Hồn biến dị

Lần nữa đứng đang làm rãnh nương phía trước, xem lên trước mặt như mọc thành phiến Hồn Linh thảo, Tiêu Thần momo cái cảm tự nói: "Đều là tăng lên hồn lực thứ tốt, nếu không làm cho một đám trở về, chẳng phải là bạch tới rồi sao? Vừa vận thử một lần bạn thân đây Võ Hồn, tiến hóa sau lá cây mới có thể đối phó Hồn Linh thảo a."

Hần phóng thích Võ Hồn, màu xanh biếc lá cây vừa xuất hiện, Hồn Linh thảo nhóm liền làm ra như lâm đại địch bộ dạng, vận sức chờ phát động diệp đao thậm chí phát ra boong boong nhẹ vang lên.

Võ Hồn bay qua đồng thời, diệp đao bắt đầu xoay tròn, hình thành một đạo kín không kẽ hở vách tường, nhưng lá cây hay vẫn là nhanh nhẹn từ trong đó xuyên qua, đột nhiên cái biến phương hướng, đánh úp về phía trong đó một cây Hồn Linh thảo gốc.

Xanh nhạt sắc lá cây cường thế chui vào trong đất, sau đó đem Hồn Linh thảo liền - căn đào ra, hướng phía Tiêu Thần bay tới.

Thoát ly đại địa Hồn Linh thảo, đang phi hành trong quá trình rất nhanh mất nước, nhỏ đi, đội bay đến trước mặt hần thời điểm, đã chỉ còn lại có lớn cỡ bàn tay.

Hắn tự tay một sao đem hán bắt lấy, Hồn Linh thảo mặt ngoài vây quanh một cổ nhân nhặt hồn lực chấn động, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai sẽ nghĩ tới nó còn sống thời điểm như vậy bạo ngược.

Võ Hồn bay về phía thứ hai gốc Hồn Linh thảo, bắt chước làm theo, Tiêu Thần cũng hãy theo đạt được thứ hai khóa.

Không xa địa phương, sáu cái mặc y phục dạ hành gia hỏa nằm rạp trên mặt đất, cầm đầu là người tướng mạo dữ tợn người, cầm trong tay lấy một cái kính viễn vọng một lỗ, trên mặt là vô cùng hâm mộ biểu lộ..

"Thấy được, tiểu tử kia ít nhất đã thu hoạch bảy tám gốc Hồn Linh thảo, ngắt lấy phương thức rất đặc biệt." Hắn thu hồi kính viễn vọng, bởi vì khoảng cách quan hệ, hắn nhìn không tới Tiêu Thần Võ Hồn.

Bên người tráng hán xoa xoa tay, mang trên mặt hưng phấn, nói: "Hôm nay, chúng ta muốn phát tài."

Hồn Linh trong cỏ ẩn chứa hồn lực, một cây phẩm tương vượt qua sáu phiến lá cây, có thể bán ra 600 quan giá cao.

Với tư cách chuyên nghiệp ngắt lấy Hồn Linh thảo đội ngũ, mỗi tháng có thể thu lấy được năm gốc, sở hữu thành viên có thể vượt qua rất tốt thời gian. Công việc hạng này, là xứng đáng cái tên cao ngạo chức nghiệp, một cái không cẩn thận sẽ mệnh tang Hồn Linh thảo điệp dưới đao, vì an toàn hơn đạt được càng nhiều nữa lợi ích, không ít người chọn hướng đồng hành ra tay, giết người cướp của là chuyện thường xảy ra.

Tiêu Thần liên tiếp đào hơn bốn mươi khóa, trang trần đầy một ba lỗ, quay đầu lại nhìn thoáng qua, đoán chừng lão Thụ Yêu tên kia cũng sắp đem đoàn kiểm rút rồi, cho nên hay vẫn là tranh thủ thời gian ly khai so sánh tốt.

Thu hồi Võ Hồn, sau đó khiêng ba lỗ đi nhanh thông qua lâm rãnh nương.

Truyện Của Tui chấm Net

Sân sạt...

Bên cạnh phía trước phát ra rất nhỏ dị tiếng nổ, Võ Hồn nói cho hắn biết bên kia tồn tại nguy hiểm.

Từ cấp Hồn Sĩ, đương dữ tợn nam nhìn ra Tiêu Thần đẳng cấp lúc, trong nội tâm thờ dài một hơi, chính mình đám này huynh đệ chính giữa, đẳng cấp yếu nhất cũng là Ngũ cấp đầu rồi, chính mình càng là Thất cấp Hồn Sĩ, hắn đứng hô: "Các huynh đệ, hiện thân!"

Sáu người cùng một chỗ đứng, bọn hắn bày ra nửa tháng hình trận thế, đem Tiêu Thần tiến lên phương hướng hoàn toàn phá hỏng.

Tiêu Thần trên mặt cũng không có xuất hiện vẻ sợ hãi, mà là ngữ điệu bình thường hỏi: "Các người muốn làm gì?"

Tráng hán phát phát tay ở bên trong hậu bối Đại Khảm Đao, nói: "Tiểu tử, giao ra lưng của ngươi bao, chúng ta có thể cân nhắc thả ngươi một con đường sống?"

Hắn rất có thâm ý hỏi: "Ta giao ra ba lỗ, ngươi thả ta?"

"Đương nhiên, chúng ta là giảng giang hồ đạo nghĩa, chỉ mưu tài không sát hại tính mệnh!" Dữ tợn nam nói những lời này thời điểm, trong ánh mắt hiện lên một tia thoãn thoát.

Rất rõ ràng, đây là nói dối. Cướp bóc tại Đại Sở là nghiêm trọng phạm tội hành vi, ai hội hi vọng chính mình bức họa bị quan phủ dán ở cửa thành, chỉ có người chết mới sẽ không đi quan phủ cáo trạng.

Hắn tự tay đem ba lỗ cởi ra, hướng trước mặt trên mặt đất một phóng: "Hồn Linh thảo ngay ở chỗ này, đủ vốn sự tình tự đi lên cầm."

Tráng hán cười ha ha: "Tốt, ngươi yên tâm, ta một đao đem ngươi chém thành hai khúc, sẽ không cảm giác được đau!"

Nói xong, hắn vung vẩy lấy hậu bối Đại Khảm Đao, hướng phía bên này đánh tới.

Lục cấp ngưng Võ Cảnh hắn, một cánh tay có thể đánh nhau ra 300 cân sức nặng, hai tay thêm cùng một chỗ tự là 600 cân, tăng thêm đại đao bản thân sức nặng cùng với bổ chém lúc Trọng Lực tăng tốc độ, đem một cái người trưởng thành trang phục và đao cụ đến chân chém thành hai nửa, không phải việc khó gì.

Bá...

Đại đao mang theo Phách Không tàn ảnh, giống như một đạo tám lạng, càng giống một đạo thiểm điện, hướng phía Tiêu Thần đầu mà đến.

Lập tức sắc bén lưỡi đao khoảng cách Tiêu Thần chỉ còn lại không tới hai thước, chấn động.

Tiêu Thần tựa đầu hướng bên phải lệch lạc, đồng thời phóng ra chân trái hướng bên cạnh phía trước tiến bộ, ngay sau đó đóng đưa cánh tay trái, tay trái hiện lên đao trạng bổ về phía tráng hán cánh tay ồ, tay phải nắm chặt thành quyền, dùng siêu cạnh ngoài xoay tròn lực đạo, đập nện đối phương phần bụng.

Đây là Tiêu gia tuyệt học 《Liệt Phong quyền》 bên trong một chiêu, tên là Càn Khôn double-click.

Tráng hán ý thức được chính mình khả năng muốn chịu thiệt, nhưng giờ phút này chiêu thức đã dùng hết, căn bản không có cơ hội tiến hành phòng ngự hoặc là lui về, chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào chính mình da dày thịt béo cái này một phương diện.

Phanh... Bành...

Cổ tay chặt trước đánh trúng tráng hán cánh tay ồ, nắm đại đao cánh tay xuất hiện một cái hướng về sau vung động tác, tiểu - bụng bị đánh trúng, thân thể cũng đi theo xuất hiện hướng về sau vung động tác.

Trọng tâm mất đi đồng thời, bởi vì hai lần sau vung, đại đao rời tay mà bay, hiện lên cơ hồ thẳng tắp trạng thái bay lên trời, mà bản thân của hắn ngã mặt nện trên mặt đất, phát ra bành một tiếng vang thật lớn.

Một chiêu, sẽ đem đẳng cấp vượt qua người của mình đã đảo, điều này căn không riêng gì kỹ xảo, là trọng yếu hơn là đảm lượng cùng đối với thời cơ tinh chuẩn nắm chắc.

Năm cái gia hỏa trùng to mắt, bọn hắn như thế nào cũng không tin, đồng bạn sẽ bị một cái Tứ cấp Hồn Sĩ một chiêu quật ngã, không hề bất luận cái gì năng lực phản kháng.

Càng làm cho bọn hắn giật mình sự tình ở phía sau, đại đao bay đến điểm cao nhất về sau, bắt đầu rơi - rơi, theo Trọng Lực tăng tốc độ quá trình, lưỡi đao phát ra đâm rách không khí chính là thanh âm, chuẩn xác chém vào tráng hán trên người, trực tiếp đem hắn chặn ngang chém đứt.

Quả nhiên là bỏ một phát hai nửa, chỉ có điều loại hiện tượng này là tại trên người mình xuất hiện.

"A..." Hét thảm một tiếng, đem ở vào ngây người nhĩ trong trạng thái năm người tỉnh lại.

Dữ tợn nam cắn răng hô: "Các huynh đệ bên trên, cho Đại Ngu báo thù!"

Năm người vung vẩy trong tay binh khí, rất nhanh sẽ đem Tiêu Thần vây quanh rồi, đang lúc bọn hắn muốn đem báo thù lửa giận tiến hành trút xuống thời điểm, đột nhiên một hồi gió lạnh thổi bay.

Suru suru suru...

Tiêu Thần làm ra đệ nhất động tác, là trực tiếp nằm rạp trên mặt đất, căn bản mặc kệ năm món vũ khí có phải hay không có thể rơi tại trên người mình..

Bá... Phốc...

Theo hơn mười đạo ô quang hiện lên, năm người bảo trì trước khi vung binh khí động tác, phảng phất hình ảnh bị định dạng hoàn chỉnh đồng dạng.

Tê...

Cùng loại lời nói ác độc thô tín từ thanh âm, tê...

Nguyên lai là yết hầu bị cắt đứt, động mạch chủ phun huyết thanh âm.

Năm cái gia hỏa, có bốn người bị trực tiếp cắt đứt yết hầu, dữ tợn nam bởi vì lúc ấy chính ở vào cúi đầu trong động tác, lá cây chọc vào - tiến vào hắn má trái trung bộ, sâu đạt hai thốn có thừa.

Bốn đồng bạn vũ khí cùng một chỗ rớt xuống, sau đó cùng một chỗ té trên mặt đất.

"Người, còn có giúp đỡ?" Dữ tợn nam thấy tình thế không ổn, quay người liền chạy.

Giúp đỡ cộng lòng, là Vạn Niên Thụ Yêu được không, tên kia nhất định là đem đoàn kiểm rút rồi, cho nên thả ra lá cây phi tiêu, mục tiêu của nó vốn là Tiểu Hưu gia ta, các người đi theo thorn lây rồi.

Muốn thật là làm cho hắn chạy, tựa là thả hổ về rừng, Tiêu Thần trong nội tâm quýnh lên, xanh nhạt sắc lá cây vèo một tiếng bay qua, sắc bén răng cưa biên giới thậm chí phát ra đâm rách không khí chính là sắc nhọn tiếng vang.

Phốc...

Vô Hồn trực tiếp đem cổ của hắn xuyên thủng, từ sau cái cổ bay vào trước cái cổ bay ra, mang theo một chùm huyết vụ.

Hắn bước chân trì trệ, cổ há miệng phun ra máu tươi, sau đó thẳng tắp mới ngã xuống đất, khí tuyệt bỏ mình.

Lúc này đến phiên Tiểu Hưu gia giật mình, chính mình Vô Hồn vậy mà cũng có thể trở thành lá cây phi đao! Hắn không kịp nghĩ nhiều, nơi đây không nên ở lâu, chính mình vẫn còn Vạn Niên Thụ Yêu phạm vi công kích nội đầu rồi, hắn nhặt lên ba lô một dây Yên nhĩ chạy.

Lúc này, dùng thần thụ núi điểm cao nhất làm trung tâm, không khí bắt đầu xoay tròn, lập tức là sấm sét vang dội, cuồng phong gào thét đồng thời, một đạo thô - cuồng trắng tia chớp trống rỗng xuất hiện.

Răng rắc xoạt...

Tia chớp chuẩn xác đánh vào tán cây bên trên, một mảnh dài hẹp cùng loại ngân xà hồ quang điện, tại trên đại thụ qua lại chạy.

Đầu mưa lớn điểm từ không trung chảy xuống, trong nháy mắt là mưa như trút nước mưa to.

Ô ô...

Đại thụ tại trong cuồng phong bạo vũ phát ra gào thét, cự - đại thân ảnh theo gió lắc lư, thay đổi trước khi sừng sững bất động trạng thái.

Răng rắc...

Một đạo càng lớn tia chớp bổ tới, đại thụ lập tức bị một cổ dày đặc sương trắng bao phủ, nhánh cây lá cây nhao nhao rơi xuống.

Sương trắng càng ngày càng đậm, đem trọn khu vực hoàn toàn bao phủ.

Trong hoảng hốt, lò mờ có thể chứng kiến một cái thon thả thân ảnh, trời nổi ở giữa không trung, thật dài màu xanh lá cây mây lấy thân thể của nàng, hai tay vén đặt ở lồng ngực, dưới bàn tay là một thanh tạo hình cũng không thập phần thu hút bình khí -- Thanh Đồng đoàn kiếm.

Sương mù lượn lơ ở bên trong, thanh thúy thanh âm vang lên: "Tiểu tử, dám đoạt đồ đặc của ta, ngươi chờ!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 07: Liễu Phi Nhi

Chương 07: Liễu Phi Nhi

Lúc chạng vạng tối, Tiêu Thần trở lại thích thú Dương huyện.

Có tất yếu đem Võ Hồn biến dị chuyện này, nói cho Tiêu Thiên hào, hắn còn chưa đi đến thư phòng của gia gia, chợt nghe đến Tiêu Thiên hào tiếng gầm gừ: "Cái này mấy cái gia hỏa hơi quá đáng, rõ ràng cho thấy muốn bày lão từ một đạo!"

Sau đó là Quần gia hơi có vẻ bất đắc dĩ thanh âm: "Hết cách rồi, Hầu gia ngài tự là không muốn đồng ý cũng phải đồng ý a."

Hắn đẩy cửa ra hỏi: "Gia gia, sự tình gì a, lại để cho ngài lớn như vậy nóng tính?"

Tôn nhi xuất hiện, lại để cho lão Hầu gia sắc mặt hơi chút đẹp mắt một ít, ân cần hỏi: "Thần nhi vừa trở lại a, nhất định còn chưa có ăn cơm, Quần gia ngươi đi phân phó phòng bếp làm mấy cái Tiểu Hầu gia thích ăn đồ ăn."

"Được rồi" lão quần Phúc bá gia đối với Tiêu Thần cúi người hành lễ, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Tiêu Thiên hào chỉ vào trên bàn một phong thư, nói: "Là sáu thành giải thi đấu sự tình, Nam Bì hầu, bên trên cao hầu mấy tên kia liên hợp, xếp đặt gia gia một đạo, bọn hắn đề nghị năm nay giải thi đấu chủ sự phương, đem ban thưởng đề cao gấp đôi. Hơn nữa, còn yêu cầu chủ sự phương xuất ra một môn tuyệt học, với tư cách đối với quán quân ban thưởng."

Sáu thành giải thi đấu, là kể cả Tiêu Thiên hào ở bên trong sáu cái khai quốc huân quý, tại bốn mươi năm trước cộng đồng khởi xướng, đều phát triển xử lý đến nay hạng nhất thi đấu sự tình. Giải thi đấu hết thấy sự vật do mọi người thương lượng đến, thừa hành thiếu ra phục tùng đa số nguyên tắc, Nam Bì hầu tự là chui cái này chỗ trống, hắn liên hợp Đồng Lăng hầu, bên trên cao hầu, cùng tuyên cao hầu, tại không có thông tri Tiêu Thiên hào dưới tình huống, sửa chữa giải thi đấu quy tắc.

Gia tăng gấp đôi ban thưởng, đối với giàu có Tiêu gia mà nói không coi vào đâu, nhưng xuất ra một môn gia truyền tuyệt học, yêu cầu này có chút quá phận. Phải biết rằng mỗi một nhà tuyệt học đều là truyền nội bất truyền bên ngoài, Lục gia bên trong Tiêu gia tuyệt học lại là lợi hại nhất, yêu cầu như vậy có thể nói là lòng muông dạ thú.

Tiêu Thần nở nụ cười: "Gia gia, đã không cách nào cự tuyệt, vậy thì sáng khoái đáp ứng, chỉ cần chúng ta Tiêu gia đệ tử cảm quán quân, hết thấy tự giải quyết dễ dàng rồi."

Lão Hầu gia đột nhiên ánh mắt sáng quắc nhìn xem cháu trai, có chút kích động nói: "Thần nhi, ý của ngươi là, ngươi có thể cảm quán quân?"

Hắn gật gù đầu, nói: "Gia gia, Tôn nhi việc này thu hoạch tương đối khá, chẳng những thắng cấp rồi, hơn nữa Vô Hồn tiến hóa ra rất mạnh lực công kích."

Đón lấy, hắn đem sự tình chân tướng, từ đầu chí cuối nói một lần.

Lão Hầu gia mừng rỡ, cười nói: "Đám kia gia hỏa như thế tính toán, khẳng định không thể tương đương ta Tiêu Thiên hào cháu trai, có thể đem bọn hắn tinh anh đệ tử từng cái đả bại, đem âm mưu của bọn hắn triệt để nát bấy!"

Tiêu Thần trong ánh mắt toát ra một tia thoãn thoát, nói: "Bọn hắn đưa ra cái này đề nghị, gia gia không ngại roi xuống trên giấy, lại để cho bọn hắn tất cả đều ký tên, về sau tuyệt học dẫn ra ngoài có thể tự là bọn hắn rồi."

"Ý kiến hay!" Tiêu Thiên hào một vỗ bàn, rất nhanh hắn viết xong tự tay viết thư, sai người đưa đến năm tên huân quý trong tay.

Liên tiếp vài ngày, Tiêu Thần đi tại cố gắng tu luyện, lão quân gia ở bên ngoài gõ cửa nói: "Tiểu Hầu gia, Hầu gia cho mời, xin ngài đến phòng khách đi."

Cách chuồng ngựa thời điểm, hắn ánh mắt xéo qua ngắm gặp một cỗ trang trí xa hoa xe ngựa, so Tiêu Thiên hào cái này huyện hầu tọa giá, cao hơn ra ít nhất một cấp độ, nói rõ khách nhân tước vị rất cao.

"Phúc bá, trong nhà khách tới rồi?" Hắn hỏi.

Phúc bá là lão quân gia danh tự, hắn trả lời nói: "Đúng vậy Tiểu Hầu gia, khách quý là đức linh công phụ nữ, bọn họ là tới tham gia sáu thành giải thi đấu."

"Sớm như vậy, khoảng cách giải thi đấu không phải còn có vài ngày đấy sao?" Hắn cảm giác có chút kỳ quái.

Lão quân gia giải thích nói: "Sáu cái huân quý chính giữa, đức linh công một mực đều rất tôn kính Hầu gia, trước mấy lần chúng ta chủ sự thời điểm, hắn cũng đều sớm chạy tới, hỗ trợ làm một ít giải thi đấu công tác chuẩn bị."

Lúc này đức linh công, đã là đời thứ hai rồi, phụ thân của hắn đã từng là Tiêu Thiên hào thù hạ một thành viên Chiến Tướng, có phần thụ Tiêu Thiên hào coi trọng, tại hắn dốc lòng bồi dưỡng xuống, về sau mới có cơ hội độc lĩnh một quân, vì Đại Sở Triều lập công lao hắn mã, thụ phong hai đẳng Công tước.

Mới vừa đi tới trong sân, Tiêu Thần chợt nghe đến một trung niên nhân thanh âm: "... Ngài khách khí... Thế bá, tiểu chất lần này đến đây, còn có cái yêu cầu quá đáng, nhìn qua Thế bá có thể thành toàn."

Tiêu Thiên hào cười nói: "Thế chất là ngươi quá khách khí, có chuyện cứ việc nói thẳng."

Trung niên nhân nói: "Ta nghe nói thế chất Tiêu Thần tuân tú lịch sự, thiên tư thông minh, làm người ôn hậu, cho nên..."

Đi tới cửa Tiêu Thần, thấy rõ ràng gia gia vốn là vui tươi hơn hờ mặt, đang lấy một loại tốc độ cực nhanh biến lục..

Nói Tiêu Thần tuân tú lịch sự còn miễn cưỡng có thể tiếp nhận, tiểu tử kia hoàn toàn chính xác trường một trương tiểu bạch kiểm nhi, cái gì thiên tư thông minh, làm người ôn hậu, ngươi đây là cố ý nói móc chúng ta Tiêu gia sao?

Trong phòng khách ngoại trừ lục lấy khuôn mặt gia gia, cùng cái này mập mập trung niên nhân bên ngoài, còn có một mặc Từ sắc quần lụa mỏng thiếu nữ đẹp.

Thiếu nữ đẹp mười sáu mười bảy tuổi tuổi thọ, một đầu tóc đen bần ra tinh xảo tạo hình, phía dưới là tron bóng cái trán cùng với một đôi rất biết nói chuyện mắt to, đồng tử cũng không phải Đại Sở người màu nâu, mà là màu xanh ngọc, hốc mắt hơi sâu, thẳng tắp cao mũi cao đẹp, sau đó là độ dày vừa phải bờ môi, cùng với đầy cái cằm.

Theo nàng hơi dị vực phong tình tướng mạo, không khó phán đoán nàng có được man di huyết thống.

Tuyết trắng dưới cổ, tua cờ cổ áo cùng phía dưới đai lưng, làm cho nàng xem xiongting eo mảnh, tuy nhiên là tư thế đoan trang ngồi ở trên mặt ghế, nhưng không khó phán đoán thân thể của nàng cao tại một mét bảy đã ngoài, giấu ở làn váy bên trong tuyệt đối là hai cái thẳng tắp hoàn mỹ chân dài.

Nữ hài từ làn da tuyết trắng, mà lại ngũ quan tinh xảo, duy nhất không đẹp chính là biểu lộ vô cùng lạnh như băng.

Tiêu Thiên hào gặp cháu trai đi tới, giới thiệu nói: "Thần nhi, vị này chính là đức linh công liễu gây nên chương, mau gọi Liễu bá bá."

Tiêu Thần đối với hắn hành lễ nói: "Liễu bá bá tốt."

"Ân, thực hiểu chuyện!" Liễu chương liếc một cái mặt không biểu tình con gái, lại quay đầu lại nhìn nhìn Tiêu Thần cùng Tiêu Thiên hào, nói: "Thế bá, ta cảm thấy thế chất cùng tiểu nữ quả thực tự là trời đất tạo nên một đôi nhi, chúng ta kết cái thân như gì?"

"Không được!" Thiếu nữ đẹp từ trên ghế đứng, đối với Bàn tử nói: "Ta không đồng ý, ngài như thế nào có thể tự chủ trương?"

Theo mỹ nữ động tác ưu nhã đứng dậy, thân cao cũng hãy theo lộ rõ, Tiêu Thần đoán vô cùng đúng, cô nàng này nhi thân cao vậy mà vượt qua một mét bảy hai, cùng chính mình cơ hồ là không chia trên dưới.

Liễu chương có chút không có ý tứ đối với tổ Tôn Nhị người nói: "Gia giáo không nghiêm, đều là ta từ nhỏ đem nàng chong hư mất, thể chất người còn không biết tiểu nữ a? Nàng gọi Liễu Phi Nhi, năm nay 17 tuổi, so người nhỏ hơn một tuổi đầu rồi, hai người thật sự rất phù hợp..."

Tiêu Thần lau một cái mồ hôi, tâm Đạo Nhất người làm cha làm mai mối làm được phần này nhi thượng, coi như là chưa từng có ai hậu vô lai giả, thật là không cách nào lý giải.

Muốn nói thân thể, đại thúc người thể nhưng mà Đại Sở Triều hai đẳng Công tước, là một cái như vậy độc sinh nữ nhi, nói là thiên chi kiều nữ một chút đều không quá phận; Liễu Phi Nhi muốn thân đáng người có đáng người, muốn tướng mạo có tướng mạo, hơn nữa không khó nhìn ra nàng tại phương diện tu luyện rất có tạo nghệ người, như vậy con gái không khó gả a?

Liễu Phi Nhi gặp phụ thân quyết tâm, Tiêu Thiên hào giống như cũng có một ít động tâm, tranh thủ thời gian nói: "Phụ thân, cái gì thiên tư thông minh, làm người đôn hậu, người có thể lại đối trá một ít ấy ư, tuy nhiên thân nữ nhi Tại Đức linh thành, nhưng cũng biết Tiêu Thần là cái gì người."

Lời nói nói đến đây, nàng uốn éo qua trán, nhìn xem Tiểu Hầu gia nói: "Thận Hư công tử, người cảm giác mình xứng đôi những khích lệ kia sao?"

Thảo, ta danh hào đều rơi vào tay vài trăm dặm bên ngoài đức linh thành sao, thực là chuyện tốt không ra khỏi cửa tiếng dữ đồn xa a!

Tiêu Thần cũng không tức giận, dù sao những tiếng xấu kia âm thanh thuộc về trước khi Tiêu Thần, mà không phải hắn hiện tại.

Hơn nữa, hắn cũng không thích Liễu Phi Nhi loại này lạnh như băng nữ hài tử, liền mở miệng nói: "Thế bá, tiểu chất hoàn toàn chính xác không xứng với những ca ngợi kia, ta là ăn chơi thiếu gia, không xứng với Phi Nhi tiểu thư."

Tiêu Thiên hào cũng không hội miễn cưỡng cháu trai, đã Tiêu Thần nói không thích hợp, hãy theo lác đầu.

Bàn tử nóng nảy, nói: "Người nếu không phải ăn chơi thiếu gia, ta mới sẽ không đem Phi Nhi gả cho người ni! Thế bá, ngài có lẽ rõ ràng nhất, ta nếu đem Phi Nhi gả cho một cái các hạng đều rất ưu tú người, đó mới là hại nàng, chỉ có gả cho thể chất loại này Siêu cấp đại hoàn khổ, phá gia chi tử, mới có thể thiếu một ít nghị kỵ."

Lúc này đến phiên Tiêu Thần mặt tái rồi, Bàn tử người là cái gì Logic?

Trước khi bạn thân đây lập chí không hề làm ăn chơi thiếu gia, kết quả bị gia gia cự tuyệt; Hiện tại đâu rồi, lại thêm một cái không phải hoàn khổ không lấy chồng nguyên tắc, giống như ta không tiếp tục làm ăn chơi thiếu gia, tự thực xin lỗi toàn bộ thế giới tựa như.

Hắn thập phần hoài nghi, những huân này quý đám bọn chúng đầu có phải hay không tập thể bị lừa đá qua, nếu không tại sao có thể có không đồng dạng như vậy thể giới quan đầu?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 08: Lau mắt mà nhìn

Chương 08: Lau mắt mà nhìn

To như vậy phòng khách, chỉ còn lại có hai người, Tiêu Thiên hào vung tay lên, bố trí một thanh âm kết giới.

Kết giới chỗ tốt ở chỗ cách trở thanh âm truyền ra cùng truyền vào, tự tính toán có người đứng tại cửa ra vào, cũng tuyệt đối nghe không được bên trong hai người nội dung nói chuyện.

"Thế chất, hiện tại chỉ có hai người chúng ta người, người có thể ăn ngay nói thật." Lão Hầu gia trầm giọng nói.

Liễu gây nên chương đối với hắn ôm quyền, nói: "Thế bá, ta là người xem lấy lớn lên, cha ta cũng là ngài một tay nhắc nhỏ, có thể nói nếu như không có

ngài, tựu cũng không có hiện tại Liễu gia, cho nên ta tựu không che giấu rồi.. Tiên Hoàng còn không có bằng hà thời điểm, tựu đối với chúng ta những huân này quý nổi lên lòng nghi ngờ, không ít lập công lao hân mã người đều xui tận mạng, vốn tưởng rằng tân hoàng vào chỗ loại tình huống này sẽ khá hơn một chút, nhưng không nghĩ tới không có chút nào giảm bớt, ngược lại càng thêm nghiêm trọng."

Lão Hầu gia nhướng mày: "Thế chất, ngươi có phải hay không tra được cái gì?"

Bản tử gật gật đầu, nói: "Ta tra được có một cái chuyên môn cơ cấu, phụ trách giám thị chúng ta những huân này quý, hơn nữa phụ trách động thủ... Ta cái chết của phụ thân, Tiêu huynh năm đó trắng niên mất sớm, đều đại hữu văn chương (có nhiều bí ẩn)."

Lão Hầu gia cười lạnh nói: "Còn tưởng rằng chỉ có ta một người hoài nghi đâu rồi, tiểu tử ngươi vậy mà âm thầm tra chuyện này, đó là một cái gì ngành?"

"Không rõ ràng lắm, ta hiểu rõ như vậy cái ngành, thành viên bọn chúng đều là cao thủ hơn nữa thực lực siêu quần." Bản tử trả lời nói: "Nó là Tiên Hoàng một tay chế tạo, bằng hà trước khi mới giao cho Thái tử, vài chục năm nay, cái này ngành một mực không có đình chỉ qua vận tác."

...

Rất rõ ràng, Liễu Phi Nhi đánh giá cao phương hướng của mình cảm giác, không nhiều lắm một lát, ngay tại Tiêu phủ chuyển mơ hồ.

Trước mặt đây là một cái thập phần tinh xảo sân nhỏ, hướng nam phòng ở tân mát ra có chút hồn lực chấn động, hẳn là có người đang tại tu luyện, năng chứng kiến làm chính mình giật mình không thôi một màn, tu luyện người dĩ nhiên là Tiêu Thần.

Nàng là cái cực kì thông minh nữ hài tử, trước khi lên đường tựu phát giác được Bản tử lão ba đánh cái gì chú ý, cho nên sớm làm bài học, phái người đến đây thích thú Dương huyện nghe ngóng Tiêu Thần. Biết được hẳn là cái chính cống ăn chơi thiếu gia, thắng này cả ngày sống phóng túng, không làm việc đàng hoàng, chỉ ít có hai ba năm thời gian không có tu luyện, đẳng cấp còn dừng lại tại 14 tuổi thời điểm.

Chẳng lẽ, tình báo có sai?

Không khó nhìn ra, Tiêu Thần là Ngũ cấp ngưng Võ Cảnh Hồn Sĩ, tấn chức Lục cấp rất nhanh có thể thực hiện.

Đương Liễu Phi Nhi cặp kia mắt to tiếp cận cửa sổ thời điểm, Võ Hồn tựu nhắc nhở hẳn có người tiếp cận, nhìn lên bạn thân đây luyện công, rất có ý tứ sao?

Ngươi không phải xem thường ca ầy ư, vậy hãy để cho ngươi nhỏ nhỏ kinh ngạc thoáng một phát.

Hắn hoàn thành một cái Đại Chu thiên vận chuyển về sau, mở to mắt, theo bên cạnh rương gỗ ở bên trong xuất ra một cây Hồn Linh thảo, phóng ở lòng bàn tay chấp tay trước ngực, bắt đầu hấp thu.

Tại Liễu Phi Nhi không thể tưởng tượng nổi trong ánh mắt, Hồn Linh thảo lá cây dùng tốc độ cực nhanh, từng mảnh từng mảnh biến thành khô héo sặc, hóa thành tí ti bụi bặm.

Hắn là cái quái vật ầy ư, hấp thu tốc độ nhanh như vậy, kỳ kinh bát mạch được đạt tới cái dạng gì độ rộng?

Cái này đều muốn quy công tại theo Vạn Niên Thụ Yêu bên kia lấy được Kim sắc lá cây, Tiêu Thần kinh mạch độ rộng, vượt qua ngang cấp chi nhân ba đến năm lần, cho nên mới phải có như vậy đáng sợ hấp thu tốc độ.

Không đến một thời gian uống cạn chung trà, Hồn Linh thảo tựu bị hấp thu sạch sẽ, hẳn lần nữa mở to mắt, duỗi cái lưng mới nói: "Tại cửa sổ nhìn lên, thật là không lễ phép hành vi."

Nàng duỗi ra hai cái tuyết trắng mảnh khảnh tay, đẩy ra - cửa phòng nói: "Khách nhân đến rồi, không nhiệt tình nghênh đón, tựu rất lễ phép sao? Không hổ là Tiêu Hầu phủ Tiêu Hầu gia, bình thường không ít chà đạp Hồn Linh thảo a?"

Tiêu Thần nhìn xem nàng mặt mũi tràn đầy khinh thường biểu lộ, thuận tay xuất ra một khỏa Hồn Linh thảo, nói: "Đây là tự chính mình ngắt lấy, không tồn trong nhà một phân tiền, cho nên không sao cả chà đạp.."

Liễu Phi Nhi trừng mắt: "Chỉ bằng ngươi, chính mình ngắt lấy Hồn Linh thảo?"

"Thích tin hay không, không tin chính ngươi nhìn xem." Hắn đem Hồn Linh thảo ném đi qua.

Vừa mới ngắt lấy Hồn Linh thảo là màu xanh biếc, thời gian dài tựu sẽ biến thành cái kia màu vàng xanh lá, đương nhiên nhan sắc cái biến cũng sẽ không ảnh hưởng đến hồn lực bao nhiêu.

Liếc thấy ra, cái này là vừa vận ngắt lấy không đến mười ngày đích Hồn Linh thảo, nếu thật là theo trên thị trường mua sắm, theo ngắt lấy người đến tiểu thương, lại đến bên trên quầy hàng, ít nhất phải một tháng chu kỳ.

"Ta hay vẫn là không tin, trừ phi, ngươi nói ra là từ đâu hái đến." Liễu Phi Nhi đem Hồn Linh thảo ném trả lại cho hắn.

"Thần thụ núi." Hắn không chút hoang mang nhả ra ba chữ kia.

"Cái gì, thần thụ núi, ha ha ha!" Mỹ Nữ Kiều cười: "Tiêu Thần, ngại quả nhiên là cái lời nói dối hết bài này đến bài khác người."

"Có ý tứ gì?" Hắc nương mày.

Liễu Phi Nhi cười vô cùng có thâm ý, nói: "Ta cùng phụ thân đến thích thú Dương huyện tự phải đi qua thần thụ núi, bảy ngày trước một buổi tối, sấm sét vang dội, mưa to gió lớn, vạn năm thần thụ tại Lôi Điện oanh kích phía dưới biển mất không thấy gì nữa. Chung quanh thực vật đều đã xảy ra biến dị, rõ ràng nhất đúng là Hồn Linh thảo, một - dạ chi gian điệp đao số lượng gia tăng gấp đôi, ngắt lấy độ khó gia tăng gấp ba, rất nhiều ngắt lấy đội ngũ đều bị tổn thất nặng, hiện tại bọn hắc cũng không dám lại qua bên kia, ngại được không?"

Tiêu Thần nghe nói tin tức này, cất bước tự đi ra ngoài, thẳng đến chuồng ngựa.

Vạn năm thần thụ quả nhiên đã không thấy bóng dáng, chỉ lưu lại một cùng loại miệng núi lửa hố to, trong hàm bùn đất mang theo nhiệt độ cao cháy sau lưu lại cháy đen.

Đứng tại hố to bên cạnh, hắc trăm mối vẫn không có cách giải, vài ngày trước chính mình còn đứng tại dưới đại thụ mặt, từ khất bạch lại cùng nó đã muốn một mảnh màu vàng kim óng ánh lá cây, như vậy cái quái vật khổng lồ, nói như thế nào không có sẽ không có đâu?

"Tin tưởng ta nói đi à nha?" Liễu Phi Nhi tiến lên một bước, dùng hơi xem thường ánh mắt nhìn hắc.

Nàng là tự mình cùng tới, Tiêu Thần cự tuyệt qua, nhưng chính là nó không nghe.

Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, Thụ Yêu tồn tại trên vạn năm, chẳng lẽ là bởi vì mất đi cái kia phiến Kim sắc lá cây, vũ hóa thành thần?

"Chúng ta đi thôi!" Hắc mở miệng nói, sau đó căn bản không để Liễu Phi Nhi làm ra đáp lại, xoay người rời đi.

Mỹ nữ nhún mày, đối với hắc loại hành vi này tỏ vẻ tán thưởng: "Hồn nhạt..."

Đi vào làm rãnh nương bên này, trên mặt nàng xem thường biểu lộ càng tăng lên, trước mặt là một đầu độ rộng vượt qua sáu mét khung trang Đại Đạo, vốn là trên con đường này dài khắp Hồn Linh thảo, trên mặt đất lưu lại tro tàn nói rõ hết thảy -- Tiêu Thần dùng chính là hỏa thiêu.

Hắc ngạnh sanh sanh đốt ra một con đường đến, chỉ ít có trên trăm khóa Hồn Linh thảo gãy nạy.

Liễu Phi Nhi với tư cách một gã Hồn Sĩ, biết rõ Hồn Linh thảo đối với tu luyện tầm quan trọng, đối với hắc loại làm này tỏ vẻ khinh thường, quả thực tự là cái phá gia chi tử mà!

Cảm giác được mỹ nữ trên mặt xem thường, hắc cảm giác mình có tất yếu làm chút gì, miễn cho bị nàng xem thường.

Hắc đột nhiên ngừng đầu, chỉ một ngón tay: "Hữu thần tiên!"

Liễu Phi Nhi không tự chủ được ngừng đầu, hướng phía hắc chỉ phương hướng nhìn lại, trong miệng còn hỏi: "Ở nơi nào, ở nơi nào?"

Nàng lập tức minh bạch chính mình bị gạt, vừa muốn nổi giận, một cây chính đang nhanh chóng nhỏ đi Hồn Linh thảo bay tới, vô ý thức thò tay một sao, văng vàng tiếp được.

"Ngươi... Ngươi làm sao làm được?" Liễu Phi Nhi giật mình nói.

"Bí mật!" Tiểu Hắc gia rất không nể tình, hai ta lại không quen, ta tại sao phải nói cho ngươi biết chỉ dùng để Võ Hồn tiến hành ngắt lấy.

"Quý hẹp hòi." Mỹ nữ tức giận mà nói.

"Tùy ngươi nói như thế nào, dù sao ta đã chứng minh, không phục đúng không?" Hắc làm ra một cái tư thế xin mời: "Nếu không, ngươi cũng hái một cây cho ta xem một chút?"

Liễu Phi Nhi cái kia trương mạng theo dị vực phong tình khuôn mặt, lập tức đập kéo xuống, nàng ngược lại là cũng lưu manh, khẽ nói: "Ta không được, tại đây Hồn Linh cây cỏ đao dài độ, là bình thường gấp hai, ta làm không được."

Tiêu Thần con ngươi đảo một vòng: "Bình thường Hồn Linh thảo, ngươi có thể làm?"

"Ngươi cái này hồn nhạt, bà cô đồng dạng làm không được, ngươi đã hài lòng!"

"Ai, nữ hài tử nha, không thể ôn nhu một ít? Trách không được cha của ngươi dốc sức liều mạng cho hai ta làm mai mối đâu rồi, ta nếu đức linh công, cũng phải làm như vậy, miễn cho khuê nữ không gả ra được." Hắc cười hi hi mà nói.

"Tiêu Thần, ta muốn khiêu chiến ngươi!" Liễu Phi Nhi nổi trận lôi đình.

Tiểu Hắc gia nụ cười trên mặt càng yd: "Hay vẫn là lưu sức mạnh, chờ sáu thành giải thi đấu thời điểm rồi nói sau."

"Hừ, người tỵ là cái người nhát gan, đến lúc đó ta nhất định đánh chính là người rã ròi đầy đất!" Mỹ nữ thở phì phì mà nói.

Hai người cỡi ngựa, lập tức muốn tiến - nhập thích thú Dương huyện khu vực, phía trước trên đường xuất hiện một cái kỵ sĩ, chặn đường đi của bọn hắn.

"Này, phía trước người nọ, đem lộ tránh ra!" Liễu Phi Nhi giọng dịu dàng hô.

Đối phương bất vì sở động, Tiêu Thần cười nói với nàng: "Đại tiểu thư, người đều không cần thỉnh chờ đấy sao? Bất quá coi như là dừng, hắn cũng chắc chắn sẽ không nhường đường, bởi vì hắn là cướp đường."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 09: Tao ngộ sát thủ

Chương 09: Tao ngộ sát thủ

Tiêu Thần không để ý tới mặt mũi tràn đầy kinh ngạc Liễu Phi Nhi, mà là chăm chăm lên trước mặt kỵ sĩ, nói: "Bảo người đồng lõa nhi xuất hiện đi."

"Người tỵ là Tiêu Thần?" Kỵ sĩ phản hồi một câu.

Liễu Phi Nhi đại tròng mắt: "Hắn nhận thức người?"

"Ta không biết hắn." Hắn nhún nhún vai, nói: "Được rồi ta thừa nhận, hiện tại đã không đơn thuần là cướp đường rồi, mà là trả thù. Đại tiểu thư, người thì nguyện ý hỗ trợ đâu rồi, thì nguyện ý hỗ trợ đâu rồi, hay vẫn là nguyện ý giúp bề bộn?"

"Ta tuyên hoành tay đứng nhìn."

"Không có nghĩa khí!"

"Vừa rồi ai nói cùng ta không quen?"

Được rồi, cầu người không bằng cầu mình, hắn tiếp tục xem trước mặt kỵ sĩ: "Là người nào gọi các người tới?"

Kỵ sĩ không nói, Liễu Phi Nhi rất không nể tình tiếp một câu: "Người cừu nhân nhiều như vậy, người ta mua giết người người rất bình thường."

"Người không giúp đỡ coi như xong, có thể hay không đừng nói ngồi chiêm chọc?" Tiểu Hầu gia sắc mặt một hắc, sau đó phân tích nói: "Ta cừu gia là không ít, nhưng hoa được rất tốt tiền mời sát thủ, thật đúng là không nhiều lắm, các người là Tiêu buồm mời đến, đúng không?"

Kỵ sĩ trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười: "Đều nói Tiêu gia Tiểu Hầu gia là cái cái gì cũng sai gia hóa, không nghĩ tới người thoáng một phát tỵ đã đoán đúng, bất quá tỵ tính toán đoán được thì phải làm thế nào đây, người chết không hội không ai biết phía sau màn làm chủ là ai."

Liễu Phi Nhi gặp đối phương gât đầu, có chút gât mình nói: "Tiêu Thần, người vậy mà đã đoán đúng?"

Tiêu Thần cũng cười, cười càng thêm có thâm ý, nói: "Đại tiểu thư, người không cảm giác mình đã không cách nào không đếm xỉa đến sao?"

Liễu Phi Nhi sững sờ, tỵ đúng vậy a, cũng biết đối phương là cái gì địa vị, bọn hắn có thể phóng chính mình ấy ư, nàng mặt tối sầm: "Người cái này hồn nhạt, người cố ý đúng hay không?"

"Đúng!" Hắn rất lưu manh gât đầu.

Đát đát đát...

Theo tiếng vó ngựa vang lên, sáu gã mặc màu đen trang phục kỵ sĩ từ khác nhau phương hướng xuất hiện, đẳng cấp thấp nhất chính là Lục cấp ngưng Võ Cảnh, cao nhất vậy mà đã đạt đến Bát cấp..

Đạt tới Bát cấp ngưng Võ Cảnh Hồn Sĩ, đã cũng coi là cường giả.

Liễu Phi Nhi sắc mặt biến thành rất khó coi, nói: "Đều là người người này, không nên đến cái gì thần thụ núi, hiện tại xong chưa?"

"Cũng không phải ta thỉnh ngươi tới, là ngươi cần phải đi theo tới." Hần ngữ khí bình thản mà nói, sau đó thả ra Vô Hồn khí thể, nhưng không có thả ra Vô Hồn.

Cầm đầu kỵ sĩ nhướng mày: "Có được Vô Hồn, nhưng cấp bậc của ngươi thật sự là quá thấp, coi như là có Vô Hồn thì phải làm thế nào đây?"

"Tăng thêm ta nì!" Liễu Phi Nhi một tiếng khẽ kêu, cũng thả ra Vô Hồn khí thể.

Có được Vô Hồn Hồn Sĩ, tại thực lực phương diện siêu việt bình thường Hồn Sĩ rất nhiều.

Các kỵ sĩ không có sợ hãi, là vì bọn hắn chiếm cứ nhân số bên trên ưu thế, cầm đầu người vung tay lên, sáu đồng bạn cùng một chỗ lộ ra vũ khí, sau đó xuống ngựa.

Theo vũ khí của bọn hắn chiều dài không khó nhìn ra, cái này mấy cái gia hỏa cũng không am hiểu mã chiến, khó - ở dưới tuần mã chỉ là vì thỏa mãn cười yểu cầu.

Vèo... Phốc... Phù phù...

Động tác chậm nhất gia hỏa theo trên lưng ngựa ngã xuống, cái này nhưng hắn mấy người đồng bạn cảm thấy thật mất mặt, lão Đại Hắc nghiêm mặt hô: "Nhanh, đừng cho lão tử mất mặt.."

Tên kia vậy mà không có nghe lão Đại, hắn vừa muốn nổi giận, khoảng cách gần đây người mờ miệng nói: "Lão Đại... Hắn... Hắn đã chết!"

Sáu người tập trung nhìn vào, huyết đã nhuộm hồng cả trên mặt đất một mảng lớn, bọn hắn giật mình đồng thời tranh thủ thời gian bốn phía đang trông xem thế nào, tìm kiếm kẻ đánh lén.

Tiểu Hâu gia cười nói: "Ta đường đường khai quốc huyện hầu người thừa kế, vị này càng là đức linh công độc sinh nữ nhi, hai chúng ta cùng một chỗ xuất hành, như thế nào hội không có cao thủ bảo hộ."

"Không có khả năng!" Lão Đại quả quyết nói: "Chúng ta theo các ngươi một đường, xác định không có hộ vệ mới hiện thân!"

"Cho nên mới là cao thủ, các ngươi chính là mấy cái ngưng Vô Cảnh gia hỏa, biết rõ cái gì?" Tiêu Thần ngữ khí khinh thường mà nói.

Nào có cái gì cao thủ, mới vừa rồi là Tiêu Thần thừa dịp bọn hắn không chú ý, dùng Vô Hồn đánh lén xem nhất cả lợ phát phơ một tên.

"Lão Đại, làm sao bây giờ?" Một đồng bạn trên mặt lộ ra thần sắc sợ hãi.

"Chiếu giết không tha, chúng ta không có đường lui!" Lão trong miệng rộng bài trừ đi ra mấy chữ này.

Tiêu Thần trong nội tâm lập bộp thoáng một phát, vốn tưởng rằng có thể đem cái này mấy cái gia hỏa dọa chạy, không nghĩ tới bọn họ là một đám dân liều mạng.

Loong coong..

Một cái thanh thúy thanh âm vang lên, khiếp người tâm hồn, Đông Nam bên cạnh sát thủ song - chân run rẩy, ngay sau đó lá cây hình phi tiêu đánh tiến hẳn đỉnh đầu.

Phi tiêu dưới ánh mặt trời lóe màu xanh lá hào quang, người này căn bản không có làm tình huống xảy ra chuyện gì, tựa một đầu mới ngã xuống đất bên trên, tắt thở rồi.

Hai người quay đầu ngựa lại, rất có ăn ý đường cũ phản hồi, đối phương chết mất hai cái người, phòng tuyến xuất hiện rất lớn lỗ thủng, thuận lợi thoát khỏi vòng vây vòng.

"Căn bản không có cao thủ, truy!" Lão Đại ra lệnh một tiếng, bọn hắn một lần nữa lên ngựa.

Chạy vội trong quá trình, Liễu Phi Nhi hỏi hắn: "Căn bản không có cái gì cao thủ bảo hộ, đúng không?"

"Thông minh, đó là lừa dối bọn hắn!" Tiêu Thần trả lời nói, sau đó hỏi nàng: "Ngươi Vô Hồn, hẳn là một loại nhạc khí, đúng không?"

"Ngươi cũng rất thông minh!" Liễu Phi Nhi khó được khoa trương hắn một câu.

Vừa rồi Liễu Phi Nhi thỉnh linh phát ra đoạt nhân tâm tỳ tiếng đàn, lại để cho người nọ đầu trở nên trống rỗng, tạm thời đã mất đi phòng ngự năng lực, Tiêu Thần mới có thể thuận lợi dùng Vô Hồn đem hắn giết chết.

Bọn sát thủ không ngừng đem khoảng cách gần hơn, nàng chỉ vào phía trước làm rãnh nương nói: "Chúng ta đi vào!"

"Ngươi không thể ra cái ý kiến hay sao?" Liễu Phi Nhi có chút tức giận mà nói, Hồn Linh thảo chẳng những có được công kích năng lực, hơn nữa có thể tự hành vận động, trước khi đốt ra cái kia đầu sáu mét rộng đích thông đạo, hiện tại chỉ còn lại có bốn mét tả hữu, đã tại dài hai mét điệp đao phạm vi

công kích ở trong

"Chuyện cho tới bây giờ chỉ có thể đánh cuộc một lần, ta ở phía trước mở đường, ngươi theo sát lấy ta tự cũng không bị công kích!" Hắn trước hết từ quát lên mộng ngựa, vọt tới phía trước.

Suru suru suru...

Gần đây mấy cây Hồn Linh thảo bắt đầu xoay tròn điệp đao, trong đó một đầu hoa tại trên đùi của hắn, nhưng tuần mã hay vẫn là một cái tăng lực vọt tới, điệp đao đã phóng thích hết chứa đựng động năng, cho nên không thể uy hiếp được đằng sau Liễu Phi Nhi.

Phù phù...

Tuần mã một đầu trồng trên mặt đất, hắn nhanh nhẹn song - chân đạp một cái, thân thể cao cao nhảy lên, bởi vì một chân bị thương, rơi xuống đất thời điểm không thể ổn định thân hình, ngồi trên mặt đất..

Hắn cái này mới phát hiện mã phần bụng chỉ ít có hơn mười đạo vết thương, sâu nhất đều có thể chứng kiến bạch cốt cùng nội tạng.

Nguy hiểm thật, khá tốt trên đùi thương không nghiêm trọng lắm.

Bất chước làm theo, bọn hắn xếp thành một loạt xông lại, tự tính toán đồng dạng cũng tồn thất một con ngựa, năm người thu thập hai cái không phải thập sao chuyện khó khăn.

Tiêu Thần không có nhân rồi, thúc dục Vô Hồn đi "Quấy rối" những Hồn Linh kia thảo, thông đạo độ rộng tiến thêm một bước thu nhỏ lại, cao tốc xoay tròn điệp đao, liên tiếp đánh vào tuần mã cùng kỵ sĩ trên người.

Lão Đại hai chân tại bàn đạp thượng sử nhiệt tình, thân thể cao cao nhảy lên, hướng phía làm rãnh mương bên ngoài bay đi, bốn người khác không kịp khiêu được, cả người lẫn ngựa bị chặt thành khối vụn.

Lão Đại hai chân chưa rơi xuống đất, Diệp Từ Vô Hồn tự bay đi, hắn không hổ là Bát cấp ngưng Võ Cảnh Hồn Sĩ, cánh tay phải vung lên kéo bàn tay trường đao, chuẩn xác chém ở phía trên.

Mấy tên kia chết quá thảm, đem mỹ nữ bị hù không nhẹ.

Cũng may, nàng cuối cùng là phục hồi tinh thần lại, hai cái mảnh khảnh ngọc thủ hình thành một cái phức tạp tạo hình, một tòa độ cao vượt qua ba mét cự - đại thụ cầm, trống rỗng xuất hiện ở sau lưng.

Nguyên lai nàng Vô Hồn là thụ cầm, trách không được có thể phát ra đoạt người tâm phách thanh âm.

Loong coong... Boong boong...

Theo mười ngón tay vận động, thụ cầm phát ra thanh thúy tiếng vang, một đạo sóng âm hướng phía lão Đại bay đi, đưa hắn đánh chính là mắt đi trọng tâm, sau đó trùng trùng điệp điệp rơi xuống trên mặt đất.

Vèo...

Diệp Từ Vô Hồn theo xảo trá góc độ đánh úp lại, tại hắn sườn phải bộ vị lưu lại một đạo thật sâu lỗ hổng, bị thương lão Đại tại hành động năng lực bên trên giảm bớt đi nhiều.

Boong boong...

Thụ cầm phát ra tiếng vang càng ngày càng dồn dập, một đạo tiếp một đạo sóng âm, tại trước mặt hai người hình thành lấp kín khí tường, lão Đại phần đem hết toàn lực cũng không thể lại đẩy mạnh nửa phần.

Loong coong...

Đây là thụ cầm cao nhất âm tiết, lão Đại ném đi trường đao, dùng hai tay ôm lấy đầu, trên mặt lộ vẻ vẻ mặt thống khổ, khóe miệng, khóe mắt cùng lỗ tai cùng một chỗ đổ máu.

Diệp Từ Vô Hồn lần nữa đắc thủ, xuyên thấu lão Đại cổ, hắn bạch nhãn một phen, khí tuyệt bỏ mình.

"Ha ha, quả nhiên là nam nữ phối hợp làm việc nhi không phiền lụy." Tiêu Thần vỗ tay cười nói.

"Ờe..."

Liễu Phi Nhi rất không nể tình, nàng dùng nón mưa thanh âm đã cắt đứt Tiểu Hầu gia, bởi vì lão Đại ngã xuống đất bỏ mình về sau, con mắt cũng không có nhắm lại, thẳng ngoác ngoác nhìn xem nàng bên này.

Sau đó, nàng cũng rất nể tình hôn mê bất tỉnh.

Không phải là giết mấy người ấy ư, về phần lớn như vậy phản ứng?

Tiêu Thần phát hiện một cái vấn đề rất trọng yếu, ngựa của mình chết rồi, bọn sát thủ tọa kỵ cũng không thể may mắn thoát khỏi tại khó, chỉ còn lại có một thớt, như thế nào trở về à?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Xinh đẹp hiểu lầm

Chương 10: Xinh đẹp hiểu lầm

Một thớt thần tuần đồ thẩm mã, ung dung đạt đạt hướng phía Tiêu phủ đi đến.

Cao nhất lầu các bên trên, bày biện một trương chiếc kỷ trà, Tiêu Thiên hào, liễu gây nên chương hai người đang tại thưởng thức trà.

Liễu Bàn từ con mắt nhìn qua chứng kiến một con ngựa, chính chậm rãi từ hướng cái này vừa đi tới, hình như là con gái tọa kỵ đấy.

Kỳ quái chính là, lập tức tại sao phải có hai người?

Hắn ngừng đầu cẩn thận nhìn lại, một giây sau trực tiếp nhảy, duỗi ra mập mạp tay phải giật nảy mình nói: "Thế bá, tôn tử của ngươi cùng nữ nhi của ta cùng cười một con ngựa, ngươi xem bọn hắn cái kia thân mật nhiệt tình, cái này ngài sẽ không đối với hôn sự của bọn hắn có ý kiến đi à nha?"

Tiêu Thiên hào tập trung nhìn vào, sau đó một cái tát vỗ vào trên bàn trà, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Thần nhi a, ngươi quá háo sắc đi à nha, cũng không nhìn một chút đối phương là ai, tự lên!"

Bàn tử trừng mắt: "Thế bá, ngươi đây là ý gì?"

Tiêu Thiên hào khẽ nói: "Ngươi tự đừng được tiện nghi khoe mã rồi! Không đúng nhì, Thần nhi trên người giống như mang theo thương đau rồi, tranh thủ thời gian đi xem."

Hai người bước nhanh xuống lầu, Liễu Phi Nhi là vì bị thụ nghiêm trọng kinh hãi, trở lại trên đường ngủ rồi, Tiêu Thần đành phải cố mà làm đem nàng ôm vào trong ngực, hai người kỵ một con ngựa.

Tiêu Thần đem Liễu Phi Nhi giao cho liễu gây nên chương, đem tại thần thụ núi chuyện đã xảy ra giản lược nói một lần.

Tiêu Thiên hào khí đích nổi trận lôi đình: "Đáng giận Tiêu buồm, vậy mà mua hung đối với tộc nhân của mình ra tay, ta muốn đi làm thịt hắn!"

Tiêu Thần ngăn lại hắn, nói "Gia gia, ngài nếu như vậy đi tìm hắn, hắn nhất định là sẽ không thừa nhận, chuyện này giao cho Tôn nhi xử lý a, ta nhất định khiến hắn trả giá thật nhiều."

Tiêu Thiên hào đánh đay lòng cảm thấy cháu trai trưởng thành, gật gật đầu nói: "Tốt, chuyện này tự giao cho ngươi xử lý, coi như là Tiêu Thiên xa ra mặt, cũng chiếu giết không tha!"

Liễu Bàn từ mang theo con gái hồi phòng trọ nghỉ ngơi, Tiêu Thần hồi chính mình viện Từ Tu luyện, sáu thành giải thi đấu rất nhanh tự muốn bắt đầu, phải nắm chặt thời gian tăng lên thực lực của mình.

Ngày hôm sau buổi sáng, liên tục hấp thu hết ba gốc Hồn Linh thảo hắn mở to mắt, nhìn xem tay phải của mình nắm bắm "Thật sự là kì quái, trà như thế nào mang theo một cỗ Hương Hương hương vị đâu rồi, buổi sáng rõ ràng giặt rửa qua tay. Chẳng lẽ, là ngày hôm qua đặt ở Liễu Phi Nhi lồng ngực thời gian quá dài? Ân, rất có thể, cái kia cô nàng xiong ghê gồm thật..."

"Tiêu Thần! Ngươi cái này cầm - thú, quả nhiên chiếm được bà cô này tiện nghi!" Một tiếng có thể so với nữ cao âm kêu to vang lên.

Trong lòng của hắn lộ bộ thoáng một phát, nàng lúc nào tới, Võ Hồn như thế nào không có sớm báo động trước đâu rồi, vừa rồi tự nói nội dung bị nàng đã nghe được?

Bánh...

Hai miếng cửa phòng bị người từ bên ngoài đá văng, có thể không phải là mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ Liễu Phi Nhi. Nàng cơ hồ làm cả đêm ác mộng, nghiêm trọng ảnh hưởng đến giấc ngủ chất lượng, mãi cho đến trời sắp sáng thời điểm mới khá hơn một chút, cho nên khởi tương đối trễ.

Hồi tưởng ngày hôm qua chuyện đã xảy ra, nàng cảm thấy Tiêu Thần cũng không phải hoàn toàn cái gì cũng sai, nghĩ đến hấn trên đùi bị thương, cảm giác mình nên tới thăm hỏi thoáng một phát, vừa đi đến cửa khẩu, vừa vận nghe được bên trong người kia tự nói.

Trách không được ngày hôm qua sau khi trở về, vẫn cảm thấy lồng ngực không quá thoải mái, còn tưởng rằng là kinh hải khiến cho xiong buồn bức đầu rồi, không nghĩ tới là đã tao ngộ Lang Trảo.

"Phi Nhi sớm a, người đập cửa phòng của ta làm gì?" Tiểu Hầu gia nháy mắt hỏi, trên mặt là một bộ cả người lẫn vật không thương biểu lộ.

"Tiêu Thần ta muốn giết ngươi!" Nàng thờ phi phi mà nói, làm bộ muốn nhào lên.

"Mau nhìn, có người ngoài hành tinh!" Hấn hướng phía cửa sổ phương hướng một ngón tay.

Liễu Phi Nhi lần nữa mắc lừa, Tiêu Thần chạy đi bỏ chạy, một dãy Yên nhi xông ra khỏi phòng, dựa lấy chính mình đối với Tiêu phủ quen thuộc, mấy cái tung cang liền biến mất ở hoa cỏ cây cối từng trong.

"Tiêu Thần ngươi cái này hồn nhạt, đứng lại cho ta!" Liễu Phi Nhi thờ phi phi đuổi tới.

Kỳ thật, không thể trách Tiểu Hầu gia, hai người cùng kỵ một con ngựa, Liễu Phi Nhi một mực ở vào gần như hôn mê trạng thái, thân thể kẻ sát chân thân thể, tăng thêm mã hành tẩu lúc mang đến xóc nảy, coi như là Liễu Hạ Huệ trùng sinh, cũng không thể nào làm được thờ ơ a?

Tiêu Thần như làm trộm trốn ở bụi hoa đằng sau, xác định không có người đuổi theo, thầm nghĩ chỉ cần lên phố, cái kia chính là Long nhập Đại Hải.

Hấn vừa chạy về phía đại môn, chợt nghe đến một cái điệp tai phát hội thanh âm: "Họ Tiêu, ngươi đứng lại đó cho ta!"

Đứng lại, hay nói giỡn!

Ta thảo, đại môn như thế nào bị mấy cỗ xe ngựa ngăn chặn, theo trên xe nhảy kế tiếp hoa phục thiếu niên, mở miệng nói: "Phi Nhi muội muội, tiểu tử này có phải hay không chọc tới ngươi rồi, ta giúp ngươi bắt lấy hấn!"

Tiểu Hầu gia mắt hứng, ngươi ai à?

Hoa phục thiếu niên đem tay phải đuổi ra, lập tức phóng xuất ra rất khí thế cường đại, một đầu màu trắng Cự Thú trông rồng xuất hiện, đối với Tiêu Thần giường nanh múa vuốt..

Tại nơi này mãnh liệt Thú Vũ Hồn nhìn chăm chú phía dưới, Tiêu Thần cảm giác được rất áp lực cường đại, vậy mà bước bất động chân rồi.

Lúc này, Liễu Phi Nhi bước đi ra, ngắm Hoa phủ thiếu niên liếc, khẽ nói: "Bi Hồng Bác, chuyện của ta không cần dùng ngươi quan tâm, ai cho phép ngươi gọi ta Phi Nhi muội muội, thỉnh gọi tất cả của ta tên Liễu Phi Nhi!"

Bi Hồng Bác, Nam Bi hầu da Chấn Đông con trai trưởng, Hầu tước người thừa kế, 17 tuổi cũng đã là Bát cấp ngưng Võ Cảnh Hồn Sĩ, Võ Hồn là một đầu màu trắng Cự Thú Toàn Nghê.

Tiêu Thần ngẩng đầu nhìn Bi Hồng Bác sau lưng cự - đại Võ Hồn, cái kia hàng đầu lớn lên rất giống sư tử, chỉ là không có Hùng Sư thật dài bộ lông, thân thể cùng tứ chi đều rất thô - cường tráng, mở ra miệng rộng lộ ra răng nanh sắc bén.

Lại nhìn Liễu Phi Nhi, tuy nhiên cũng cảm giác được rất lớn áp lực, nhưng thần sắc thập phần bình thường, nói: "Bi Hồng Bác, ngươi hay vẫn là như vậy ưa thích dùng Võ Hồn hù dọa người, ngươi ngoại trừ khi dễ đẳng cấp thấp người, còn có thể làm gì?"

Bi Hồng Bác mặt đỏ lên, nói: "Phi Nhi, ta là ở giúp ngươi, ngươi không phải phải bắt được người này à."

"Lại cảnh cáo ngươi một lần, thỉnh gọi tất cả của ta tên Liễu Phi Nhi." Liễu Phi Nhi cũng không linh tính.

"Khoảng đạt, thu hồi ngươi Võ Hồn, như thế nào có thể đối với Tiêu gia Tiểu Hầu gia bất kính đấy." Một trung niên nhân theo bên cạnh trên xe ngựa đi xuống, hấn là Nam Bi hầu da Chấn Đông, làm người âm hiểm xảo trá, trước khi xếp đặt Tiêu gia một đạo chính là hấn.

Bi Hồng Bác thu hồi Võ Hồn, dùng xem thường ánh mắt nhìn hấn nói: "Ngươi tự là Tiêu gia cùi mực Tiêu Thần?"

Da Chấn Đông lập tức giáo huấn nhi tử: "Khoảng đạt ngươi làm sao nói, đi ra ngoài trước khi vi phụ là như thế nào giao đại ngươi, muốn giảng lễ phép."

"Có thể ta nói đúng là sự thật, phụ thân ngài không phải một mực giáo dục ta, muốn làm cái người thành thật sao?" Bi Hồng Bác nháy mắt nói.

"Coi như là sự thật cũng không thể nói, muốn cho chủ nhà mặt mũi, biết không?" Da Chấn Đông giả bộ như bộ dáng rất tức giận, nói: "Nhanh cho Tiêu Thần ca ca chịu nhận lỗi, người ta đại ngươi một tuổi ni!"

Phụ tử hai người kẻ xướng người hoạ, biểu hiện ra xem là ở giáo huấn nhi tử, kì thực là đang tổ khổ Tiêu Thần.

Tiêu Thần về mặt tình tảo nhìn xem biểu diễn bên trong phụ tử hai người, thầm nghĩ các người như vậy có ý tứ ấy ư, bạn thân đây thanh danh cũng sớm đã thối tới cực điểm rồi, còn sợ các người nói móc sao?

Tại phụ thân "Ân cần dạy bảo" phía dưới, nhi tử rất nhanh thay đổi một bộ mặt mày, đối với Tiêu Thần nói: "Thực xin lỗi Tiêu Thần ca ca, ta thực không phải cố ý, ai bảo thanh danh của người thật sự là... Không nói, đúng rồi người biết tham gia giải thi đấu sao?"

Tiêu Thần mặt không biểu tình nói: "Đương nhiên hội, với tư cách chủ nhà, bản Tiểu Hầu gia làm sao có thể không tham gia."

"Vậy thì tốt quá, chúng ta có thể tại trên đài nhất quyết cao thấp, người biết đánh với ta một hồi sao?" Bì Hồng Bác cái này coi như là phát ra khiêu chiến.

Liễu Phi Nhi ở một bên khẽ nói: "Dùng cường lấn yếu, tính toán cái gì bốn sự!"

Hắn dùng rất có thâm ý ánh mắt nhìn Bì Hồng Bác, nói: "Đã người nghĩ như vậy khiêu chiến ta, bản Tiểu Hầu gia với tư cách chủ nhà, tự nhiên muốn ứng chiến."

Da Chấn Đông cười nói: "Thế chất, người không hổ là lão Hầu gia cháu trai, quả nhiên có khí khái, khoáng đạt chúng ta vào đi thôi, cùng một chỗ bái kiến lão Hầu gia."

Tiểu Hầu gia rất không thích cái này đôi phụ tử, đương nhiên sẽ không theo đi qua tham gia náo nhiệt, hắn phát hiện Liễu Phi Nhi cũng không có cùng đi qua, lại hỏi: "Phi Nhi, cái này Bì Hồng Bác rất hung hăng can quấy à?"

"Đúng vậy, thằng này từ nhỏ tự hung hăng can quấy, ta rất chán ghét hắn." Liễu Phi Nhi nói,

Tiêu Thần gật gật đầu: "Hắn hoàn toàn chính xác rất chán ghét, động một chút lại thả ra Vô Hồn hù dọa người, giống như chỉ có một mình hắn có được Vô Hồn tựa như. Ai, so sánh dưới hay vẫn là bản Tiểu Hầu gia bình dị gần gũi, cùng hắn so với ta quả thực tựa là cái người tốt..."

"Người là người tốt?" Liễu Phi Nhi đại trừng mắt: "Ta đã nói với người nhiều như vậy nói nhằm làm gì, người dám ăn bà cô này đậu hủ, ta muốn đánh chết người! Đừng chạy, có loại đứng lại cho ta..."

"Phi Nhi, đó là một hiểu lầm!"

"Giết hết người, ta cũng sẽ nói là cái hiểu lầm!"

Cũng may đây là tại trên đường cái, quen thuộc địa hình Tiểu Hầu gia chiếm được đại tiện nghi, mấy cái lên xuống tự biến mất trong đám người, khí Liễu đại tiểu thư thẳng đậm chân.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Hồn Cốt

Chương 11: Hồn Cốt

Một gian trà lâu bên trên, Tiêu Thần ngồi ở tới gần cửa sổ vị trí, không phải là vì ngắm phong cảnh, mà là vì càng khoáng đạt tầm mắt, chạy trốn thời điểm dễ dàng hơn.

Uống xong một bình trà, xác định chung quanh không có phát hiện Liễu Phi Nhi mà tung tích, hắn mở miệng hô: "Tiểu nhị, tính tiền!"

Trên bờ vai đắp khăn mặt tiểu nhị, nom nớp lo sợ đi tới, cẩn thận từng li từng tí mà hỏi: "Tiểu Hầu gia, ngài có cái gì phân phó?"

"Tính tiền a." Hắn lặp lại đạo.

Tiểu nhị sững sờ, hai cái đùi bắt đầu rất nhỏ run lên.

Tiểu Hầu gia cho là hắn nghe không hiểu tính tiền là có ý gì, giải thích nói: "Tự là tính số, bao nhiêu tiền?"

Tiểu nhị phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất: "Tiểu Hầu gia ngài cũng đừng cảm ta trêu đùa rồi, ta làm sao dám thu ngài tiền đây."

Lúc này đến phiên Tiêu Thần sững sờ, dựa vào, nhất định là trước kia Tiểu Hầu gia uống trà chưa bao giờ trả thù lao, nhìn ra được tiểu nhị khẳng định cũng cùng hắn muốn qua, kết quả nha... Không có muốn tới không nói, còn phải lần lượt đốn đánh.

Nếu không, làm sao có thể xuất hiện lúc này một màn.

Thất bại a, thật sự là quá thất bại rồi!

Tiêu Thần hắc lấy khuôn mặt, xuất ra mấy quan tiền đặt lên bàn, nói: "Uống trà trả thù lao, thiên kinh địa nghĩa, nhiều ra đến tính toán trước kia thiếu nợ ở dưới tiền trà nước.."

Nói xong, hắn đứng dậy tự đi.

Tiểu nhị lúc này mới kịp phản ứng, đem tiền chộp trong tay, đứng tại đầu bậc thang đối với chính xuống lầu hắn hô: "Tiểu Hầu gia, cảm ơn ngài..."

Tiêu Thần trong nội tâm cái này thoải mái a, đương người tốt tự là không giống với, bạn thân đây về sau phải đem trước khi xấu thanh danh sửa đổi đến, hôm nay là tốt bắt đầu!

Có thể tiểu nhị đón lấy lại hô: "Thế nhưng mà không đủ a, còn kém hai phần ba đây..."

Tiểu Hầu gia chân hạ một cái lão đảo, ni mã a, Tiêu Thần ngơ ngác cái này cháu trai trước kia đến cùng làm bao nhiêu nghiệt? Ca trong túi quần tiền tất cả đều móc ra rồi, những thứ khác tiếp tục thiếu nợ lấy, lần sau cho!

Gia là trở về không được, hắn có thể tưởng tượng đến, Liễu Phi Nhi khẳng định tại Tiêu phủ bố trí một đồng bầy rập, tự chờ mình đi đến bên trong nhay đây..

Ai, đương người tốt thật khó!

Dùng ngay lúc đó tình huống, hắn coi như là trực tiếp đem Liễu Phi Nhi xx-oo đều không là vấn đề, có thể tuân theo Liễu Hạ Huệ hài lòng tác phong Tiêu Hầu gia, chỉ là tới đã xảy ra một chút trên thân thể "Ma sát" mà thôi.

Hai người cùng kỵ một con ngựa, người còn ở vào mê man trong quá trình, ca vì không cho người theo lập tức té xuống, không được ôm thật chặt người sao? Tại xóc nảy trên lưng ngựa, không nghĩ qua là bắt tay để ở chỗ không nên để, đây không phải bình thường sự tình sao?

Hắn trực tiếp đi vào thị trấn phía nam Thượng Cổ mật - lâm, có tất yếu tìm không may gia hỏa, đem một lời lừa gạt phát tiết đi ra..

Rất nhanh, thẳng xui xẻo xuất hiện, là một đầu Bát cấp hung thú Sói Xanh.

Tại Tiểu Hầu gia gần như điên cuồng công kích đến, tăng thêm Diệp Từ Vô Hồn tăng tăng lớp lớp đánh lên, không đến một phút đồng hồ thời gian, thẳng xui xẻo khí tuyệt bỏ mình.

Hoa Hạ đại lục thú loại chia làm sáu cấp độ, theo thứ tự là hung thú, Linh thú, Yêu thú, ma thú, Huyền thú cùng Thánh Thú, mỗi cấp độ lại chia làm mười cấp bậc, tại điểm này bên trên, cùng Hồn Sĩ đẳng cấp phân chia có kinh người tương tự.

Hồn Sĩ bất kể là tại trí tuệ hay vẫn là phương diện tu luyện, cũng cao hơn tại thú loại, cho nên đẳng cấp tương đương Hồn Sĩ cùng dã thú, Hồn Sĩ chiếm cứ tuyệt đối thượng phong. Cũng tỷ như nói Ngũ cấp ngưng Võ Cảnh người, có thể nhẹ nhõm chiến thắng Ngũ cấp hung thú.

Tiểu Hầu gia sơ dĩ có thể làm Bát cấp hung thú, hoàn toàn được nhờ sự giúp đỡ Vô Hồn trợ giúp, nhìn như không ngờ lá cây, chẳng những có thể cho hắn bản thể gia tăng hai trọng đã ngoài sức chiến đấu, bản thân cũng có đủ cường hãn lực công kích.

Mặt khác, Diệp Từ Vô Hồn có được rất mạnh cảm giác năng lực, đặc biệt là chỗ tại loại này hoa cỏ cây cối trong hoàn cảnh, nếu như không phải nó sớm báo động trước, Tiêu Thần lại làm sao có thể biết Đạo Thụ tàng ở bên trong cất giấu một đầu Sói Xanh.

Sói Xanh đều chết hết rồi, hắn yên tâm đi qua, thừa dịp thi thể vẫn còn ấm độ, xuất ra một thanh sắc bén chủy thủ, đem da sói lột bỏ đến, sau khi trở về gia công thoáng một phát, cho gia gia làm hộ eo, mùa đông khẳng định ấm áp.

Da sói rất thuận lợi bóc lột xuống dưới, về phần hung thú nội hạch, hắn một chút hứng thú đều không có, coi như là đẳng cấp cao nhất hung thú, sinh ra nội hạch cũng là không đáng tiền, mười khóa đều so ra kém một cây Hồn Linh thảo.

Muốn đạt được chính thức trước khi thú hạch, ít nhất được là Linh thú đã ngoài, nhưng Tam cấp Linh thú phía dưới nội hạch, đồng dạng so ra kém Hồn Linh thảo.

Xi xào...

Bụng bắt tranh khí gọi, buổi sáng bữa cơm kia, đã sớm đang cùng Liễu Phi Nhi truy đuổi trong tiêu hóa hầu như không còn, vừa rồi thực không có lẽ đi phụ thuộc Phong Nhã trà lâu, mà là nên đi tiệm cơm, tối thiểu nhất nhét đầy cái bao tử nói sau.

Bây giờ nói gì cũng đã chậm, ánh mắt của hắn rơi vào thịt sói bên trên, không bằng khung nướng một nướng, tuy nói cái đồ vật này so ra kém nướng thịt dê, nhưng ít ra cũng có thể giải quyết trước mặt khốn cảnh.

Một ít nhánh cây khô tụ cùng một chỗ, Sói Xanh thể trọng vượt qua 300 cân, toàn bộ khung nướng sẽ rất chậm, hắn lựa chọn một đầu lui về phía sau, mặc ở một căn thô côn gỗ bên trên, sau đó bắt đầu nướng.

Theo thời gian trôi qua, mùi thơm rất nhanh phát ra, vãi lên hạt muối, mùi thơm càng thêm đậm đặc.

Vì để cho thịt nướng càng thêm ngon miệng, hắn thả ra Vô Hồn, lợi dụng hắn sắc bén biên giới, tại trên đùi kéo lê từng đạo lỗ hồng, vừa hoàn thành công việc hạng này, Diệp Tử Vô Hồn tự hành đi vào xác sói trên không, thả ra màu xanh nhạt hào quang.

Ngay sau đó, xác sói làm ra đáp lại, tại nhát lực sắc quang mang chiếu rọi xuống, thân thể một chỗ phát ra cùng loại mỹ ngọc chói mắt hào quang.

Cái gì đó, như vậy chói mắt?

Hắn đứng đi qua, nguyên lai là khóa thân lộ ở bên ngoài một đoạn xương cột sống, nhan sắc bên trên so những thứ khác hơi chút sâu một ít, mơ hồ có thể chứng kiến bên trong giống như có đồ vật gì đó đang nhảy nhót.

Trải qua rất nhỏ quan sát, nhảy lên thứ đồ vật cùng loại nào đó ký hiệu, rất giống là địa cầu bên trên đồng Phương Văn minh đã từng xuất hiện qua giáp Cốt văn.

Tiêu Thần lông mày càng nhăn càng sâu: "Đây rốt cuộc là cái gì, không phải là trong truyền thuyết Hồn Cốt a?"

Mấy ngày nay cái tà quy chính, ngoại trừ cố gắng tu luyện bên ngoài, hắn còn đọc qua đại lượng điển tịch, tất cả đều là cùng Hồn Sĩ có quan hệ, tại một bản rách rưới quyển đa cừu ở bên trong, hắn từng đã từng gặp hai chữ -- Hồn Cốt..

Tục truyền vạn năm trước Thượng Cổ thời đại, mọi người ngoại trừ có thể tu luyện hồn lực cùng có được Vô Hồn bên ngoài, còn có thể tu luyện Hồn Cốt, thông qua tu luyện Hồn Cốt ngang trời xuất thế rất nhiều tuyệt thế cao thủ.

Nhưng theo Thượng Cổ thời đại tiêu vong, tu luyện Hồn Cốt phương pháp vậy mà thất truyền rồi.

Lúc ấy xem quyển sách này thời điểm, hắn liền suy nghĩ nếu như có thể tìm được tu luyện Hồn Cốt phương pháp, không những mình có thể rất nhanh tấn cấp, hơn nữa rất có thể khiếp sợ toàn bộ đại lục.

Xuất ra sắc bén chủy thủ, phí hết không nhỏ nhiệt tình mới đem cái kia tiết xương cột sống cắt xuống đến, xương cốt phóng trong tay cảm giác rất có phân lượng, chỉ khi nào thoát ly Diệp Tử Vô Hồn hào quang chiếu xạ, nhảy lên ký hiệu sẽ biến mất, biến thành cùng mặt khác xương cốt đồng dạng thường thường không có gì lạ.

Hắn suy nghĩ một hồi, lẩm bẩm: "Liều mạng, thử xem có thể hay không luyện hóa!"

Nói xong, hắn ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu dùng luyện hóa Hồn Linh thảo phương thức, đem một cỗ hồn lực tiến đưa - tận xương đầu chính giữa.

Hô...

Đầu của hắn trở nên trống rỗng, trước khi chứng kiến những kỳ quái kia ký hiệu, lập tức ra hiện tại trong đầu của hắn, hơn nữa trở nên rõ ràng.

Một bên trên đồng lửa, đùi sói nhỏ tại củi lửa bên trên đầu tròn, phát ra xì xì tiếng vang.

Hồn Cốt ký hiệu tại trong kinh mạch của hắn tán loạn, tựa như thoát cương con ngựa hoang bình thường, đến mức đem vốn là làm từng bước vận hành hồn lực, quấy thất linh bát lạc, trở về Thanh Minh hắn không khỏi sốt ruột, mặc cho những cái thứ này quấy rối, nhất định sẽ tạo thành hậu quả nghiêm trọng.

Đúng lúc này, Diệp Tử Vô Hồn tự bay đi, lơ lửng tại khoảng cách cái ót nhi một thước tả hữu địa phương, một bên chậm rãi xoay tròn, một bên thả ra lục sắc quang mang, lập tức đem thân thể của hắn hoàn toàn bao phủ.

Lục sắc quang mang lại để cho hắn cảm thấy toàn thân đều rất thoải mái, tán loạn Hồn Cốt ký hiệu cũng trở nên an tĩnh lại, chúng hoặc dừng lại chờ đợi, hoặc trì hoãn nhanh chóng vận động, cho đến hội tụ một chỗ về sau, đồng thời hướng phía một cái phương hướng xuất phát -- Tiêu Thần phía sau lưng.

Hồn Cốt ký hiệu cuối cùng nhất đứng ở thứ ba khối thất lưng bên trên, chúng dựa theo nhất định được thứ tự, từng bước từng bước dung nhập thất lưng cốt, mỗi lần dung nhập đều phát ra tia chớp, lưu lại một nhan sắc hơi chút sâu tại xương cốt ẩn ký.

Theo cuối cùng một cái ký hiệu thành công dung nhập, thứ ba khối thất lưng cốt trở nên không giống người thường, xanh ngọc hào quang lóe lên rồi biến mất, hắn chậm rãi mở to mắt.

Vừa rồi đến cùng xảy ra chuyện gì, Tiêu Thần nói không rõ liền, duy nhất cảm giác là phần eo tràn đầy sức bật.

Vô Hồn vẫn đang tại đầu ding chậm chạp xoay tròn, chất chứa khắp chung quanh thâm thực vật bên trong Linh lực, tất cả đều hướng phía bên này hội

tự, hẳn vui vẻ, những có thể này toàn bộ cũng là có thể chuyển hóa làm hồn lực tinh thuần Linh lực.

Cái kia còn chờ cái gì, nắm chặt thời gian hấp thu!

Có Võ Hồn tại, căn bản không cần lo lắng sẽ bị đột nhiên xuất hiện dã thú công kích.

Mấy ngày kế tiếp, hẳn điên cuồng hấp thu Võ Hồn tự tập mà đến Linh lực, tu vi nhanh chóng đề cao. Lập tức sáu thành giải thi đấu muốn khai mạc, hẳn muốn dùng một loại mới tinh diện mạo, xuất hiện tại mọi người trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Sáu thành giải thi đấu

Chương 12: Sáu thành giải thi đấu

Thích thú Dương huyện, khu vực phồn hoa nhất.

Tại đây vốn là tiểu đám lái buôn Thiên Đường, nhưng bây giờ nhiều hơn một tòa Thanh Thạch kiến tạo lồi đài, tiểu đám lái buôn đã không thấy bóng dáng.

Đối với cái này, người bán hàng rong nhóm cũng không oán hận. Đây là sáu năm một lần sáu thành giải thi đấu, ngoại trừ bốn huyện người xem bên ngoài, còn có rất nhiều người bên ngoài hội tụ ở đây, tựu tính toán ở ngoại vi bày quầy bán hàng, bọn hắn cũng có thể kiếm được tiền nhiều hơn.

Mặt trời đỏ dâng lên, nhất định hôm nay là cái thời tiết tốt.

Bên cạnh lồi đài bên cạnh, hiện lên hình lục giác phân bố sáu tòa khán đài, tốt nhất lưỡng cái vị trí, là lưu cho chủ nhà Tiêu hầu cùng đức linh công Liễu gia..

Trời vừa sáng, tại đây đã bị đầy áp người, đột nhiên đám người tự động trái phải tách ra, với tư cách chủ sự phương Tiêu Thiên hào trên mặt vui vẻ, bên người là rút lại phía sau nửa bước Bàn tử liễu gây nên chướng, cùng với bốn cái mặc cẩm y trên mặt hung hăng càn quấy gia hòa.

Dựa theo tước vị, đức linh công liễu gây nên chướng là lão một, còn lại bốn cái gia hòa, cùng Tiêu Thiên hào đồng dạng đều là huyện Hầu tước vị.

Nhưng liễu gây nên chướng một mực rất tôn trọng Tiêu Thiên hào, cho nên lại để cho hắn đi ở phía trước, tỏ vẻ ra là đối với chủ nhà tôn kính.

Đứng sau bốn cái gia hòa theo thứ tự là Nam Bì hầu da Chấn Đông, Đông Lăng hầu đầm thái sông, bên trên cao hầu Hách bằng bản cùng tuyên cao hầu gấu hi kiến, cái này bốn cái hàng cấu kết với nhau làm việc xấu nhiều năm, đầm thái sông, Hách bằng bản cùng gấu hi kiến đối với da Chấn Đông cho tới bây giờ đều là nói gì nghe nấy, tựa như tay sai.

Sáu cái huân quý đi vào chính mình khán đài, sau khi ngồi xuống, là tất cả gia tuổi trẻ đệ tử thể hiện thái độ thời gian.

Theo một đám người trẻ tuổi xuất hiện, nhà ai cường nhà ai yếu, vừa xem hiểu ngay. Mạnh nhất chính là Nam Bì hầu Bì gia, dùng Hầu tước người thừa kế Bì Hồng Bác cầm đầu, vượt qua Ngũ cấp ngưng Võ Cảnh đệ tử có mười cái, sau đó là tuyên cao hầu Hùng gia, cũng vượt qua mười cái.

Lại sau đó là bên trên cao hầu Hác gia cùng Đông Lăng hầu đầm gia, cũng đều có bảy tám cái tuổi trẻ tinh anh; Tiếp theo là đức linh công Liễu gia, liễu gây nên chướng chỉ có Liễu Phi Nhi một đứa bé, nhưng không ảnh hưởng gia tộc bằng chi nhân tài đông đúc, thêm cùng một chỗ có bảy người, không thể so với cái này hai nhà chênh lệch.

Nhất mắt mặt hợp lý thuộc chủ nhà Tiêu gia, chỉ có lẽ loi tro trội một người, hơn nữa hẳn không phải là Tiêu Thiên hào cháu ruột, cũng không phải Tiêu Thiên xa cháu ruột, bởi vì chỉ có một người, cái này lại để cho hắn thập phần không được tự nhiên.

Tất cả gia tinh anh, đứng tại tất cả gia gia chủ sau lưng, cho nên ngoại trừ nhân tài đông đúc Bì gia bên ngoài, mọi người không tự chủ được đưa ánh mắt quăng hướng lạnh nhất thanh Tiêu gia.

Gia chủ một người, đệ tử một người, bày nhiều như vậy cái ghế làm gì vậy, còn chiếm tốt như vậy vị trí, dùng loại phương thức này coi rẻ sáu thành giải thi đấu sao?

Trước khi vài lần, Tiêu Thiên xa đều ngồi ở ca ca bên người, vì Tiêu gia cường tráng thanh thể. Bởi vì đích Tôn Tiêu buồn sự tình, hắn và Tiêu Thiên hào cãi nhau mà trở mặt rồi, nếu không chính mình không dự họp, hơn nữa không cho phép những thứ khác cháu ruột dự thì, cho nên Tiêu gia bên này chỉ có một bàn chỉ hậu bối.

Tiêu gia khán đài phía bên phải, là Nam Bì Hâu gia khán đài, Bì Hồng Bác cố ý duỗi dài đầu ngấm cả buổi, sau đó dùng tất cả mọi người có thể nghe được thanh âm nói: "Kỳ quái, Tiêu gia Tiểu Hâu gia không có ý định tham gia thi đấu sao?"

Tiêu Thiên hào trừng liễu gây nên chương liếc, nếu không phải nhà của người khuê nữ truy sát ta cháu trai, hắn về phần Ly gia trốn đi vài ngày sao?

Liễu Bàn tử tranh thủ thời gian đáp lại một cái áy náy biểu lộ, mà bên người Liễu Phi Nhi bất vì sở động, nàng không riêng đem Tiêu Thiên hào bỏ qua rồi, cha mình đồng dạng đã ở bị không để ý tới liệt kê.

Bì Hồng Bác đón lấy còn nói: "Không đúng, mấy ngày hôm trước Tiêu Thần ca ca chính miệng đáp ứng, muốn cùng ta tại trên lôi đài nhất quyết cao thấp nì! Chẳng lẽ là sinh bệnh rồi, hay vẫn là sợ thua, cho nên khi rùa đen rút đầu?"

Bên cạnh tuyên cao hâu khán đài, gấu kỳ vĩ mở miệng nói: "Biểu ca, ta nghe nói Tiêu gia Tiểu Hâu gia ngoại trừ Thận Hư công tử bên ngoài, còn có cái càng vang dội danh hào -- gọi co đầu rút cổ công tử, hắn đương nhiên muốn co đầu rút cổ không dám lộ diện."

Bì gia cùng Hùng gia là quan hệ thông gia, cho nên gấu kỳ vĩ gọi Bì Hồng Bác biểu ca.

Lập tức đám gia đệ tử phụ họa nói: "Tiêu Thần một lần sáu thành giải thi đấu đều không có tham gia qua, chính mình thế nhưng mà Tiêu gia chủ xử lý, hắn cái này đương Tiểu Hâu gia vậy mà không dám ra mặt, thật đúng là có cá tính a!"

Tiêu Thiên hào mặt đều nhanh tái rồi, cháu trai trước khi là cái đại hoàn khổ cái này đúng vậy, nhưng hắn đã sửa tốt rồi! Có thể máu chó là nếu là hắn nói như vậy, nhất định không có người tin tưởng, cho nên càng thêm nén giận.

Liễu gây nên chương đem mình béo mặt gom góp tới, nhỏ giọng nói: "Thế bá ngàn vạn đừng nóng giận, bọn hắn chương mất thể chất, ta rất coi được hắn a, người xem hai chúng ta gia việc hôn nhân..."

"Lăn xa, lại là nhai cái không để yên, lão tử trực tiếp đem người phóng ngược lại." Lão Hâu gia tức giận nói.

Liễu Bàn tử nhiệt mặt dán lạnh bờ mông, hậm hực ngồi trở lại đến chỗ ngồi của mình.

"Vừa rồi ai nói co đầu rút cổ công tử?" Một cái trong treo thanh âm vang lên, mọi người toàn bộ đều không tự chủ được men theo thanh âm mà đi, tầm đó Tiểu Hâu gia Tiêu Thần mặc màu xanh nhạt thêu tơ bạc trường bào, đủ đập Xuyên Vân giày, chính không nhanh không chậm xuyên qua đám người, hướng phía bên này đi tới.

Tiêu Thiên hào trước tiên phát giác được cháu trai lại thăng cấp rồi, cường chế lấy kích động trong lòng, hỏi: "Thần nhi, người như thế nào đến muộn?"

Tiểu Hâu gia về mặt bắt cần đòi biểu lộ, cười nói: "Không có ý tứ gia gia, ngủ quên mất rồi. Lớn như vậy trắng diện, Tôn nhi dù sao cũng phải tắm rửa đổi thân quần áo mới a, cho nên mới đã chậm."

"Không có việc gì, dù sao giải thi đấu còn chưa có bắt đầu đấy. Đến sớm, cùng hàng thịt treo lên đến nửa phiên heo có cái gì khác nhau, chẳng lẽ bị người nhìn nhiều trong chốc lát, thân giá sẽ gia tăng ấy ư, lên đài tự có thể đánh thắng sao?" Lão đầu nhi miệng đủ độc, đem những nhà khác đệ tử tất cả đều mắng.

Hết lần này tới lần khác những người này còn cũng không dám nổi giận, Tiêu Thiên hào tước vị tuy nhiên không cao, nhưng tuổi là lớn nhất, hơn nữa một thân tu vì hết sức lợi hại, những hai đời này, ba đời huân quý không có ai dám vượt hắn râu hùm.

Chỉ có liễu Bàn tử nhỏ giọng lầm bầm một câu: "Thế bá, ngài không có phúc hậu, ngay cả ta gia người cũng mắng."

Lão Hâu gia coi như cái gì đều không nghe thấy, ý bảo người điều khiển chương trình có thể tuyên bố giải thi đấu bắt đầu.

Tiêu Thần làm ra một cái khiến cho mọi người ngoài ý muốn động tác, hắn đuối tại người điều khiển chương trình mở miệng trước khi, nhảy lên lên đài, chỉ vào gấu kỳ vĩ nói: "Người, dám cùng ta một trận chiến sao?"

Sáu thành giải thi đấu thi đấu chế rất đơn giản, tự là đấu vòng loại, bất luận kẻ nào cũng có thể lên đài khiêu chiến bất kể đối thủ nào, thắng đã đủ rồi bốn trường người, có thể trực tiếp tấn cấp trận chung kết.

Gấu kỳ vĩ vốn là sừng sò, sau đó con mắt tỏa ánh sáng: "Tiêu Thần, đây chính là người chủ động đem thắng lợi đưa cho ta, ta được cảm ơn người."

Ai cũng biết Tiêu gia Tiểu Hâu gia là cái củi mục, có thể đương đối thủ của hắn, thắng lợi dễ như trở bàn tay, cái kia chính là cỡ nào may mắn một sự kiện. Hơn nữa trận đầu tự đánh bại chủ sự phương đích truyền đệ tử, cũng là rất mặt mày rạng rỡ một sự kiện.

Gấu kỳ vĩ không cần nghĩ ngợi đã đáp ứng, trực tiếp theo mở màn nhảy đến trên lôi đài, thỏa thích bày ra chính mình Thất cấp ngưng Võ Cảnh thực lực.

Đã đến trên đài, hắn mới phát giác Tiêu Thần giống như không có yếu như vậy, nhìn kỹ mới phát hiện đối thủ của mình là Lục cấp Hồn Sĩ.

Không phải nói cái kia tiểu Tử Đình ở lại Tử cấp thời gian rất lâu, trước trận Tử Cương vừa thắng Ngũ cấp, dẫm nhằm cút chó đánh bại đường huynh Tiêu buồm, như thế nào sẽ biến thành Lục cấp đâu?

Ngắn ngủi kinh ngạc về sau, gấu kỳ vĩ nở nụ cười, Lục cấp thì phải làm thế nào đây, lão tử Thất cấp, đánh Lục cấp một bữa ăn sáng.

Hắn liền ôm quyền: "Vậy thì mời Tiêu huynh nhiều hơn chỉ giáo..."

"Chỉ giáo đại gia này, lão tử muốn đem ngươi đánh thành co đầu rút cổ công tử!" Tiểu Hưu gia trực tiếp đầu võ, phối hợp với tinh diệu bộ pháp, một quyền tiếp một quyền đánh đi qua.

Gấu kỳ vĩ trong nội tâm mừng hân không giăng giăng hồ quy cù, đồng thời triển khai phòng ngự. Tại hắn xem ra chỉ cần ngăn trở cái này thông công kích, đối phương khí thế sẽ biến yếu, mà khi đó mình cũng vừa vận điều chỉnh tới, là phản kích tốt thời khắc.

Có thể kể tiếp chuyện đã xảy ra, hoàn toàn ra ngoài ý định bên ngoài, Tiêu Thần đắc thế không buông tha người, một quyền nhanh hơn một quyền, hơn nữa đã tìm được một cái cơ hội tốt, thừa dịp đối phương trong môn mở rộng ra, đem sức tích lực lượng nắm tay phải đánh qua.

Tuy nhiên hắn không có thả ra Võ Hồn, nhưng Diệp Tử Võ Hồn hay vẫn là vì hắn gia tăng lên hai trọng tăng phúc, giờ phút này thực lực của hắn không thua gì bình thường Bát cấp ngưng Võ Cảnh, đối phó một cái Thất cấp gia hòa, quả thực là không có áp lực.

Bành...

Gấu kỳ vĩ không có bất kỳ ngoại ý muốn bị đánh trúng lồng ngực, theo hắn bộ mặt biểu lộ vận vẹo, thân thể cũng đi theo bay ngược, trực tiếp bay ra khỏi đài, trùng trùng điệp điệp nện trên mặt đất.

"Phốc..." Hắn phun ra một búng máu, gãy dựa lấy muốn đứng, lại đầu nghiêng một cái hôn mê bất tỉnh, cuộn mình thân thể rất giống một chi Đại Ô Quy.

Tất cả mọi người sợ ngây người, coi như là theo nơi khác chạy đến người xem, cũng biết thích thú Dương huyện Thận Hư công Tử Tiêu thần đại danh, gấu kỳ vĩ là tuyên cao hầu Hùng gia bối chữ tiểu đệ nhất nhân, vậy mà bị đánh bại.

Lại nhìn Tiêu Thần, dùng người thắng tư thái đứng tại trên đài, ánh mắt chuyển tới Nam Bì hầu khán đài, động tác không nhanh không chậm vươn tay phải, hướng phía Bì Hồng Bác ngoắc ngón tay: "Dám đi lên ấy ư, kể tiếp tới phiên ngươi!"

Trực tiếp khiêu chiến sáu thành giải thi đấu lần trước quán quân, người điên rồi sao, tất cả mọi người trừng to mắt nhìn xem hắn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Đại bại Bì Hồng Bác

Chương 13: Đại bại Bì Hồng Bác

Kể cả gia gia Tiêu Thiên hào ở bên trong, tất cả mọi người cảm thấy Tiêu Thần điên rồi.

Tuy nhiên Tiêu Thiên hào đối với cháu trai chuyển biến sớm có hiểu rõ, đối với Tiêu Thần cuối cùng đoạt được giải thi đấu đệ nhất danh ôm có lòng tin, nhưng ở hắn xem ra vậy khẳng định là cái tiến hành theo chất lượng quá trình, dù sao đây là người lần thứ nhất tham gia sáu thành giải thi đấu, phương pháp tốt nhất không ai qua được tại trận đấu trong quá trình tích lũy kinh nghiệm, đồng thời đạt được đề cao, cuối cùng chiến thắng đối thủ cường đại.

Nhưng còn bây giờ thì sao, dưng nhiều được cho dùng dao mổ trâu cắt tiết gà, gần kề đánh bại gấu kỳ vĩ mà thôi, tự dám trực tiếp khiêu chiến Bì Hồng Bác, vô cùng chỉ vì cái trước mắt đi à nha?

Hơn nữa, tất cả mọi người cảm thấy gấu kỳ vĩ thua ở trên sự ứng phó không kịp, dựa theo thực lực của hắn, không có lẽ bại như thế dứt khoát.

Gấu hi kiến bước nhanh chạy vội tới nhĩ tử ngã xuống đất địa phương, trước hướng trong miệng hắn nuốt một khóa thư kinh lung lay được hoàn, sau đó ân cần hỏi han: "Nhĩ tử, ngươi như thế nào đây?"

Gấu kỳ vĩ cắn răng nói: "Phụ thân ta không sao, nhĩ tử muốn đón lấy dự thi, sau đó báo thù."

Căn cứ giải thi đấu quy định, chiến Thắng Tử cái bất đồng đối thủ, có thể tham gia trận chung kết, nói cách khác hắn còn có cơ hội, có thể tại trong trận

chung kết khiêu chiến Tiêu Thần, đã bại hấn một tuyệt trước hỏ thẹn.

Gấu kỳ vĩ cho là mình bị bại quá mức kỳ quặc, cho nên không phục, cho rằng chỉ cần lại cho mình một cơ hội, định có thể nhẹ nhõm đã bại Tiêu Thần.

Phụ tử hai người nghe được Tiểu Hào gia đối với Bì Hồng Bác phát ra khiêu chiến, đồng dạng tỏ vẻ rất khiếp sợ.

Liễu gây nên chương cau mày, Liễu Phi Nhi dùng nghi ánh mắt mê hoặc nhìn xem trên đài hấn, nghĩ thầm lấy gia hỏa ở bên ngoài chờ đợi vài ngày, chẳng lẽ đem đầu óc làm hư?

Tiểu Hào gia đã sớm dự liệu được sẽ xuất hiện trường hợp như vậy, để tỏ lòng mình không phải là hay nói giỡn, hấn đem vừa rồi lập lại một lần: "Bì Hồng Bác, ngươi đuổi đi lên sao?"

Hung hăng càn quấy, bá đạo, không coi ai ra gì..

Tiểu Hào gia đem cái này mấy cái từ diễn dịch phát huy vô cùng tinh tế, đương nhiên lớn gia ngoài miệng chưa nói, nhưng thậm chí nghĩ đưa cho hấn một cái khác từ -- không biết tự lượng sức mình.

Bì Hồng Bác nở nụ cười: "Tiêu Thần, thật không nghĩ tới ngươi sẽ chủ động khiêu chiến ta, vốn muốn đem ngươi lưu đến trận chung kết đâu rồi, đã ngươi như vậy không thể chờ đợi được muốn cùng ta một phen cao thấp, ta sẽ thanh toán ngươi!"

Nói xong, hấn đủ thấy điểm nhẹ mặt đất, thân thể nhẹ Phiêu Phiêu bay lên, rơi vào trên lôi đài thời điểm không có phát ra cái gì tiếng vang.

Bát cấp ngưng Võ Cảnh, quả nhiên bắt phạm, không hổ là lần trước sáu thành giải thi đấu quán quân.

Hấn đuổi ra tay phải xếp đặt cái thức mở đầu, cười tùm tùm nhìn xem Tiêu Thần, nói: "Xét thấy ngươi là lần đầu tiên dự thi, đồng thời lại là chủ nhà phân bên trên, bản thân chỉ dùng vũ kỹ với ngươi đối chiến, không sử dụng Võ Hồn."

"Cái đó nhiều như vậy nói nhảm, ngươi là tới võ đài, hay vẫn là ra bán làm cho mồm mép. Da trâu đừng thổi quá lớn, ngươi sẽ hối hận, ta sẽ bức ngươi ra Võ Hồn, đến lúc đó ngàn vạn đừng cảm thấy mất mặt." Tiêu Thần nói chuyện đồng thời, đã bắt đầu động thủ.

Bì Hồng Bác ngăn trở hấn hợp lý mặt một quyền, khẽ nói: "Ngươi nếu là thật có thể bức ta ra Võ Hồn, tự coi như ngươi thắng!"

Không ít người phát giác được Tiêu Thần đẳng cấp, kinh ngạc hấn lúc nào biến thành Lục cấp ngưng Võ Cảnh, bất quá coi như là như vậy thì phải làm thế nào đây, ngươi đánh Thất cấp gấu kỳ vĩ một trời tay không kịp, cùng vận khí có liên quan rất lớn, nhưng Bì Hồng Bác là Bát cấp ngưng Võ Cảnh, lưỡng cấp bậc chỉ ở giữa chênh lệch thì không cách nào vượt qua.

Lúc này tin tưởng Tiêu Thần có cơ hội đánh thắng người, chỉ có hai cái, Tiêu Thiên hào cùng Liễu Phi Nhi.

Tiêu Thiên hào loại này tin tưởng là không cần lý do, Liễu Phi Nhi cùng Tiêu Thần kẻ vai chiến đấu qua, biết rõ lực chiến đấu của hấn cường hấn, không thể dùng bình thường Hồn Sĩ phương thức đến cân nhắc, tăng thêm Võ Hồn tăng phúc, giết chết so với chính mình cao hai cấp người đều không là vấn đề, huống chi chỉ cần đem hấn đã bại.

Lúc này Tiêu Thần sử dụng đúng là Tiêu gia tuyệt học 《Liệt Phong quyền》, hai cái nắm đầm uy vũ sinh phong, chiêu thức càng là thập phần tinh diệu.

Nam Bì hầu da Chấn Đông trong ánh mắt lộ ra một tia tham lam, trước khi xếp đặt Tiêu Thiên hào một đạo, lại để cho chủ sự phương xuất ra một bộ tuyệt học với tư cách quán quân ban thưởng, Tiêu gia xuất ra đúng là 《Liệt Phong quyền》.

Chỉ cần nhì từ thắng được quán quân, có thể đạt được 《Liệt Phong quyền》, Bì gia từ trên xuống dưới cũng có thể tu luyện, đề Cao gia tộc thành viên thực lực.

Trên lôi đài Tiêu Thần động tác thập phần nhanh nhẹn, mà Bì Hồng Bác vì chính mình khinh địch bỏ ra một cái giá lớn, bị một quyền đánh trúng tiểu-bụng, còn chưa kịp làm ra phản ứng, lại bị đánh trúng lồng ngực, lui về phía sau vào bước mới đứng vững trọng tâm.

Nếu như chỉ là bị đánh trúng một quyền, hấn có thể mảy dạn mặt dày nói là sai lầm, nhưng liên tiếp bị đánh trúng hai lần, lại dùng như vậy lấy có tự lộ ra tái nhợt vô lực..

Luận võ kỹ, nhỏ nhỏ Nam Bì Hầu phủ, tại sao có thể là Tiêu gia đối thủ, năm đó Tiêu Thiên hào thế nhưng mà bị tôn sùng là trí tướng Chiến Thần tồn tại, kinh hấn cái tiền qua Tiêu gia vũ kỹ, cùng 《thiên Tiêu quyết》 cùng một chỗ thanh danh lan xa.

Bì Hồng Bác ý thức được chính mình khinh địch rồi, vừa rồi thực không nên nói khoác lác, thả ra Võ Hồn nhất định có thể thay đổi bất lợi tình thế, nhưng mặt của mình để vào đâu?

Đúng lúc này, Tiêu Thần dùng tất cả mọi người nghe thấy thanh âm nói: "Thế nào họ da, ngươi còn không thả ra Võ Hồn ấy ư, cái kia còn không bằng trực tiếp nhận thua thì tốt hơn. Đừng gượng chống rồi, không cần Võ Hồn ngươi căn bản không phải đối thủ của ta."

Bì Hồng Bác cảm thấy đã tìm được bậc thang, nói: "Đây chính là ngươi yêu cầu ta thả ra Võ Hồn, chẳng trách người khác."

Nói xong, hấn thả ra biến sắc Cự Thủ Toàn Nghê, thăng này ngồi chồm hổm trên mặt đất thời điểm thì có một trượng cao, đứng càng là vênh vao hung

hăng, nghe răng nhếch miệng mọc ra miệng lớn dính máu, phát ra đĩnh tai như ọc gầm rú.

Bi Hồng Bác loại làm này, khiến cho hình tượng của hắn tại mọi người trong suy nghĩ kịch liệt hạ thấp. Da chần nam càng là mặt mo đỏ bừng, nhưng hắn trong lòng cùng tự người nói, được làm vua thua làm giặc, trở thành giải thi đấu quán quân mới trọng yếu nhất, về phần quá trình, đến lúc đó mọi người chỉ biết là Bi Hồng Bác là đệ nhất danh, ai còn hội nhớ rõ sự tình khác.

Theo màu trắng Cự Thủ xuất hiện, trên trận tình huống lập tức phát sinh nghịch chuyển, Tiêu Thần theo khí thế bên trên thua một mảng lớn.

Bi Hồng Bác cười lạnh nói: "Tiêu Thần, chẳng lẽ ngươi không có ý định sử dụng Võ Hồn ấy ư, ngươi sẽ không ngại thẹn cho rằng dùng vũ kỹ của mình, có thể đánh bại ta cùng của ta Võ Hồn a?"

Hồn Sĩ phóng thích Võ Hồn về sau, đầu tiên bản thể sức chiến đấu cũng tìm được tăng lên, binh khí loại, hung thú loại Võ Hồn đồng dạng có đủ một mình công kích năng lực, nói cách khác hiện tại Tiêu Thần là theo hai người chiến đấu.

"Như ngươi mong muốn!" Hắn tâm niệm vừa động, thả ra Diệp Từ Võ Hồn.

"Cái gì? Tiêu Thần Võ Hồn là một mảnh lá cây, đây là phé Võ Hồn a, ha ha ha!"

"Đúng vậy, phé Võ Hồn cũng dám lấy ra khoe khoang, hoàn khổ tự là hoàn khổ!"

Tại mọi người cười nhạo ở bên trong, chỉ có hai người giữ vững bình tĩnh, vẫn là Tiêu Thiên hào cùng Liễu Phi Nhi.

Liễu gây nên chương thất vọng không thôi, con mắt nhìn qua nhìn thấy con gái không có chút nào khinh thị ý tứ, vội vàng nhỏ giọng hỏi: "Phi Nhi, Tiêu Thần Võ Hồn đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Liễu Phi Nhi trầm giọng trả lời nói: "Ta cũng nói không rõ ràng, nhưng duy nhất có thể dùng khẳng định chính là, nó sẽ để cho sở hữu cười nhạo người cầm miệng!"

Vội tư cách béo nhờ nuốt lời một phương, Bi Hồng Bác cố nén cười ý, hắn thật sự là nghĩ mãi mà không rõ, phí hết lớn như vậy hoảng hốt, chỉ vì ở trước mặt mọi người biểu hiện ra chính mình phé Võ Hồn sao?

Hắn cũng không có phát giác được, Diệp Từ Võ Hồn xuất hiện một khác này, chính mình Võ Hồn Toàn Nghe lộ ra thần sắc kinh khủng, rống lên một tiếng cũng không bằng vừa mới bắt đầu to.

Tiêu Thần chẳng muốn tiếp tục lãng phí thời gian, cùng vừa rồi đồng dạng, hắn chủ động phát động công kích, Diệp Từ Võ Hồn đập vào Toàn Nhi bay về phía đối thủ.

Mọi người càng thêm kinh ngạc, có đủ tính công kích lá cây, có thể có chỗ lợi gì.

Toàn Nghe tại chủ nhân dưới sự thúc giục đánh tới, chỉ có mấy cái mắt sắc người nhìn ra nó cũng không tình nguyện, đương cường tráng móng vuốt cùng lá cây tiếp xúc trong tích tắc, dị tượng đã xảy ra!

Toàn Nghe phải chân trước bị kéo lê một đao thật sâu lỗ hổng, ngay sau đó nó lăn lộn từ không trung rơi - rơi, trong miệng phát ra thê lương kêu thảm thiết.

Phù phù..

Cự Thủ trùng trùng điệp điệp nện ở trên lôi đài, ngay sau đó bóng người lóe lên, Tiêu Thần theo xảo trá góc độ tiếp cận Bi Hồng Bác.

Bi Hồng Bác cả người đã choáng váng, vì chính mình lập công lao hắn mã Võ Hồn, làm sao có thể bị một mảnh nhẹ Phiêu Phiêu cây Diệp Trọng thương, ngay tại hắn trăm mối vẫn không có cách giải thời điểm, chỉ một quyền đầu xuất hiện trong tầm mắt.

Cái này chỉ nắm đầm rất nhanh phóng đại, chờ hắn ý thức được bất thường thời điểm, dĩ nhiên không có thời gian tiến hành tránh né, tro mắt nhìn nắm đầm cùng chính mình chớp mũi làm cái tiếp xúc thân mật.

Bành..

Hắn ngửa mặt theo trên lôi đài quăng xuống, mắt nổi đom đóm

Lại là một chiêu, Tiêu Thần chẳng những chiến thắng Bát cấp ngưng Võ Cảnh đối thủ, đồng thời còn chiến thắng hắn Võ Hồn.

Làm sao có thể!

Tất cả mọi người không tin phát sinh hết thảy, có thể sự thật bày ở trước mắt, chân thật đáng tin.

Mãi cho đến phía sau lưng nện trên mặt đất, Bi Hồng Bác mới ý thức tới mình bại, bại làm như vậy giòn.

Da Chấn Đông không tin tưởng vào hai mắt của mình, vốn là đứng tại phía sau hắn một thiếu niên, thời gian dần qua ngừng đầu, lộ ra một Trương Trương

tương bình thường mặt, trong ánh mắt cuồng nhiệt lóe lên rồi biến mất, mở miệng nói: "Hầu gia, kế tiếp nên ta ra sân a."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Đánh chết

Chương 14: Đánh chết

Da Chấn Đông quay đầu lại nhìn thoáng qua, nói: "Người làm thoáng một phát chuẩn bị, khiêu chiến Tiêu Thần, nhất định phải đem hắc mã bại."

Bình thường thiếu niên gật gật đầu, hắc gọi da chí quân, là da Chấn Đông mười mấy năm trước một lần nào đó uống say về sau, cùng trong nhà thị nữ phát sinh quan hệ sau kết quả.

Bởi vì cái này thị nữ tướng mạo bình thường, nhà mẹ đẻ lại là người nghèo, thân phận một mực không có được Bì gia tán thành. Cho nên, da chí quân thậm chí liên xưng hô da Chấn Đông vì phụ thân tư cách đều không có.

Nhưng chính là cái này người tướng mạo bình thường thiếu niên, tại ngăn ngừa trong thời gian hai năm, theo không có tiếng tăm gì Tứ cấp ngưng Võ Cảnh, một nhảy lên làm Cửu cấp.

Da Chấn Đông chẳng những không có bởi vậy cảm thấy kiêu ngạo, ngược lại cảm thấy rất mất mặt, chính mình con trai trưởng Bì Hồng Bác bị một cái con hoang đã vượt qua, nói ra nhất định sẽ bị thể nhân cười nhạo, cho nên hắc nghiêm lệnh da chí quân không cho phép bạo lộ thực lực của mình, càng cho phép hắc khắp nơi nói lung tung.

Cho nên cho tới bây giờ, đại biểu Bì gia bối chữ tiểu đệ nhất nhân, vẫn là Hầu tước hợp pháp người thừa kế Bì Hồng Bác.

Đối với da chí quân mà nói, Bì Hồng Bác thất bại là chính mình bộc lộ tài năng cơ hội tốt, đang tiếp tục tuyệt tâng con riêng cùng sáu thành giải thi đấu quán quân tâm đó, da Chấn Đông nhất định sẽ lựa chọn thứ hai.

Mặt đã trúng một quyền, da Chấn Đông đem cơ hồ mặt mày hốc hác nhĩ tử nâng dậy, một bên hướng trong miệng hắc nhét được hoàn vừa nói: "Nhĩ tử người yên tâm, ta sẽ nhượng cho người báo thù cho người."

Cùng gấu kỳ vĩ đồng dạng, Bì Hồng Bác đến bây giờ đều không tin mình thất bại, thua ở một cái bị chính mình quan dùng củi mực xưng hô người, hắc vốn định nói mối thù của mình chính mình báo, nhưng chứng kiến da chí quân đi tới thời điểm, lập tức thay đổi nghĩ cách, cắn răng nói: "Người giúp ta giết Tiêu Thần, ta sẽ tại trước mặt phụ thân vì người nói tốt, khôi phục thân phận của người."

Da chí quân trong ánh mắt xuất hiện lần nữa trước khi cuồng nhiệt, ngày hôm nay đã đợi thật lâu, hắc gật đầu nói: "Yên tâm, ta sẽ giúp người giết hắc đi!"

Da Chấn Đông cau mày, muốn nói lại thôi, cuối cùng nhất hay vẫn là lựa chọn im miệng không nói.

Tiêu Thần dùng đắc thắng người tư thái đứng tại trên lôi đài, nhìn xem mọi người trên mặt không tin biểu lộ, trong lòng của hắc thoải mái tới cực điểm, theo giờ khắc này bắt đầu, ai dám còn nói lão tử là củi mực, ai còn dám bảo ta Thận Hư công tử!

Trực tiếp đánh bại lần trước quán quân, trừ phi là đầu chỉ để cho con lừa nó đá người, nếu không ai dám lên đài khiêu chiến?

Đây là Tiêu Thần sách lược, không ai dám khiêu chiến vừa rồi không có thua trận người, tự tính toán chỉ đánh nửa hai trận, cũng làm theo có thể đương quán quân.

Hắc thấy được gia gia tràn ngập dòng nước mắt nóng hai mắt, đang muốn theo trên đài nhảy xuống, một thanh âm vang lên: "Tiêu Thần, ta muốn khiêu chiến người!"

Tiểu Hầu gia theo thanh âm phương hướng nhìn lại, là người tướng mạo rất bình thường thiếu niên, mặc lấy Bì gia đệ tử chế thức màu xám trang phục.

Vậy mà thực sự không sợ chết, vậy thì đến đây đi!

Tiêu Thần đối với Bì gia người không có bất kỳ hảo cảm, đã làm tốt đi lên một cái đánh xuống dưới một cái ý định, các người Bì gia người tất cả đều đi lên cho phải đây.

Da chí quân cũng không có nhảy lên lôi đài, mà là từng bước một hướng bên trên đi, bước chân thập phần trầm ổn.

Tiêu Thiên hào đột nhiên đứng, nói: "Tiêu Thần đã đánh nửa hai trận, có quyền nghỉ ngơi một chút, đón thêm thụ những người khác khiêu chiến."

Lão Hầu gia lên tiếng, không ai dám có ý kiến.

Tại da chí quân lăng lệ ác liệt trong ánh mắt, Tiêu Thần xuống đài đi vào Tiêu Thiên hào bên người, hỏi: "Gia gia, vì cái gì hô ngừng?"

Lão Hầu gia hạ giọng nói: "Khiêu chiến người người, là cái Cửu cấp ngưng Võ Cảnh cao thủ, rất có thể cũng có được Võ Hồn, người khả năng không phải là đối thủ của hắn."

"Cửu cấp ngưng Võ Cảnh?" Tiểu Hầu gia lấp bắp kinh hãi, tên kia xem cũng tựa mười bảy mười tám tuổi bộ dạng, thậm chí có cao như vậy tu vi, Bì Hồng Bác cái này Nam Bì huyện đệ nhất thiếu niên tinh anh, dĩ nhiên là hư danh nói chơi đấy sao?

Liễu gây nên chương phụ nữ cũng bu lại, Liễu Phi Nhi trước dùng xem thường ánh mắt quét mắt nhìn hắn một cái, sau đó mở miệng nói: "Người nọ đạt được Bì Hồng Bác thụ ý, muốn tại trên lôi đài giết người, bọn hắn là đạt thành một loại hiệp nghị rồi.."

Tiêu Thiên hào nhướng mày: "Phi Nhi, người là làm sao mà biết được?"

Liễu Phi Nhi mỉm cười, liễu Bàn tử giải thích nói: "Phi Nhi từ nhỏ tinh thông môi ngữ, chỉ cần là tại trong tầm mắt khoảng cách, một chữ cũng sẽ không sai."

Lão Hầu gia lập tức nổi trận lôi đình, người Nam Bì hầu thừa không nổi còn chưa tính, tại lão tử địa bàn nhi thượng, lại muốn đối với lão tử người ra tay, đừng tưởng rằng nhà mình có người tại triều đình làm quan, có thể muốn làm gì thì làm.

Tiêu Thần lại nói: "Ta đây càng muốn cùng hắn so một hồi rồi, muốn giết ta ta đây trước hết giết hắn đi, lại để cho Bì gia tâm kinh đảm hàn."

"Nhưng đối phương là Cửu cấp ngưng Võ Cảnh, người như thế nào giết?" Liễu Phi Nhi hỏi.

Tiểu Hầu gia xấu cười nói: "Như thế nào, lo lắng ta à?"

"Chê cười, ta sẽ lo lắng người?" Con lai mỹ nữ ngẩng hân hiết, khẽ nói: "Bà cô là lo lắng người chết, ta tìm ai báo thù đi!"

"Ách!"

Cuối cùng nhất, hắn hay vẫn là có ý muốn lên đài, ba người chỉ phải đồng ý.

Một phút đồng hồ về sau, Tiêu Thần cùng da chí quân mặt đối mặt mà đứng, hai người đều nổi lên Sát Tâm, đối mặt ánh mắt cũng bất hữu thiện.

"Bắt đầu!" Trọng tài thanh âm còn không có rơi xuống đất, hai người cũng đã động.

Chiêu chiêu trí mạng, Tiêu Thần dựa chính là tinh diệu chiêu thức, mà da chí quân dựa vào là đẳng cấp, tại Cửu cấp ngưng Võ Cảnh hồn lực chống đỡ dưới, tiện tay chém ra một quyền đều ẩn ẩn mang theo tiếng sấm nổ mạnh.

Dưới đài, Bì Hồng Bác trừng trừng mắt căn răng, hận không thể da chí quân một quyền đem Tiêu Thần đánh chết.

Da chán nam nhỏ giọng hỏi: "Khoảng đạt, vì cái gì lại để cho chí quân thống hạ sát thủ, giết Tiêu Thần, Tiêu Thiên hào sẽ không từ bỏ ý đồ."

Bì Hồng Bác biểu lộ dữ tợn nói: "Giết Tiêu Thần chính là da chí quân, đem hắn giao cho Tiêu Thiên hào mặc cho xử lý không được sao, Tiêu Thiên hào nhất định sẽ giết hắn đi cho hả giận, đối với chúng ta tới nói là nhất cử lưỡng tiện."

Da Chấn Đông hết sức vui mừng gật đầu, đây thật là cái ý kiến hay, đã báo thù, lại giải quyết da chí quân cái này lại để cho Nam Bì Hầu phủ xấu hổ con hoang..

Tiêu Thần thả ra Võ Hồn, đối phương đẳng cấp thật sự là rất cao, chỉ dựa vào chiêu thức đừng nói là thắng, mà ngay cả chống đỡ đều rất khó làm đến.

Diệp Tử Võ Hồn vừa ra, thực lực của hắn lập tức đề cao ba tầng, tình thế bắt đầu nghịch chuyển.

Da chí quân lập tức cũng thả ra Võ Hồn, là một cây Cửu Tâm Hải Đường, cái này Võ Hồn không chuẩn bị công kích năng lực, chỉ có thể cho chủ nhân cung cấp trên thực lực tăng phúc.

Hắn một quyền đem Tiêu Thần đánh lui, vừa muốn phát động nối liền công kích, lại phát hiện Võ Hồn không có có thể làm được tăng phúc tác dụng, vừa mới xuất hiện tại trên nắm tay hào quang, biến mất vô tung vô ảnh.

Tình huống như thế nào?

Hắn quay đầu lại hướng phía Võ Hồn nhìn lại, chỉ thấy Võ Hồn nên có hào quang cũng không có xuất hiện, lộ ra có chút tối nhạt.

Tiêu Thần vui vẻ, đừng nhìn ta Võ Hồn chỉ là một mảnh lá cây, nhưng có thể chấn nhiếp trụ sở có thực vật, đây là hấn tại mặt - trong rừng phát hiện, đã có thể chấn nhiếp thực vật, đồng dạng cũng có thể chấn nhiếp thực vật loại Võ Hồn.

Da chí quân ý thức được sự tình không ổn, đợi đến lúc sau lưng truyền đến tiếng xé gió, hấn tranh thủ thời gian áp dụng tránh né, nhưng hay vẫn là bị liên tiếp đánh trúng. Hấn chọn dùng lui về phía sau phương thức tránh đi mũi nhọn, đem ngón trở tay phải bỏ vào trong miệng hung hăng cắn một cái, rút - hấp một phen sau đó hướng phía Võ Hồn phun ra một búng máu.

Đây là tăng cường Võ Hồn một loại hữu hiệu phương pháp, tại huyết vụ bao phủ xuống, Cửu Tâm Hải Đường lập tức thả ra đoạt mục đích hào quang, da chí quân thực lực bắt đầu tăng vọt.

Bành bành...

Tiêu Thần tới đứng rồi hai quyền, kết quả là hai cánh tay bị chấn run lên.

Da chí quân đắc thế không buông tha người, lập tức Tiêu Thần muốn rơi xuống hạ phong, Diệp Tử Võ Hồn trên không trung rất nhanh xoay tròn, khán giả cũng không có phát giác được, chung quanh sở hữu thực vật đều đã xảy ra nghiêng trạng thái, nghiêng phương hướng đúng là lôi đài.

Theo thời gian trôi qua, hai người đều có công thủ, trong lúc nhất thời khó chia trên dưới.

Dưới loại tình huống này, bọn hấn không hèn mà cùng chọn dùng dốc sức liều mạng đấu pháp, cận thân vật lộn một hiệp, hai người đều phải chăm chú tập cùng một chỗ, phân biệt vây quanh đối phương sau lưng, da chí quân lựa chọn công kích phương hướng là Tiêu Thần xương cột sống, mà Tiêu Thần lựa chọn đối phương hậu tâm, một quyền nện đi qua.

Đây chính là lưỡng bại câu thương đấu pháp, bất kể là hậu tâm hay vẫn là xương cột sống, đã bị trọng kích hấn phải chết không thể nghi ngờ.

Phanh...

Bành...

Hai người nắm đầm cơ hồ đồng thời nện ở đối phương trên người, mắt sắc người tựa hồ chứng kiến Tiêu Thần xương cột sống ánh sáng lóe lên.

Tiêu Thần một quyền tên gọi nộ trào ba diệp sóng, mang theo ba Trọng Lực đạo, kỳ thật thứ hai Trọng Lực đạo cũng đã tạo thành da chí quân tâm tạng đột nhiên ngừng, đạo thứ ba hướng chỉ đem hấn tâm mạch hoàn toàn chấn vỡ.

Phù phù...

Da chí quân trừng trừng mắt ngã xuống, Tiêu Thần lại ngật đứng không ngã, mọi người cho là hấn khẳng định cũng muốn ngã xuống.

Mọi người lại một lần nữa khiếp sợ sự tình đã xảy ra, Tiểu Hồn gia Tiêu Thần chẳng những không có ngã xuống, ngược lại ngẩng đầu tungxiang đứng thẳng thân thể, trong miệng lầm bầm một câu: "Cửu cấp ngưng Võ Cảnh, cũng chả có gì đặc biệt!"

Bì Hồng Bác trừng to mắt, da Chấn Đông càng là trực tiếp nhảy, cuồng loạn hô: "Tiêu Thần, ngươi dám giết ta nhi... Bì gia đệ tử, ta muốn giết ngươi!"

Nói xong, hấn hai chân đạp địa, vung vẩy lấy ki trường hai cánh tay, hướng phía lôi đài đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Đồn ngộ

Chương 15: Đồn ngộ

Da Chấn Đông nổi lên Sát Tâm, rất nhanh bay về phía Tiêu Thần, Bát cấp Hóa Võ cảnh khí thể hoàn toàn đem hấn bao phủ.

Tiểu Hồn gia đã đánh nữa ba trường, vừa rồi đối chiến da chí quân càng là cơ hồ đã tiêu hao hết thể nội hồn lực, tuy nhiên Diệp Tử Võ Hồn tại rất nhanh hấp thu đến từ chung quanh thực vật năng lượng, nhưng là tại cường đại Hóa Võ cảnh Bát cấp khí thể xuống, hấn bị áp sát không thở được, chớ nói chi là làm ra phản ứng.

Nghìn cân treo sợi tóc thời điểm, khác một thân ảnh theo bên cạnh bay tới, trùng trùng điệp điệp đánh vào da Chấn Đông trên người.

Bành... Phù phù!

Đã bị trọng kích da Chấn Đông trực tiếp đập vào khoảng cách lôi đài không xa trên mặt đất, kích thích một cỗ tro bụi, hình tượng đều không có..

Bóng người nhẹ Phiêu Phiêu rơi vào trên lôi đài, là thích thú Dương hầu Tiêu Thiên hào, hần trầm giọng nói: "Ai dám lỗ mãng, trước qua bản hầu cửa ải này! Da Chấn Đông, ngươi không phục cũng có thể bỏ, lên đài khiêu chiến lão phu!"

Da Chấn Đông theo trên mặt đất một nhảy dựng lên, trên mặt trần đầy tro bụi hơn nữa khoe miệng mang huyết, hô: "Tiêu Thiên hào, tôn tử của ngươi giết người của ta, ngươi đây là muốn che chở hần sao?"

Tiêu Thiên hào cười lạnh nói: "Họ da, ngươi trước làm tình trường tình huống được không, nơi này là lôi đài, vốn chính là quyền cước không có mắt, sinh tử bất luận địa phương. Hơn nữa, vừa rồi Tiêu Thần cùng da chí quân đối chiến quá trình, mọi người rõ như ban ngày, da chí quân chẳng lẽ tự không có đối với Tiêu Thần hạ tử thủ ấy ư, chẳng qua là hần tài nghệ không bằng người mà thôi, ngươi có tư cách gì vì hần báo thù!"

"Tiêu Thiên hào, ngươi ý thế hiếp người!" Da Chấn Đông đương nhiên không phục, đối chọi gay gắt đạo.

"Công đạo tự tại nhân tâm!" Tiêu Thiên hào phóng ra Tam cấp Khí Võ cảnh khí thế, lập tức sẽ đem đối phương áp chế xuống.

Bất cấp Hóa Võ cảnh, lại tại sao có thể là Tam cấp Khí Võ cảnh đối thủ, da Chấn Đông hai mắt đỏ thẫm, trong nội tâm không phục, tăng thêm câu kia công đạo tự tại nhân tâm, hần không thể không cúi đầu.

Mọi người lúc này mới muốn, vừa rồi da chí quân công kích Tiêu Thần sau lưng, đây chính là nhân thể chỗ hiểm một trong, đã bị trọng kích hần phải chết không thể nghi ngờ, thậm chí so Tiêu Thần công kích da chí quân vị trí còn càng muốn chết.

Có thể kết quả đầu rồi, chết chính là da chí quân, mà hần lại lông tóc không tổn hao gì?

Ít nhất, cũng có thể là lưỡng bại câu thương, hoặc là là đồng quy vu tận kết quả a, đây rốt cuộc là vì cái gì?

Đặc biệt là Tiêu Thần câu kia "Cửu cấp ngưng Võ Cảnh, cũng chẳng có gì đặc biệt", mang theo khinh thường quần hùng ý tứ hàm xúc, thật sâu trấn trụ ở đây tất cả mọi người.

Bên trên cao hầu, tuyên cao hầu, Đông Lăng hầu quen cùng da Chấn Đông quan hệ mật thiết, bọn hần lập tức vây tới, tỏ vẻ lên tiếng ủng hộ da Chấn Đông.

Nhưng là, bọn hần Hồn Sĩ đẳng cấp còn không bằng da Chấn Đông đầu rồi, đầu tiên tại khí thế bên trên đã bị đè ép một đầu, lên tiếng ủng hộ lộ ra như vậy tái nhợt vô lực.

Liễu Bàn tử không có nhân rồi, hần đứng, mở miệng nói: "Tiêu lão Hầu gia nói rất đúng, lôi đài luận võ vốn chính là quyền cước không có mắt hoạt động, đã lên đài, bị người đánh chết đó là tài nghệ không bằng người, là đáng đời! Nam Bì hầu, ngươi chẳng lẽ liền như vậy dễ hiểu đạo lý cũng đều không hiểu ư ư, còn muốn lấy lớn hiếp nhỏ vì tộc nhân báo thù, ngươi như vậy hành vi, không phụ lòng Hầu tước danh xưng sao?"

Da Chấn Đông mặt mỗ đỏ bừng, rồi lại không cách nào phản bác, ai bảo trách cứ hần chính là tước vị cao một cấp đức lĩnh công, Đại Sở Triều tước vị đẳng cấp thâm nghiêm, cấp thấp huân quý không thể tại công khai nơi đối với Cao cấp huân quý bất kính.

Tiêu Thần trải qua ngắn ngủi thờ gấp - tức, khôi phục một bộ phận hồn lực, trở khôi hài cũng không sai biệt lắm nên xong việc rồi, hần mở miệng cất cao giọng nói: "Còn có ai muốn khiêu chiến ta sao, Bì gia, Hùng gia hay vẫn là các người Đàm gia, Hác gia, ai đuổi đi lên, Tiểu Hầu gia ta phụng bồi đến cùng!"

Nói chuyện đồng thời, hần dùng lăng lệ ác liệt ánh mắt đảo qua những người này mặt, Tứ gia đệ tử tất cả đều cúi đầu, bên trên giới quán quân ném mui thất bại, một cái Cửu cấp ngưng Võ Cảnh hơn nữa có được Võ Hồn gia hóa, tức thì bị trực tiếp đánh chết, lên đài khiêu chiến, ngại chính mình mệnh trường sao?

Trọng tài cùng lão Hầu gia liếc nhau, sau đó cao giọng tuyên bố: "Đã không có người khiêu chiến, như vậy Tiêu Thần Tiểu Hầu gia, tự là lần này sáu thành giải thi đấu quán quân..."

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, Liễu Phi Nhi nhảy lên lôi đài.

Tiểu Hầu gia dùng rất có thâm ý ánh mắt nhìn nàng: "Phi Nhi, ngươi là muốn khiêu chiến ta sao?"

Liễu gây nên chương lập tức hô: "Con gái, mau xuống đây, ngươi tại sao có thể là thể chất đối thủ đâu?"

Liễu Phi Nhi trừng Tiêu Thần liếc, nói: "Ta không phải tới khiêu chiến hần, mà là tới đón thụ khiêu chiến, chẳng lẽ giải thi đấu chỉ cần một cái quán quân, không cần á quân sao?"

Mọi người bừng tỉnh đại ngộ, Bì Hồng Bác, gấu kỳ vĩ hai người bị thương rất nặng, đã không có khả năng lại trèo lên lôi đài, thiếu đi cái này hai cái

mạnh mẽ đối thủ, Liễu Phi Nhi có thể nhẹ nhõm cảm xuống á quân danh hiệu.

Mà Tiểu Hầu gia Tiêu Thần, như là đã là đệ nhất danh rồi, đương nhiên không có tiếp tục đợi ở chỗ này tất yếu, hắn rất hào phóng đem lời đãi tặng cho Liễu Phi Nhi, kế tiếp là nàng biểu diễn thời gian.

Tiêu Thiên hào rất muốn cùng cháu trai cùng một chỗ ly khai, hắn không thể chờ đợi được muốn biết cháu trai mấy ngày nay, đến cùng xảy ra chuyện gì biến hóa, nhưng trước mặt người khác từ có thể không để cho, liễu cha con mặt mũi phải cho, hắn chỉ có thể thành thành thật thật tiếp tục ngồi ở khán đài, vì Liễu Phi Nhi cố gắng lên.

Mặt khác Từ gia sĩ khí thấp rơi tới cực điểm, da Chấn Đông thậm chí hạ lệnh đem nhi tử đưa về Nam Bì huyện tỉnh dưỡng, buông tha cho đang tiến hành giải thi đấu, ai lại sẽ nghĩ tới lần trước quán quân, lúc này liền cái tối thiểu nhất thứ tự đều không có lấy được.

Nhìn xem tiền đưa nhi tử xe ngựa ly khai, da Chấn Đông hạ giọng, cùng gấu hi kiến nói: "Người đi tìm Tiêu Thiên xa, tựu nói trước khi hắn giao dịch có thể tiếp tục đàm, chỉ cần hắn có thể thỏa mãn yêu cầu của chúng ta, ta tựu cho hắn trùng sinh đan! Nhớ kỹ, không phải sợ sự tử mở rộng miệng, chúng ta vẫn đang chiếm cứ chủ động."

Gấu hi kiến gật gật đầu, trong ánh mắt xuất hiện một tia dữ tợn, nói: "Yên tâm, hắn ít nhất phải xuất ra ba loại tuyệt học, mới có thể đối đến trùng sinh đan, chuyện này giao cho ta xử lý."

...

Tiêu Thần trở lại gian phòng, đóng cửa thật kỹ, sau đó thở dài ra một hơi.

Trước khi tại trên lôi đài, hắn là cảm mạng của mình tại đánh bạc, cố ý đem phía sau lưng sáng cho da chí quân, làm cho đối phương cho rằng bắt được cơ hội tốt, có thể làm được Nhất Kích Tắt Sát, lúc này mới hội vô ý thức đem lồng ngực lộ ra đến.

Cũng may Chương 03: Xương cột sống hoàn thành Hồn Cốt luyện hóa, chặn da chí quân đủ để muốn hắn mệnh một quyền, muốn bằng không thì thật có thể là đồng quy vu tận kết quả.

Tuy nhiên là như thế này, nhưng phía sau lưng hay vẫn là thập phần đau đớn, vừa rồi khinh thường quần hùng cách làm, trên thực tế là diễn trò, Liễu Phi Nhi muốn thật sự là khiêu chiến hắn, thắng bại nhất định là không biết bao nhiêu.

Hắn đem tay phải vây quanh sau lưng, một bên xoa Chương 03: Xương cột sống, một bên tự nói: "Bạn thân đây vận khí thật đúng là không phải tốt, ai u... Đau chết mất, được tranh thủ thời gian tu luyện thoáng một phát, khôi phục hồn lực. Ca thể nhưng mà đang tiến hành giải thi đấu quán quân, cũng không thể bởi vì giờ phút này trạng thái, ảnh hưởng đến trao giải lúc phong mạo."

Ngồi xếp bằng tại giường bên trên, hắn khai Thủy Luyện hóa Hồn Linh thảo, tinh thuần hồn lực tại kỳ kinh bát mạch giữa dòng chuyển, trọng điểm chữa trị phía sau lưng bộ vị.

Ở vào Không Minh Chi Cảnh hắn, trong đầu không tự chủ được hiện lên trước tám thế tu luyện hình ảnh.

Đệ nhất thế Tinh Thần Tử, là bị môn phái tu chân chương môn nhân nhật trở lại đưa trẻ bị vứt bỏ, sau khi lớn lên đi theo sư phó tu chân, ở kiếp này có thể dùng dùng dùng một chữ đề hình dung -- si, si mê với tu luyện, nhưng là vì bản thân tư chất có hạn, dùng dài dòng buồn chán thời gian mới đạt tới phi thăng yêu cầu, kết quả bị độ thiên kiếp lúc đạo thứ nhất Thiên Lôi bổ tan thành mây khói.

Cũng may hắn hiểu được soạn thiên cái mệnh, đem còn sót lại thần thức phụ thân vào một thiếu niên trên người, đã bắt đầu thứ hai thế kiếp sống, đồng dạng có thể dùng một chữ đề hình dung -- mê, hắn không rõ vì cái gì hao phí thời gian dài như vậy, vậy mà không có kết quả gì, nhưng hay vẫn là cố gắng tu luyện, đã đến độ thiên kiếp một khắc này, gặp cùng ở kiếp trước đồng dạng kết quả.

Ba đời -- cần, đem sở hữu kinh nghiệm đều dùng tại trên việc tu luyện.

Thứ tư thế -- phản;

Thứ năm thế -- ngộ, cuối cùng là có chút thành tựu, ngộ ra tu luyện đích chân lý, nhưng kết quả cuối cùng lại không có bất kỳ cải biến;

Thứ sáu thế -- điên, điên cuồng tu luyện;

Thứ bảy thế -- ngạo, cho là mình đã nắm giữ hết thấy, liền coi rẻ hết thấy.

Thứ tám thế -- khô, tổng kết phía trước bảy thế đủ loại tào ngộ, tu thân dưỡng tính, ném tận thế gian các loại khó khăn, vốn định lấy như vậy cải biến, có thể đạt được Thượng Thương tán thành, kết quả cuối cùng lại là đồng dạng bi thảm.

Thứ chín thế, cũng ngay tại lúc này, ý nghĩ của hắn là hết thấy thuận theo tự nhiên, đã bình ổn cùng thái độ đối mặt thế giới.

Mở to mắt, trong đôi mắt tinh - quang lóe lên rồi biến mất, phía sau lưng thương đã tốt rồi cái thất thất bát bát, đứng hoạt động một chút cánh tay đá đá chân, toàn thân nhẹ nhõm vô cùng.

Có một việc đã đến phải giải quyết tình trạng, hắn ánh mắt sắc bén nhìn lướt qua ngoài cửa sổ, lầm bầm: "Tiêu buồm, là chính ngươi muốn chết, trách

không được ta."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Âm mưu

Chương 16: Âm mưu

Từ khi bị phế đi hồn lực về sau, Tiêu buồm tâm tình một mực rất kém cỏi, động một chút lại ngã nện thứ đồ vật, cộng thêm đối với hạ nhân thì dùng quyền cước, thẳng cho tới hôm nay trên mặt của hắn rốt cục xuất hiện dáng tươi cười.

Hắn ngồi ở lảng giềng gần thư phòng liếc nhìn ở bên trong, ngay tại bên cạnh, gia gia Tiêu Thiên xa đang theo khách nhân đàm một kiện chuyện rất trọng yếu.

Trong thư phòng, Tiêu Thiên xa sắc mặt khó coi, nói: "Tuyên cao hầu, ngài khẩu vị cũng quá lớn a, nhỏ nhỏ một khóa trùng sinh đan, lại muốn đổi lấy ta Tiêu gia năm loại tuyệt học, ta tự tính toán đem 《 thiên Tiêu quyết 》 cùng một chỗ - đóng gói tặng cho ngài, cũng gom góp không xuất ra năm loại đấy."

Gấu hi kiến mang trên mặt gian thương chỉ mỗi hắn có dáng tươi cười, nói: "Vậy thì bốn loại, ngài đây tổng lấy được ra a.."

Tiêu Thiên xa lắc đầu nói: "Vì cháu của ta có thể một lần nữa trở thành Hồn Sĩ, mặt khác ba loại có thể cho ngài, nhưng 《 thiên Tiêu quyết 》 là Tiêu gia mấy trăm năm qua bất truyền bí mật, thứ cho ta không thể đồng ý. Tuyên cao hầu, một khóa trùng sinh đan đổi lấy ba loại Tiêu gia tuyệt học, cái này sinh ý ngài tuyệt đối buôn bán lời, nếu còn đánh 《 thiên Tiêu quyết 》 chủ ý, vậy chúng ta sẽ không có tiếp tục đàm xuống dưới tất yếu rồi."

Ba loại tuyệt học đổi đan được, cái này vốn chính là gấu hi kiến ước nguyện ban đầu, sở dĩ công phu sư tử ngoạm, đơn giản là vì thỏa mãn cái này ước nguyện ban đầu phục vụ.

Tuy nhiên đã được đến thỏa mãn, nhưng hắn hay vẫn là giả bộ như rất không tình nguyện bộ dạng, nói: "Đây chính là có thể làm cho phế nhân một lần nữa trở thành Hồn Sĩ linh đan diệu dược, bao nhiêu tiền đều mua không được.. Ba loại tự ba loại a, đây là ngài ta lần thứ nhất buôn bán, ta được cho mặt mũi ngài."

Tiêu Thiên xa cao hứng nói: "Đa tạ tuyên cao hầu, cái kia chúng ta lúc nào giao dịch?"

Gấu hi kiến âm hiểm cười cười: "Vì không đánh rần động cỏ, không làm cho Tiêu Thiên hào chú ý, chúng ta phải coi chừng mới là. Như vậy đi, chờ bản hầu ly khai thích thú Dương huyện thời điểm, ngài tại hai mươi dặm có hòn địa phương chờ, chúng ta một tay giao tiền, một tay giao hàng."

"Tự theo như tuyên cao hầu ý tứ xử lý."

Hai người cho rằng vừa rồi nói chuyện là bí mật, lại không nghĩ rằng tai vách mạch rừng.

Tiêu Thần vốn là tìm Tiêu buồm, theo ngoài cửa sổ chứng kiến cái kia hàng cười ha hả ngồi ở tiểu thiếp, tự ý thức được sự tình bất thường, thử nghĩ một cái vừa mới bị phế đi hồn lực người, như thế nào biết lái tâm?

Cho nên hắn không có trực tiếp đi giải quyết Tiêu buồm, mà là cẩn thận từng li từng tí vòng quanh tại đây dạo qua một vòng, đem lỗ tai dán tại trên tường, đã nghe được trong thư phòng hai người mưu đồ bí mật.

Tiêu buồm là Tiêu Thiên xa sủng ái nhất cháu trai, bị phế đi về sau, Tiêu Thiên xa vì hắn bốn phía bôn tẩu. Trước tiên nhận được tin tức Nam Bì hầu da Chấn Đông, tự nhay cảm phát giác được đó là một cơ hội, phái người tới bàn bạc, trao đổi dùng bí kíp đổi đan dược một chuyện.

Lúc trước Tiêu Thiên xa mệnh căn vô cùng chết, chỉ đáp ứng dùng 《 Liệt Phong quyền 》 cái này một bộ tuyệt học, để đổi trùng sinh đan.

Da Chấn Đông đương nhiên chưa đủ điều kiện như vậy, nhưng Tiêu Thiên xa tự là không chịu từng mệnh, hắn liền muốn mặt khác một chiêu nhĩ, sửa chữa giải thi đấu chương trình, lại để cho chủ sự phương xuất ra một bản tuyệt học, ban thưởng cho giải thi đấu quán quân.

Bởi như vậy, là hắn có thể nhẹ nhõm đạt được 《 Liệt Phong quyền 》, cho nên cũng tự không hề để ý tới Tiêu Thiên xa.

Ai nghĩ đến Tiêu Thần cái này được vinh dự Thận Hư công tử cùi mục, vậy mà ngoài dự đoán mọi người đã bại gấu kỳ vĩ, Bì Hồng Bác cùng với da chí

quân, triệt để làm rối loạn kế hoạch của hắn, bắt đặc dĩ mới nhắc lại việc này.

Tiêu Thiên xa nóng lòng khôi phục cháu trai hồn lực, đặc biệt là lần trước sự tình không tật mà chết, cho hắn rất lớn áp lực, cho nên đáp ứng dùng ba bộ đồ tuyệt học đổi đan dược.

Bên ngoài Tiêu Thần bất động thanh sắc ly khai, đây là bất ngờ sự tình, phải nói cho gia gia, về phần Tiêu buồn, có thể nhiều hơn nữa sống trong chốn lạt.

Đi ra Tiêu phủ đại môn, hắn phát hiện người đi trên đường xem ánh mắt của mình thay đổi, trước kia những người này trong ánh mắt luôn tràn đầy xem thường, hiện tại nhiều hơn một phần sùng bái, hơn nữa không khó nhìn ra, phần này sùng bái là phát ra từ nội tâm.

Được tôn kính cảm giác tự là không giống với, Tiểu Hưu gia trong nội tâm cái này thoải mái a, thậm nghĩ có tất yếu rèn sắt khi còn nóng, phải người đem trước kia khoản nợ toàn bộ trả hết, bị chính mình khi dễ qua người cũng cho nhất định được đền bù tổn thất, ta muốn triệt để phá vỡ mọi người đối với cái nhìn của mình.

Vừa đi vài bước, hảo tâm của hắn tình tự biến mất vô tung vô ảnh, bởi vì làm một cái người xuất hiện —— Liễu Phi Nhi.

Liễu đại tiểu thư không hề ngoài ý muốn trở thành giải thi đấu tên thứ hai, phải biết rằng năm trước nàng chỉ lấy cái thứ tư, liền huy chương đồng bên cạnh đều không có dính vào, năm nay nhảy lên trở thành đệ á quân, trong nội tâm kích động có thể nghĩ.

"Tiêu Thần, ngươi đứng lại đó cho ta!" Liễu Phi Nhi hô.

Tiểu Hưu gia đã gặp nàng lần đầu tiên, tự vô ý thức muốn hướng bên cạnh trong ngõ hẻm toán, nhưng vừa mới phóng ra một bước, đã bị mắt sắc Liễu Phi Nhi thấy được.

"Ha ha, là Phi Nhi a, chúc mừng chúc mừng." Hắn quay đầu lại cười hi hi mà nói, trước mặt nhiều người như vậy, Liễu Phi Nhi tổng không đến mức vạch trần ca mổ hạng vô sỉ hành vi a, còn nữa nàng đã không phải là ca đối thủ, sợ mao.

Liễu gây nên chương đi theo thân nữ nhi bên cạnh, mang trên mặt kiêu ngạo đáng tuổi cười, đôi mắt nhỏ ở bên trong lóe tinh quang, cái kia quả thực tự là xem con rết thời điểm mới có thần thái.

"Hồn nhật, ngươi chuẩn bị làm sao bây giờ?" Liễu Phi Nhi hạ giọng nói: "Ta là đánh không lại ngươi rồi, nhưng ngươi đối với ta làm ra chuyện như vậy, không có ý định cho cái giao đại sao?"

"Giao đại, cái gì giao đại?" Tiểu Hưu gia bắt đầu giả vờ ngây ngốc..

"Ngươi..."

"Ngươi không phải là ý định để cho ta phụ trách a?" Tiểu Hưu gia xấu cười nói: "Là ta chiếu cố ngươi một đường được không, tự tính toán làm có chút nhỏ nhỏ thực xin lỗi chuyện của ngươi, ngươi cũng có thể cười cười mà qua a. Ta thừa nhận sờ ngươi rồi, cùng lắm thì ngươi cũng sờ ta, ta cam đoan không phản kháng, như vậy chúng ta tự huê nhau, được không?"

Liễu gây nên chương nhất phách ba chương: "Ta thấy được, thế chất đề nghị này tuyệt đối tốt, không hổ là Tiêu gia tử tôn, phúc hậu!"

Liễu Phi Nhi nổi trận lôi đình: "Phụ thân, ngài tự dừng tại đây nhi trộn lẫn được không, chỗ nào mát mẻ chỗ nào dạo đi thôi, ngài đây là" lấy tay bắt cả "a biết không?"

Liễu Bàn tử mặt già đỏ lên, khê nói: "Thế chất, Thế bá chỉ có thể giúp ngươi đến nơi đây rồi, chuyện kế tiếp chính mình làm, đừng làm cho ta thất vọng a!"

Đại gia này! Tiểu Hưu gia sắc mặt trầm xuống, thậm nghĩ ca chẳng phải làm một chút thực xin lỗi con gái của ngươi sự tình ấy ư, về phần như vậy cần không phóng, còn không biết xấu hổ nói là ta chết đi lão ba bạn tốt, lòng dạ một chút đều không rộng rãi.

Ngay tại hắn trầm tư suy nghĩ như thế nào bứt ra thời điểm, gia gia Tiêu Thiên hào tại mọi người tùm tùm hạ đi tới, cuối cùng là đến rồi cứu tinh, nhanh hơn hai bước đi về hướng gia gia, cao giọng nói: "Gia gia, ta có chuyện rất trọng yếu cùng ngài nói, chúng ta tìm không có người địa phương hảo hảo tâm sự!"

Về phần Liễu Phi Nhi, được thành công gạt tại một bên.

Nghe xong cháu trai, Tiêu Thiên hào nổi trận lôi đình, hắn không nghĩ tới chính mình nhiều năm qua đối với đệ đệ Tiêu Thiên xa tha thứ, đối lấy dĩ nhiên là kết quả như vậy.

Vốn là, Tiêu gia 《 thiên Tiêu quyết 》 cùng mặt khác ba loại công pháp, tại Hoa Hạ đại lục phần đông tuyệt học bên trong, nhiều lắm là được cho trung thượng đẳng, những năm này trải qua Tiêu Thiên hào sửa đổi không ngừng, mới đạt đến tại tinh diệu.

Tiêu Thiên hào bản thân đẳng cấp cũng không cao, Tam cấp Khí Võ cảnh mà thôi, nhưng năm đó có thể trở thành Đại Sở khai quốc Chiến Thần, lập chiến công hiển hách, dựa vào đúng là hắn thông minh vô cùng đầu óc, được vinh dự Đại Sở đệ nhất trí tướng.

Mà Tiêu Thiên xa vẫn luôn là cái ăn sẵn gia hóa, nằm đó mặt dày mày dạn quăng đến ca ca môn hạ, ý vào ca ca tên tuổi trở thành cái tiêu quan quân, ngang ngược càn rỡ hấn chôn vùi vài chỉ tính nhuệ bộ đội, nếu không phải bởi vì Tiêu Thiên hào lực ảnh hưởng, hấn sớm đã bị quân pháp làm rồi.

Xám xít ly khai quân đội, Tiêu Thiên xa mày dạn mặt dày trụ tiền ca ca hầu tước phủ, cái gì cũng sai hấn tại Tiêu Thiên hào bao dung phía dưới, thậm chí đạt đến độc tài hầu tước phủ quyền hành tình trạng.

Tiêu Thiên hào trước sau như một tư tưởng, là thân huynh đệ không cần tính toán rõ ràng như vậy, có thể Tiêu Thiên hào vậy mà càng phát ra quá phận, không tư hồi báo còn chưa tính, vậy mà đem tha thứ biến thành dung túng.

"Ta ta sẽ đi ngay bây giờ tìm hấn!" Tiêu Thiên hào khí đích không nhẹ, lửa giận xông lên ý nghĩ, ở đâu còn một điều nhi Siêu cấp trí giả tác phong.

"Gia gia, ngài không thể đi." Tiêu Thần đưa hấn ngăn lại, nói: "Tôn nhi tuy nhiên nghe thanh thanh sở sở, nhưng Tiêu Thiên xa nhất định sẽ thể thốt phủ nhận, chúng ta lại cảm không xuất ra cường hữu lực chứng cứ, ngài có thể làm sao?"

"Tự tính toán không có chứng cứ, lão tử làm theo có thể đánh nhau đoạn chân của hấn, phé đi hấn hồn lực, xem hấn còn có thể làm cái gì âm mưu!" Tiêu Thiên hào tức giận nói.

Tiêu Thần nở nụ cười, khuyên nhủ: "Bởi như vậy, người khác hội nói như thế nào gia gia ngài, bọn hấn biết nói người lãnh huyết vô tình, chẳng phân biệt được Hắc Bạch nguyên do kết thân người ra tay. Ta muốn trong triều đình không ít người, đều ước gì ngài phạm như vậy sai a, bọn hấn thì có công kích ngài mượn cớ rồi."

Nghe xong những lời này, lão Hầu gia tỉnh táo lại, gật đầu nói: "Thần nhi, người nói không sai, gia gia hoàn toàn chính xác không thể làm như vậy. Thế nhưng mà, chẳng lẽ chúng ta tự trở mặt nhìn Tiêu Thiên xa bán đứng gia tộc ấy ư, lúc này là người trong lúc vô tình đã nghe được âm mưu của hấn, chúng ta có thể nghĩ cách tránh cho, vốn lấy sau đâu? Ai dám cam đoan hấn sẽ không lại bắt đầu sinh dị tâm, ăn trộm có thể là khó khăn nhất đề phòng."

"Gia gia yên tâm, Tôn nhi đã có chủ ý, đáng tin Tiêu Thiên xa vì thế trả giá thật nhiều." Tiêu Thần kể sách kỳ thật rất đơn giản, tổng kết vì bốn chữ —— lạt mềm buộc chặt.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Chân tướng

Chương 17: Chân tướng

Sáu thành giải thi đấu rơi xuống màn che, Nam Bì hầu bọn người không thể chiếm được tiện nghi, nhưng lại ném đi mặt mũi, cho nên bọn hấn cũng không có tại thích thú Dương huyện qua dừng lại thêm, xế chiều hôm đó liền cáo từ ly khai.

Tuyên cao hầu gấu hi kiến, là cuối cùng đi một lần mở đích. Hấn không có giống da Chân Đông như vậy, tùy tiện phái cái hạ nhân cùng Tiêu phủ chào hỏi tự đi, mà là rất lễ phép tự mình đến gặp Tiêu Thiên hào.

Với tư cách trưởng bối, Tiêu Thiên hào nói đi một tí động viên văn bối, đưa mắt nhìn gấu hi kiến ly khai Tiêu phủ.

Đức linh công liễu Bàn tử mày dạn mặt dày, tự là không nói ly khai công việc, xem bộ dáng là muốn tiếp tục làm Tiêu phủ khách nhân.. Con gái Liễu Phỉ Nhi làm vì lần so tài này á quân, lấy được không ít ban thưởng, kể cả Hồn Linh thảo, Hồn Linh Thạch ở bên trong, trang tràn đầy một cái nương nhỏ.

Lão Hầu gia cái này lưỡng Thiên Tâm tình rất tốt, cháu trai tiến triển, nhưng lại lấy được giải thi đấu quán quân, dưới sự kích động hấn mỗi ngày xếp đặt buổi tiệc, lượt thỉnh tứ phương khách mới, từ giữa trưa đến xế chiều, theo chàng vạng tối đến nửa đêm, nâng ly cạn chén thanh âm sẽ không có ngừng qua.

Tiêu phủ một đám hạ mọi người, cũng đều lấy được sáu sắc tiền li xì, mỗi người đều thật cao hứng.

Lão Hầu gia lại một lần nữa uống nhiều quá, liễu gây nên chường phụ nữ một người một bên, đưa hấn đi vào phòng ngủ, Tiểu Hầu gia Tiêu Thần lập tức bụng tình rục rục cùng tới, chuyện như vậy đã không phải là lần đầu phát sinh, các tân khách đều không có đương một lát sự tình, tiếp tục ăn nhiều biến uống.

Tiêu Thần bước vào phòng ngủ một khắc này, vốn là say như chết Tiêu Thiên hào biến thành thần thái sáng láng, phát tay trong phòng bố trí âm chương.

Bốn người biểu lộ đều lộ ra có chút ngưng trọng, Liễu Phi Nhi nhìn không được hỏi: "Phụ thân, Tiêu gia gia, các người khổ tâm làm như vậy một cái cục, rốt cuộc là vì cái gì à?"

Tiêu Thần cũng có đồng dạng nghi vấn, nhưng hắn không hề giống Liễu Phi Nhi như vậy hoàn toàn không biết gì cả, mơ hồ cảm thấy kể tiếp chủ đề, cùng chính mình cái kia tiện nghi mà quý lão ba có quan hệ.

Đương nhiên, cũng là vì một cái khác có âm mưu gia hỏa, sáng tạo điều kiện.

Liễu gây nên chương đối với Tiêu Thiên hào vừa chấp tay, nói: "Thế bá, hay vẫn là ngài mà nói a."

Lão gia tử cũng không có nói thẳng, mà là nhìn xem cháu trai vấn đề: "Thần nhi, người đối với phụ thân của mình, có cái gì ấn tượng sao?"

Hắn lắc đầu, nói: "Không có gì ấn tượng."

Kể thừa trong trí nhớ, đối với phụ thân ấn tượng hoàn toàn chính xác rất ít, chỉ có mấy cái không nối liền hình ảnh, duy nhất có thể dùng khẳng định chính là, mà quý lão ba là cái rất nhỏ nhả người.

"Cũng thế, lúc ấy người mới ba tuổi." Lão gia tử ngữ điệu trở nên trầm thấp: "Mười ba năm, gia gia trong đầu, thường xuyên sẽ xuất hiện phụ thân người giọng nói và dáng điệu nụ cười."

Tiêu Thần không minh bạch gia gia vì cái gì đề chuyện này, nói: "Nghe trong phủ lão mọi người nói, phụ thân là cái thiên tài, lúc còn rất nhỏ là có thể đem một bộ 《Kinh Thi》 đọc lâu lâu. Hơn nữa hắn là cái tập võ kỳ tài, giống ta lớn như vậy thời điểm, đã là ngưng Võ Cảnh Cửu cấp cao thủ, đáng tiếc trời cao đổ kị anh tài..."

"Nói vậy, cái gì trời cao đổ kị anh tài!" Gia gia nghiêm nghị đánh gãy hắn, cắn răng nói: "Người cái chết của phụ thân, căn bản chính là cái âm mưu! Một cái thiên đại âm mưu, có người sợ hãi chúng ta Tiêu gia nhân tài xuất hiện ló ló, đối với hắn sinh ra uy hiếp!"

Hắn lấy ra một tờ tấm da dê đưa cho cháu trai, nói: "Người xem một chút đi."

Tiêu Thần trên mặt nghi kị nhận lấy, cúi đầu một bên xem một bên nhẹ giọng niệm đi ra: "Đại Sở lịch 41 năm thu, Tương Dương Quận Vương thế tử mời hảo hữu chèo thuyền du ngoạn, ngộ phong: Gặp gió sóng rơi xuống nước, nịch vong; Đại Sở lịch bốn mươi ba năm xuân, cùng góc đường phát hiện Anh quốc công trường tôn thi thể, hệ cùng người tư đầu tạo thành, không thể tìm được hung thủ; Năm mười ba năm đông, Trường Lăng hậu cháu trai chết bất đắc kỳ tử trong nhà, hệ trúng độc mà vong..."

Tấm da dê bên trên, ghi chép hai mươi năm đến huân quý tử đệ ngoài ý muốn bỏ mình tình huống, chừng 30 đầu nhiều.

Tiêu Thiên hào không làm giải thích, xuất ra một cái khác trương tấm da dê, nói: "Người nhìn nhìn lại."

Cái này trang giấy bên trên ghi chép nội dung, lại để cho hắn càng thêm nghi hoặc khó hiểu, theo Đại Sở lịch ba mươi năm đến bây giờ, tổng cộng có vượt qua trăm tên khai quốc huân quý hoặc bởi vì vi phạm pháp lệnh bị giết, hoặc là ngoài ý muốn tử vong, hoặc là được nào đó kỳ quái chứng bệnh, duy nhất giống nhau điểm là: Không ai được chết già.

Liễu Phi Nhi cũng nhìn một lần, trên mặt đẹp lộ vẻ vẻ nghi hoặc, Tiêu Thần giống như đã minh bạch, ngắt đầu hỏi: "Gia gia, những chết kia đầu huân quý tử đệ, không có chỗ nào mà không phải là được vinh dự thiên tài, thần đồng người."

"Đúng vậy." Lão gia tử trầm giọng nói: "Phụ thân người từ nhỏ cũng được vinh dự thiên tài, ở mọi phương diện đều siêu việt thường nhân rất nhiều, gia gia hai ta lần chủ động tự ô, hơn nữa chủ động yêu cầu giảm xuống tước vị, vì chính là không làm cho Hoàng gia nghi kỵ. Thậm chí cam tâm làm cái nhỏ nhỏ huyện hầu, dùng cái này đến chứng nhận Minh Tiêu gia tuyệt đối không có phản nghịch cùng không lòng thần phục, nhưng cuối cùng bọn hắn vẫn không chịu buông tha phụ thân người."

Liễu gây nên chương trầm giọng nói: "Tiểu thần, không riêng phụ thân người, ta cái chết của phụ thân cũng rất kỳ quái."

Liễu Phi Nhi đại tròng mắt, những chuyện này liễu gây nên chương chưa từng cùng tự người nói qua.

Tiêu Thiên hào rất hiểu rõ chính mình đi theo mấy năm người kia, đương hắn quân lâm thiên hạ về sau liền bắt đầu lo lắng, những cùng này chính mình * Lục Hợp Thiên ở dưới kiêu binh hãn tướng nhóm, có thể hay không cũng muốn làm hắn hiện tại vị trí? Có thể hay không tại hắn băng hà về sau, không tôn tôn hoàng hiệu lệnh, do đó ủng hộ binh tự trọng?

Vì mình cùng con cháu nhóm ngôi vị hoàng đế ngồi được ổn, Hoàng đế bắt đầu tẩy trừ những có này uy hiếp người.

Đứng mũi chịu sào bị tẩy trừ, tự là những chiến công kia trác lý tướng lĩnh, bởi vì những người này có thể chinh thiên chiến, bọn hắn nếu phản bội Đại Sở, ai có thể ngăn được?

Tiêu Thiên hào là bọn này kiêu binh hãn tướng trong ít có trí giả, hắn tuy nhiên xuất thân quân lữ, nhưng là đối với thượng vị giả quyền mưu rất có nghiên cứu, lúc ban đầu luận công hành thưởng thời điểm, tự ý thức được công lao của mình quá lớn, có công cao che chủ chi ngại. Cho nên tại phong thưởng đêm trước, hắn uống rượu xong về sau đập phá một gian tửu quán, nhưng lại đánh chủ tiệm cùng tiểu nhị, tại để - đồ tạo thành ảnh hưởng rất xấu, sau đó tự xin hàng cấp để mà chuộc tội.

Về sau lại có ý tại đất phong như vậy chừng khí mùi mật, lần nữa chủ động tự thanh giảng cấp.

Hai lần giảng cấp về sau, sở đề đối với lo lắng của hấn hạ xuống thấp nhất, mà những cùng một chỗ kia xuất sinh nhập từ lão huynh đệ, cũng không biết mình đại họa lâm đầu, ngăn ngừa mấy năm thời gian, đã bị quan dùng các loại tội danh, liên tiếp bị giết.

Mãi cho đến tận hoàng vào chỗ, bên trên sách bệ ngoài trung tâm về sau, Tiêu Thiên hào cho là mình an toàn, cẩn thận thời gian cuối cùng là đến cùng rồi, có thể hưởng hưởng niềm vui gia đình.

Ai có thể nghĩ đến, thông minh nhi tử chết ở một lần ngoài ý muốn chính giữa.

Vừa mới bắt đầu hấn cũng hiểu được là ngoài ý muốn, nhưng về sau càng nghĩ càng không đúng, trải qua một thời gian ngắn kiểm chứng, vững tin đó là một cái âm mưu.

Lão Hoàng đế mãi cho đến đến chết thời điểm, đối với Tiêu gia đều lo lắng, cũng là bởi vì Tiêu Thiên hào nhi tử quá mức ưu tú, cố ý dặn dò Thái tử, muốn một người đối với hoàng quyền không có bất kỳ dục - nhìn qua, phương pháp tốt nhất tự bị gây hấn về sau, một cái liên nhi tử đều không có người, coi như là đoạt đến ngôi vị hoàng đế truyền cho ai a, hấn tự nhiên cũng cũng chưa có lòng phản loạn.

Lão Hầu gia nhìn xem cháu trai, nói: "Phụ thân ngươi chết rồi, nhưng Tiêu gia vẫn đang có hậu, chính là ngươi."

Tiêu Thần đã minh bạch hết thấy, nói: "Cho nên, từ nhỏ ngài tự đối với ta mọi cách cung chiều, đem Tôn nhi miêu tả thành một cái ăn chơi thiếu gia, đúng không?"

"Đúng vậy, chỉ có ngươi biểu hiện ra cái gì cũng sai, Hoàng đế mới có thể giảm bớt đối với ta Tiêu gia hoài nghi." Tiêu Thiên hào gật đầu nói: "Cũng chỉ có như vậy, mới có thể bảo trụ ngươi một cái mạng."

Liễu Phi Nhi triệt để chán kinh rồi, liễu gây nên chương cười khổ một tiếng, nói: "Phi Nhi, ngươi hiện tại đã biết rõ vì phụ vì cái gì kẹp lấy cái đuôi làm người đi à nha, còn có vì cái gì một lòng tác hợp ngươi cùng tiểu thần, bởi vì chúng ta trên đầu treo lấy một thanh đao nì!"

"Giết ta người của phụ thân, rốt cuộc là ai? Là Hoàng đế trực tiếp hạ lệnh, hay vẫn là những người khác làm hay sao?" Tiêu Thần trầm giọng hỏi.

"Không phải Hoàng đế trực tiếp hạ lệnh, Tiên Hoàng khi còn tại thế, chuyên môn đã thành lập nên một tổ chức, vì hấn làm những không thể lộ ra ngoài ánh sáng này sự tình." Liễu gây nên chương nói: "Nhưng không có Hoàng đế thụ ý, những người kia sao lại dám như thế cả gan làm loạn. Thế bá bí mật tra xét thật nhiều năm, cũng chỉ là tra được những nội dung này, thậm chí liên cái tổ chức kia tên gọi là gì, đều không có tra được."

Tiêu Thần quay đầu nhìn gia gia: "Tôn nhi những ngày này sở tác sở vi, làm rối loạn gia gia kế hoạch, đúng không?"

Tiêu Thiên hào cười cười, Bá khí mười phần nói: "Đúng vậy, vốn là gia gia chỉ hi vọng ngươi làm vô ưu vô lự Tiểu Hầu gia, thậm chí càng hoàn càng tốt. Nhưng ngươi biểu hiện ra kinh người tiềm lực, lại để cho gia gia đã có mới nghĩ cách, một mặt né tránh chỉ có thể lại để cho địch nhân càng thêm tùy ý làm bậy, đã trang nhuyển dân vẫn đang sẽ không để cho đối phương buông lỏng cảnh giác, vậy thì cường ngoan, lại để cho bọn hấn sợ!"

Liễu gây nên chương gật gật đầu, nói: "Chính là như vậy, cho nên ta cùng Thế bá thương lượng về sau, quyết định đem chân tướng nói cho các ngươi, lại để cho các ngươi trước thời gian có chuẩn bị tâm lý, tương lai tốt đối mặt cái kia tổ chức thần bí."

Tiêu Thần nhú mày, cái kia rốt cuộc là cái gì tổ chức đầu rồi, một ngày nào đó ta muốn lại để cho các ngươi bộc quang tại mặt trời đã khuất!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Tru sát

Chương 18: Tru sát

Đi ra gia gia phòng ngủ, Tiêu Thần hơi có vẻ tâm tình nặng nề có chỗ giảm bớt.

Liễu Phi Nhi đi mau hai bước, đem đường đi của hấn ngăn lại.

"Làm sao vậy Phi Nhi?" Hấn hỏi, nghĩ thầm cô nàng này sẽ không lại là vì trước khi sự kiện kia, muốn cùng ta lý luận a? Ngươi thật đúng là lòng dạ hẹp hòi, sự tình đều đi qua đã lâu như vậy, làm gì vậy luôn nhắc tới đâu rồi, người trẻ tuổi muốn rộng rãi, biết không?

Cùng hần đoán đồng dạng, Liễu Đại tiểu gia khuôn mặt một kéo căng: "Tiêu Thần, ngươi còn không có cho ta một cái công đạo đấy."

"Giao đại, ngươi nghĩ muốn cái gì công đạo?" Hần khẽ nói: "Ta không phải nói nha, ngươi nếu cảm thấy ăn phải cái lỗ vốn, cũng có thể mo trở lại a, ca tuyệt đối cho ngươi mo cái thoải mái."

"Ngươi..."

"Không muốn đúng không, vậy thì không thể trách ta rồi, là chính ngươi không muốn, cũng không phải ta không để cho cơ hội." Hần rất lưu manh mà nói, sau đó lời nói xoay chuyển: "Phi Nhi a, chúng ta cũng được cho đồng mệnh tương liên, có phải hay không có lẽ hỗ trợ lẫn nhau miễn, không có lẽ làm một chút ít chuyện nhỏ tính toán chi li, ngươi cứ nói đi?"

"Ta tính toán chi li?" Nàng đại trừng mắt, chỉ vào cái mũi của mình nói: "Ý của ngươi là ta lòng dạ hẹp hòi, ta không rộng rãi, đúng không?"

Tiểu Hầu gia cười hắc hắc, nói: "Đây chính là tự ngươi nói, tuy nhiên ta thì cho là như vậy, nhưng vì chiều cổ mặt mũi của ngươi, ta có thể chưa từng có đã từng nói qua."

"Tiêu Thần ngươi cái này hồn nhạt, ta muốn khiêu chiến ngươi, không chết không ngớt! Hôm nay tự coi như ngươi nói cái Thiên Hoa Loạn Trụ, bà cô cũng sẽ không từ bỏ ý đồ." Liễu Phi Nhi nổi giận.

Sự tình nhiều ngày trôi qua, chỉ cần Tiêu Thần cho nàng một cái hạ bậc thang, nàng cũng đừng nói cái gì, có thể tên kia tự là không chịu nhận sai, đây là nàng không cách nào tiếp nhận.

"Có lưu tình..." Tiêu Thần bắt tay hướng bầu trời một ngón tay.

Liễu Phi Nhi không tự chủ được ngẩng đầu nhìn lại, đợi nàng kịp phản ứng thời điểm, Tiêu Thần đã không có Ảnh nhi rồi.

"Đáng giận, hồn nhạt, tức chết ta rồi!" Nàng dậm chân nói, ngoại trừ đối với Tiêu Thần tỏ vẻ oán giận bên ngoài, cũng biểu đạt ra đối với bản thân thật sâu tự ghét, đây chính là lần thứ ba mắc lừa.

Mắc lừa một hồi tính toán bình thường, hai lần miễn cưỡng có thể tha thứ, ba lượt...

Kỳ thật muốn nói thăm, hay vẫn là Tiểu Hầu gia Tiêu Thần, lần nữa qua nổi lên có nhà nhưng không thể trở về thời gian.

Sáng ngày thứ hai, theo Tiêu phủ cửa sau chạy nhanh ra một cỗ bình thường xe ngựa, bắt động thanh sắc hướng phía thành bên ngoài mà đi.

Trong xe ngồi người đứng là Tiêu Thiên xa, trong ngực của hần suy đoán một cái bao bố, lâm ra khỏi cửa thành trước khi, vô ý thức thò tay mo thoáng một phát, xác định bên trong có ba quyển đóng buộc chỉ sách, lúc này mới thở dài ra một hơi.

Dùng lúc trước hần tính cách, mỗi lần xuất hành sợ người khác không biết trong xe ngồi chính là ai, cho nên tuyển dụng chính là một cỗ trang trí xa hoa tọa giá, xa hoa trình độ không thua gì ca ca Tiêu Thiên hào.

Ngày hôm qua, thừa dịp ca ca say rượu, trong phủ từ trên xuống dưới đều tại chiều đãi khách mới, hần thành công lên vào từ đường, mở ra phóng gia tộc tuyệt học thiết tử, đem kê cả 《Liệt Phong quyền》 ở bên trong ba quyển bí kíp trộm đi, hơn nữa đổi lại chính mình đủ để đánh tráo bản chép tay.

Gấu hi kiến nói, chỉ có lấy được vốn là, mới có thể giao dịch.

Bí kíp thứ này, chỉ có vốn là mới có thể tin, bản chép tay không cách nào cam đoan trong đó nội dung là không phải là bị cải biến qua.

Vì không làm cho chú ý, tôn Tử Tiêu buổi ngày hôm qua rồi đi rồi Tiêu phủ, lấy cớ là đi ra ngoài thăm người thân, tỏ Tôn Nhị người ước định ở ngoài thành hai mươi dặm chỗ tụ họp. Hần cũng lưu lại tượng tượng nhi, thí nghiệm trùng sinh đan có phải là thật hay không, phương pháp tốt nhất không ai qua được cháu trai tại chỗ ăn vào, nếu như là giả, lập tức kết thúc giao dịch.

Ra khỏi thành về sau, hần mệnh lệnh xa phu tăng thêm tốc độ.

Giao dịch hoàn thành về sau, xe ngựa cùng với đánh xe người, cũng không thể lưu lại, đây là từ vừa mới bắt đầu liền định tốt.

Sau nửa canh giờ, hần đi vào địa điểm ước định.

Cách đó không xa dưới đại thụ, đã ngừng một chiếc xe ngựa nào đó, chứng kiến không đến xa phu, hần cảm thấy rất vui mừng, tôn Tử Tiêu buổi tuy nhiên đã không phải là Hồn Sĩ rồi, nhưng sát nhân chuyện như vậy vẫn đang không làm khó được hần, Tiêu buổi xa phu đồng dạng phải chết..

Hần từ phía sau thò ra tay phải, một phát bắt được xa phu không hề phòng bị phản gáy, hướng phía bên cạnh uốn éo, theo răng rắc một tiếng giòn vang, xa phu không thể làm tinh tường tình huống, cũng đã khí tuyệt bỏ mình.

Đem thi thể chuyển nhập xe ngựa, hần ngồi ở xa phu trên ghế ngồi, vội vàng xe không nhanh không chậm đi qua.

Đứng ở chiếc xe kia đằng sau, hần nghe thấy được một cỗ mùi máu tươi, không khỏi nhú mày, mở miệng hỏi: "Buổi nhi, không có xảy ra chuyện gì

ngoài ý muốn a?"

"Ân!" Người trong xe hừ một tiếng.

Tiêu Thiên xa cũng không đa tưởng, cháu trai đã không phải là Hồn Sĩ rồi, sát nhân muốn động dao găm, động đao tử khẳng định phải gặp huyết, có mùi máu tươi rất hợp lý.

Khác một chiếc xe ngựa từ đối diện lái tới, lái xe người đứng là tuyên cao hầu gấu hi kiến, hất mang trên mặt không cách nào che dấu hưng phấn, có thể được đến Tiêu gia ba loại tuyệt học, đối với tăng lên người một nhà thực lực, đem sẽ đưa đến rất lớn tác dụng.

"Tiêu Thiên xa, ngươi rất thủ thời gian." Gấu hi kiến lên tiếng chào hỏi nói, kỳ thật hất đánh trong đáy lòng xem thường loại này bán đứng gia tộc người, thậm chí đã làm tốt giao dịch hoàn thành về sau, chế ngạo đối phương vài câu chuẩn bị.

"Tuyên cao hầu cũng rất đúng giờ, thứ đồ vật mang tới chưa?" Tiêu Thiên xa mặt không biểu tình mà hỏi.

Gấu hi kiến từ trong lòng ngực摸 ra một cái màu trắng bình sứ nhỏ, nói: "Trùng sinh đan ở chỗ này, đồ đặc của ngươi mang tới chưa?"

"Đã mang đến!" Tiêu Thiên xa摸 ra bọc lấy bí kíp bao vải.

"Một tay giao tiền, một tay giao hàng!"

"Không được, sách được tại trong tay của ta, ngươi có thể tùy tiện lật xem, chứng minh nó thật giả. Đan được phải cho cháu của ta ăn vào, đã có hiệu quả, ta mới có thể đem sách giao cho ngươi!" Tiêu Thiên xa nói.

Gấu hi kiến nhún nhún vai: "Sớm liền nghĩ đến ngươi phải làm như vậy, của ta đan được tuyệt đối là thực, ngươi nếu là dám lừa gạt ta, ta chẳng những muốn ngươi thân bại danh liệt, nhưng lại hội đã muốn mạng của ngươi!"

Nói xong, hất đem bình sứ ném đi qua.

Tiêu Thiên xa tiếp nhận cái chai, quay đầu lại hô: "Buồm nhi, xuống xe thí nghiệm thuốc."

Vào...

Một cái hình tròn thứ đồ vật theo trong xe ngựa bay ra, rơi trên mặt đất, ùng ục ục hướng phía Tiêu Thiên xa lăn đi.

Tiêu Thiên xa vốn là sững sờ, chờ hất chứng kiến đó là tôn tử Tiêu buồm đầu lâu lúc, kinh âm thanh nói: "Tại sao có thể như vậy, gấu hi kiến ngươi dám giết cháu của ta, cái này đan được khẳng định cũng là giả, ta không để yên cho ngươi!"

Gấu hi kiến lập tức nói: "Tôn tử của ngươi không phải ta giết, ta vừa xong mà thôi!"

"Không phải ngươi, chẳng lẽ là ta?" Tiêu Thiên xa rút ra bên hông trường kiếm: "Hôm nay ở chỗ này giao dịch, chỉ có ta và ngươi biết rõ, trách không được ngươi như vậy sáng khoái đem đan được cho ta, nguyên lai là muốn hắc ăn hắc!"

"Tiêu Thiên xa mà mẹ nó ngươi tám bói tổ tông, ta họ Hùng thế, chuyện này không phải ta làm!" Gấu hi kiến cũng không yếu thế, cơ hồ tại đồng thời lộ ra ngay bình khí.

"Khục khục!" Trong xe ngựa vang lên tiếng ho khan: "Nhị vị, nhanh như vậy tự chó cắn chó rồi, xem ra các ngươi thật sự không tin đối phương, cái kia còn giao dịch cộng lòng a!"

Theo thoại âm rơi xuống, Tiêu Thần theo trong xe xuống.

"Là ngươi, ngươi giết Tiêu buồm?" Tiêu Thiên xa hai mắt đỏ thẫm.

"Là ta." Tiểu Hầu gia một ngụm nhận lời xuống, nói: "Tiêu buồm muốn giết người ta, chẳng lẽ ta không thể giết hất sao? Tiêu Thiên xa, ngươi vì bản thân tư lợi, không tiếc xuất ra gia tộc tuyệt học cùng người giao dịch, ngươi còn xứng họ Tiêu sao?"

Tiêu Thiên xa biểu lộ dữ tợn nói: "Xứng hay không không khỏi ngươi định đoạt, ngươi dám giết Tiêu buồm, ta tự muốn giết ngươi, đừng tưởng rằng đánh bại mấy đứa cùng tuổi người, cái đuôi của ngươi có thể vênh đến bầu trời đi, giết ngươi dễ như trở bàn tay!"

"Vậy sao, ngươi ting có bản lĩnh a!"

Đương cái thanh âm này vang lên thời điểm, không riêng Tiêu Thiên xa bị hù song - chân run lên, mà ngay cả gấu hi kiến cũng bị hù không nhẹ, bọn hất quá quen thuộc, cái thanh âm này thuộc về Tiêu Thiên hào.

Mấy cái tung càn, Tiêu Thiên hào theo vài trăm mét có hơn địa phương, lại tới đây.

Hất nhìn thoáng qua toàn thân run rẩy đệ - đệ, khẽ nói: "Quả nhiên là trường bốn sự, cầm gia tộc bí kíp cùng ngoại nhân làm giao dịch, còn uy hiếp dòng chính truyền nhân, ngươi thật sự không xứng họ Tiêu."

"Ca..."

"Đừng gọi ta ca, ngươi không xứng!" Tiêu Thiên hào đánh gãy hân.

Gấu hi kiến vội vàng nói: "Tiêu lão Hầu gia, mặc kệ chuyện của ta, loại chuyện này một cái bàn tay đập không vang! Là ngươi đệ - đệ tìm được chúng ta, nói chỉ cần có trùng sinh đan, hân có thể dùng hết thầy thứ đồ vật để đổi."

"Ngươi cũng không phải vật gì tốt, cắt cho ta!" Tiêu Thiên hào vung tay áo từ, bành bạc lực đạo trực tiếp đem gấu hi kiến đánh chính là bay rớt ra ngoài hơn mười thước, miệng phun máu tươi bị thương nghiêm trọng.

Hân té lên xe ngựa, một dãy Yên nhi chạy.

Tiêu Thiên xa mặt xám như tro, phù phù một tiếng quỹ gối ca ca trước mặt, nói: "Ta sai rồi, ta không nên..."

"Sai muốn đã bị trừng phạt, muốn trả giá thật nhiều." Tiêu Thiên hào giọng lên nắm chặt nắm đấm: "Đây hết thầy đều là ngươi tự tìm, trách không được người khác!"

Bành bành... Răng rắc... A...

Tiếng kêu thảm vang lên thời điểm, Tiêu Thần vỗ vỗ tay bên trên Thổ, thuận tay nhặt lên chứa trùng sinh đan bình sứ, nhưng sau đó xoay người ly khai.

Gia tộc sự tình, đương nhiên hay vẫn là giao cho lão gia tử xử lý, với tư cách văn bối, ả sâu công cùng tên là rất trọng yếu.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Hồn Linh Thạch

Chương 19: Hồn Linh Thạch

Gấu hi kiến mang trên mặt chưa khỏi hân máu ứ đọng, ngồi đối diện chính là Nam Bỉ hầu da Chấn Đông, cùng với bên trên cao hầu cùng Đông Lăng hầu.

Bốn người sắc mặt đều khó coi, đặc biệt là da Chấn Đông, đến tay "con vịt" đã bay không nói, hơn nữa bồi bên trên một khóa cực kỳ trần quý trùng sinh đan.

"Sự tình rốt cuộc là như thế nào bại lộ hay sao?" Hân trầm giọng hỏi.

Gấu hi kiến đương nhiên sẽ không đem trách nhiệm khấu trừ tại chính mình trên đầu, nói: "Nhất định là Tiêu Thiên xa bên kia ra chỗ sơ suất, nếu không hân cháu trai như thế nào sẽ bị Tiêu Thần chém đầu, hơn nữa Tiêu Thiên hào tự mai phục tại giao dịch địa điểm, đến rồi cả nhân tang cũng lấy được."

Da Chấn Đông lại hỏi: "Tiêu Thiên xa có phải hay không bị Tiêu Thiên hào giết?"

Đông Lăng hầu đầm thái sông lắc đầu nói: "Cái kia thật không có, Tiêu Thiên hào niệm và huynh đệ tình thâm, chỉ là đã cắt đứt tứ chi của hân, cộng thêm phé đi hân hồn lực. Chuyện này, Tiêu Thiên hào đã báo cáo triều đình rồi."

"Lão hồ ly, bởi như vậy chúng ta sẽ không có hướng Ngự Sử nói quan yêu sách cơ hội." Da Chấn Đông liếc một cái gấu hi kiến, nói: "Con của ngươi bị Tiêu Thần đánh thành trọng thương, ngươi lại bị Tiêu Thiên hào đá thương, không có ý định báo thù sao?"

"Đương nhiên muốn báo!" Gấu hi kiến lạnh giọng nói: "Hướng lão gia hóa ra tay, thành phẩm cao hơn nữa xác xuất thành công thấp, nhưng tiểu nhân muốn đơn giản rất nhiều, các ngươi chờ xem, rất nhanh sẽ có tin tức tốt."

Da Chấn Đông khê nói: "Tốt, ta ngược lại muốn nhìn, họ Tiêu lão gia hóa lần nữa người tóc bạc tiến đưa tóc đen người thời điểm, hội là một bộ cái dạng gì biểu lộ."

Tiêu phủ, tuy nhiên lão Hầu gia không chỉ một lần làm ra ám chỉ, nhưng đức linh công liễu Bàn tử tự là lại lấy không đi.

"Ta nói thể chất a, người luôn đợi ở chỗ này của ta tính toán chuyện gì xảy ra, sẽ không sợ nói quan nhóm tham người không để ý tới đất phong chính sự sao?" Tiêu Thiên hào phóng hạ ly, bên trong trà Diệp Nhân làm chặn nước trời phao nhiều lần, sớm đã không còn mùi vị.

Liễu gây nên chương trà cũng đồng dạng, nhưng hắn vẫn đang uống có tư có vị, nói: "Ta mới không sợ đâu rồi, bọn hắn tham ta là chuyện tốt, Hoàng đế sẽ không bởi vì này loại tiểu khuyết điểm, tụt lùi của ta tức giận, dưng nhiều thì ra là phải cái rắn dạy công văn mà thôi.. Thế bá, chỉ cần ngài đáp ứng tiểu thần cùng Phi Nhi hôn sự, ta cái này liền mang theo con gái ly khai."

Lão Hầu gia mặt trắng không còn chút máu: "Chuyện này còn phải Thần nhi gật đầu mới được..."

"Thế bá, tôn tử của ngài có thể đã ném qua nữ nhi của ta đầu hủ rồi, không gả cho hắn còn có thể gả cho ai?" Bàn tử nóng nảy.

Thằng này quá không có phúc hậu, mỗi lần đều cầm cái lý do nói công việc, như vậy lão Hầu gia đầu đại không thôi, đành phải tìm cái chiết trung phương án, nói: "Nếu không như vậy đi, lại để cho hai người lại ở chung một thời gian ngắn, nếu như bọn hắn cảm thấy phù hợp, ta cái này làm trưởng bối đích đương nhiên không có ý kiến."

Liễu Bàn tử cao hứng nói: "Cái chủ ý này tốt, cái kia tiểu chất muốn tiếp tục quấy rầy Thế bá một thời gian ngắn rồi..."

"Người cho ta rút nhanh lên xa, lão tử đã từng nói qua người cũng có thể lưu lại sao?" Tiêu Thiên hào trông mắt trừng: "Phi Nhi lưu lại là được rồi, người đánh chỗ nào làm được hồi đến nơi đâu, tranh thủ thời gian tích!"

"Ca?"

Tiểu Hầu gia hoàn thành buổi sáng tu luyện, đi ra tiểu viện của mình, đuổi cái sâu sắc lưng mồi.

Liễu Phi Nhi sợ đi không có tới tìm phiền toái, là vì hắn lược thi tiểu kế, vạch Liễu gia phương pháp tu luyện chưa đủ, thậm chí còn đem 《 thiên Tiêu quyết 》 bên trong một đoạn nội dung dạy cho nàng.

Đại tiểu thư như nhặt được chí bảo, dựa theo phương pháp của hắn tiến hành tu luyện quả nhiên tránh khỏi rất nhiều đường quanh co, hơn nữa làm chơi ăn thật, kinh hi phía dưới mỗi ngày trăm mê ở trong khi tu luyện, đến với mình bị số sảng chuyện này, đã sớm ném chur sau đầu rồi.

Quần gia Phúc bá bị kích động xuất hiện, một đường chạy chậm, chứng kiến hắn thời điểm bước chân đều không có dừng lại, chỉ là đơn giản chào hỏi: "Tiểu Hầu gia tốt."

"Phúc bá, chuyện gì phát sinh, người cao hứng như vậy?" Hắn hỏi.

Phúc bá cái này mới dừng bước lại, hạ giọng thần thần bí bí nói: "Tiểu Hầu gia, nhà chúng ta đất phong ở bên trong phát hiện Hồn Linh Thạch mạch khoáng."

"Vậy sao?" Tiêu Thần lấp bắp kinh hãi: "Ở địa phương nào, quy mô như thế nào?"

Phúc bá trả lời nói: "Quy mô chưa đo thám biết, nhưng có thể khẳng định chính là Hồn Linh Thạch số lượng không ít, là ở vút đi huyền thiết mỏ bên kia phát hiện, cái này chúng ta Tiêu gia muốn phát tài. Tiểu Hầu gia, ta được vội vàng đem chuyện này bẩm báo lão Hầu gia, tụt không cùng ngài nói."

Nhìn xem Phúc bá vui mừng bộ dạng, Tiêu Thần thâm nghĩ đây thật là kiện chuyện tốt, ai sẽ nghĩ tới vút đi huyền thiết mỏ phía dưới còn cất dấu Hồn Linh Thạch mạch khoáng, năm đó Đại Sở Hoàng đế cho Tiêu Thiên hào thích thú Dương huyện hầu phong hào, còn hào phóng đem quặng mỏ cũng chia phong cho hắn, nguyên nhân chủ yếu là mạch khoáng đã bị khai thác không sai biệt lắm, dưng nhiều lại hái cái hai ba năm.

Cùng Đại Sở Hoàng đế đoán trước đồng dạng, Tiêu gia cũng không có bởi vì quặng mỏ phát tài, kiếm được tiền, gần kề thỏa mãn người một nhà tại thích thú Dương huyện đứng vững gót chân mà thôi, sau đó mỏ đã bị đào rỗng rồi.

Quặng mỏ bỏ hoang dưng nhiều có thể hái ra một ít thạch đầu, dùng để lợp nhà đánh nền tảng, Tiêu Thiên hào tính cách hào sảng, hạ lệnh chỉ cần là thích thú Dương huyện người, cũng có thể đi khai thác đá đầu, không muốn một văn tiền..

Cũng chính bởi vì như vậy, khai thác vật liệu đá nhân tài đào ra Hồn Linh Thạch mạch khoáng.

Hồn Linh Thạch, một loại ẩn chứa tinh khiết hồn lực thạch đầu, cùng Hồn Linh thảo cùng một chỗ được xưng là Hồn Sĩ hai bảo. Ngắt lấy Hồn Linh thảo có chứa thật lớn tính nguy hiểm, Hồn Linh Thạch chỉ cần nhân lực khai thác, cho nên Đại Sở Triều chín thành nhiều hơn phân nửa Hồn Linh Thạch mạch khoáng, đều nắm giữ ở Hoàng gia trong tay, chỉ có số rất ít bị huân quý cùng thương nhân không chế.

Quặng mỏ là thích thú Dương huyện hầu đất phong, không trong khu vực quản lý đào ra cái gì đó đến, đều là Tiêu Thiên hào tư nhân tài sản, ai đó mất đều không có dùng.

Nếu chết mấy năm lão Hoàng đế biết rõ chuyện này, chỉ sợ hội khí ở trong quan tài xác chết vùng dậy a.

Rất nhanh, Tiêu phủ tụt truyền ra lão Hầu gia cao hứng tiếng quát tháo: "Thật tốt quá, lão tử hãy nói đi, người tốt nhất định là phải có tốt báo! Hồn Linh Thạch mạch khoáng, cái này thật sự muốn phát tài!"

Liễu Bàn tử cái kia song mắt nhỏ càng là thả ra hào quang, nói: "Thế bá, chúc mừng ngài a, người xem đến lúc đó có phải hay không xuất ra một bộ

phận quặng mỏ công ty cổ phần, với tư cách sinh lễ đầu?"

Lão Hầu gia ngưng cười cho, quay đầu lại nhìn xem hần nói: "Không phải cho ngươi lẩn xa đây sao, ngươi cái tên này như thế nào còn ở nơi này? Cái gì sinh lễ, Thần nhi đáp ứng lấy Phi Nhi sao, ngươi da mặt như thế nào dày như vậy."

Sau nửa canh giờ, Tiêu Thiên hào mang theo Tiêu Thần xuất hiện tại quặng mỏ, còn có mặt dày mày dạn liễu Bàn tử.

Tiếp nhận khai thác đá công cung kính nâng tới Hồn Linh Thạch, lão Hầu gia kích động không thôi, tảng đá kia có cây dưa hồng lớn như vậy, ẩn chứa tinh thuần hồn lực, đại khái đồng đẳng với một cây bốn phiến lá cây Hồn Linh thảo.

Mọi người vạch trần che trên mặt đất vài bạt, lộ ra một cái lỗ hào quang cửa động, có thể tình tường chứng kiến bên trong một cây trên măng đá, "Trường" lấy lớn nhỏ không đều Hồn Linh Thạch.

Tiêu Thiên xa lập tức hạ lệnh: "Triệu tập ba mươi ngưng Võ Cảnh Lục cấp đã ngoài người tới, Tiêu gia đệ tử cùng gia tướng tạo thành, ngày đêm trông coi cửa động, bất luận cái gì bất kính bản hầu cho phép một mình tiếp cận người, giết không tha!"

Vào...

Đúng lúc này, một chi Điều Linh tiến theo tây nam phương hướng phóng tới, mũi tên tại ánh mặt trời chiếu xuống lờ lờ ra U Lan sắc hào quang, rõ ràng cho thấy tốc độ rất nhanh, mọi người vội vàng không kịp chuẩn bị.

Tiêu Thiên hào phóng ra Võ Hồn Kim Giáp một sừng tê giác, liễu gây nên chương cũng phóng ra chính mình Võ Hồn, có thể hai người lại kinh ngạc phát hiện độc tiễn không phải bắn về phía chính mình, mục tiêu trực chỉ bên người Tiêu Thần.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Cung Võ Hồn người

Chương 20: Cung Võ Hồn người

Điều Linh tiễn lực đạo mười phần, nếu như là bắn về phía Tiêu Thiên hào, hần Võ Hồn Kim Giáp một sừng tê giác hoàn toàn có thể ngăn trở, liễu gây nên chương tuy nhiên chỉ có Hóa Võ cảnh Tam cấp, nhưng hần Võ Hồn là một mặt dây cung nguyệt thuần, chuyên khắc cung tiễn loại công kích.

Người tại đối mặt nguy hiểm thời điểm, hội không cần nghĩ ngợi lựa chọn bảo vệ mình, đây cũng là hai người phát hiện Điều Linh tiễn không phải bắn về phía chính mình thời điểm, không cách nào đối với Tiêu Thần thì dùng viện thủ nguyên nhân.

Lập tức sắc bén mũi tên muốn bắn vào Tiêu Hầu gia cổ họng, đột nhiên lực quang lóe lên, Diệp Tử Võ Hồn dùng nghiêng 45 độ giác phương thức, cùng mũi tên chạm vào nhau.

Đinh...

Theo thanh thúy kim loại tiếng va chạm vang lên, Điều Linh tiễn mất đi chính xác, hướng phía dưới một tròng, bắn trúng hần dưới chân thạch đầu, bắn ra ra một hàng Hòa Tinh.

Liễu Bàn tử hai tay huy động liên tục, Võ Hồn dây cung nguyệt thuần trên không trung chuyển mấy vòng, đồng thời phóng đại gấp bội, lúc này thứ hai mũi tên bay tới, đâm vào trên tấm chắn sau đó rút xuống.

"Đối phương đẳng cấp không cao, hần là còn không có đột phá ngưng Võ Cảnh Hồn Sĩ." Bàn tử căn cứ Điều Linh tiễn đâm vào Võ Hồn bên trên lực đạo, làm ra phán đoán.

"Phương nào bọn đạo chích thế hệ, lại dám đối với ta Tiêu gia người ra tay, lão tử đi làm hần!" Tiêu Thiên hào Bá khí mười phần mà nói.

Tiêu Thần đuổi ở phía trước nói: "Gia gia, giết gà sao lại dùng đao mổ trâu, ta đi là được!"

Nói chuyện đồng thời, hần đã cất bước chạy đi, dùng đúng là Tiêu gia một loại khác tuyệt học 《 Truy Vân từng ngày 》, đây là một loại khinh công, dùng hần thực lực bây giờ, một cái tung càn có thể đạt tới ba trượng xa.

Nhưng là tại Vô Hồn tăng phúc xuống, Tiêu Thần một cái tung càng, rõ ràng đã vượt qua năm trọng.

"Thần nhi coi chừng!" Tiêu Thiên hào dạn dò.

Liễu Bàn từ thu hồi dây cung nguyệt thuẫn, nói: "Thế chất quả nhiên là nhất lưu nhân tài, đem gia tộc tuyệt kỹ 《 Truy Vân từng ngày 》 dùng như thế thành thạo, Thế bá không cần lo lắng, thế chất tại trên lôi đài nhẹ nhõm thu thập qua Cửu cấp Hóa Vô cảnh đa chí quân, đối phó một chút chỉ biết là trộm thì tên bắn lên bọn chuột nhất, là một bữa ăn sáng."

Chuyển qua một chỗ ngoặt, Tiêu Thần chứng kiến có một mặc màu xám ăn mặc người, dùng tốc độ cực nhanh trốn hướng nam bên cạnh cánh rừng..

Muốn chạy, không có lối thoát.

Cái này phiền cánh rừng hắc rất quen thuộc, không cần thiết một lát liền đuổi theo người áo xám

Kỳ quái đứng vậy thẳng này trên người chỉ có một cái mũi tên hồ, bên trong có hai mươi mấy chi Điều Linh tiễn, không thấy được hắc cung, chẳng lẽ lại là ở chạy trốn thời điểm ném xuống?

Người áo xám mang theo khăn che mặt, chỉ chừa ra hai cái ánh mắt linh động..

"Tại sao phải giết ta?" Tiểu Hầu gia lạnh giọng hỏi.

"Lấy người tiền tài, thay người tiêu tai mà thôi!" Người áo xám ngữ điệu đồng dạng lạnh như băng: "Ngươi tự là Tiêu Thần, không nghĩ tới ngươi có thể phá của ta Điều Linh tiễn, hơn nữa dám lè loi một mình đuổi theo. Ngươi nhất định cho rằng là khinh công của mình tốt, đúng không? Không ngại nói thật cho ngươi biết, nếu như không phải ta tận lực thả chậm bước chân, ngươi liền cái bóng của ta đều nhìn không tới."

"Vậy sao, vậy hãy để cho ta nhìn ngươi đến cùng có bản lĩnh gì." Tiêu Thần đạo, đã đối phương là sát thủ, vậy thì không có gì hay nói rồi.

"Đây chính là chính ngươi đưa tới cửa đến." Người áo xám duỗi ra tay phải từ phía sau lưng mũi tên trong bầu xuất ra một chi Điều Linh tiễn, tay trái hơi hốt về phía trước thò ra, một thanh màu nâu xanh giương cung trống rỗng xuất hiện.

Cài tên, khai cung, nhắm trúng, người áo xám công tác liên tục, động tác rất quen thuộc luyện.

Tiểu Hầu gia lần nữa giật mình, sát thủ Vô Hồn dĩ nhiên là một cây cung, trách không được chỉ có một mũi tên hồ đấy.

Băng... Vào...

Theo dây cung phát ra giòn vang, Điều Linh tiễn rất nhanh bắn ra, mục tiêu trực chỉ Tiêu Thần ngực.

Cung tiễn thuộc về khoảng cách dài vũ khí, nhưng người áo xám lại thái độ khác thường, giữa hai người khoảng cách bất quá 10m, nhưng hắc hay vẫn là cố chấp sử dụng cung tiễn, đây là một loại rất khí phách tự tin.

《 Truy Vân từng ngày 》 ngoại trừ là một loại khinh công bên ngoài, cũng là một loại rất tinh diệu bộ pháp, Tiêu Thần chân đạp Thất Tinh, đệ nhất chi Điều Linh tiễn cơ hồ là lau góc áo của hắc bay qua.

Suru suru...

Người áo xám phát ra tam liên châu, ba mũi tên hiện lên xếp theo hình tam giác, đem Tiêu Thần có khả năng tránh né phương hướng toàn bộ phong kín.

Đinh...

Diệp Tử Vô Hồn lần nữa ra tay, đem ở vào chính giữa Điều Linh tiễn làm mất, Tiêu Thần căn bản không cần tận lực tránh né, hai chi mũi tên tự động theo bên người bay qua.

Người áo xám nhíu mày, lần này theo mũi tên trong bầu xuất ra bốn mũi tên.

Không hổ là cung Vô Hồn người, vẫn còn ngưng Vô Cảnh cũng đã nắm giữ bốn hàng loạt tuyệt kỹ, đợi một thời gian tất nhiên bất phạm, duy nhất có thể tiếc chính là lựa chọn làm sát thủ con đường này, cũng tự đã chú định không có cái gì kết quả tốt.

Chân đạp Thất Tinh Bộ, hắc tránh thoát bốn hàng loạt bên trong Top 3 mũi tên, sau đó thi triển Thiết Bán Kiều công phu, tránh thoát góc độ nhất xảo trá thứ tư mũi tên, cùng lúc đó, Diệp Tử Vô Hồn bất động thanh sắc vây quanh người áo xám sau lưng, đột thi đánh lên.

Bá...

Phóng ra bốn hàng loạt, người áo xám tinh thần phải độ cao tập trung, chờ hắc kịp phản ứng thời điểm, đã đã chậm, phần gáy mát lạnh, ngay sau đó huyết tương phun dừng mà ra, hắc động mạch chủ bị cắt đứt..

Hắc là Bát cấp ngưng Vô Cảnh cao thủ, đối với chính mình Vô Hồn cùng tiễn thuật quá mức tự phụ, bằng không thì cũng sẽ không như thế đơn giản thua ở Tiêu Thần trong tay.

Vô ý thức dùng tay che cổ, theo Sinh Mệnh lực rất nhanh nhặt nhòa, mang theo không tin biểu lộ, hần thời gian dần qua té trên mặt đất.

"Không cam lòng đúng không?" Tiểu Hầu gia đi tới nói: "Thuê mướn người người, nhất định không nói với người lời nói thật, chỉ nói là mục tiêu của người là cái bình thường Lục cấp ngưng Võ Cảnh Hồn Sĩ, đúng không? Cho nên người cảm thấy dùng thực lực của mình, có thể nhẹ nhõm hoàn thành nhiệm vụ. Người có thể nói cho ta biết tên của hần, ta giết hần đi, tương đương biến tướng vì người đòi lại công đạo, người cảm thấy như thế nào đây?"

Người áo xám trừng mắt hai con mắt, máu tươi từ khe hở trong rất nhanh tuôn ra, hần há hốc mồm, huyết dịch đã tiến vào khí quản, mơ hồ không rõ nói: "Tuyên cao... Gấu... Khục khục..."

Đầu hần nghiêng một cái, khí tuyệt bỏ mình.

Không khó phán đoán, hần muốn nói chính là mấy chữ này -- tuyên cao hầu gấu hi kiến.

Cái này không kỳ quái, Tiêu Thần tại sáu thành giải thi đấu bên trên đã bại đối thủ thứ nhất tựu là gấu kỳ vĩ, cái này lại để cho tuyên cao hầu cảm thấy thật mất mặt, rồi sau đó lại phá hư hần và Tiêu Thiên xa giao dịch, gấu hi kiến khẳng định đối với hần hận thấu xương.

Chỉ là tìm đến cái này sát thủ thực không thể nào địa, đang tại nhiều cao thủ như vậy mặt tựu dám thi bắn tên trộm, tự phụ cuối cùng nhất lại để cho hần bị mất tánh mạng.

Đúng lúc này, kỳ quái một màn đã xảy ra, người áo xám chết hết, hần cung Võ Hồn mất đi sáng rực, lại không có lập tức biến mất, tiếp tục phiêu phù ở chủ nhân trên thi thể không.

Người chết đèn tắt, Hồn Sĩ tử vong về sau Võ Hồn sẽ ở đồng thời tan thành mây khói, như thế nào sẽ phát sinh chuyện như vậy đâu?

Ngay tại hần nghi hoặc khó hiểu thời điểm, một đạo lục sắc hào quang sáng lên, những hào quang này đem cung Võ Hồn quay chung quanh, là Diệp Từ Võ Hồn!

Hần ngẩng đầu, quả nhiên, Diệp Từ Võ Hồn ở vào cung Võ Hồn chính phía trên, theo lục sắc quang mang chuyển động, cung Võ Hồn chính giữa năng lượng bị rất nhanh hút ra đi ra, dung nhập đến trong lá cây.

Chà mẹ nó, tình huống như thế nào?

Chẳng lẽ lại, Diệp Từ Võ Hồn còn có đủ thôn phệ người khác Võ Hồn năng lực, đến cùng sẽ xuất hiện cái dạng gì kết quả đâu?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Khối thứ hai Hồn Cốt

Chương 21: Khối thứ hai Hồn Cốt

Cung Võ Hồn năng lượng bị Diệp Từ Võ Hồn một chút một chút hút đi, xanh nhạt sắc lá cây lộ ra càng thêm có sáng bóng.

Với tư cách chủ nhân của nó, Tiêu Thần có thể tinh tường cảm giác được Võ Hồn biến hóa, chờ gong Võ Hồn triệt để biến mất thời điểm, lá cây vậy mà trưởng thành một vòng, răng cưa trạng biên giới càng thêm sắc bén, diệp mạch cũng càng thêm rõ ràng.

Dưới bình thường tình huống, Võ Hồn thực lực cùng chủ nhân đẳng cấp có trực tiếp liên quan, Võ Hồn bản thân cũng không chuẩn bị tu luyện thăng cấp năng lực, nói cách khác chủ nhân càng lợi hại Võ Hồn mới có thể càng lợi hại.

Thế nhưng mà, Tiêu Thần cái này phiền lá cây ngoại trừ vì hần tăng phúc thực lực, có đủ công kích năng lực cùng cảm giác chung quanh thực vật năng lực bên ngoài, lại vẫn có thể tự hành hấp thu người khác Võ Hồn, tăng cường chính mình.

Thế nhưng mà, lần trước tại trên loi đài đánh chết da chí quân, vì cái gì lá cây không có thôn phệ hần Võ Hồn Cửu Tâm Hải Đường đâu? Có thể là bởi vì ngay lúc đó tình huống so sánh đặc thù, tại hồn lực cơ hồ hao hết dưới tình huống Tiêu Thần một kích đắc thủ, lúc ấy liền thu hồi Võ Hồn, cho nên mới không có phát sinh giống nhau sự tình.

Khá tốt, lá cây không có đối với da chí quân Cửu Tâm Hải Đường ra tay, đây chính là trước mắt bao người, nếu để cho không quan hệ người biết rõ

những này, còn phải nữa à.

Bất quá, cái này cũng thật bất khả tư nghị a, quả thực lại để cho người khó có thể tin, thật lớn trong chốc lát, hần mới trong trong lúc kinh ngạc lấy lại tinh thần nhĩ đến.

Gia gia Tiêu Thiên hào lo lắng, mang theo liễu gây nên chương chạy tới, đại thật xa tịt cao giọng hỏi: "Thần nhĩ, ngươi không sao chứ?"

"Ta không sao, sát thủ đã bị Tôn nhĩ làm rồi!" Hần cười nói.

"Thăm vấn hần sao, là người nào phái tới hay sao?" Liễu Bàn tử hỏi.

"Người nọ là sát thủ, mệnh rất nghiêm." Hần chẳng những tính toán nói ra tình hình thực tế, bởi vì dùng gia gia Tiêu Thiên hào nóng nảy tính cách, hơn nữa hộ độc chi tâm, một khi biết được phía sau màn hắc thủ là gấu hi kiến, nhất định sẽ mang theo đao giết đến tận môn đi.

Sát thủ đã bị chết, gấu hi kiến hoàn toàn có thể thề thốt phủ nhận, hơn nữa hội trái lại cần một ngụm, nói Tiêu Thiên hào cây già lên mặt, ý thế hiếp người, cho nên hần ý định chính mình xử lý chuyện này.

"Thần nhĩ, về sau nhất định phải cẩn thận một chút, xem muốn đối với ngươi bất lợi người rất nhiều đấy." Gia gia lời nói thâm thúy mà nói.

"Ta biết rõ."

Thích thú Dương huyện vút đi quặng mỏ đào ra Hồn Linh Thạch mạch khoáng chuyện này, rất nhanh ngay tại truyền ra.

Nam Bì Hầu phủ, da Chấn Đông về mặt không vui: "Gấu hi kiến, ngươi làm việc như thế nào như vậy không tốn sức dựa vào, liền một cái ngoài miệng không có lòng tiêu tử đều làm không được."

Tuyên cao hầu cúi đầu nói: "Ta phái ra thế nhưng mà ám sát cao thủ, ai nghĩ đến sẽ chết tại Tiêu Thần trong tay. Ai, không nói trước chuyện này rồi, da huynh, Tiêu gia đất phong ở bên trong xuất hiện Hồn Linh Thạch mỏ, chuyện này ngươi thấy thế nào?"

Nói thật, da Chấn Đông đối với cái này đồ mắt không thôi, năm đó Tiên Hoàng luận công hành thưởng thời điểm, Bì gia vốn là cũng bị phong đến thích thú Dương huyện, da Chấn Đông lão ba cảm thấy bên kia không có gì chất béo có thể kiếm, tụt tiền cao thấp chuẩn bị một phen, cuối cùng nhất đạt được Nam Bì huyện với tư cách đất phong.

Lúc ấy tuổi trẻ da Chấn Đông, cũng đề nghị phụ thân không muốn làm thích thú Dương huyện hầu, hiện tại ngẫm lại thật sự là hối hận không kịp.

Hần cẩn thận nói: "Ngươi yên tâm, Hồn Linh Thạch mỏ trọng yếu như vậy thứ đồ vật, người ra mặt làm sao có thể bỏ mặc Tiêu gia độc chiếm, chúng ta vị kia bề hạ, đối với huan quý lòng nghi ngờ không thể so với Tiên Hoàng thiếu, đặc biệt là đối với Tiêu Thiên hào cái này đã từng Sát Trá Phong Văn trí tướng Chiến Thần. Ta sẽ lập tức cho đệ - đệ viết một lá thư, ngươi chờ xem đi, có hần Tiêu Thiên hào khóc một ngày, nói không chừng chúng ta còn có thể từ đó phân đến một chén canh đấy."

Gấu hi kiến lập tức lộ ra tham lam ánh mắt, vuốt mông ngựa nói: "Đi theo da huynh ngươi, quả nhiên ăn ngon uống sướng, đến lúc đó sáng phân biệt khiến, huynh đệ nhất định sẽ không chối từ, cam nguyện vì da huynh làm cái đây tở."

Ha ha ha, da Chấn Đông nở nụ cười, cười thập phần hung hăng càn quấy.

...

Thích thú Dương thị trấn nam Thượng Cổ mật - lâm, Tiêu Thần dựa vào Võ Hồn đối với từng cọng cây ngọn cỏ cảm giác, nên bước đi nhanh ở bên trong xuyên thẳng qua, phàm là có chung quanh cát giấu đối với chính mình có uy hiếp hung thú, lá cây sẽ sớm làm ra báo động trước.

Lần trước theo Sói Xanh trên người đạt được một khối Hồn Cốt, hơn nữa dùng cái này khối Hồn Cốt vì dựa, mới tại trên lôi đài thắng Cửu cấp ngưng Võ Cảnh da chí quân, chuyện này bị hần coi trọng, lần này là đến tìm vận may, xem có thể hay không theo hung thú tại đây tìm được những thứ khác Hồn Cốt.

Tới nơi này trước khi, hần đọc qua rất nhiều cùng Hồn Cốt có quan hệ văn hiến sách vở, nhưng bởi vì Hồn Cốt tu luyện theo Thượng Cổ thời đại tiêu vong đã thất truyền, hậu nhân cũng chỉ là căn theo như truyền thuyết tại văn hiến trong lưu lại chỉ chữ phiên ngữ, cho nên cuối cùng xem như không thu hoạch được gì.

Đã theo trong sách tìm không thấy muốn đáp án, hần quyết định tự mình đến tìm một chút.

Chương 03: Xương cốt sống bởi vì hoàn thành Hồn Cốt luyện hóa, chẳng những trở nên so mặt khác xương cốt càng thêm kiên - ngạnh, nhưng lại ảnh hưởng đến bên cạnh cơ quan nội tạng, trong đó rõ ràng nhất, là khoảng cách gần đây thận.

Thế cho nên Tiểu Hầu gia mỗi sáng sớm tỉnh lại, đều là cứng rắn một trụ Kinh Thiên, hần hiện tại không bao giờ nữa là Thận Hư công tử, mà là thật sự thận cường công tử.

Vù vù...

Phía trước rừng cây phát ra quái tiếng nổ, Vô Hồn nhắc nhở chỗ của hắc cát giấu một đầu hung thú, Tiểu Hầu gia theo trong túi quần móc ra một cái pháo đốt, nhen nhóm sọt ném tới.

Ba...

Pháo đốt nổ vang, trong bụi cây lập tức toát ra một cỗ khói vàng, xen lẫn quặng ni-trát ka-li gay mũi mũi.

Rống...

Một đầu toàn thân đen nhánh con báo nhảy ra rừng cây, đối với người xâm nhập nhẹ răng nhếch miệng, phát ra ô ô thanh âm.

Cửu cấp hung thú mực báo, thực lực tương đương tại không có Vô Hồn Cửu cấp Hồn Sĩ. Nơi này là địa bàn của nó, hơn nữa bị ném đi pháo đốt, mực báo vì cần vệ chính mình chí cao quyền lợi, đương nhiên sẽ không đối với kẻ xông vào khách khí.

Nó gấp cong, vận sức chờ phát động, sau đó mãnh liệt đập hai cái thô - cường tráng lui về phía sau, mực báo thân thể cao cao nhảy lên, rất nhanh hướng phía Tiểu Thần đánh tới, miệng lớn dính máu càn là đối với đúng cổ họng của hắc.

Tiểu Hầu gia biểu hiện thập phần bình tĩnh, lùi phải lui về phía sau nửa bước, sau đó oanh ra nắm tay phải.

Đây là Tiểu gia tuyệt học 《Liệt Phong quyền》 trong nhất chất phác một chiêu —— quyền đánh Nam Sơn, trọn bộ - động tác không có bất kỳ sức tương tượng, duy nhất chú trọng đúng là lực đạo, có thể đem một cánh tay lực đạo phát huy đến mức tận cùng.

Hồn Sĩ mỗi lần thắng một cấp, khí lực có thể tăng trưởng 50 cân tả hữu, Tiểu Thần giờ phút này cấp bậc là Lục cấp ngưng Vô Cảnh, một quyền có thể đánh nhau ra 300 cân lực đạo. Bởi vì khoảng cách Thất cấp đã rất gần, hơn nữa Vô Hồn tăng cảm, đại khái có thể đạt tới 500 cân cao thấp.

Một quyền này chém ra thời điểm, mang theo phá không tiếng vang.

Mực báo có lẽ là ý thức được kẻ xông vào nắm đấm không dễ khi dễ, nó đem đầu lệch lạc, đem đỉnh đầu đưa tới.

Đây tuyệt đối không phải bất tỉnh chiêu nhi, đồng đầu thiết vĩ đầu hủ eo, những lời này không riêng áp dụng tại sở hữu Lang tộc, con báo cũng đồng dạng.

Bành...

Nắm đấm đánh vào Sói Xanh trên đầu, thật giống như đánh vào kiên - ngành trên tảng đá đồng dạng, Tiểu Thần nắm tay phải lập tức đã có chết lặng cảm giác.

Sói Xanh mặc dù không có bị đánh thương, lại bởi vì trọng tâm cái biến, thân thể hướng phía bên cạnh rơi đi.

Vèo... Phốc...

Kỳ quái thanh âm vang lên về sau, kế tiếp là Sói Xanh tiếng kêu thảm thiết, ngao...

Diệp Từ Vô Hồn theo xảo trá góc độ quan - xuyên qua mực báo sau lưng, trước sau tất cả lưu lại một ngoại hình đáng sợ lỗ hồng.

Bá...

Lá cây trên không trung đánh nửa cái Toàn Nhi, chặt đứt mực báo yết hầu, nó triệt để đều chết hết rồi.

Vô Hồn không có dừng lại, mà là tại Tiểu Hầu gia dưới sự chỉ huy, bay đến hung thú trên thi thể không, vài cái mở ra da ngoài của nó thịt, sau đó bắt đầu **.

Theo cốt nhục chia lìa, cùng với Diệp Từ Vô Hồn tản mát ra nhật lục sắc quang mang, một khối xương cốt phát sinh nhan sắc biến hóa, kỳ quái ký hiệu tại trong đó nhảy lên.

Tiểu Thần tập trung nhìn vào, lập tức nhìn không được vui vẻ, lại là một khối xương cốt sống, xem ra bạn thân đây không muốn làm thậm cường công tử đều không được.

Vô Hồn linh xảo đem biên giới chọc vào - tận xương khe hở, nhẹ nhàng một nạy ra, tản mát ra xanh ngọc xương cốt sống bay lên, hắc tự tay một sao, đem hắc vừng vàng bắt lấy.

Chương 22: Thành thị dưới mặt đất

Chương 22: Thành thị dưới mặt đất

Xương cột sống nhập thủ ôn nhuận, ần ần hiện ra xanh ngọc, hơn nữa không mang theo bất luận cái gì huyết tinh vị đạo.

Cái cục xương này rõ ràng so sánh với hồi theo Sói Xanh trên người lấy được Hồn Cốt muốn đại nhất số, cũng càng trọng một ít, nhảy lên ký hiệu cũng có chỗ khác nhau.

Những ký hiệu kia đại biểu cái gì, hấn đến bây giờ đều không có phải biết.

Phiến khu vực này lão Đại tự là đã bị chết mực báo, không cần lo lắng sẽ có hung thú khác xuất hiện, hấn yên tâm ngồi xếp bằng xuống, đem Hồn Cốt đặt hai tay tâm đó, khai Thủy Luyện hóa.

Đã có kinh nghiệm lần trước, lần này luyện hóa quá trình rất thuận lợi, cũng không có xuất hiện năng lượng tán loạn hiện tượng.

Kết quả cùng hấn muốn đồng dạng, cái này khối Hồn Cốt theo thân thể nhất thô một đường kinh mạch, lưu hướng về sau bối vị trí, cuối cùng tụ tập tại khối thứ hai xương cột sống bên trên.

Bởi như vậy, hấn khối thứ hai cùng thứ ba khối xương cột sống, tất cả đều hoàn thành Hồn Cốt luyện hóa, chỗ này bị thế nhân xưng là chỗ hiểm địa phương, ngược lại trở nên nhất nhị đập nện.

Tại luyện hóa trong quá trình, chung quanh cơ quan nội tạng cũng đi theo đã nhận được cường hóa, rõ ràng nhất vẫn là thận.

Mở to mắt, Tiêu Thần cười tự nói nói: "Có tất yếu đem chuyện này nói cho gia gia, lại để cho hấn cũng luyện hóa Hồn Cốt, lão nhân gia thật tốt mới càng dài thọ!"

Sau nửa canh giờ, lại để cho hấn càng cao hứng sự tình đã xảy ra, một đầu Bát cấp hung thú Sói Xanh không chịu cô đơn nhảy ra, cái này chẳng những có thể tiến đưa gia gia hai cái da sói hộ eo, nhưng lại non tiến đưa lão nhân gia ông ta một khối Hồn Cốt đấy..

Cửu cấp mực báo đều không nói chơi, chó nói chỉ là Bát cấp Sói Xanh, cái kia hàng còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra nhĩ, đã bị Diệp Từ Vô Hồn cắt yết hầu, rất lớn phóng dăng lên da các cửa mình mao cùng Hồn Cốt.

Kế tiếp vận khí có thể tự không được tốt lắm rồi, hấn về mặt săn giết bảy tám đầu hung thú, nhưng không thể tìm được Hồn Cốt tồn tại.

Mặt trời chiều ngã về tây thời điểm, Tiểu Hồn gia trở lại Tiêu phủ.

Chẳng quan tâm ăn cơm, hấn bị kích động đi vào thư phòng của gia gia, Tiêu Thiên hào đang tại chế định khai thác Hồn Linh Thạch kế hoạch, bởi vì liên lụy đến kê cả khai thác, vận chuyển, cất giữ cùng tiêu thụ các loại khâu, bất kỳ một cái nào khâu phạm sai lầm, cũng có thể tạo thành trọng tổn thất lớn, cho nên hấn phải chế định một cái kỹ càng chương trình đi ra.

Nói thật, trên chiến trường mọi việc đều thuận lợi trí tướng Chiến Thần Tiêu hồn gia, thật đúng là không phải việc buôn bán liệu, cũng may tích lũy vài chục năm quản lý đất phong kinh nghiệm, nếu không cần phải luống cuống không thể.

"Gia gia, Tôn nhĩ trở lại rồi." Tiêu Thần đẩy cửa đi vào.

"Thần nhĩ trở lại rồi, lúc này vào rừng tử lại có thu hoạch a?" Tiêu Thiên hào cười hỏi.

"Ngài làm sao biết?" Hấn sững sờ.

Lão Hồn gia cười vuốt vuốt râu ria, nói: "Gia gia là nhìn xem người lớn lên, chỉ cần người có một chút biến hóa, gia gia đều có thể nhìn ra. Khí chất của người cùng buổi sáng lúc rời đi có biến hóa rất lớn, nếu không có đoán sai, người Vô Hồn có chỗ tiến bộ, đúng không?"

Lão đầu nhĩ mất thực tâm, quả nhiên gừng càng già càng cay, bất quá Tiểu Hồn gia trong lòng oán thầm một chuyện khác, ngài lão ánh mắt thực sao độc, làm sao lại không thấy ra cháu trai đã không phải là trước khi đưa cháu kia rồi.

Tiêu Thần không có ý định thừa nước đục thả câu, trực tiếp đem Sói Xanh xương cột sống đưa tới, nói: "Người xem cái cục xương này có cái gì bất đồng."

Lão Hồn gia nhận lấy tường tận xem xét một hồi, nói: "Theo ngoại hình lớn nhỏ bên trên xem, có lẽ đến từ Lang tộc, theo nhan sắc bên trên xem, đây là Bát cấp tả hữu hung thú... Nhưng là sức nặng giống như so bình thường xương cốt trọng một ít, còn có chứa ngọc cảm nhận..."

Tiêu Thần bắt đầu bồi đắp mồ hôi, thầm nghĩ dùng gừng càng già càng cay đã không đủ để hình dung lão đầu nhi này rồi, quả thực là người lão tinh quý lão linh, đoán quá đúng.

Hắn đem lời gốc rễ nhận lấy, nói: "Đây là Sói Xanh một khối xương cột sống, gia gia ngài ném thử một chút, có thể hay không hấp thu Hồn Linh thảo phương thức, đem hắn luyện hóa."

Lão Hầu gia cũng sờ: "Luyện hóa một khối xương cốt?"

Như vậy quan điểm hắn vẫn sơ vị văn, làm làm một cái tu luyện mấy chục năm Hồn Sĩ, hắn có như vậy hoài nghi đúng là bình thường.

Tiêu Thần thả ra Diệp Tử Vô Hồn, tại lục sắc quang mang chiếu rọi xuống, nhảy lên thân bí ký hiệu xuất hiện..

Tiêu Thiên hào chấn động: "Cái này... Đây là cái gì tinh huồng, những ký hiệu này hình như là Thượng Cổ văn tự, một khối đầu khớp xương như thế nào sẽ xuất hiện như vậy tinh huồng?"

"Gia gia, ngài biết rõ đây là Thượng Cổ văn tự, đại biểu có ý tứ gì?" Hắn vội vàng hỏi.

Lão Hầu gia lắc đầu: "Gia gia không biết những ký hiệu này đại biểu có ý tứ gì, cũng không có ai nhận thức Thượng Cổ văn tự."

"Vậy ngài là như thế nào xác định những là này Thượng Cổ văn tự?"

"Gia gia trước đây hoàng trong bảo khố bái kiến, lúc ấy hơn mười vị văn tự chuyên gia nghiên cứu đã nhiều năm, vậy mà một chữ đều phiên dịch không được." Tiêu Thiên hào nói.

Nguyên lai là như vậy, Tiêu Thần nói: "Ngài không phải một mực kỳ quái Tôn nhi tại trên lời đài bị thụ Vương Chí quân một quyền, vậy mà lông tóc không tổn hao gì đây sao, nguyên nhân chính là ta đã luyện hóa được giống nhau xương cốt, Chương 03: Xương cột sống đạt được cường hóa, kháng đòn có thể lực đại tăng."

"Vậy sao?" Lão Hầu gia nhướng mày: "Chẳng lẽ, cái này là trong truyền thuyết Hồn Cốt sao?"

"Ta cũng là ý nghĩ như vậy, nhưng Tôn nhi tri thức nông cạn, cho nên đặc đến thỉnh gia gia ngài giải thích nghi hoặc.." Hắn không quên dặn dò: "Luyện hóa thời điểm, năng lượng có thể sẽ không tốt lắm không chế, ngài phải tập trung tinh thần, bắt bọn nó mang đến phía sau lưng, năng lượng sẽ cùng Chương 03: Xương sống dung hợp."

Lão Hầu gia hít sâu một hơi, đem xương cốt đặt ở song chương tâm đó, sau đó khai Thủy Luyện hóa.

Với tư cách Tam cấp Khí Vô cảnh cao thủ, gia gia tại phương diện tu luyện có phần có tâm đắc, đối ngoại đến năng lượng không chế càng là đạt đến lão hóa thuần thành tình trạng, những năng lượng kia tiến - nhập kinh mạch thời điểm, liền trực tiếp bị thuần phục rồi, cũng không có xuất hiện tán loạn hiện tượng.

Đối với cái này Tiêu Thần tỏ vẻ khâm phục không thôi, nhớ ngày đó chính mình lần thứ nhất luyện hóa Hồn Cốt, nếu như không phải Diệp Tử Vô Hồn hỗ trợ, có trời mới biết sẽ phát sinh kết quả gì đây.

Rất nhanh, năng lượng hoàn thành cùng Tiêu Thiên hào thứ ba khối xương cột sống dung hợp, rõ ràng nhất hiệu quả tự là sau lưng ảm áp, tràn đầy lực lượng.

Lão Hầu gia mở to mắt, dùng kinh ngạc ngữ khí nói: "Thần nhi, ngươi là như thế nào phát hiện hay sao? Cái này thật sự rất có thể, là thất truyền trên vạn năm Hồn Cốt tu luyện chi pháp."

Hắn trả lời nói: "Không phải Tôn nhi phát hiện, lúc ấy là Diệp Tử Vô Hồn nhắc nhở ta, ta cảm thấy Sói Xanh có khối xương cốt không giống người thường, ném thử tính tiền hành luyện hóa, không nghĩ tới thành công rồi. Hôm nay Tôn nhi lại đã tìm được cùng khối thứ hai xương cột sống đối ứng Hồn Cốt, đến từ Cửu cấp hung thú mực báo..."

Lời nói vừa nói đến đây, bên ngoài trong sân vang lên Liễu Phi Nhi thanh âm "Tiêu Thần ngươi ở nơi này ấy ư, Tiêu gia gia ta là tới tìm Tiêu Thần."

Tiêu Thiên xa ý bảo cháu trai đừng tiếp tục nói nữa, chuyện này liên quan đến rất rộng, với tư cách một gã Hồn Sĩ, hắn biết rõ Hồn Cốt có thể cho Hoa Hạ đại lục truyền thống phương thức tu luyện, mang đến bao nhiêu trùng kích.

Tiêu Thần minh bạch gia gia ý tứ, một bên sửa sang lại cũng không mất trật tự áo ngoài, một bên đi tới cửa, mở cửa ra hỏi: "Phi Nhi, ta ở đây, có chuyện gì?"

Liễu Phi Nhi mang trên mặt một tia không cách nào che dấu vội vàng, nói: "Tiêu Thần, đức linh thành thành thị dưới mặt đất đại môn đột nhiên mở ra, khắp nơi cao thủ đều hướng phía bên kia hội tụ, đây chính là khai nhân giới cơ hội tốt, ngươi có hứng thú cùng ta cùng đi gặp thức thoáng một phát sao? Cha ta đã chuẩn bị xong hành trang, chúng ta có thể lập tức xuất phát!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Lệ Quỷ

Chương 23: Lệ Quỷ

Tiêu Thần sững sờ: "Thành thị dưới mặt đất, cái gì đó?"

Hắn cố kể thừa trong trí nhớ, cũng không có cùng ba chữ kia có bất kỳ liên quan nội dung.

Liễu Phi Nhi dùng xem ngoài hành tinh ánh mắt của người nhìn xem hắn, nói: "Thành thị dưới mặt đất cũng không biết, người xác định chính mình là Đại Sở Triều người sao?"

Gia gia Tiêu Thiên hào tại sau lưng của hắn nói: "Đức linh thành thành thị dưới mặt đất như thế nào hội ở thời điểm này mở ra đâu rồi, không hợp với quy luật a."

"Đúng vậy a Tiêu gia gia, cho nên ta cùng phụ thân phải nắm chặt thời gian chạy trở về, làm tình huống tốt cuộc là xảy ra điều gì ngoài ý muốn." Liễu Phi Nhi đề nghị nói: "Nếu không ngại cũng qua đi xem a, ngại kiến thức rộng rãi, nhất định sẽ tìm được nguyên nhân vì mọi người giải thích nghi hoặc."

Lão Hầu gia lắc đầu, nói: "Ta tự không đi, nếu bình thường, ta khẳng định phải đi qua gom góp tham gia náo nhiệt. Không khéo chính là tại đây vừa mới phát hiện Hồn Linh Thạch mỏ, ta phải đem chú ý lực đặt ở bên này, Thần nhi người cùng Phi Nhi cùng liễu Bàn tử đi một chuyến a."

Tiêu Thần tuy nhiên không biết thành thị dưới mặt đất là chuyện gì xảy ra, nhưng không khó theo gia gia ngưng trọng biểu lộ nhìn ra, rất có tất yếu đi biết một chút về.

Đơn giản thu thập hành trang về sau, Liễu gia xe ngựa xuất phát.

Không hổ là nhị đẳng quốc công, liễu gây nên chương phô trương rất lớn, hơn mười cỗ xe ngựa tạo thành một đầu dài trường đoàn xe, còn có 200 tên mặc tuyến thiết giáp, tay cầm sáng loáng binh khí tư binh đi theo bảo hộ.

Căn cứ Đại Sở Triều quy định, quốc chung có thể có được 500 đến một ngàn người tư binh, liễu Bàn tử quý phủ nuôi 600 người, trong đó đánh bộ phận đều là Hồn Sĩ. Đệ nhất cấp Hầu tước, dựa theo quy định cũng có thể dưỡng 300 người phía dưới tư binh, nhưng Tiêu phủ ngoại trừ mười cái gia tướng bên ngoài, một cái tư binh đều không có.

Tiêu Thiên hào vốn tự đã bị kể cả Tiên Hoàng ở bên trong lương Nhân Hoàng đề nghị kỵ, nếu lại nuôi dưỡng tư binh, đoán chừng đã sớm đầu người rơi xuống đất rồi.

Ở vào chính giữa xa hoa nhất trong xe ngựa, ngồi liễu Bàn tử, Liễu Phi Nhi phụ nữ, cộng thêm Tiểu Hầu gia Tiêu Thần.

Cũng may xe ngựa rất rộng rãi, Bàn tử cũng chỉ chiếm cứ một phần tư vị trí, ngồi nửa tiền hai người cũng không lộ vẻ chen chúc.

Tiến lên trên đường, Tiểu Hầu gia bù lại cùng thành thị dưới mặt đất có quan hệ tri thức.

Căn cứ mọi người nhiều năm qua nghiên cứu cho thấy, thành thị dưới mặt đất là Viễn Cổ nhân loại ở lại chỗ, vốn là ở vào trên mặt đất, nhưng về sau không biết chuyện gì xảy ra, tạo thành ngôi sao nghịch chuyển, Thiên Băng Địa Liệt, vốn là to lớn trên mặt đất kiến trúc, bị chôn sâu ở dưới đất.

Tại Hoa Hạ đại lục, thành thị dưới mặt đất chỉ ít có mấy chục chỗ, đức linh thành nam ba mươi dặm trong sơn cốc, thì có một tòa.

Căn cứ kinh nghiệm dĩ vãng, cái này tòa thành thị dưới mặt đất cửa vào mỗi sáu mươi tám năm mở ra một lần, bên trong tràn ngập các loại ma thú, Quỷ Hồn cùng với khác trí mạng chủng tộc, nhưng đồng thời cũng có các loại tài bảo các thứ, Cực phẩm vũ khí, Cao cấp khôi giáp, thậm chí còn có người may mắn ở bên trong phát hiện Thượng Cổ bí tịch võ công, tu luyện về sau trở thành tuyệt thế cao thủ.

Mỗi một chỗ thành thị dưới mặt đất mở ra thời gian, đều là không cố định, theo mở ra đến đóng cửa thời gian, cũng là không cố định.

Cũng tỷ như đức linh thành cái này tòa, mỗi lần mở ra về sau, tại hạ một người đêm trăng tròn sẽ đứng giờ đóng cửa, nếu như là lần đầu tiên mở ra, như vậy đóng cửa thời gian ngay tại 15, duy trì nửa tháng thời gian; Nhưng nếu như mở ra ngày là 14, cũng sẽ ở 15 buổi tối đứng giờ đóng cửa, chỉ có một ngày thời gian.

Hôm nay là bảy, bởi vậy không khó suy tính chỉ có tám ngày mở ra thời gian, cái này cũng chính là liễu cha con sót ruột trở về nguyên nhân.

Ngoại trừ Tiêu Thần bên ngoài, đi theo còn có mặt khác mấy cái Tiêu gia tuổi trẻ đệ tử, thành thị dưới mặt đất mở ra, đối với người trẻ tuổi mà nói, là cái rất không tệ lịch lãm rèn luyện quá trình.

Đoàn xe không có đi đức linh công phủ, mà là trực tiếp chạy về phía sơn cốc.

Vừa xong miệng hang, trước mặt tựu xuất hiện náo nhiệt cảnh tượng, quả thực có thể dùng người ta tấp nập để hình dung, hơn nữa người trẻ tuổi chiếm đa số.

Đại Sở Triều quy định, thành thị dưới mặt đất thuộc về toàn thể quốc dân, bất luận kẻ nào bắt đắc dĩ tư nhân hình thức chiếm hữu, cũng tựu nói nó không thuộc về chỗ đất phong huân quý, mỗi người cũng có thể tại mở ra thời điểm đi vào tầm bảo cùng lịch lãm rèn luyện.

Tiêu Thần ánh mắt rơi vào cửa vào cách đó không xa mấy cỗ xe ngựa bên trên, trên xe mang theo hán cũng không xa lạ gì tiêu chí, phân biệt thuộc về Nam Bì hầu, bên trên cao hầu, Đông Lăng hầu cùng tuyên cao hầu.

Cái này mấy người nhà cũng không có nhân rồi, hơn nữa bởi vì đường xá gần, cho nên sớm một bước đuổi tới.

Bất kể thế nào nói, liễu Bàn tử là đức linh thành lão Đại, mọi người thấy đến có chứa đức linh công tiêu chí xe ngựa xuất hiện, nhao nhao tránh ra một con đường.

Sau khi xuống xe, liễu gây nên chương một bên cùng hiểu biết người ôm quyền hàn huyên, rất nhanh hỏi thăm ra một ít tình huống.

Nghe nói, ngày hôm qua chạng vạng tối tại phụ cận hái thuốc lão Dược nông chứng kiến, một cái màu xanh lá áo váy nữ hài tử từ trên trời giáng xuống, bởi vì khoảng cách xa hán thấy không rõ lắm nữ hài tướng mạo, nhưng có thể khẳng định chính là, nàng là cái chính công mỹ nữ.

Quần màu lục nữ hài hai chân sau khi rơi xuống đất, thò tay khoác lên trên thạch bích, gần kề mấy hơi thời gian, thạch bích mà bắt đầu kịch liệt lắc lư, thành thị dưới mặt đất đại môn lập tức mở ra.

Đối với cái này, kể cả liễu gây nên chương ở bên trong người đều tỏ vẻ hoài nghi, chưa nghe nói qua người nào có đủ mở ra thành thị dưới mặt đất đại môn năng lực.

Lão Dược nông đâu rồi, như thế nào không đi ra giăng co?

Cho nên, đây nhất định là có chút nhân rồi nhảm chán gia hóa biên đi ra, có độ tin cậy quá thấp.

Liễu Bàn tử suất lĩnh hai nhà người trẻ tuổi, đi đến cửa vào chỗ hán hướng bên trong dò xét thêm vài lần, nói: "Xem ra cùng dĩ vãng không có gì khác nhau, nhưng liên lạc với mở ra thời gian quá mức kỳ quặc, Phi Nhi, Thần nhi, các người sau khi đi vào nhất định phải cẩn thận một chút, một khi phát sinh nguy hiểm tình huống, tựu tranh thủ thời gian rút khỏi đến. Còn có tựu là, Thần nhi người có không ít cừu gia ở bên trong đâu rồi, tận lực tránh cho cùng bọn hán phát sinh xung đột chính diện."

Cái gọi là cừu nhân, chỉ chính là sáu thành giải thi đấu ở bên trong, trong tay hán đã bị thua thiệt Bì Hồng Bác, gấu kỳ vĩ bọn người.

"Thế bá yên tâm, tiểu chất hội chú ý." Hán gật đầu nói.

Hai nhà tình anh thêm cùng một chỗ, cùng sở hữu mười một người, Tiêu gia bốn cái, Liễu gia bảy cái.

Đi theo Tiêu Thần sau lưng, tựu là lần trước sáu thành giải thi đấu, đứng tại Tiêu Thiên hào sau lưng cái vị kia bàng chi, tên là Tiêu Vân sóng lớn, cấp bậc là ngưng Võ Cảnh Ngũ cấp, không có Võ Hồn.

Tiêu Thần cùng Liễu Phi Nhi liếc nhau, mọi người giờ bỏ được đi vào trong, bởi vì không có có người nói chuyện, cho nên hào khí lộ ra có chút khản trương.

Nghe được sau lưng Tiêu Vân sóng lớn hàm răng đánh nhau, hán cười nói: "Không cần lo lắng, chúng ta không phải nhóm đầu tiên người tiến vào, hơn nữa trước khi đã từng có vài chục lần mở ra ghi chép, bị những cao thủ thanh lý mấy chục lượt, còn lại chỉ là tôm tép nhai nhép, không có gì có thể đảm nhận tâm."

Lý Tiêu dùng thoáng run rẩy thanh âm nói: "Nhưng là có người nói, tại đây mãnh thú cùng Lệ Quý có trùng sinh năng lực, chúng chẳng những khát máu, hơn nữa sẽ chủ động công kích, luôn theo người không tương được vị trí xông tới, đánh người một trở tay không kịp."

Trùng sinh, cái kia thì phải làm thế nào đây, dینگ bất quá là hơn bốn mươi năm mãnh thú cùng Lệ Quý, có cái gì đáng sợ.

Mọi người tiếp tục sâu - nhập, phía trước xuất hiện một cái cùng loại đại điện kiến trúc, cự - đại hình vuông cột đá bên trên điêu khắc lấy mãnh thú đồ án, cao cao khung đing cùng thạch đầu liền cùng một chỗ, mặt đất gồ ghề, lờ mờ có thể chứng kiến bằng đá địa gạch chủng loại.

Hồ...

Một hồi âm gió thổi tới, không ít người đều rung mình một cái.

Ồ ô...

Thanh âm trầm thấp đi theo vang lên, trong bóng tối xuất hiện mấy cái lão đảo thân ảnh, đi đường tư thế cùng thân thể đông đưa phương thức cực không cân đối.

"Là Lệ Quý!" Liễu Phi Nhi con mắt nhất tiêm, tại bó đuốc hào quang chiếu rọi, nàng cặp kia màu xanh da trời mắt to lờ ra hào quang, man di người nhìn ban đêm năng lực vốn tự so Đại Sở người cường hãn, có được ngoại tộc huyết thống năng, tự nhiên cũng tự kế thừa cái này ưu điểm.

Cái gọi là Lệ Quý, kỳ thật tự là cương thi, tục truyền là bị nhốt tại thành thị dưới mặt đất Thượng Cổ nhân loại biến thành, chúng không có có sinh mạng không có trí tuệ, nhưng sinh tồn năng lực rất mạnh, chỉ cần nghe thấy được người sống khí tức, sẽ theo bốn phương tám hướng vây tới.

Người sống huyết nhục, là bọn lệ quý thích nhất, người sống hô hấp có thể khiến cho chú ý của bọn hắn, chúng hội theo Hắc Ám ẩn thân địa đi tới, có thể ở trong thời gian rất ngắn, đem một người găm chỉ còn lại có bộ xương.

Tiêu Thần trên mặt lộ ra khinh thường mỉm cười, theo Lệ Quý màu da không khó nhìn ra, những là này cấp thấp nhất, thực lực đại khái đồng đẳng với Lục cấp hung thủ.

Lệ Quý chia làm bảy loại nhan sắc, theo thứ tự là tro, xích, chanh, hoàng, lục, thanh, lam, tử, màu xám đại biểu đẳng cấp thấp nhất, trước mặt cái này mấy cái lão đảo, lắc đầu bày cánh tay gia hỏa, tự là màu xám.

Bởi vì là lần đầu tiên gặp loại sinh vật này, tăng thêm Lệ Quý tướng mạo cùng động tác vô cùng hải người, mọi người không tự chủ được sinh ra một loại sợ hãi, kể cả Liễu Phi Nhi cái này ngưng Võ Cảnh Thất cấp cao thủ ở bên trong, ai cũng không dám tùy tiện tiến lên.

Tiêu Hạo gia lại xoa tay, hắn muốn dùng thực tế hành động nói cho mọi người, Lệ Quý cũng không đáng sợ, chúng là không chịu nổi một kích.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Vong Linh mãnh thú

Chương 24: Vong Linh mãnh thú

Gặp Tiêu Thần cất bước tiến lên, Liễu Phi Nhi hỏi: "Người muốn làm gì?"

Tiêu Hạo gia không có đáp lại, mà là tăng thêm tốc độ đi qua, sau đó chém ra nắm tay phải.

Vừa vặn có một chỉ Lệ Quý theo trong bóng mờ đi tới, hắn đưa cứng ngắc thân thể, bên trái hốc mắt hăm sâu, căn bản nhìn không tới con mắt, cái mũi chỉ còn lại có một nửa lộ ra xương mũi, bên phải khoe miệng mang theo một đạo lỗ hồng lớn cho đến cái cằm, lộ ra vô cùng bản hàm răng.

Không ít người chứng kiến Lệ Quý bộ dạng này mặt mày lúc, trong bụng bắt đầu cuộn cuộn, lập tức có người nhin không được phun ra.

Bành...

Một quyền nện ở Lệ Quý mặt xấu bên trên, đầu của đối phương lập tức như đã bị trọng kích đưa hất, ba một tiếng nổ bung ròi, thiếu đi đầu thân thể chậm rãi ngã xuống.

Hắn không có làm bất luận cái gì dừng lại, tiếp tục vung quyền đá chân, thuần thực đem bốn cái Lệ Quý toàn bộ tiêu diệt, dùng loại phương thức này hướng mọi người cho thấy, địch nhân cũng không đáng sợ.

Thấy hắn như thế dũng mãnh phi thường, mọi người trong nội tâm sợ hãi thiếu rất nhiều, Tiêu Văn sóng lớn xoa tay nói: "Thần ca, bắt quá lệ quý giao cho ta."

Những người khác cũng đều kích động, một cái Liễu gia tuổi trẻ đệ tử thính tai, nghe được phía bên phải thạch đầu đằng sau có động tĩnh, liền cất bước đi tới.

Đó là khối một cái cao hơn người ám Hồng sắc đá hoa cương, phát ra sần sật rất nhỏ tiếng vang, hắn theo bên cạnh nhảy ra, trong miệng hô hào: "Xấu xí Lệ Quý, cho rằng tàng ta tự tìm không thấy ngươi sao, ăn ta một đao!"

Bá bá... Vào... Phốc phốc...

Mấy cái cao tốc xoay tròn sắc bén điệp đao xuất hiện, tại trên người hắn lưu lại mấy đạo sâu đủ thấy xương miệng vết thương!

Sự tình phát sinh quá nhanh, đương mọi người xem đến thời điểm, người nọ đã ngã xuống trong vũng máu, nghiêm trọng nhất miệng vết thương tại trên cổ, yết hầu ngay tiếp theo mấy cái động mạch chủ bị cùng một chỗ mở ra, mất thấy là sống không được rồi.

Cái khác đệ tử tiến lên hô: "Đệ - đệ, ngươi thế nào!"

Hồn Linh thảo, một loại ăn chứa cường đại hồn lực thực vật, ngoại hình cùng loại phóng đại bán phong lan, mỗi một mảnh lá cây đều kiên - ngạnh như vừa, giội về ôm cây đọt cỏ, đột nhiên công kích tiếp cận chính mình sinh vật.

Sinh trưởng ở trong thành thị dưới mặt đất Hồn Linh thảo, so bên ngoài càng thêm bá đạo, bởi vì quanh năm không thấy ánh mặt trời, điệp mạch hiện lên màu xám đen, điệp đao đang xoay tròn thời điểm, thậm chí có thể phát ra ô quang.

Đây là Hắc Âm bản Hồn Linh thảo, ăn chứa càng nhiều nữa hồn lực.

Tiêu Thần thả ra Vô Hồn, Diệp Tử Vô Hồn vậy mà không có nói trước báo động trước, hắn là bởi vì nơi này thực vật, cùng bên ngoài có rất lớn bất đồng, Vô Hồn không cách nào làm được hữu hiệu cảm giác.

Diệp Tử Vô Hồn góc độ xảo trá đi vào Hồn Linh thảo gốc, mạnh mẽ một đao, Hồn Linh thảo lập tức ly khai mặt đất, nó nhanh chóng khô wei, vượt qua ba mét độ cao trong lúc đó trở nên chỉ có lòng bài tay lớn nhỏ.

Một cái tộc nhân chết, lại để cho mọi người vừa mới toàn tâm toàn ý sĩ khí, lập tức biến mất vô tung vô ảnh.

Tiêu Thần quay đầu lại cùng Liễu Phi Nhi nói: "Tại đây hoàn toàn chính xác rất nguy hiểm, nếu ai sợ hãi, không bằng thừa dịp khoảng cách cửa vào còn không xa, nhanh đi về a. Không có gì mất mặt, thể diện cùng tánh mạng cái đó một cái quan trọng hơn? Thật sự là không cần phải vì mặt mũi ném mạng, đó mới là đồ ngu."

Tại chỗ mấy người tỏ vẻ nguyên ý đường cũ phản hồi, mười một người chỉ còn lại có bốn cái, theo thứ tự là Tiêu Thần, Liễu Phi Nhi, Tiêu Vân sóng lớn cùng một cái khác Liễu gia đệ tử.

Lại để cho hắn không nghĩ tới chính là, một mực đều rất người nhất gan Tiêu Vân sóng lớn, vậy mà giữ lại.

Phía trước xuất hiện ba đầu lối rẽ, trải qua một phen thương nghị, bọn hắn lựa chọn phía đông bắc cái kia đầu.

Vừa đi ra hơn 100m xa, tựa chứng kiến phía trước rách nát trong sân, không còn có ba mươi Lệ Quỷ, bọn hắn loạng choạng thân thể, trong miệng phát ra cùng loại dã thú giống như gầm nhẹ.

"Phi Nhi chúng ta bên trên, các ngươi ở tại chỗ này, chung quanh rất có thể cất dấu mặt khác Lệ Quỷ." Hắn một bên ra lệnh, một bên hướng phía sân nhỏ đi đến.

Những Lệ Quỷ này đẳng cấp cũng không cao, bị hai người thuần thực tiêu diệt hơn phân nửa, lập tức thắng lợi nắm, bên cạnh thông đạo chỗ đột nhiên xuất hiện hai đầu ngoại hình như ngư Long Linh mãnh thú.

Vong Linh ma thú, cùng Lệ Quỷ đồng dạng, cũng là cương thi, bất đồng duy nhất một cái là người biến, một cái là thú loại biến thành.

Bò... Ồ...

Một đầu Vong Linh mãnh thú mở ra chấy xuôi theo màu đen chất lỏng miệng, phát ra gầm rú, màu xám trắng con mắt đi theo biến thành xích Hồng sắc.

Tiêu Vân sóng lớn bọn hắn sợ hãi, rất rõ ràng cái này hai đầu súc sinh so bình thường lệ Quỷ Lệ hại nhiều hơn, hắn hô: "Thần ca, chúng ta mau bỏ đi a, tại đây thật sự là quá nguy hiểm."

"Các ngươi rút lui, Phi Nhi đi mau, ta cản phía sau!" Hắn một quyền đem trước mặt Lệ Quỷ oanh chết, nói: "Đường cũ lui trở về chỗ ngã ba, lựa chọn hướng bắc phương hướng, bên kia có lẽ không có gặp nguy hiểm."

"Ta giúp ngươi, hai người các ngươi trước rút lui." Liễu Phi Nhi lựa chọn lưu lại.

Hai đầu Vong Linh mãnh thú vọt lên, ngăn lại Tiêu Thần cùng Liễu Phi Nhi đường lui.

Hai tên gia hỏa thân dài vượt qua ba mét, thể trọng có lẽ tại một tấn đã ngoài, toàn thân ngăm đen hơn nữa mang theo bất quy tắc miệng vết thương, có nhiều chỗ lộ ra um tùm bạch cốt, xem rất đáng sợ bộ dạng.

Tiêu Hân gia hít sâu một hơi, hỏi: "Phi Nhi, đây là quái thú gì?"

Nơi này là đức linh thành một nầu ba phần đất, với tư cách đức linh công con gái, nàng đối với thành thị dưới mặt đất vẫn tương đối quen thuộc, trả lời nói: "Là hắc trau rừng cương thi trạng thái, hắc trau rừng là Cửu cấp hung thú, biến thành cương thi về sau nhanh nhẹn tính có chỗ giảm xuống, nhưng lực

phòng ngự có chỗ gia tăng, đồng đẳng với Thập cấp hung thú."

"Ha ha, Thập cấp mà thôi, Cửu cấp mực báo đều bị ca nhẹ nhõm làm, Thập cấp cũng không nói chơi." Hấn cười nói.

Liễu Phi Nhi ngắm hấn liếc, bổ sung nói: "Nhưng chúng kháng đòn năng lực, so bình thường hắc trầu rừng cao hơn gấp ba, bất kể là cơ bắp hay vẫn là cốt cách độ cứng, cùng sắt thép so sánh với đều không kịp nhiều lại để cho."

"Sát, có lợi hại như vậy ấy ư, ta đi trước thử xem!" Hấn đem hồn lực hồi tụ ở hai đám phía trên, đề khí, mạnh mẽ oanh ra một quyền, hắc trầu rừng tốc độ phản ứng hoàn toàn chính xác rất chậm, thậm chí căn bản không né tránh.

Bành...

Một quyền nện ở nó cái ót nhĩ thượng, Tiểu Hưu gia mặt bóp méo, tựa như nện ở trên tảng đá, tay đều đã tê rần!

Hai đầu hắc trầu rừng đứng đưa đầu, hướng phía hấn nhú tới, đừng xem bỏ của bọn nó giác đã đứt gãy không thành bộ dáng, vẫn đang vẫn có thể xem là đại sát khí.

Hấn song - chân mãnh liệt đạp mặt đất, thân thể tại chỗ cất cao, đợi hai cái ngư đầu đụng vào nhau thời điểm, nhẹ Phiêu Phiêu rơi xuống, tại bên trong một cái ngư trên lưng mượn lực, nháy hướng xa xa..

Hai chân vừa dứt địa, một đám Lệ Quý tựa lao đến.

Bành bành...

Thiết quyền huy động liên tục, Lệ Quý nhao nhao ngã xuống đất bỏ mình, những cái thứ này tà tính vô cùng, sẽ ở thành thị dưới mặt đất đóng cửa thời điểm một lần nữa phục sinh, chờ sáu mươi tám năm sau đám tiếp theo người đến.

Tại Liễu đại tiểu thư dưới sự trợ giúp, những lâu la này rất nhanh được giải quyết.

Tiêu Thần một bên cùng hắc trầu rừng chỉ quần nhau một bên hỏi: "Phi Nhi, những súc sinh này nhược điểm trí mạng ta ở đâu?"

Đại tiểu thư mặt đỏ lên, khẽ hé đôi môi đỏ mọng bài trừ đi ra mấy chữ: "Dải bò bộ vị!"

"Ta đi, có thể nói hay không nói một chút hữu dụng hay sao?" Tiểu Hưu gia quyết miệng nói: "Chẳng lẽ, chúng hội thành thành thật thật ở trước mặt ta lên mặt đing, lộ ra bản thân cây roi tùy ý ta công kích sao?"

Đại tiểu thư mặt càng đỏ hơn: "Còn có một chỗ nhược điểm, tựa là chúng cục - hoa..."

"Không phải cây roi tựa là cục - hoa, Phi Nhi ngươi trọng khẩu vị ni!" Hấn xấu cười nói.

"Ai bảo ngươi hỏi ta, ta đương nhiên muốn ăn ngay nói thật. Nếu không ngươi tiếp tục gõ đầu của bọn nó, xem có thể hay không giết chết chúng."

"Được rồi, thằng này đầu quá ngạnh, hay vẫn là cục - hoa a." Hấn rất bất đắc dĩ nói.

Một cái tung càn, đi vào bên phải hắc trầu rừng sau lưng, song - chân hơi ngồi xổm sau đó oanh ra một quyền, ở giữa đối phương cục - hoa, cũng may chúng cục - hoa đã sớm đã mất đi vốn có công năng, bằng không thì cái kia nhiều lắm buồn nôn a.

Phanh...

Bò... Ò... Hắc trầu rừng hét thảm một tiếng, sau đó con mắt một phen, thân thể ầm ầm ngã xuống đất.

Chà mẹ nó sát, sẽ không đơn giản như vậy a, Tiểu Hưu gia có chút không quá tin tưởng, kháng đòn năng lực mạnh mẽ như vậy Vong Linh mãnh thú, rõ ràng bị một quyền làm chết khô!

...

Cái khác địa điểm, Bì Hồng Bác cùng gấu kỳ vĩ đứng tại địa phương an toàn, nhìn xem mười mấy cái người mặc trọng giáp, cầm trong tay lưỡi dao sắc bén binh sĩ, đem trước mặt Lệ Quý chém giết hầu như không còn, đón lấy mục tiêu trực chỉ vùng đất thấp ở bên trong Hắc Âm bản Hồn Linh thảo.

Gấu kỳ vĩ cho bọn hấn khuyến khích nh: "Mọi người tăng thêm sức, mỗi thành công ngắt lấy một cây Hồn Linh thảo, thưởng 300 quan!"

Lúc này, một gã giáp sĩ theo bên cạnh đi tới, đối với Bì Hồng Bác liến ôm quyền: "Khởi bẩm Tiểu Hưu gia, Tiêu Thần đến rồi."

"Vậy sao?" Bì Hồng Bác trong hai mắt thả ra oán độc hào quang, hỏi: "Có bao nhiêu người đi theo bảo hộ hấn?"

Giáp sĩ trả lời nói: "Không có người đi theo bảo hộ, bọn hấn vừa lúc mới bắt đầu một đoàn người có mười một cái, về sau chết một cái, hiện tại chỉ còn lại có bốn cái, cách cách chúng ta bên này cũng không xa."

Gấu kỳ vĩ cao hứng nói: "Biểu ca, đây chính là chúng ta báo thù cơ hội tốt, tại thành thị dưới mặt đất giết cá biệt người, căn bản chính là thần không biết quý không hay!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Thần bí thiếu nữ

Chương 25: Thần bí thiếu nữ

Tiêu Thần bắt chước làm theo, đem thứ hai đầu hắc trêu rừng tiêu diệt.

Một trường ác đấu, hắc tiêu hao không ít hồn lực, liền xuất ra trước khi ngất lấy Hắc Âm bản Hồn Linh thảo, đem hắc luyện hóa tiến hành bổ sung, Liễu Phi Nhi phụ trách một bên hộ pháp.

Thế nhưng mà kỳ quái một màn đã xảy ra, hồn lực theo Hồn Linh trong cơ lộ ra về sau, cũng không có tiến - nhập kinh mạch của hắc, mà là trực tiếp phiêu, căn cứ đầu đỉnh Võ Hồn đi.

Võ Hồn lại vẫn có thể như vậy, Liễu Phi Nhi giật mình không thôi.

Tiểu Hầu gia biểu hiện coi như bình thường, bởi vì Diệt Tử Võ Hồn đã không phải là lần thứ nhất làm chuyện kinh thế hãi tục tình, thói quen.

Hắc Âm Hồn Linh thảo ẩn chứa hồn lực, so bình thường bản càng tinh thuần, hơn nữa lượng cũng lớn hơn, theo chúng không ngừng dừng mảnh vào, xanh nhạt sắc lá cây bắt đầu lảng không xoay tròn, ngay lập tức đem những hồn lực này hấp thu sạch sẽ.

Tiêu Thần cảm giác mình thể nội tràn đầy lực lượng, khó Đạo Vũ hồn "Ăn no" rồi, mình cũng hãy theo "Ăn no" sao?

Càng làm cho hắc vui vẻ chính là, Võ Hồn hấp thu Hắc Âm bản Hồn Linh thảo, vậy mà chuẩn bị cảm giác thành thị dưới mặt đất thực vật năng lực, chung quanh tổng cộng gấu kín lấy bao nhiêu vận sức chờ phát động Hồn Linh thảo, hắc đã hiểu rõ tại xiong.

Lá cây tiếp tục tại đầu của mình ding xoay tròn, nó cũng thật cao hứng.

Cách cách nơi này chỗ rất xa, một người mặc màu xanh lá quần áo mỹ nữ thiếu, đột nhiên dừng lại chiến đấu, tuyết trắng xinh đẹp trên mặt lộ ra hồ nghi chi sắc, lẩm bẩm "Tại sao phải có một loại cảm giác quen thuộc, nơi này là thành thị dưới mặt đất, chỗ có sinh vật đều là vong linh loại, không có lẽ có cảm giác quen thuộc mới đúng a!"

Nói chuyện đồng thời, một đầu dài tương cùng loại con giun, so với con giun đại gấp trăm lần sâu Từ sắc mãnh thú, theo bên cạnh trong huyết động đập ra, mở ra hình tròn miệng lớn dính máu, lộ ra vượt qua dài ba tấc hàm răng.

"Đi chết đi!" Thiếu nữ đẹp theo tay vung lên, là một đạo kim mang, rất nhanh bắn vào xấu xí mãnh thú miệng.

Mãnh thú thân thể rung mạnh, đã nhảy ra huyết động không lồ thân thể té rớt địa phương, sau đó bắt đầu thống khổ phiên cốn, theo trong miệng nhỏ ra màu xanh đen chất lỏng, làm cho người buồn nôn.

Thiếu nữ đẹp cũng không có thu Hồi Tuyết bạch ngọc thủ, ngón trở nhẹ nhàng câu câu, mãnh thú không bị khống chế hé miệng, kim sắc quang mang tự hành phi trở lại, dừng lại tại trên bàn tay phương khoảng một tấc không trung.

Đó là một thanh tạo hình bình thường Thanh Đồng chủy thủ, tại cửa hàng binh khí ở bên trong chỗ nào cũng có.

Chủy thủ tròn loạn chuyển, phảng phất bị nữ hài tử Linh Động lấy đã đến, cũng mang theo một cỗ Linh Động khí chất.

Xấu xí mãnh thú thân thể kịch liệt co rút vài cái, sau đó bất động bất động, đi đòi nhà ma rồi. Đây là trong địa hạ thành miệng nguy hiểm mãnh thú một trong, tên khoa học gọi Vong Linh tím Địa Long, thực lực tương đương tại Cửu cấp Yêu thú.

Vong Linh tím Địa Long bình thường ẩn sâu tại bốn phương thông suốt trong huyết động, đối với kẻ xông vào áp dụng đánh lén, một ngụm có thể đem không hề phòng bị người nuốt vào bụng, ngay tiếp theo khô giáp, binh khí cùng một chỗ tiêu hóa mất.

Nói như vậy, dùng Tiêu Thiên hào Khí Võ cảnh Tam cấp thực lực, tăng thêm Võ Hồn Kim Giáp một sừng tê giác, cũng không phải tím Địa Long đối

thủ.

Nếu như đổi thành Tiêu Thần cùng Liễu Phi Nhi, đoán chừng bị nuốt mất một khắc này, cũng không biết phát sinh qua cái gì.

Thiếu nữ đẹp giết chết Vong Linh tím Địa Long, nhưng lại nhẹ như vậy copy nhạ ghi, hơn nữa chỉ là dùng một thanh phổ thông đến bình thường chùy thủ, thực lực của nàng có thể thấy được lỏm đóm.

Hơn nữa, nàng bên ngoài hình tượng, cùng trong truyền thuyết mở ra thành thị dưới mặt đất đại môn chính là cái kia áo xanh mỹ nữ, cực kỳ tương tự.

Nhìn thoáng qua Vong Linh tím Địa Long thi thể, nàng thu hồi chùy thủ, dĩ nhiên cũng liền như vậy bay thẳng đến phía trước thối đi, giấu ở quần lụa mỏng bên trong hai cái đùi, căn bản cũng không có động đậy.

...

Một cây tiếp một cây Hắc Ám Hồn Linh thảo bay lên, trên không trung biến thành lòng bài tay lớn nhỏ, sau đó chuẩn xác rơi vào Liễu Phi Nhi trong tay..

Tiêu Thần chỉ huy Diệp Tử Vô Hồn, đem chung quanh vùng Hồn Linh thảo đào mấy lần, xác xuất thành công 100%, độ nguy hiểm thì là linh.

Liễu Phi Nhi ba lô đều nhanh tràn đầy, cao hứng nói: "Cái này tốt rồi, sau khi ra ngoài đủ một hồi, Tiêu Thần nguoi Vô Hồn thật lợi hại!"

Tiểu Hâu gia cười hắc hắc: "Đúng thế, ai chứng kiến nó đều cho rằng là phế Vô Hồn, có thể nó đâu rồi, so Vô Hồn cường hãn nhiều lắm, quả thực tự là ca phúc tinh thêm đòn sát thủ."

Có thể ngẫu nhẹ nhõm thu thập Hồn Linh thảo, còn có thể cảm ứng được sở hữu thực vật tồn tại, đồng thời giám thị Lệ Quý cùng Vong Linh mãnh thú. Có nó tại, hai người căn bản không cần lo lắng nguy hiểm, Diệp Tử Vô Hồn thật sự là quá cho lực rồi.

Liễu Phi Nhi lấy ra một tờ da dê địa đồ, nói: "Đây là tiền nhân vẽ, khả năng không quá chuẩn xác, nhưng hay vẫn là tình huống đối với mấy cái khu vực nguy hiểm tiến hành đánh dấu. Chúng ta là tiếp tục đi về phía trước đâu rồi, hay là đi tìm Tiêu Vân sóng lớn bọn hắn?"

"Mang lên hai người bọn họ, không khác vương vãi, hay vẫn là đã từ biệt a." Tiêu Thần nói: "Vừa rồi bọn hắn bị Vong Linh mãnh thú bị hù không nhẹ, nói không chừng cũng đã đường cũ quay trở về đây."

Thành thị dưới mặt đất khắp nơi tràn ngập nguy hiểm, một cái không cẩn thận thì có thể ném đi tánh mạng, nhưng nó cũng đích thật là lịch lãm rèn luyện nơi tuyệt hảo, Hoa Hạ đại lục thịnh truyền, phạm là trải qua thành thị dưới mặt đất lịch lãm rèn luyện người, tại từng cái phương diện đều so những người khác muốn lợi hại rất nhiều..

Liễu Phi Nhi cảm thấy đi theo Tiêu Thần chắc chắn sẽ không gặp nguy hiểm, nếu là như vậy, vậy thì tiếp tục đi lên phía trước a, nói không chừng sẽ có kỳ ngộ đấy.

P phía trước xuất hiện mấy cái Hồng sắc Lệ Quý, thực lực tương đương tại Cửu cấp hung thú, nàng xung phong nhận việc xông tới, hơn nữa không cần Tiêu Thần hỗ trợ.

Loong coong..

P phía sau của nàng xuất hiện một khung thụ cầm, phát ra chấn nhân tâm phách thanh âm, nhưng đối với đã sớm đánh mất thính giác Lệ Quý mà nói, căn bản khởi không đến cái gì thực chất tính tác dụng.

Ở vào chính phía trước Hồng sắc Lệ Quý, chỉ là bước chân trì trệ mà thôi, liền tiếp theo té hai cái giống như không có xương cốt cánh tay, tiếp tục hướng phía nàng đi tới.

Tiểu Hâu gia lau một cái mồ hôi lạnh, nói: "Đại tiểu thư, bằng nguoi đối với thành thị dưới mặt đất quen thuộc trình độ, không có lẽ không biết Lệ Quý nghe không thấy thanh âm a?"

Đại tiểu thư mặt đỏ lên, nói: "Kích động rồi, đem chuyện trọng yếu như vậy đã quên, cảm ơn nhắc nhở! Nguoi yên tâm, ta sẽ làm cái này mấy cái gia hỏa, lập lại lần nữa, không cho nguoi nhúng tay."

Tiêu Thần có chút bất đắc dĩ lắc đầu, nữ hài tử tự là phiền toái, thuần thực bắt bọn nó giải quyết, chúng ta cũng có thể đi hướng kế tiếp địa điểm, ca một mực đều không có xem thường ý nghĩ của nguoi, làm gì vội vã như vậy tại biểu hiện đâu rồi, quả thực là lãng phí thời gian nha..

Loong coong... Sóng..

Lần này Liễu Phi Nhi dùng chính là sóng âm, không còn là đơn thuần thanh âm, theo dây đàn không ngừng bị búng ra, một đạo tiếp một đạo sóng âm sinh ra, trong không khí hình thành cùng loại hơi mờ mờ sóng hiệu quả.

Đạo thứ nhất sóng âm đánh vào Lệ Quý trên nguoi, sau đó là đạo thứ hai, tiếp theo là đạo thứ ba...

Lệ Quý thân thể không bị khống chế đều động, hai cái chân phăng phất bị cường lực dẹo tại trên mặt đất, cũng đã không thể tiến lên nửa phần.

Tiêu Thần rất có thâm ý chăm chăm vào Liễu Phi Nhi, ngược lại muốn nhìn người dùng phương thức gì giết chết Lệ Quý.

Ngưng Vô Cảnh Hồn Sĩ không thích hợp sử dụng đẳng cấp cao gia trì binh khí, ngoại trừ đạo tặc, bọn cướp cùng binh sĩ bên ngoài, Hồn Sĩ đều chọn dùng nắm đấm giải quyết vấn đề.

Liễu Phi Nhi chỉ dẫn theo một thanh dùng để phòng thân chủ thủ, trừ lần đó ra lại không có vật gì khác.

Cùng Tiêu Thần muốn đồng dạng, nàng trước giá giá quả đấm, cảm thấy có chút không thích hợp, như vậy tuyết trắng bàn tay nhỏ bé đánh vào tạng núc ních Lệ Quý trên người, cái kia nhiều lắm buồn nôn a.

Nàng rút ra chủ thủ, vừa muốn tiến lên lại nghĩ tới chủ thủ là mẫu thân tiễn đưa cho mình, là âu yếm chi vật, làm ô uế đồng dạng sẽ cảm thấy rất đáng tiếc.

Tiêu Hẫu gia thật sự là nhìn không được, chỉ trên mặt đất thạch đầu nói: "Người không biết dùng thạch đầu nên sao? Ta nói Đại tiểu thư, để ta đánh đi."

"Ta một người có thể làm!" Liễu Phi Nhi là tính cách rất muốn cường nữ hài tử, nàng lại chỉ là kinh nghiệm thực chiến, bằng không lần trước tại thần thụ núi đối chiến sát thủ, cũng không trở thành trước nhỏ ra cái khóc như mưa, sau đó bị sợ ngất đi.

Nàng quay người đối mặt thụ cầm, duỗi ra tay phải, dùng ba ngón tay rất nhanh sờ chút dây đàn, theo âm nhạc vang lên, bên cạnh mấy tảng đá chậm rãi bay lên, hướng phía bọn lệ quý đầu ding bay đi.

Không phải đâu, như vậy đều được?

Tiêu Hẫu gia cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi, Vô Hồn còn có thể như vậy dùng, bất quá ngẫm lại cũng tự bình thường trở lại, chính mình Diệp Từ Vô Hồn, đồng dạng sẽ làm ra rất nhiều để cho người khác không cách nào tiếp nhận sự tình.

Thùng thùng...

Thạch đầu liên tiếp nện ở Lệ Quý trên đầu, trực tiếp đem một tên cổ nện đứt, một cái khác đầu ném ra tất cả lớn nhỏ nhiều cái động.

Bất quá phương thức công kích như vậy, thật sự là tổn sức, hiệu suất quá thấp, nhưng lại đại lượng hao phí hồn lực.

Hắn vừa muốn nói cái gì đó, sau lưng cách đó không xa vang lên kim loại áo giáp va chạm thanh âm, theo va chạm tần suất không khó phán đoán, người tới số lượng không ít.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Đối chiến tư binh

Chương 26: Đối chiến tư binh

Liễu Phi Nhi rút cục làm Hồng sắc Lệ Quý, nàng cao hứng quay đầu lại, đang muốn cùng Tiêu Thần khoe khoang, lại phát hiện chung quanh tất cả đều là mặt huyền thiết giáp người.

"Chuyện gì xảy ra?" Nàng hỏi.

Tiêu Hẫu gia nhún nhún vai: "Người đều thấy được, chúng ta bị người bao vây, rất rõ ràng những cái thứ này lại giả bất thiện."

"Bọn hắn đến đây lúc nào?" Liễu Phi Nhi lại hỏi.

"Ngay tại người hào hứng bùng bùng nện Lệ Quý thời điểm" Tiêu Hẫu gia nói: "Ta không thể không nói cho người biết một sự kiện, cái kia chính là nếu như người chẳng phải cố chấp, chẳng phải tự cho là đúng, hai chúng ta có thể rất nhanh giải quyết Lệ Quý sau đó đi xuống trên đất điểm, cũng sẽ không bị những cái thứ này vây quanh rồi."

Liễu Phi Nhi vì chính mình trước khi hành vi cảm thấy tự trách, nhưng nàng hay vẫn là cao ngạo ngẩng lên cổ, đối với những người kia nói: "Các người muốn làm gì, biết ta là ai không?"

Cầm đầu huyền thiết giáp vệ sĩ nói: "Đương nhiên, ngươi là đức linh công liễu gây nên chương độc sinh nữ nhi."

"Biết rõ là tốt rồi, các ngươi muốn làm gì?" Nàng một bên chất vấn, một bên cẩn thận quan sát, lại không có thể từ đối phương áo giáp bên trên phát hiện bất luận cái gì đánh dấu, duy nhất có thể dùng khẳng định chính là, những cái thứ này là cái nào đó huân quý nuôi dưỡng tư binh.

Tiêu Thần quan sát càng cẩn thận, tư binh cùng sở hữu 32 người, trong đó hai mươi bảy đẳng cấp tại ngưng Võ Cảnh Lục cấp phía dưới, ba cái đảm nhiệm tiểu đội trưởng người là ngưng Võ Cảnh Bát cấp. Cầm đầu hai tên gia hỏa, khí chất bên trên cùng những người này có rất lớn bất đồng, có lẽ đã đột phá ngưng Võ Cảnh.

Đội trưởng là cái tử phương mặt, mang theo huyền thiết mũ bảo hiểm, hẳn cũng không có bị Liễu Phi Nhi hù sợ, mà là nói: "Chính bởi vì vì chúng ta biết rõ thân phận của ngươi, cho nên không có trực tiếp động thủ, dù sao nơi này là các ngươi Liễu gia một mẫu ba phần đất, chúng ta mục đích là bên cạnh ngươi tiêu tử này, cho nên tại đây không có ngươi chuyện gì, ngươi có thể lập tức rời đi."

Liễu Phi Nhi là cái rất giảng nghĩa khí người, trợn mắt tròn xoe nói: "Ta nếu không ly khai đâu?"

"Vậy thì chỉ có một con đường chết." Người nọ ngữ khí bình thản nói: "Trên mặt đất, chúng ta không thể không cho đức linh công mặt mũi, nhưng nơi này là thành thị dưới mặt đất, khâm định nơi vô chủ, ngươi còn sống là đức linh công con gái, chết cái gì cũng không phải."

Xa xa một khối tảng đá lớn đầu đằng sau, gấu kỳ vĩ hạ giọng hỏi người bên cạnh: "Biểu ca, ngươi thật đúng là muốn liên Liễu Phi Nhi cùng một chỗ giết à?"

"Nàng nếu thông minh, cũng không dám quân Tiêu Thần nhân sự." Bì Hồng Bác cẩn rằng nói: "Có thể nàng nếu không thông minh, chết cũng là nên phải đấy."

"Thế nhưng mà biểu ca, ngươi không phải một mực rất ưa thích Liễu Phi Nhi đấy sao?"

"Thành đại sự người không câu nệ tiểu tiết, một cái nữ nhân mà thôi, ta sẽ quan tâm sao?" Bì Hồng Bác giọng căm hận nói, trong lòng của hắn rất rõ ràng, bất kể thế nào làm như thế nào, cũng đã không cách nào vấn hồi tại Liễu Phi Nhi trong suy nghĩ hình tượng, càng không khả năng xuất hiện ô mỵ nhân quy kết quả, nếu là ta không chiếm được, vậy thì hủy diệt, ai cũng đừng nghĩ đến đến.

Cầm đầu huyền thiết giáp thị vệ vung tay lên, ba mươi người đồng thời lộ ra đoán mâu, cái này là để cho tiện tại thành thị dưới mặt đất hành động, chuyên môn phân phối vũ khí, thân mâu trường cùng binh sĩ thân cao tương đương, quá dài vũ khí tại loại này bịt kín không gian cũng không thích hợp.

"Liễu tiểu thư, chuyện này không liên hệ gì tới ngươi, ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng, hay vẫn là tranh thủ thời gian ly khai a!" Hắn lạnh giọng nói.

"Các ngươi sẽ không sợ ta sau khi rời khỏi, dẫn đầu đức linh công phủ tư binh, tới giết mất các ngươi sao?" Liễu Phi Nhi lạnh lùng nói.

"Ha ha, đương nhiên không sợ!" Hắn cười nói: "Thủ hạ chờ ngươi dẫn người tới thời điểm, chúng ta đã sớm giết chết bên cạnh ngươi tiêu tử, hơn nữa tiến - xuống dưới đất thành binh sĩ có vài chỉ, tại đây đến tràn ngập nguy hiểm, ngươi có thể tìm được chúng ta sao?"

Một mực trầm mặc Tiêu Thần mở miệng: "Phi Nhi ngươi đi đi, bọn hắn những người này muốn giết ta, không dễ dàng như vậy!"

Liễu Phi Nhi rút ra chủy thủ, dùng hành động nói rõ chính mình cùng hắn đứng ở một bên.

Ánh mắt người nọ nhú lại, hạ lệnh: "Giết!"

Ở vào bên trái mười người tiểu đội tiến lên một bước, bọn hắn giờ huyền thiết chế tạo sắc bén súng lục, hướng phía hai người đâm tới.

Loong coong..

Đoạt người tâm phách tiếng đàn vang lên, do vì tại bịt kín dưới mặt đất không gian, tiếng vang hiệu quả là tiếng đàn làm rạng rỡ không ít, đẳng cấp thấp mấy cái tư binh lúc ấy đã bị chấn màng tai phát hội, làm cho chói mắt đầu hoa mắt.

Tiểu đội thứ hai thấy thế, lập tức phái ra một nửa người nhân thủ đến đây tiếp viện.

Đúng lúc này, Tiêu Thần động, công kích của hắn phương hướng vậy mà cùng Liễu Phi Nhi trái lại, không phải chính diện địch nhân, mà là vừa vặn biến bạc nhược yếu kém cánh, thì ra là vừa mới phái ra năm người đi tiếp viện chính diện cái kia chi tiểu đội.

Bành...

Một quyền nện ở không hề phòng bị tư binh trên người, đối phương trực tiếp ngã mặt té trên mặt đất, Diệp Tử Vô Hồn lục quang hiện lên, cắt đứt hai người khác yết hầu,

"Phi Nhi, chạy!" Hắn hô to một tiếng.

Liễu Phi Nhi rất có ăn ý hướng phía bên này chạy tới, chỉ còn lại hai người tiểu đội, lại làm sao có thể chống đỡ được bọn hắn.

"Ngăn lại bọn hắn, nhanh!" Đội trưởng thấy hai người đã thoát khỏi vòng vây vòng, lập tức cải biến sách lược: "Lao, ngăn lại bọn hắn!"

Mười mấy người không cần nghĩ ngợi ném ra trong tay đoản mâu, sắc bén đầu mâu phát ra đăm rách không khí chính là thanh âm, hướng phía hai người phía sau lưng vọt tới.

Boong boong... Loong coong...

Ba tiếng tiếng đàn vang lên, hình thành khí lẫm cản trở đoản mâu tốc độ phi hành, hai người có thể đào thoát.

"Đồ vô dụng, mấy chục người làm không được hai người, còn thất thần làm gì vậy, đuổi theo cho ta a!" Bì Hồng Bác nhin không được theo thạch đầu đằng sau nhảy ra, miệng vờ mắng: "Nếu để cho bọn hần chạy, các người ai cũng đừng muốn có quả ngon để ăn!"

Đội trưởng một ngựa đi đầu đuổi tới, những người khác cũng đều đi theo, gấu kỳ vĩ khuyên nhủ: "Biểu ca đừng tức giận, chúng ta có nhiều người như vậy, hai người bọn họ trốn không thoát."

Bì Hồng Bác hay vẫn là tức giận mắng: "Quả thực tựu là một đám phế vật, linh lương bỗng thời điểm nguyên một đám hung hăng càn quấy vô cùng, đem mình thổi bầu trời ít có dưới mặt đất vô song, vừa đến thời điểm mấu chốt tựu tiêu chảy."

Gấu kỳ vĩ còn nói: "Biểu ca a, nhà các người tư binh, so nhà của chúng ta mạnh hơn nhiều lắm, trung đội trưởng đều đạt đến Hóa Võ cảnh thực lực đấy."

Tiêu Thần lôi kéo Liễu Phi Nhi tay, hai người một đường chạy như điên.

Có Diệp Tử Võ Hồn tại, không cần lo lắng ngộ nhập nguy hiểm hoàn cảnh.

Nhưng truy binh phía sau không phải ăn chay, đặc biệt là hai cái chính phụ đội trưởng, với tư cách Hóa Võ cảnh cao thủ, bọn hần chiếm cứ lấy rõ ràng ưu thế, dần dần kéo khoảng cách gần, cứ theo đà này dẫm nhiều bất quá một nén nhang công phu, có thể đuổi theo.

Tiểu Hầu gia thay đổi trước khi sách lược, mang theo Liễu Phi Nhi chuyên môn hướng địa phương nguy hiểm chạy.

Giấu ở thạch đầu đằng sau Hồn Linh thảo, núp trong bóng tối Lệ Quý cùng Vong Linh mãnh thú, bị cao điệu vọt qua hai người tỉnh lại, đang tại hồi hận phản đối lấy đối thủ của bọn họ, ngay sau đó lại có một đám người xông lại, sau đó nha...

Bá bá... Bành... Phù phù...

Tư binh môn xui xẻo, rất nhanh thì có ba cái bị Hồn Linh thảo điệp đao chém chết, năm cái bị Lệ Quý cản đứt yết hầu, hai cái bị hắc trầu rừng giác đâm thủng thân thể, nếu như không có huyền thiết giáp bảo hộ, số thương vong chữ xa không chỉ những này.

Vèo... Phốc...

Diệp Tử Võ Hồn không có nhân rồi, thừa cơ đem một cái tư binh yết hầu cắt đứt.

Đội trưởng nổi giận, vào hạ thành lâu như vậy, ba mươi mấy người huynh đệ chém giết trên trăm cái Lệ Quý, thu thập đến hơn mười gốc Hắc Âm bản Hồn Linh thảo, không có xuất hiện bất kỳ thương vong. Nhưng còn bây giờ thì sao, gần kề một thời gian uống cạn chung trà, cũng đã thương vong hơn phân nửa rồi.

Hần nghĩ mãi mà không rõ vì cái gì Tiêu Thần cùng Liễu Phi Nhi không có đã bị công kích, mà theo sát tại phía sau bọn họ người một nhà, lại gặp trọng tổn thất lớn, cái này không hợp với lẽ thường.

Hần quay đầu hướng lấy phó đội trưởng nói: "Tiếp tục như vậy không phải biện pháp, lại để cho các huynh đệ dừng lại a, bọn hần đẳng cấp quá thấp, tiếp tục đuổi số thương vong chữ còn có thể mở rộng."

Phó đội trưởng minh bạch ý của hần, đưa qua một mặt hình tròn tấm chắn, nói: "Vậy thì hai ta truy, tại thành thị dưới mặt đất loại hoàn cảnh này, nhiều người không nhất định chiếm tiện nghi!"

Vừa rồi cũng là bởi vì phải đợi đội viên, hai hần đích hành động năng lực đi theo giảm bớt đi nhiều, thiếu đi những vướng víu này, ngược lại có thể phát huy càng mạnh hơn nữa sức chiến đấu.

Khiên tròn sử dụng nhất kiên - ngành huyền thiết chế tạo mà thành, Hồn Linh thảo điệp đao chém ở phía trên, dẫm nhiều lưu lại một đạo nhẹ nhàng vết cắt mà thôi.

Hai người giờ lên khiên tròn, tốc độ bay nhanh đến đuổi theo.

Chạy nhanh, Tiêu Thần cùng Liễu Phi Nhi thể lực tiêu hao rất nhanh, hai người thở hồng hộc, đành phải dừng lại ở bên trong hơi chút nghỉ ngơi.

"Những tư binh này, cùng gấu kỳ vĩ, Bì Hồng Bác khẳng định có quan hệ hệ." Liễu Phi Nhi phân tích nói.

"Ta sớm liền nghĩ đến." Tiểu Hầu gia một bên điều chỉnh hô hấp vừa nói: "Hơn nữa ta có thể nghĩ đến, cái kia hai tên gia hỏa tựu trốn ở cái nào đó Hắc Âm nơi hẻo lánh, chỉ huy những tư binh này đây. Không tốt, có hai tên gia hỏa đuổi theo tới, trong chốc lát tình huống không ổn, người trước chạy, yên tâm ta sẽ không nói người không có nghĩa khí, người phải đi ra ngoài tìm giúp đỡ!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Thượng Cổ thần miếu

Chương 27: Thượng Cổ thần miếu

Chính phó đội trưởng trải qua một phen bao vây chặn đánh, rốt cục đem Tiêu Thần cùng Liễu Phi Nhi ngăn ở trong ngõ cụt.

Đội trưởng cười lạnh nói: "Nhị vị, các ngươi ngược lại tiếp tục chạy a, như thế nào không chạy, mới vừa rồi còn như cá chạch đồng dạng trượt, hiện tại thành chết cá chạch sao?"

Hai người huyền thiết trên tấm chắn, lưu lại mấy chục Đạo Ngân dấu vết, bởi vậy có thể thấy được đoạn đường này truy cũng không thập phần thuận lợi.

"Các ngươi lên trở thành." Tiêu Thần xoay người lại, thuận tiện dắt một thanh "Liễu Phi Nhi".

Đây chẳng qua là một người mặc nữ hài tử quần áo người bù nhìn, còn chân chính Liễu Phi Nhi đã sớm theo một con đường khác đi rồi, đi viện binh.

"Cái gì?" Đội trưởng trừng mắt, phó đội trưởng tỏ vẻ cũng rất khiếp sợ.

"Thiếu một cái trụ ít đi một cái a, dù sao chúng ta chủ yếu mục đích là hấn, giết hấn đi có thể hoàn thành nhiệm vụ." Đội trưởng ra vẻ nhẹ nhõm mà nói.

Hấn cũng không sợ Liễu Phi Nhi đưa đến cứu binh, bởi vì muốn tại thành thị dưới mặt đất tìm người thật là khó khăn một sự kiện, nhưng người không có khả năng một mực đợi ở dưới mặt, cũng nên tại đại môn đóng cửa trước khi đi ra, chỉ cần tại lối ra bố trí một nhóm người ngựa, chính mình tướng mạo sớm đã bị người ta nhớ kỹ, muốn an toàn ly khai chỉ sợ rất khó.

Phó đội trưởng ném đi trong tay tấm chắn, nói: "Chính là một cái ngưng Võ Cảnh Lục cấp tiểu tử, ta một tay có thể giết chết hấn, giao cho ta a."

Hấn là Hóa Võ cảnh một cấp, thực lực vượt qua Tiêu Thần rất nhiều, bàn tay nắm một thanh trái qua gia trì Huyền Thiết Kiếm, tại trong bóng tối phát ra quang mang nhàn nhạt.

Ngưng Võ Cảnh cùng Hóa Võ cảnh có bản chất khác nhau, tụ tính toán Tiểu Hồn gia có được Diệp Tử Võ Hồn, cũng không có khả năng chiến thắng một gã Hóa Võ cảnh Hồn Sĩ.

Con người đảo một vòng, nảy ra ý hay, nói: "Nhị vị, các ngươi như vậy dốc sức liều mạng, đơn giản là vì tiền tài mà thôi, ta nơi này có 30 khóa Hắc Ám Hồn Linh thảo, chỉ cần các ngươi nguyện ý thả ta, ta sẽ đem nó đưa cho các ngươi."

Đội trưởng nở nụ cười: "Tiểu tử, giết hết người, đồ đạc của người đồng dạng là chúng ta, hơn nữa chúng ta còn có thể dẫn tới một số tiền thù lao.."

"Giết ta, các ngươi là lấy không được Hồn Linh thảo." Hấn rất có thâm ý nở nụ cười, nói: "Lưng của ta trong bọc có chứa cơ quan, chỉ có ta một người biết rõ chính xác mở ra phương pháp, nếu như phương pháp không đúng, trong bọc dầu hỏa sẽ lập tức nhen nhóm, Hồn Linh thảo toàn bộ đốt thành tro bụi."

Hai người liếc nhau, bọn hấn không cho rằng Tiêu Thần là nói chuyện giật gân, bởi vì đen đui như vậy bao hoàn toàn chính xác tồn tại.

Bọn hấn quyết định trước làm bộ đáp ứng, đạt được Hồn Linh thảo về sau lại ra tay độc ác, đội trưởng giả bộ như cò kè mặc cả biểu lộ nói: "30 khóa Hắc Ám Hồn Linh thảo, chỉ sợ thiếu một chút nhĩ a, ngươi thế nhưng mà Tiểu Hồn gia đầu rồi, mệnh trụ giá trị ít như vậy tiền sao?"

"Ngoại trừ Hồn Linh thảo, còn có lương tương nhất bạc triệu tiền giấy, như vậy có thể chứ?" Tiêu Thần cười càn có thâm ý rồi.

Hai người con mắt sáng ngời, một khóa Hắc Ám Hồn Linh thảo giá cả tại một ngàn quan tả hữu, như vậy mỗi người có thể phân đến hai vạn 5000 quan, tương đương với năm năm lương bổng đầy.

Bọn hấn càng phát ra cảm thấy không thể để cho ba lô hủy diệt, nếu không chẳng khác nào vứt bỏ năm vạn quan khoản tiền lớn, về phần Bi Hồng Bác đáp đồng ý sát nhân trả thù lao, bất quá bốn ngàn quan mà thôi, chênh lệch không phải cực nhỏ.

Tiêu Thần cừu thế làm người, nhìn mặt mà nói chuyện năng lực tất nhiên là không thể khinh thường, hấn đã nhạy cảm bắt đến hai người trong ánh mắt cái kia ti tham lam.

Cái gì 30 khóa Hồn Linh thảo, một khóa đều không có, theo tiến - xuống dưới đất thành đến bây giờ, ngược lại là thu thập gần 30 khóa, nhưng tất cả đều tại Liễu Phi Nhi trong ba lô; Về phần lương tương nhất bạc triệu tiền giấy, càng là giả dối hư ảo.

Đội trưởng cố ý lộ làm ra một bộ rất gian nan biểu lộ, nói: "Kỳ thật chúng ta cũng không muốn giết người, chẳng qua là lấy người tiền tài thay người tiêu tài mà thôi, nhìn người như vậy có thành ý phần bên trên, tạm tha người một hồi, đem ba lô cho chúng ta a, chúng ta cam đoan không giết người."

"Như thế nào cam đoan?" Tiêu Thần hướng sau lưng nỗ lực hỏi, nói: "Tại đây căn bản không có đường, các người lấy được ba lô sau đổi ý làm sao bây giờ?"

"Vậy người nói làm sao bây giờ, người là không tin chúng ta rồi?" Phó đội trưởng mất hứng mà nói.

Tiểu Hầu gia cười hắc hắc: "Ta và người lại không quen, ta như thế nào tin tưởng các người? Không bằng như vậy đi, vừa rồi trên đường có một ba chỗ rẽ, chúng ta ở bên kia giao dịch, đến lúc đó các người lấy được ba lô, ta đạt được một con đường sống, tất cả không thiếu nợ nhau, như thế nào đây?"

Hai người thầm nghĩ hiện tại chính yếu nhất chính là lấy được ba lô, người chạy không sao, lại truy một lần là được rồi. Chẳng lẽ lại hai cái Hóa Vô cảnh người, còn có thể làm cho một cái ngưng Vô Cảnh Lục cấp gia hỏa chạy hay sao?

Ba người đạt thành chung nhận thức, bọn hắn rất nhanh đi vào ngã ba đường.

Tiêu Thần đem ba lô hái xuống, mở ra về sau hướng không trung ném đi, nhưng sau đó xoay người bỏ chạy.

Đội trưởng nhanh tay, thả người nhảy lên tiếp được ba lô, hai chân vừa dứt địa phó đội trưởng tự chạy tới rồi, trong miệng hô hào: "Chia tiền chia tiền, phân Hồn Linh thảo, sau đó truy tiêu từ kia."

Đội trưởng gật gật đầu, mở ra bao xem xét, mặt lập tức tái rồi: "Hồn nhạ, lại dám gạt chúng ta, nào có cái gì Hồn Linh thảo cùng tiền giấy!"

Phó đội trưởng không tin, một thanh đoản kiếm đến lật ra cái úp sấp, ngoại trừ mấy bộ y phục cùng lương khô bên ngoài, lại không có vật gì khác.

"Truy a?"

"Truy!"

Vừa rồi sở dĩ tuyên ngộ cực, là vì cho Liễu Phi Nhi sáng tạo thoát đi cơ hội, lúc này chỉ còn lại có chính mình, Tiêu Thần tựa như Long nhập Đại Hải, mấy cái lên xuống liền không thấy bóng dáng.

Hai người đuổi cả buổi, mệt mỏi cùng cầu đồng dạng, liền Tiêu Thần một cọng tóc gáy đều không có với tới.

Bọn hắn nhanh hối hận muốn chết, mắt dầu mục tiêu, chỉ phải ưỡn nghiêm mặt đi theo chủ tử phục mệnh.

Tiểu Hầu gia ngồi ở trên thềm đá thờ, nghi ngại thật lớn trong chốc lát, nói thật muốn bỏ qua hai cái Hóa Vô cảnh cao thủ, thật đúng là không dễ dàng, cũng may có Diệp Từ Vô Hồn chỉ dẫn.

Hắn ngẩng đầu trong nháy mắt, trực tiếp ngưng cả người.

Ta cái sát, cái này là địa phương nào, vừa mới xong lại thời điểm, như thế nào không có phát giác được âm trầm đáng sợ đâu?

Chu vi tất cả đều là màu đen cao lớn cột đá, cùng với diện mục dữ tợn pho tượng, trong đó một độ cao đạt tới 30 trượng, mà chính mình tự ngồi ở đây tôn pho tượng dưới chân, nó một căn đầu ngón chân, đều muốn so với Tiêu Thần cao rất nhiều.

Lại nhìn chung quanh tiểu pho tượng, nguyên một đám mặt không dữ tợn, chúng dùng đại pho tượng làm trung tâm, bố trí chẳng chút hấp dẫn, hoặc cầm trong tay sắc bén binh khí, hoặc cười hình dạng càng thêm dữ tợn mãnh thú trên người.

Âm trầm hào khí, sẽ tới tự những pho tượng này con mắt, Tiêu Thần thậm chí có một loại ảo giác, những con mắt này toàn bộ nhìn mình chằm chằm.

Tại Liễu Phi Nhi cái kia tám bản đồ bên trên, đánh dấu lấy một mảnh hắc ** vực, tỏ vẻ thành thị dưới mặt đất mở ra nhiều lần như vậy, cũng không từng có người giao thiệp với.

Trước mắt kiến trúc cùng điều khác, vẫn thật là thuộc về hắc ** vực, hắn trừng trừng mắt nói: "Không phải đâu, vận khí tốt như vậy?"

Câu này tự nói mang theo tự giễu hương vị, nghe nói cái này phiến không khu đang phát triển vực tràn đầy nguy hiểm, vì vách trần nó chân thật diện mục, đã từng có rất nhiều người tạo thành đội thám hiểm đến đây, nhưng không ai có thể còn sống trở về.

Cho nên cho tới bây giờ, tại đây rốt cuộc là tình huống như thế nào, người ở phía ngoài hoàn toàn không biết gì cả.

Ngẩng đầu nhìn lớn nhất pho tượng, nó chẳng những cao lớn, hơn nữa biểu lộ nghiêm túc, trang trọng, lại để cho người không tự chủ được sinh ra dưng lẽ cùng bất nghĩ cách.

Đây là Thượng Cổ thời đại nhân loại trí tuệ kết tinh, căn cứ mọi người đối với thành thị dưới mặt đất nghiên cứu, phát hiện quá nhiều chỗ thần miếu di chỉ, hơn nữa thần miếu quy cách đều rất to lớn, bởi vậy được ra kết luận: Thượng Cổ nhân loại kính sợ Thần linh.

Cũng có người nói những trong thần miếu này cung phụng không chỉ là cái gọi là Thần linh, quỷ thần là người bịa đặt đi ra, càng nhiều nữa hẳn là Thượng Cổ anh hùng tượng nặn, Thượng Cổ nhân loại thập phần chú trọng bản thân tu luyện, trở thành cường giả là mỗi người truy cầu mục tiêu, cho nên tại bọn hắn xem ra, anh hùng có lẽ đạt được càng nhiều nữa tôn kính.

Hồ...

Một hồi gió lạnh không khỏi thổi qua, Tiểu Hầu gia càng là không tự chủ được nổi lên nổi da gà.

Hắn tranh thủ thời gian thả ra Vô Hồn, màu xanh lá hào quang sáng lên, nhưng bởi như vậy, sở hữu pho tượng con mắt đều phản xạ ra lục quang, càng thêm quỷ dị.

Hay vẫn là tranh thủ thời gian ly khai so sánh tốt, hắn nhanh đi vài bước, ly khai bị pho tượng nhóm "Nhìn chăm chú" khu vực.

Tại đây hẳn là thần miếu hậu điện, Cự Thạch trúc khối vách tường bên cạnh, có rất vô cùng thú tượng đá, cũng chỉ có một phần nhỏ bảo tồn hoàn hảo, đại bộ phận cũng đã vỡ vụn, thế cho nên trên mặt đất phủ lên một tầng đá vụn.

Hắn không có chú ý tới một điểm, những đá vụn này đại bộ phận bao trùm lấy một tầng dày đặc tro bụi, nhưng là có không nhiễm một hạt bụi cái chủng loại kia, giống như là vừa mới vỡ tan rơi trên mặt đất.

Tượng đá điêu khắc giống như đúc, thậm chí so vừa rồi những tảng kia hiển chân thực.

Hắn bước chân không bị không chế đi qua, thò tay摸 tại một đầu quái thú tượng đá sừng nhọn bên trên.

Ánh mắt của hắn lập tức lại trừng lớn, như thế nào摸 đi lên không giống như là thạch đầu, giống như có nhiệt độ ư!

Ngay tại hắn kinh ngạc đồng thời, tượng đá đột nhiên bỗng nhúc nhích, đồng thời xuất hiện rất nhiều khe hở, theo phần lưng bắt đầu hướng phía mỗi cái phương hướng phát tán, hai mắt nhắm chặt trong giây lát mở ra, phát ra xích hồng sắc hào quang.

Tiêu Thần tranh thủ thời gian hướng về sau nhảy dựng, kinh âm thanh nói: "Ni mã, sống a!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Địa dịch quỳnh tương

Chương 28: Địa dịch quỳnh tương

Tượng đá căn bản không phải tượng đá, mà là bên ngoài bám vào một tầng cùng loại thạch đầu da mãnh thú, chúng bình thường lâm vào trong lúc ngủ say, tánh mạng đặc thù quy linh, một khi ngủ được lạ lẫn người khí tức, sẽ lập tức sống lại, sau đó phát động công kích.

Cùng những Vong Linh kia mãnh thú bất đồng chính là, đây là Thượng Cổ mãnh thú, so Vong Linh nhanh nhẹn mấy lần, lực công kích cũng càng tốt.

Tiêu Thần cấp tốc lui về phía sau, tránh qua, tránh né Thượng Cổ mãnh thú hợp lý xong một trào, sau đó lại lui về phía sau vào bước, mới có cơ hội cẩn thận quan sát đối phương.

Đây là một đầu màu vàng Ngưu Đại tiểu nhân thú loại, bốn đầu thô - cường tráng chân, hai cái chân trước mọc ra có chứa sắc bén móng tay móng vuốt sắc bén, dài đến ba thôn cực kỳ giống chim thú, trên thân thể bao trùm cái này giống như lân phiến thứ đồ vật, hiện lên màu xanh đồng sắc, một khóa to lớn - đại đầu có chứa cá sấu đặc thù, miệng hơi đoan cao thấp đều có lưỡng cái nanh, hai bên mang theo cá nheo giống như vòi xúc tu, trên đầu hai cây màu vàng giác, có chút như sừng hươu, hai cái sừng tâm đỏ là màu xanh lá cây đậm bộ lông.

Chẳng lẽ, là Kỳ Lân thú?

Truyền thuyết Kỳ Lân là Long cùng ngưu kết hợp kết quả, là thật là giả không có người có thể nói tình huống, tại ghi lại lấy Thượng Cổ mãnh thú trên điển tịch, đối với Kỳ Lân thú giải thích là: Hắn thân như trâu, miệng như ngà, trào như báo, đa số thần miếu thủ hộ thú.

Thượng Cổ mãnh thú a, xem ra trên thực lực ít nhất được so hắc trâu rừng cao một cái cấp bậc a.

Rống...

Kỳ Lân thú một tiếng gầm rú, bên cạnh lại có mấy cái tượng đá theo hóa đá đứng trạng thái tĩnh lại, tảng kia hóa đá thứ đồ vật nhao nhao rơi xuống mặt đất, đến bây giờ hắc mới hiểu được, vì sao không có tượng đá vị trí, hội lưu lại nhiều như vậy đá vụn.

Trên mặt đất đá vụn nói rõ một vấn đề, tại đây khẳng định trải qua vô số kẻ xông vào, sau đó lọt vào đột nhiên thức tỉnh Kỳ Lân thú công kích, về phần kết quả nha...

Dù sao không có một cái nào còn sống ly khai người ở đây, cái này là kết quả.

Hắn động tác nhanh nhẹn vây quanh một đầu Kỳ Lân thú đằng sau, đối với nó cú - hoa tự là một quyền.

Đây là theo đối phó hắc trâu rừng kinh nghiệm trong diễn biến ra một chiêu, tại hắc xem ra nhất định sẽ phát ra nổi hiệu quả, nhưng nắm đầm tiếp xúc đến Kỳ Lân thú thân thể thời điểm, hắc thật sâu ý thức được chính mình sai rồi.

Hơn nữa là mười phần sai, thằng này căn bản không có cú - hoa, thậm chí bờ mông đều là hồn nhiên một cái chỉnh thể, mà không phải thái độ bình thường trong ý thức hai nửa tạo thành.

So sắt thép còn muốn ngành, so thạch đầu cứng hơn, một quyền đánh lên đi không chút sút mẻ, tay cũng đã chết lặng.

Rống...

Ba đầu Kỳ Lân thú đưa hắc vây quanh, rơi vào đường cùng đánh phải thả ra Vô Hồn, hướng phía phải phía trước đầu kia mất trái vọt tới, người nha không có cú - hoa, con mắt tổng nên nhọc điểm a.

Bá bá...

Diệp Tử Vô Hồn vậy mà tại Kỳ Lân thú trên ánh mắt kéo lê kim loại thanh âm, xem ra chúng đã vô sỉ đến đem con mắt luyện đến kiên - ngành vô cùng tình trạng rồi.

Cái kia còn chờ cái gì, chạy a!

Nói cũng đủ bị thúc, vừa rồi đã bị hai cái Hóa Vô cảnh gia hỏa đuổi theo chạy, hiện tại lại bị vài đầu Thượng Cổ mãnh thú truy, cuối cùng hay vẫn là chính mình đẳng cấp quá thấp, có tất yếu tranh thủ thời gian tăng thực lực lên, bằng không thì tại thành thị dưới mặt đất phải nửa bước khó đi.

Phía trước xuất hiện một cái chặt vật chặt vật cửa đá, hắc Linh quang khẽ động, hướng phía bên kia chạy tới..

Vừa mới xuyên qua cửa đá, chợt nghe đến sau lưng phát ra "Bành" một tiếng vang thật lớn, nhìn lại, phía trước nhất đầu kia Kỳ Lân thú quả nhiên bị kẹt ở, nó dùng sức lắc lư thân thể, kết quả lại là càng tạp càng chết.

"Ha ha, quả nhiên là không có đầu óc gia hỏa." Tiêu Thần cười hi hi nhìn xem nổi giận nó, nói: "Có năng lực người nhỏ đi a, nhỏ đi có thể đi ra, chắc chắc, cái này độ rộng thực là vừa vặn tốt."

Đệ nhất đầu bị kẹt ở, đằng sau vài đầu cũng chỉ có thể lực bất tòng tâm, ngoại trừ phát ra vài tiếng bất mãn gầm rú bên ngoài, không còn phương pháp.

Rống...

Kỳ Lân thú mở ra miệng lớn dính máu, Tiêu Thần gặp cơ hội tới, liền chỉ huy Diệp Tử Vô Hồn rất nhanh bay qua, tại đối phương cầm miệng trước khi, thành công đã bay đi vào, sau đó một trận tàn sát bừa bãi.

Kỳ Lân thú da thật phần kiên - ngành, nhưng trong bụng nội tạng đồng dạng chịu không được giầy vò, nó lập tức phát ra thống khổ tiếng rên rỉ, đồng thời phun ra huyết tương cùng thịt nát hỗn Hợp Thể.

Không đến mười giây đồng hồ thời gian, hung hăng càn quấy nó cúi xuống cao ngạo đầu lâu, hai mắt nhắm nghiền đi đòi nhà ma.

Thu hồi Vô Hồn, hắc cười nói: "Trách không được 《 Tây Du Ký 》 ở bên trong Tôn hầu tử, chỉ cần đánh không lại đối thủ, sẽ thiết kế tiến vào người ta bụng, đây là rất thông minh chiêu nhi."

Hắn cất bước đi qua, thò tay muốn vỗ vỗ Kỳ Lân thú tử thi, đây chính là Thượng Cổ mãnh thú, không phải ai muốn lộng chết có thể giết chết.

Bàn tay vừa vỗ vào đầu của đối phương bên trên, đột nhiên Kỳ Lân thú mở to mắt, há mồm phát ra một tiếng điếc tai như óc gầm rú, xen lẫn thịt nát cùng huyết tương sóng âm, trực tiếp đem Tiểu Hầu gia chấn bay ngược mà đi.

Giả chết ấy ư, hay vẫn là hồi quang phản chiếu?

Bay ngược bên trong Tiêu Thần cảm giác toàn thân đau đớn không thôi, giống như là bị một cái cự - đại cái búa nện tại trên thân thể, hắn muốn ổn định thân hình, lại phát hiện căn bản làm không được, cái này tốt rồi, không chết cũng phải trọng thương.

Thân thể trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất, tiếp tục hướng về sau trượt, hai cái đùi đột nhiên xuất hiện lạng không cảm giác, hắn ý thức được sự tình không ổn, tranh thủ thời gian dùng cả tay chân đi bắt chung quanh đột xuất vật.

Trong lúc bối rối, tay phải bắt được một khối lồi - khối đầy đất mặt thạch đầu, nhưng thân thể hay vẫn là không bị khống chế trượt xuống dưới, chờ đợi hết thấy đều bất động thời điểm, hắn phát hiện mình đọng ở một cái lỗ tròn bên cạnh, phía dưới sâu không thấy đáy, không biết là tình hay vẫn là vách núi.

Trên mặt đất như thế nào sẽ xuất hiện một cái lỗ tròn đầu rồi, động biên giới không nhiễm một hạt bụi, hắn là không lâu bị người mở đi ra, rốt cuộc là ai a, nhân rồi không có chuyện làm, ở chỗ này đào thành động.

Cũng may bạn thân đây phản ứng kịp thời, một tay bắt được thứ đồ vật, bằng không thì khẳng định té xuống ngã thành bánh thịt.

Hắn còn chưa kịp cao hứng, thạch đầu vỡ vụn thanh âm vang lên, hình như là tay phải bắt lấy cái kia khối phát ra.

Không thể nào, Tiêu Hạo gia cũng tự hơn 100 cân thể trọng, như vậy không nể tình ấy ư, thạch đầu huynh người có thể nhất định phải chịu đựng, ngàn vạn đừng vỡ ra a

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó, theo tiếng thứ hai giong vang, thạch đầu cắt thành hai đoạn, Tiêu Thần không hề ngoài ý muốn rớt xuống, trong miệng phát ra la lên —— a... A a...

Có trời mới biết phía dưới đến cùng nhiều bao nhiêu, ngay tại hắn làm tốt bị đập thành một trương bánh thịt chuẩn bị lúc, hai chân tiếp xúc đến nhưng lại chất lỏng, sau đó là vật nặng vào nước thanh âm —— phù phù!

Roi vào trong nước rồi, vạn hạnh a... Ủng ục ục...

Một kích động, hắn quên chính mình là trong nước, hợp với uống vài khẩu, lúc này mới tri hoãn qua thần nhĩ đến, dụng cả tay chân bắt đầu hoa nước, thân thể rất nhanh hướng nổi lên.

Rốt cục trời lên mặt nước, nước sức nổi rất lớn, miệng lớn thở gấp - tức vài cái, không có hít thở không thông uy hiếp, toàn thân cảm giác đau đớn lần nữa đánh úp lại, cơ hồ muốn đau đến hắn ngất đi thôi.

Tiêu Thần ngửa mặt nằm ở trên nước, thậm chí động liên tục đạn thoát một phát khí lực cũng không có, vừa mới uống tốt mấy ngụm nước, trong miệng cảm giác ê ẩm chất chất chất chất, cũng không biết cái này nước có hay không độc.

Tiêu - trong bụng đột nhiên xuất hiện một đoàn cảm giác ấm áp, ni mã, sẽ không thật sự có độc a?

Rất nhanh, loại cảm giác này hóa thành một cỗ dòng nước ấm, bắt đầu ở hắn kỳ kinh bát mạch trong vận chuyển, chung quanh nước lập tức đi theo phát sinh cái biến, cũng do lạnh buốt trở nên ôn hòa, giống như ẩn chứa năng lượng cường đại.

Hắn thoải mái nhắm mắt lại, toàn thân lỗ chân lông tự hành mở ra, trong nước năng lượng chen chúc mà đến, theo lỗ chân lông tiến - nhập kinh mạch, rất nhanh biến thành có thể hồn lực.

Diệp Tử Vô Hồn không chịu cô đơn chính mình chạy đến, lơ lửng tại chủ nhân đầu ding 2m địa phương, tản mát ra lục sắc quang mang, tí ti màu trắng khí vụ theo mặt nước bốc lên, bị lá cây rất nhanh thôn phệ.

Vốn là yên tĩnh thủy đàm, trở nên mạch nước ngầm kích động, bị hút sạch năng lượng nước đảo bọt nước đi hướng xa xa, ẩn chứa năng lượng nước hướng phía bên này rất nhanh chảy xuôi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Thăng liền hai cấp

Chương 29: Thăng liền hai cấp

Cái gì gọi là nhân họa đắc phúc?

Cửu thế làm người Tiêu Thần đối với cái này có khắc sâu lý giải, phía trước tám thế thời điểm, không ít xuất hiện chuyện như vậy, luôn tại người cảm thấy không có cơ hội vọng thời điểm, đột nhiên đến phong hồi lộ chuyển.

Tự kể cả mỗi lần phi thăng qua, tuy nói đều là không thành công, nhưng ít ra soán thiên cải mệnh nhiều lần đều có thể thành công.

Theo lý thuyết, từng có nhiều lần như vậy nhân sinh kinh nghiệm, hắn có lẽ rất nhật định mới đúng, nhưng tùy theo cỗ năng lượng thứ nhất tiến - nhập lỗ chân lông thời điểm, hắn hay vẫn là không tự chủ được kích động rồi.

Ai sẽ nghĩ tới vốn là hắn phải chết không thể nghi ngờ kết quả, cuối cùng nếu không không chết, ngược lại đã nhận được cực - đại chỗ tốt.

Đây là một cái đường kính vượt qua trăm mét, chiều sâu vượt qua 10m thủy đầm, trong nước ẩn chứa năng lượng thập phần tinh khiết, hơn nữa không mang theo chút nào thành thị dưới mặt đất thông thường lệ khí.

Theo thêm nữa hồn lực dừng mãnh vào, trên người thương cũng đi theo tốt rồi cái thất thất bát bát, toàn thân nói không nên lời thoải mái.

Nước chảy kích động tốc độ dần dần biến tri hoãn, nhưng vào lúc này Tiêu Thần thăng cấp rồi, theo Lục cấp ngưng Võ Cảnh thăng làm Thất cấp.

Theo hắn kế thừa cái này cỗ thân thể đến bây giờ, bất quá hơn một tháng thời gian, cũng đã theo Tứ cấp thăng đến Thất cấp, tốc độ như vậy đủ có thể khiến toàn bộ Hoa Hạ đại lục khiếp sợ.

Phải biết rằng người khác theo Tứ cấp lên tới Thất cấp, ít nhất phải ba năm thời gian đấy.

Hắn mở to mắt, trong đôi mắt tinh - quang lóe lên rồi biến mất, hắn không có vội vã ly khai thủy đầm, mà là đem cuối cùng một tia năng lượng hấp thu xong, mới hoa nước đi vào bên cạnh bờ.

Hồ...

Theo trong nước nhảy ra, thăng cấp lại để cho hắn toàn thân tràn đầy lực lượng.

Đây rốt cuộc là cái gì nước, lại có thể ẩn chứa nhiều như vậy năng lượng, thật bất khả tư nghị, đứng tại bên cạnh bờ hắn vừa quan sát đầm nước, một bên vắt khô quần áo quần.

Đầm nước cùng bình thường nước có rất lớn khác nhau, đầu tiên thoáng sền sệt, hương vị là êm ái chất chất chất chất, nước chảy về sau tóc chầm chú dán tại trên da đầu, cảm giác có chút không thoải mái.

Khả năng chính là vì những chỗ bất đồng này, mới khiến chúng nó ẩn chứa năng lượng cường đại a.

Tỉ tách...

Rất nhỏ thanh âm vang lên, nếu như không phải tại thành thị dưới mặt đất loại này cực kỳ yên lặng trong hoàn cảnh, căn bản không cách nào nghe được giọt nước âm thanh.

Thanh âm là từ trái phía trước truyền đến, Tiêu Thần vánh tai, thật lớn một lát về sau, mới truyền đến tiếng thứ hai.

Hắn theo thanh âm tìm đi qua, trước mặt một màn lại để cho hắn giật mình không thôi!

Đầu tiên là vài gốc màu nâu đỏ măng đá, ở vào chính giữa một căn nhất thô dài nhất, nhan sắc cũng so chung quanh những càng sâu kia, nó chính phía dưới là khối cùng loại miệng núi lửa thạch đầu, đường kính một thước tả hữu, chính giữa lõm hai bên cao, bên trong đầy đủ Hồng sắc chất lỏng, rất giống trên yến hội thông thường quả mạn bắc súp.

Tiêu Thần ăn vào - thân thể nghe nghe, cái này "Chén" nước mang theo nồng đậm êm ái hương vị, nhưng lại mang theo ngọt cùng chất chất, thật sự rất giống quả mạn bắc súp.

"Đến cùng là cái gì?" Hắn ngẩng đầu nhìn măng đá, có chừng thời gian một chén trà công phu, mới có thể nhỏ một giọt nước, tăng thêm không khí lưu động mang đến bình thường bốc hơi, muốn gom góp như vậy một "Chén", đoán chừng được không thiếu thời gian.

Giọt nước sền sệt trình độ rõ ràng không bằng "Chén" ở bên trong, toàn bộ nói rõ "Quả mạn bắc súp" là trải qua quanh năm suốt tháng, mới cuối cùng nhất hình thành.

Theo "Chén lớn" nhìn xuống, có một đầu không rõ ràng vết xe, là thông hướng thủy đầm, lại quay đầu xem "Chén lớn" biên giới, đối ứng lấy có một cái nhỏ nhỏ lỗ thủng.

Hắn lập tức đã minh bạch, nhưng "Chén lớn" bị đựng đầy về sau, nhiều ra đến nước, sẽ theo lỗ thủng tràn ra, thông qua vết xe tiến - vào thủy đầm. Nói cách khác trong đầm nước nước sẽ có chua xót hương vị, hội ẩn chứa năng lượng cường đại, cùng "Chén" ở bên trong "Quả mạn bắc súp" có trực tiếp liên quan.

Tại trong đầm nước rớt tắm rửa, đều có thể thắng một cấp, nếu đem cái này "Chén" súp uống hết, chẳng phải là cũng có thể thắng một cấp?

Tiêu Thần vui cười không ngậm miệng được, nghĩ thầm quân hấn khi gió có độc không có độc đâu rồi, chống đỡ chết gan lớn chết đói nhất gan, bạn thân đây uống trước rồi nói sau!

Hai tay vịn "Chén lớn" biên giới, hấn cúi đầu xuống bắt đầu từng ngụm từng ngụm uống, ọt ọt ọt thanh âm không dứt bên tai.

"Quả mạn bắc súp" thập phần sền sệt, cửa vào thời điểm vốn là đau xót, đau xót có thể ê răng cái chùng loại kia, sau đó là ngọt, còn chưa kịp cẩn thận nhắm nháp vị ngọt, nhanh tận lực bồi tiếp chất chất.

Nói thật, thứ này thật đúng là không quá dễ uống.

Nhắm mắt lại bình lấy hô hấp, hấn một hơi đem "Quả mạn bắc súp" uống cái tỉnh - quang, một giọt đều không có còn lại đến.

Đánh cho ợ một cái, momo tròn vo bụng, đây chính là tiến - xuống dưới đất thành về sau, lần thứ nhất làm cho no bụng đâu rồi, mặc dù chỉ là cái nước no bụng.

Hồn Sĩ có thể kiên trì bảy ngày không ăn cái gì, nếu như có thể hấp thu Hồn Linh thảo hoặc là Hồn Linh Thạch, lúc này đem trở nên càng dài. Cho nên, đương hấn đem ba lô ném cho hai cái tư bình đội trưởng chính là thời điểm, căn bản không cần vì mất đi lương khô cảm thấy lo lắng.

Ăn no rồi một rãi rồi, đây là nhân chi thường tình, hấn tìm cái so sánh thoải mái địa phương ngồi xuống, quả nhiên, tiểu - trong bụng xuất hiện một đoàn dòng nước ấm, dòng nước ấm hóa thành năng lượng, hướng phía kỳ kinh bát mạch tán đi.

Những năng lượng này, cùng vừa rồi tại trong đầm nước hấp thu mà đến kịp hấn tương tự, khác biệt duy nhất là càng thêm hùng hậu.

Bảng bạc năng lượng hóa thành trong kinh mạch hồn lực, bắt đầu rất nhanh lưu chuyển, theo thời gian trôi qua, hồn lực càng ngày càng nhiều.

Tiêu Thần không khỏi lo lắng, nhiều như vậy năng lượng, bạn thân đây kinh mạch chịu được sao?

Kinh mạch trải qua một phen khai thác về sau, trở nên càng thêm thô - cường tráng, nhưng loại biến hóa này căn bản cảm không nổi chen chúc tới năng lượng, sớm muộn gì là muốn gặp chuyện không may.

Sự thật chứng minh lo lắng của hấn là không cần phải, đương kinh mạch đạt tới lớn nhất số lượng dự trữ thời điểm, năng lượng không hề dừng mãnh vào, mà là hóa thành một cái cùng loại âm Dương Ngư xoay tròn đồ án, lưu tại hấn tiểu - phần bụng vị, thì ra là thường nói đan điền vị trí.

Theo hồn lực không ngừng hấp thu, âm Dương Ngư cũng sẽ tương ứng phóng thích năng lượng, tiến hành bổ sung.

Cái này có thể được xưng tụng là cao trí tuệ nhân tạo hóa, quá tuyệt vời!

Càng bỗng còn ở phía sau, hấn vừa mới bắt đầu chủ động dẫn đạo hồn lực làm Đại Chu thiên vận chuyển, vừa mới đi lại một phần ba đường nhỏ, thân thể liền phát ra ánh sáng mãnh liệt mang, hào quang đem chung quanh chiếu sáng như tuyết.

Đây là thăng cấp biểu hiện, Hồn Sĩ tại ngưng Võ Cảnh Bát cấp thời điểm là cái mấu chốt, điểm quyết định, rất nhiều người cả đời đều không thể đột phá, cho nên mọi người sẽ đem Bát cấp ngưng Võ Cảnh Hồn Sĩ, xưng là cường giả.

Mà Tiêu Tiểu Hào gia mấu chốt, điểm quyết định, nhưng lại dưới loại tình huống này vượt qua, thật sự là đơn giản tới cực điểm.

Hấn cái này vui về a, bốn phía tuyệt mỗ thoáng một phát, xác định không có mặt khác tiện nghi có thể chiếm, lúc này mới lưu luyến không rời ly khai.

Sau nửa canh giờ, một đạo lục sắc thân ảnh từ đằng xa bay tới.

Chính là nó trước khi đại chiến tím Địa Long tuyệt mỹ nữ hài, mang trên mặt bị kích động biểu lộ, trực tiếp bay đến mảng đá bên này, nhưng khi nàng cặp kia mắt to rơi vào "Chén lớn" bên trên thời điểm, biểu lộ lập tức thay đổi.

Ngay sau đó, nữ hài nổi giận thanh âm vang lên: "Ai a, ai trộm bà cô này địa dịch quỳnh tương? Ô ô hơi quá đáng, người ta chẳng qua là đi ra ngoài tìm một chút mật đường mà thôi, muốn cái biến thoáng một phát địa dịch quỳnh tương hương vị, bắt quá ngăn ngừa hai canh giờ, đã bị người nhanh chân đến trước rồi! Rốt cuộc là ai, có loại đứng ra cho ta, tức chết ta á!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Một phân thành hai

Chương 30: Một phân thành hai

Tiêu Thần tiếp tục tại hắc ** vực đi dạo, trong tay hắn cầm một trang giấy, đem kinh nghiệm của mình dùng đơn giản địa đồ vẽ ra đến, chờ sau khi ra ngoài công chư hậu thế, tại đây cũng không thể lại được gọi là hắc ** vực rồi.

Hắn phát hiện thần miếu diện tích rất lớn, dùng hai ngày thời gian, vậy mà đều không có đi ra ngoài.

Phía trước xuất hiện một cái đại điện, phóng nhãn nhìn lại, vách tường thể trúc phong cách rất đặc biệt, thượng diện hiện đầy tất cả lớn nhỏ dài mảnh hình lỗ thủng, mỗi cái lỗ thủng ở bên trong đều bày đầy mảnh thú pho tượng..

Trong đó đại bộ phận là Kỳ Lân thú, trên mặt đất thì là một mảnh đồng bừa bộn, lò mờ có thể chứng kiến mấy cổ tử thi, cùng với mặc lấy khôi giáp bộ xương.

Không cần phải nói, nơi này chính là chiến trường rồi, những sau khi đi vào kia lại cũng không thể đi ra ngoài người, đa số là chết ở chỗ này.

Kỳ Lân thú đem kẻ xông vào giết xong sau, hội lần nữa biến thành hóa đá trạng thái, Tiêu Thần đại khái đếm thoáng một phát, vách tường trong lỗ thủng chỉ ít có mấy trăm đầu, dùng nói là hơn mười người tạo thành đội ngũ, coi như là phái một chi quân đội tới, cũng chưa chắc có thể chiến thắng những Thượng Cổ này mãnh thú.

Bởi vì gần đây người đều đã bị chết ở tại tại đây, người ở phía ngoài không biết cụ tình huống như thế nào, càng chưa nói tới nên chú ý cái gì, cho nên vòng đi vòng lại, một đám tiếp một đám người chết ở chỗ này.

Bọn hắn không có cùng loại Tiêu Thần Diệt Tử Vô Hồn, không cách nào cảm giác ở đâu nguy hiểm ở đâu an toàn, tại đây cũng đã thành cuối cùng nhất mộ địa.

Mấy ngày nay thành thị dưới mặt đất sinh hoạt, Tiểu Hưu gia đạt được không ít kinh nghiệm, lúc nào cũng thả ra Vô Hồn, tại lục sắc quang mang chiếu rọi xuống, chỉ cần không cần thân thể đi đón sờ những tượng đá kia, chúng tự cũng không thức tỉnh.

Rất hiển nhiên, tại Vô Hồn dưới sự bảo vệ, Thượng Cổ mãnh thú đem hắn trở thành một khóa thực vật.

Nếu là chiến trường, nhất định sẽ lưu lại không ít vũ khí, trang bị các loại thứ đồ vật, có tất yếu tìm xem xem, nói không chừng có thích hợp chính mình đây này.

Chỉ có đột phá ngưng Vô Cảnh tiến - nhập Hóa Vô cảnh, mới có thể sử dụng trải qua các loại gia trì vũ khí. Tại đây gia trì, chỉ chính là tại vũ khí bên trên gia tăng một dùng phức tạp pháp trận, người sử dụng có thể đem hồn lực đưa vào trong đó, bóp cò vũ khí sức chiến đấu hoặc là lực phòng ngự..

Ngưng Vô Cảnh Hồn Sĩ, bởi vì thể nội hồn lực quá ít, tự tính toán có tốt vũ khí cũng không cách nào sử dụng, hoặc là tay không tác sát, hoặc là sử dụng bình thường vũ khí.

Trên mặt đất áo giáp, tám chắn, đao kiếm thương kích cái gì cần có đều có, hơn nữa đều là trải qua gia trì cái chủng loại kia, đối với cái này Tiêu Thần không có chút nào hứng thú.

Tại hắn xem ra, càng lợi hại vũ khí, phát ra nổi tác dụng chỉ là đối thủ cánh tay tiến hành kéo dài, cuối cùng không phải vũ khí lợi hại, mà là sử dụng người của nó.

Nếu là như vậy, cái gì vũ khí có thể so sánh người một đôi tay càng thêm linh xảo?

Cho nên, hắn càng tin tưởng nắm đầm của mình, mặt khác tự là ta có Diệt Tử Vô Hồn, có thể thỏa mãn công kích từ xa, nắm đầm tăng thêm lá cây, một xa một gần là tổ hợp hoàn mỹ nhất.

Có chút vũ khí từ thiếu có được hai cái gia trì tiêu chí, nhưng y nguyên không thể khiến cho chú ý của hắn.

Tuyển một mặt tám chắn hay vẫn là rất có tất yếu, ánh mắt của hắn rơi vào phải phía trước, đó là một mặt tuyết ngân chế tạo dây cung nguyệt thuần.

Dây cung nguyệt thuần, danh như ý nghĩa, là thiếu một ít khối hình tròn tám chắn, tựa như tới gần Mãn Nguyệt lúc thiếu một khối ánh trăng, loại này tám chắn lớn nhất chỗ tốt tự là dùng thiếu khuyết cái kia một ít khối, khóa lại địch nhân binh khí, chỉ cần thuận thể một chuyển, đối phương binh khí cũng tự rời tay mà bay rồi.

Nhặt lên tám chắn, thử thử sức nặng, tuyết ngân ưu điểm là sức nặng nhẹ lực phòng ngự cường, cho nên đừng nhìn nó đường kính vượt qua một thước nửa, dày nhất địa phương tiếp cận một tấc, lại không cao hơn mười cân nặng.

Nếu như là dùng Thanh Đồng hoặc là huyền thiết chế tác tám chắn, giống nhau quy cách ít nhất phải nặng hơn lưỡng đến gấp ba.

Rầm rầm..

Nhặt lên tám chấn đồng thời, hấn chân phải đá đã đến cái gì đó, là một cái dài mảnh hình hộp gỗ, hộp gỗ dùng tới tốt gỗ chắc chế thành, nhưng bởi vì thời gian đã lâu, đã sớm trở nên mục nát, bị một cước đá cho mảnh vụn.

Rầm rầm âm thanh đến từ trong hộp gỗ thứ đồ vật —— tạo hình kỳ lạ là liễu phi đao.

Phi đao tổng cộng có 24 đem, mỗi một thanh sức nặng đều là giống nhau, chuôi đao cùng về phía trước kéo dài diệp mạch, dùng tuyết ngân chế tạo, phiến lá tắc thì dùng đất đỏ Từ Kim chế thành, gia tăng sức nặng đồng thời cũng đạt tới cực hạn sắc bén, nhất cử lưỡng tiện.

Phi đao là một loại so sánh kỳ lạ ám khí, cần phân lượng nhất định, mới có thể đánh nhau xuất lực đao, nhưng quá nặng đi lại ảnh hưởng phi hành khoảng cách, đây là rất mâu thuẫn hai cái phương diện. Cho nên sử dụng phi đao Hồn Sĩ rất nhiều, nhưng là chỉ là thỏa mãn phòng thân cái này đơn giản yêu cầu, chính thức người trong nghề ít càng thêm ít.

Nhặt lên một đem phi đao, trong tay ước lượng, sức nặng tại một cân nửa tả hữu, cũng coi là phi đao bên trong cấp quan trọng rồi, thông thường phi đao cũng sẽ không vượt qua một cân nặng.

Thanh Đồng, huyền thiết, ô thép, tuyết ngân, Từ Kim, đây là năm loại chế tạo vũ khí thường dùng nhất kim loại, Từ Kim đắt tiền nhất tuyết ngân thứ hai, sau đó là ô thép cùng huyền thiết, không đáng giá tiền nhất đích đương nhiên là Thanh Đồng.

Dùng nửa cân tuyết ngân cùng một cân Từ Kim, chế tạo một đem phi đao, những phi đao này chủ nhân khẳng định rất có tiền, ít nhất cũng phải là cái thổ hào cấp bậc.

Bình thường thường xuyên đem Diệp Từ Vô Hồn đương phi đao sử, Tiêu Thần nhịn không được tay tiện, dùng thường dùng thủ pháp đem lá liễu tiêu đánh nửa đi ra ngoài.

Vèo... Âm...

Bắp thịt có hạn, lá liễu tiêu chỉ bay ra ngoài hơn mười thước xa, tựa một đầu trông trên mặt đất.

"Cái đồ vật này, thực không phải người bình thường có thể chơi." Hấn không làm không được ra như vậy bình luận, cảm đương chủ thủ có lẽ đều so đương phi đao dùng được tốt.

Đi qua, vừa cúi người, ngón tay còn không có va chạm vào phi đao, nó vậy mà chính mình phù.

"Lá cây lão huynh, ngươi lại muốn làm gì?" Hấn ngẩng đầu nhìn Diệp Từ Vô Hồn nói, lúc này sở dĩ biểu hiện không kinh hãi, là bởi vì lúc trước giết mình số lần quá nhiều, đến bây giờ đều đã thành thói quen, mặc kệ lá cây làm ra cái gì chuyện kinh thế hãi tục tình, hấn cũng có thể tâm bình khí hòa tiếp nhận.

Không riêng cái này một thanh, mặt khác 23 đem cũng đi theo trôi nổi, dùng Tiêu Thần làm trung tâm, bày thành một cái phức tạp trận hình, hơn nữa tất cả đều là mũi đao nhi xông ở bên trong.

Tiểu Hưu gia không tự chủ được trong nội tâm sợ hãi, nói: "Ngươi cái tên này, không phải là muốn muốn thí giết chủ nhân a, đây cũng không phải là một cái tốt Vô Hồn việc, ngươi đến cùng muốn làm gì?"

Suru suru suru...

24 đem phi đao vây quanh hấn rất nhanh xoay tròn, chẳng những phát ra âm rách không khí chính là thanh âm, hơn nữa mang theo tàn ảnh, nếu như trung gian là một cái thịt heo mà không phải Tiêu Thần, đoán chừng đã biến thành một đồng sùi cào nhân thịt nhồi rồi.

Vèo...

Lưỡng đem phi đao đột nhiên cất cao, tiếp xúc đến Diệp Từ Vô Hồn thời điểm, lập tức biến mất không thấy gì nữa, giống như là bị nuốt lấy tựa như.

Lá cây lão huynh, ngài lão chẳng những có thể hấp thu Hồn Linh thảo, thôn phệ người khác Vô Hồn, cảm giác chung quanh thực vật biến hóa, vì bạn thân đây thực lực tăng phúc ba cấp độ, lại vẫn có thể "Ẩn" binh khí, quá phận cường hấn đi à nha?

Hấn Dư Phi đao hai hai cất cao, cho đến toàn bộ bị lá cây nuốt mất.

Diệp Từ Vô Hồn xoay tròn vài vòng, đột nhiên theo một cái biến thành hai cái.

Tiêu Thần vội vàng xoa xoa mắt, xác định không phải ảo giác lại càng không là hoa mắt, hoàn toàn chính xác có hai mảnh giống như đúc lá cây phiêu trên không trung.

Ăn hết 24 đem phi đao, sinh ra cái tiểu nhân đi ra?

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, chưa nghe nói qua ai Vô Hồn có thể một phân thành hai, quá hiếm thấy đi à nha.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Thứ ba khối Hồn Cốt

Chương 31: Thứ ba khối Hồn Cốt

Liễu Phi Nhi đi theo phía sau 100 cái võ trang đầy đủ binh sĩ, đẳng cấp thấp nhất chính là Lục cấp ngưng Võ Cảnh Hồn Sĩ, còn có không còn có mười cái Hóa Võ cảnh cao thủ, bọn hắn hùng hổ ngăn cản gấu kỳ vĩ đường đi.

"Liễu tiểu thư, người đây là muốn làm gì?" Gấu kỳ vĩ sau lưng chỉ có mười cái tư binh, cùng đối phương vừa so sánh với, chính mình này một ít binh lực cũng không đủ cho người ta lạnh kẻ rằng.

"Vấn đề của ta chỉ hỏi một lần, Tiêu Thần đâu?" Liễu Phi Nhi hỏi.

Gấu kỳ vĩ sững sờ: "Tiêu Thần, không thấy được à?"

"Họ Hùng, người tốt nhất ăn ngay nói thật, nếu không ta nhưng đối với người không khách khí!" Liễu Phi Nhi duỗi ra tay phải, làm ra tiến công thủ thế, chỉ cần tay của nàng buông đến, sau lưng 100 tên lính tự sẽ trực tiếp nhào tới.

Tư binh môn mới mặc kệ đối phương là thân phận gì đâu rồi, trước khi lên đường đức linh công hạ lệnh, bất luận kẻ nào đều muốn phục tùng Đại tiểu thư mệnh lệnh.

Cái này là tư binh cùng quân đội lớn nhất khác nhau, quân đội chức trách là bảo vệ gia Vệ Quốc, vô điều kiện đối với Hoàng đế phục tùng; Nhưng tư binh chỉ nghe chủ nhân mệnh lệnh, coi như là chủ nhân muốn bọn hắn cùng một chỗ tạo phản, những người này cũng sẽ không chút nào do dự chấp hành.

Gấu kỳ vĩ sinh ra một đầu mồ hôi lạnh, nói: "Đại tiểu thư, chúng ta thật không có nhìn thấy Tiêu Thần, đây tuyệt đối là lời nói thật!"

Liễu Phi Nhi trong nội tâm vui vẻ, xem ra Tiêu Thần khả năng còn sống, mặt băng bó lại hỏi: "Bi Hồng Bác đi đâu vậy, hắn có phải hay không dẫn người đi tìm Tiêu Thần, muốn đối với hắn bất lợi?"

Gấu kỳ vĩ cười khổ mà nói: "Đại tiểu thư ngài suy nghĩ nhiều, biểu ca bị Hắc Ám Hồn Linh thảo chém thương, sớm ly khai thành thị dưới mặt đất, ngài tới thời điểm không có gặp được hắn sao? Nói thật chúng ta là muốn báo thù Tiêu Thần, nhưng nơi này là thành thị dưới mặt đất, khắp nơi đều tràn đầy nguy hiểm, chúng ta làm sao có thể vì báo thù cảm mạng của mình hay nói giỡn, ta gấu kỳ vĩ có thể thề với trời, tuyệt đối không có giết Tiêu Thần."

Liễu Phi Nhi thấy hắn biểu lộ chân thành, không giống như là nói dối, liền khẽ nói: "Như vậy tốt nhất, nếu Tiêu Thần phát sinh một chút ngoài ý muốn, ta tuyệt đối không buông tha các ngươi, coi như là ra thành thị dưới mặt đất, làm theo truy giết các ngươi!"

"Tiêu Thần nếu như là bị Lệ Quý, Vong Linh mãnh thú giết chết đây này?" Hắn hỏi lại.

"Vậy cũng đuổi giết người!"

"Ách!"

...

Tiểu Hầu gia tay trái cầm tuyết Ngân Thuẫn, tiếp tục tại thần miếu phạm vi hoạt động, vừa rồi hắn ném thử một chút, một phân thành hai Diệp Tử Võ Hồn, có đủ giống nhau lực công kích, nói cách khác có thể đồng thời công kích hai cái mục tiêu.

Nhưng là đồng thời khống chế hai mảnh lá cây, với hắn mà nói là rất lớn khiêu chiến, cũng may tám thế tu hành hắn, đã từng tu luyện qua nhất tâm nhị dụng kỹ xảo, trải qua một phen cố gắng về sau, trên cơ bản có thể làm được lại để cho hai mảnh lá cây làm bất đồng đồng tác.

Tin tưởng lại khổ luyện thoát một phát, có thể hoàn toàn nắm giữ..

Hắc Ám khu vực diện tích rất lớn, tính nguy hiểm cũng so bên ngoài những địa phương kia rất cao.

Vì ném thử hai mảnh lá cây uy lực, hắn quyết định tìm một đầu Kỳ Lân thú thử xem. Rất nhanh liền tuyển định một đầu, đây là một đầu lạc đàn gia hỏa, khoảng cách mặt khác đồng bạn có hơn 10m khoảng cách xa, hắn đi qua một cái tát vỗ vào trên đầu của nó, chạy đi triệt thoái phía sau hơn 10m.

Theo hóa đá tầng ngoài tróc ra, Kỳ Lân thú phát ra một tiếng gầm rú, không cần nghĩ ngợi hướng phía hắn đánh tới.

Suru suru...

Hai mảnh lá cây theo phương hướng bất đồng đánh úp lại, mục tiêu công kích nhưng lại giống nhau —— Kỳ Lân thú miệng.

Rống... Đỉnh đương...

Hai mảnh lá cây công bằng đánh vào mảnh thú răng nanh bên trên, phát ra cùng loại kim loại va chạm thanh âm.

Một kích không được tay, Kỳ Lân thú đã đi tới khoảng cách hần vài mét xa địa phương, hồi khí phải chân trước, hướng phía hần đã nắm đến.

Tiêu Thần giờ lên tuyết Ngân Thuần, sắc bén móng vuốt cùng tám chân tiếp xúc, phát ra chói tai tiếng vang, cùng với kịch liệt Hỏa Tinh.

Hần hướng về sau phiên cõn mấy lần, kéo ra cùng mảnh thú ở giữa khoảng cách, cúi đầu nhìn thoáng qua tám chân, thượng diện lưu lại ba đạo vượt qua nửa tắc sâu lỗ khảm, đây chính là tuyết ngân chế tạo dây này, Kỳ Lân thú móng vuốt cũng thật là bá đạo a..

Cứ theo đà này, bắt quá ba bốn xuống, mặt này tám chân phải báo hồng.

Rống...

Kỳ Lân thú bốn đầu cường hữu lực chân mãnh liệt đập mặt đất, thân thể nhảy thẳng tắp, tốc độ lập tức đạt tới cao nhất, mọc ra miệng lớn dính máu nhào đầu về phía trước.

Tiêu Thần đã tới không kịp né tránh, chỉ có thể dựng lên tuyết Ngân Thuần, đem hi vọng tất cả đều ký thác vào trên người của nó.

Chi... Phốc...

Tám chân bị mảnh thú móng vuốt xuyên thủng đồng thời, hần cũng bị cự - đại lực đạo phốc ngã xuống đất, Kỳ Lân thú một ngụm cắn tám chân, mạnh mẽ kéo một cái, tám chân rời tay mà bay, Tiêu Thần đánh mất cuối cùng một tầng bảo hộ.

Kỳ Lân thú mở ra miệng lớn dính máu, muốn hướng phía đầu của hần cắn xuống, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, hai mảnh Diệp Tử Vô Hồn kịp thời đuổi tới, đồng thời bay vào trong miệng của nó.

Bá bá bá...

Kỳ Lân thú tròn mắt trừng, bụng không bị khổng chế co rút, vô ý thức ngậm miệng lại, sau đó đầu nghiêng một cái ngã xuống.

"Chà mẹ nó, thật đúng là trọng, áp lão tử đều không thở được!" Tiêu Thần bị mảnh thú đè ở phía dưới, hần sử xuất toàn bộ sức mạnh nhị, mới đưa hần đẩy ra, toàn thân xương cốt tựa như một rã cả rồi tựa như.

Thượng Cổ mảnh thú a, quả nhiên không phải ta cái này cấp bậc thấp Hồn Sĩ có thể khiêu chiến, cũng may bạn thân đây Vô Hồn đủ biến - thái, bằng không thì giọng điệu cứng rắn mới đã chết định rồi.

Ngồi dưới đất từng ngụm từng ngụm thở gấp - tức tốt một hồi, hần mới muốn hai mảnh lá cây vẫn còn mảnh thú trong bụng, mà bắt đầu triệu hoán chúng.

Có thể kết quả là, hai mảnh lá cây cũng không có rất nghe lời bay ra đến, mà là tiếp tục đợi ở bên trong.

"Có ý tứ gì, các ngươi ưa thích mảnh thú bụng?" Hần chân mày nhảy dựng.

Lại một lát sau, Kỳ Lân thú miệng chậm rãi mở ra, hai mảnh lá cây cùng nhau bay ra, chính giữa còn mang theo một khối hiện có xanh ngọc xương cốt.

"Hòn Cốt?" Tiểu Hồn gia trực tiếp nhảy, thò tay đem xương cốt lấy tới, tại lục sắc quang mang chiếu rọi xuống, có thể tình huống chứng kiến kỳ quái kỳ hiệu ở bên trong nhảy lên.

Trách không được hai cái tiểu gia hỏa nhi không chịu đi ra, nguyên lai là đang tìm Hòn Cốt.

Thượng Cổ mảnh thú thể nội, vậy mà cũng có Hòn Cốt tồn có ở đây không?

Hần không rõ ràng lắm cái cục xương này đến từ Kỳ Lân thú cái đó bộ phận, có thể khẳng định chính là mình đã nhận được thứ ba khối Hòn Cốt, căn cứ bên trên lưỡng hồn luyện hóa kinh nghiệm, Hòn Cốt sẽ tự động cùng đối ứng xương cốt dung hợp, chính mình cần bản không cần tận lực đi làm cái gì.

Đem Hòn Cốt đặt song chưởng tầm đó, hần ngồi xếp bằng xuống, khai Thủy Luyện hóa.

Lần này luyện hóa so hai lần trước hơi lộ ra phức tạp, dù sao cái cục xương này đến từ Thượng Cổ mảnh thú, đối với hần đưa vào đến hồn lực có chứa một tia bài xích, nhưng theo cái thứ nhất điều động ký hiệu tiến - nhập thân thể của hần, mặt khác cũng đều đi theo chen chúc mà đến.

Những xen lẫn này năng lượng ký hiệu, tiến - nhập Tiêu Thần tay phải kinh mạch về sau, liền không hề đi về phía trước, mà là dừng lại tại xương cổ tay chung quanh.

Rất nhanh, chúng bắt đầu cùng xương cổ tay dung hợp.

Nguyên lai là xương cổ tay, trong lòng của hắc hất ra một hơi, nói như vậy, hai cái tiểu gia hỏa nhi hắc là theo Kỳ Lân thú tứ chi ở bên trong, tìm được cái này khỏi Hồn Cốt.

Luyện hóa quá trình rất thuận lợi, vài phút trong những ký hiệu kia hoàn toàn dung nhập cổ tay phải cốt, theo hào quang dần dần biến mất, tay phải đi theo khôi phục bình thường.

"Ha ha, thật sự là không nghĩ tới, tại thành thị dưới mặt đất có thể tìm được thứ ba khỏi Hồn Cốt." Hắc cao hứng đứng, lẩm bẩm: "Còn có các ngươi, hai cái tài giỏi tiểu gia hỏa nhi, lúc này thật đúng là may mắn mà có các ngươi a."

Có lẽ là có thể nghe hiểu chủ nhân khích lệ, hai mảnh lá cây vui sướng quăn nỏi lên vòng nhi.

Đột nhiên, chúng ngừng lại, đồng thời hướng chủ nhân phát ra báo động trước —— nguy hiểm!

Có nguy hiểm gì hay sao?

Tiêu Thần hoàn nhìn qua bốn phía, tại đây khoảng cách rất nhiều Kỳ Lân thú pho tượng rất xa, trừ đi một tí tất cả lớn nhỏ bắt quy tắc động bên ngoài, không có cái gì khác thứ đồ vật à?

Tất cả lớn nhỏ động?

Trong lòng của hắc đột nhiên nổi lên một tia lãnh ý, nguy hiểm sẽ không sẽ tới chúng a.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Trôi nổi thiếu nữ đẹp

Chương 32: Trôi nổi thiếu nữ đẹp

Nguy hiểm đích thật là đến từ những tất cả lớn nhỏ này bắt quy tắc động, chúng không riêng ra hiện tại mặt, chung quanh vách tường, đồng đất thậm chí là trên tảng đá, cái gì cần có đều có.

Tiêu Thần không khỏi trong nội tâm cười khổ, cái gì gọi là vui quá hóa buồn, bạn thân đây mới vừa vận đạt được thứ ba khỏi Hồn Cốt, đều còn chưa kịp đi nghiên cứu nó có thể tạo được tác dụng gì chứ.

Có trời mới biết hội theo những huyệt động này ở bên trong, chui ra cái dạng gì mãnh thú đến.

Bởi vì tròn động lớn nhỏ không đều, hắc cảm thấy hắc không phải là một cái chủng loại mãnh thú, hay hoặc giả là một cái chủng loại, chia làm còn nhỏ, trưởng thành, trắng niên cùng lão niên.

Không phải là Tri Chu hoặc là xà một loại thứ đồ vật a, nghĩ đến đây hai chủng buồn nôn loài bò sát, Tiểu Hắc gia tựu trong nội tâm sợ hãi.

Hồ...

Một cái hồ Huyệt Xuy ra gió lạnh, lòng hắc đạo muốn tới rồi, Diệp Tử Vô Hồn lên!

Vèo...

Một đầu cùng loại bạch tuộc móng vuốt thứ đồ vật theo trong động lướt đi, màu xám đen da bên trên mang theo một tầng dinh dính thứ đồ vật, làm cho người buồn nôn.

Hai mảnh lá cây lập tức bay đi, riêng phần mình lựa chọn một vị trí, sắc bén biên giới thuận lợi đem hắc xem thành tam tiết, hai mảnh rơi trên mặt đất, làm ra cùng loại thạch sùng đoạn vĩ động tác. Một cái khác tiết phun ra màu xanh lá tanh hôi chất lỏng, kịch liệt lắc lư một hồi, rất nhanh lùi về trong động.

Đến cùng là cái gì a, nhìn xem huy hiệu cá vôi xúc tu, nhưng nơi này rõ ràng một giọt nước đều không có, bạch tuộc lại là sinh trưởng ở trong hải dương

sinh vật.

Đoán chừng lại là Thượng Cổ mãnh thú, hẳn nghĩ đến mình ở trên điện tịch đã từng gặp một cái tên —— ruộng cạn bát trào thú.

Ruộng cạn bát trào thú, một loại xấu xí động vật nhuyễn thể, có đủ cùng loại con giun đào thành động năng lực, nói nó là bát trào thú, kỳ thật nó cũng không chỉ tám cái móng vuốt, mà là còn nhỏ thời điểm chỉ có tám đầu vòi xúc tu, sau trưởng thành cụ thể sẽ có bao nhiêu, không có người nói được rõ ràng. Bởi vì theo tuổi không ngừng tăng trưởng, vòi xúc tu số lượng đã ở đi theo tăng trưởng.

Nếu thật là thăng này, nó tại thành thị dưới mặt đất ít nhất tồn tại một thời gian vạn năm, được có bao nhiêu tất cả lớn nhỏ vòi xúc tu?

Tại đây phân bố lấy mấy trăm cái động, hơn nữa là có thể chứng kiến, có trời mới biết còn có bao nhiêu cất dấu.

Hồ...

Bên cạnh trong động bay ra một đầu vòi xúc tu, hai mảnh lá cây đã sớm đã làm xong công kích chuẩn bị, tiến lên trực tiếp đem hấn chém thành vài khúc.

Trong không khí mang theo ruộng cạn bát trào thú tanh hôi dịch thể hương vị, Tiểu Hạo gia không tự chủ được dẩu khỏi miệng mũi.

Vù vù...

Lần này là hai cây vòi xúc tu, một căn so sánh thô - cường tráng, một căn so sánh dài nhỏ, từ khác nhau phương vị xoắn tới.

Hai mảnh lá cây phân mà tập chi, hẳn thanh tỉnh mình luyện tập nhất tâm nhị dụng tuyệt kỹ, hay không lại chỉ có thể từng bước từng bước đối phó.

Vù vù vù... Vù vù...

Càng nhiều nữa vòi xúc tu vươn ra, Diệp Tử Vô Hồn cao thấp tung bay, từng cái đem hấn chém đứt.

Thừa cơ hội này, Tiêu Thần hướng phía an toàn khu vực di động, nhưng đối mặt tầng tầng lớp lớp vòi xúc tu, công việc hạng này trở nên gánh nặng đường xa, muốn thoát khỏi nguy hiểm khu vực, nói dễ vậy sao.

Vù vù vù... Ba... Suru suru... Phù phù...

Bị chém đứt vòi xúc tu không ngừng rơi trên mặt đất, lúc này chúng y nguyên có đủ lực công kích, có một đầu thô - cường tráng xoáy lên Kỳ Lân thú thi thể, trực tiếp kéo vào trong động, tốc độ cực nhanh làm cho người tắc lưỡi.

Càng nhiều nữa vòi xúc tu chui ra cửa động, rậm rạp chằng chịt, lập tức Tiêu Thần muốn chống đỡ không được rồi.

Thần miếu một chỗ khác, áo xanh thiếu nữ đẹp trôi nổi ở giữa không trung, trước mặt là một mặt khắc đầy Thượng Cổ văn tự thạch bích.

Những Thượng Cổ văn tự này, cùng Hồn Cốt bên trong kỳ quái ký hiệu, cực kỳ tương tự.

Nàng đôi mi thanh tú hơi nhíu, lầm bầm: "Tại sao lại xuất hiện cái loại này cảm giác quen thuộc đâu rồi, thật kỳ quái nha... Còn có ruộng cạn bát trào thú khí tức, Ân, vạn năm phẩm linh, nó thú hạch vẫn có nhất định tác dụng, vậy thì qua đi xem."

Thoại âm rơi xuống, nàng hướng phía bên kia thối đi.

Tuy nhiên hai mảnh lá cây ra sức chém giết, đem càng nhiều nữa vòi xúc tu chặt đứt, nhưng vẫn có một đầu thỉnh linh đánh vào Tiêu Thần trên người, hấn chân hạ một cái lão đảo.

Một cái khác đầu đường kính hơn mười centimet mảnh vòi xúc tu theo bên cạnh xoắn tới, hẳn mạnh mẽ chém ra nắm tay phải, đánh ở phía trên.

Vòi xúc tu thập phần nhu - nhuyễn, căn bản không bị lực, rơi vào đường cùng đành phải biến quyền vi trào, trải qua Hồn Cốt luyện hóa cổ tay phải bộc phát ra cường đại lực đạo, bắt lấy vòi xúc tu về sau thuận tay một kéo, lên tiếng mà đoạn.

Bắt chước làm theo, hấn về mặt túm đã đoạn vài đầu.

Có thể coi là như thế này, vòi xúc tu số lượng chẳng những không có giảm bớt, ngược lại càng ngày càng nhiều.

Bành...

Phía sau lưng của hấn bị một đầu vòi xúc tu rút trúng, thân thể lập tức mất đi trọng tâm, một cái khác đầu càng là trực tiếp cuốn tại hấn trên đùi phải, lập tức lại có một cái quấn lấy chân trái, kế tiếp là hai cái cánh tay.

Bốn đầu vòi xúc tu đồng thời phát lực, đưa hấn lơ lửng, Diệp Tử Vô Hồn tranh thủ thời gian trở lại cứu viện binh, vừa đem trên đùi vòi xúc tu chém đứt, một cái khác đầu càng thô cuốn tại cái hông của hấn.

Lão tử mới vừa vận thích ứng cái này cỗ thân thể, sẽ bị xấu xí Thượng Cổ mãnh thú ăn tươi sao? Lúc này thực lực, tịnh không đủ để ủng hộ soán thiên

cải mệnh, hiện tại nếu chết rồi, nhưng là không còn có hạ cã đời rồi.

Phốc phốc...

Diệp Tử Vô Hồn ra sức dập tắt lửa, nhưng hấn hay vẫn là bị thô - cường tráng vùi xúc tu kéo vào trong động, trước mắt một hắc, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Ngay tại nghìn cân treo sợi tóc thời điểm, áo xanh thiếu nữ đẹp đuôi tới, nàng hời hợt huy động trắng nõn tay phải, một đạo Cương Phong lập tức xuất hiện, hướng phía Tiêu Thần vừa mới bị cuốn vào cửa động bay đi.

Bành...

Động huyệt liệt, đá vụn, miếng đất bay tán loạn, bị tạc toái vùi xúc tu khối vụn xen lẫn trong đó, sau đó một người từ bên trong bay ra đến, đúng là tể xiu Tiêu Thần Tiểu Hầu gia.

Thiếu nữ đẹp hai cái bàn tay nhỏ bé không ngừng huy động, càng nhiều nữa Cương Phong bay về phía mặt khác trong động, tiếng nổ mạnh không dứt bên tai.

Mà Tiêu Thần, rơi vào một khối coi như bằng phẳng thạch chất bên trên, hấn sâu kín tĩnh lại, chứng kiến một cái phiêu nổi giữa không trung thiếu nữ đẹp, đang tại đối với phía dưới cửa động điên cuồng công kích.

Ý thức cũng chỉ là duy trì ngắn ngủi thời gian mà thôi, mới vừa rồi bị tể không nhẹ, hấn rất nề tĩnh lại hôn mê bất tỉnh.

Rầm rầm..

Ầm ầm..

Mặt đất rạn nứt, binh khí bắt đầu phập phồng bốc lên, một cái cùng loại phóng đại mấy lần bạch tuộc đầu mọc ra mặt đất, trên đầu mang theo uốn lượn phập phồng thật sâu nếp uốn, hai cái tròn căng ô hắc dưới ánh mắt, là thật nhỏ vùi xúc tu vây quanh miệng.

Ruộng cạn bát trào thú hiện thân rồi, mấy cái thô - cường tráng vùi xúc tu chèo chống to lớn - đại đầu, miệng phát ra ô ô rống lên một tiếng, đương thân thể của nó toàn bộ lộ ra về sau, lộ ra hơn vạn đầu phẩm chất bất đồng vùi xúc tu.

Tiếp tục tàng trong đất, chỉ có bị đánh phần, cái này đầu sống trên vạn năm Thương Cổ mãnh thú, đã chuẩn bị nhất định được trí tuệ.

Nó huy động hơi nghiêng thân thể râu, che khuất bầu trời hướng phía áo xanh thiếu nữ đẹp xoắn tới.

"Xấu xí gia hỏa, không biết tự lượng sức mình!" Mỹ thiếu Nữ Kiều quát một tiếng, rút ra đặt ở bên hông Thanh Đồng đoản kiếm, nói: "Hiện ra chân thân, chỉ có thể cho người chết nhanh hơn!"

Nói xong, hời hợt chém ra một kiếm, cũng không ngờ Thanh Đồng đoản kiếm phát ra một đạo như dải lụa bạch quang.

Bạch quang lóe lên, ruộng cạn bát trào thú mấy trăm đầu vùi xúc tu ngay ngắn hướng bị chặt đứt, phốc phù phù thông rơi trên mặt đất.

Nó phát ra đinh tai nhức óc kêu thảm thiết, ngay sau đó lại là một đạo kiếm quang, trực tiếp đem đầu lâu của nó bỏ ra, như dưa hấu như vậy bị hét thảy hai nửa.

Hồng sắc thú hạch tự bay đi, áo xanh thiếu nữ đẹp thò tay một sao, đem nó sao trong tay.

Ruộng cạn bát trào thú thân thể cao lớn trùng trùng điệp điệp ngã xuống đất, khí tuyệt bỏ mình.

Thiếu nữ đẹp ánh mắt xéo qua chứng kiến trong hôn mê Tiêu Thần, quay đầu lại nhìn kỹ, xinh đẹp khuôn mặt đón phủ lên một tầng sương lạnh: "Là người, dĩ nhiên là người cái này hồn nhạt! Thật sự là đập phá thiết hại vô mịch xử, được đến toàn bộ không uống phí công phu, người đoạt ta thứ đồ vật thời điểm, chắc chắn sẽ không nghĩ đến kết quả như vậy, đúng không?"

Nói chuyện đồng thời, tay nàng cầm chủy thủ thổi qua đi, trực chỉ Tiêu Thần cổ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Giết

Chương 33: Giết

Áo xanh thiếu nữ đẹp đoản kiểm trực chỉ trong hôn mê Tiêu Thần, bởi vì vừa rồi đã hôn mê nhanh, hần không thể thu hồi Võ Hồn, hai mảnh lá cây chính lơ lửng tại trên thân thể của hần không, chậm chạp xoay tròn lầy.

"Ồ?" Thiếu nữ đẹp dừng lại, trên mặt hồ nghi nói: "Tại sao có thể có hai mảnh lá cây?"

Vừa mới nhận ra Tiêu Thần thời điểm, nàng đã minh bạch vì cái gì luôn sinh ra một loại cảm giác quen thuộc, lúc trước tựa là tiểu tử này đem Thanh Đồng đoản kiểm đình tiến thân thể của mình, sau đó rất vô sỉ cướp đi cái kia phiến Kim sắc lá cây.

Đúng vậy, áo xanh thiếu nữ đẹp tựa là Vạn Niên Thụ Yêu biến thành.

Cái kia phiến Kim sắc lá cây đối với nàng rất trọng yếu, là nàng vạn năm qua gặp sét đánh mà ngất đứng không ngã duy nhất dựa, có cái này phiến lá cây tồn tại thời điểm, mặc kệ gặp được tình huống như thế nào, đại thụ đều lông tóc không tổn hại, đồng thời cũng áp chế nàng hóa hình cơ hội.

Nói cách khác Kim sắc lá cây không có bị cướp đi, Vạn Niên Thụ Yêu thể nhưng mà cùng Nhật Nguyệt đồng thọ, nhưng vĩnh viễn không có hóa thành hình người cơ hội.

Hóa hình về sau, nàng đem mình cho rằng nhân loại, mà không phải trước khi Vạn Niên Thụ Yêu.

Vạn năm trước, Thượng Cổ Thế Giới Sơn sụp đổ địa liệt, làm cho cuối cùng nhất tiêu vong, nàng lúc ấy là một hạt không nảy mầm hạt giống, thành công theo hạo kiếp chính giữa tồn lưu lại, rồi sau đó mọc rễ nảy mầm, sinh trưởng vạn năm.

Cái kia phiến Kim sắc lá cây, là ở uy bức lợi dụ phía dưới, không thể không đưa cho cái kia hôn nhạt tiểu tử, trong nội tâm nàng đương nhiên không thoải mái.

Mở ra thành thị dưới mặt đất, một phương diện vì tăng lên thực lực của mình, một phương diện khác tắc thì là vì tìm kiếm Thượng Cổ thời đại trí nhớ, hóa hình đến nay, nàng đều rất không thói quen thời đại này hết thấy.

Đương nhiên, báo thù là nàng vẫn muốn muốn hoàn thành nhiệm vụ.

Cửu nhân ngay tại trước mắt, Thanh Đồng chủ thủ đứng là đâm - nhập đại thụ trụ cột cái kia đem, nàng chỉ cần nhắm ngay Tiêu Thần thân thể, nhẹ nhàng một đâm, đối phương sẽ đi đời nhà ma.

Nhưng ánh mắt của nàng rơi vào hai mảnh trên phiến lá, nghiêm khắc trên ý nghĩa nói, cái này hai mảnh lá cây chính giữa dung hợp lòng của mình yêu Kim sắc lá cây, có thể chứng nhưng bây giờ trung tâm thủ hộ lấy chủ nhân.

Hai mảnh lá cây tản mát ra nhu hòa hào quang, rất hiển nhiên chúng không có đem thiếu nữ đẹp dân bản xứ, mà là cho rằng người thân cận.

Trong nội tâm đột nhiên nổi lên một loại khác thường nghĩ cách, nói không rõ ràng là thương cảm, hay vẫn là thương thức.

"Hừ, chính là một cái ngưng Võ Cảnh Bát cấp gia hỏa, thật sự là không xứng ta động thủ." Thiếu nữ đẹp cho mình tìm cái lý do, trong nội tâm đã không hề có giết ý nghĩ của hần, lâm bẩm: "Không ngại cho người đẩy đủ thời gian, chờ cấp bậc của người lên đây, lại giết cũng không muộn. Xem ra người hần là cái tại phương diện tu luyện rất có tạo nghệ người, vậy mà nắm giữ Hồn Cốt phương pháp tu luyện, hơn nữa đã luyện hóa được ba khối Hồn Cốt."

Nói xong, thu hồi chủ thủ, phiêu nổi giữa không trung nàng bắt đầu hướng về sau rút lui, cho đến biến mất không thấy gì nữa.

Đã qua thời gian rất lâu, Tiêu Thần mới sâu kín tỉnh lại.

Hần theo nằm địa phương trực tiếp nhảy, trong miệng hô: "Mỹ nữ...Ồ, người đâu?"

Ở đâu còn có áo xanh thiếu nữ đẹp tung tích, trước mặt chỉ còn lại có ruộng cạn bát trào thú khổng lồ thi thể, cùng với đầy đất đồng bừa bộn.

"Cô bé kia từ đến cùng là người nào, vậy mà làm chết khô Thượng Cổ mãnh thú." Hần hít một hơi lạnh khí, ruộng cạn bát trào thú có ngàn vạn vùi xúc tu, một cái tuổi còn trẻ nữ hài tử, rốt cuộc là như thế nào giết chết nó hay sao?

Hơn nữa không khó nhìn ra, Thượng Cổ mãnh thú là bị Nhất Kích Tắt Sát, bởi vì ngoại trừ đầu bị chém thành hai khúc bên ngoài, địa phương khác tìm không thấy vết thương trí mệnh.

Tiểu Hâu gia nuốt vào một miệng lớn nước miếng, lâm bẩm: "Thật sự là thật là bá đạo, ta hao hết khí lực cũng không phải những râu kia đối thủ, người vậy mà có thể đem nó theo trong đất làm ra đến, sau đó một gia hỏa chém chết, cái này được là cái gì đẳng cấp nhân tài có thể làm được a! Không phải, người đã cứu ta ta được cảm tạ người đâu rồi, có thể người như thế nào không đều ta tình lại đã đi đâu?"

Hần nào biết đâu rằng, chính mình cùng áo xanh thiếu nữ đẹp là cửu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt, có thể bảo trụ một cái mạng nhỏ, phải hảo hảo cảm tạ Diệp Tử Võ Hồn đấy.

Nếu không phải bởi vì Diệp Tử Võ Hồn lại để cho thiếu nữ đẹp cảm thấy quen thuộc, như thế nào lại động lòng trắc ẩn.

"Liên cái danh tự đều không ở lại, về sau ta như thế nào báo đáp người?" Tiểu Hưu gia hỏi trưởng lúc ấy chính mình chứng kiến một màn, áo xanh thiếu nữ đẹp hai chân cách mặt đất lơ lửng trên không trung, tựa như một cái siêu trần thoát tục Tiên Tử, liền tự chủ trương cho người ta đặt tên: "Không bằng đã kêu người Phiêu Phiêu a, Ân cái tên này tốt, lần sau gặp mặt, nhất định phải hỏi rõ ràng người tên thật."

Dựa theo thời gian tính toán, mình ở thành thị dưới mặt đất chờ đợi không sai biệt lắm nhanh bảy ngày, khoảng cách cửa vào đóng cửa thời gian càng lúc càng ngắn.

Ánh mắt của hắn lần nữa rơi xuống Kỳ Lân thú tượng đá bên trên, liền lự đến một khối Hồn Cốt, tăng thêm thành thị dưới mặt đất không phải tùy tiện tựu có thể mở ra, hắn cho rằng có tất yếu lại làm một đầu, tối thiểu nhất vì gia gia làm đến một khối Hồn Cốt.

Đương nhiên, nếu có thể, nhiều làm mấy khối rất tốt.

Đã có lần trước đối chiến kinh nghiệm, hắn thuận lợi làm ba đầu Kỳ Lân thú, đạt được ba khối Hồn Cốt..

Kế tiếp, một bên tìm kiếm đường đi ra ngoài, một bên thu thập ven đường xuất hiện Hồn Linh thảo, trên đường đi thu hoạch tương đối khá.

Tới gần lối ra địa phương, ba người lăm la lăm lét gia hỏa trốn ở thạch đầu đằng sau.

"Tiểu Hưu gia, chúng ta vẫn như vậy chờ đợi sao?" Tư binh đội trưởng mở miệng hỏi.

"Đúng vậy a Tiểu Hưu gia, nói không chừng tiểu tử kia đã chết ở bên trong nữa nha." Phó đội trưởng nói: "Chúng ta ở bên trong tìm nhiều ngày như vậy, đều không tìm được hắn, hắn khẳng định đã mệnh tang Vong Linh ma thú chỉ khẩu nữa nha."

Bọn hắn trong miệng Tiểu Hưu gia, là Nam Bi hầu con trai trưởng Bi Hồng Bác. Hắn căn bản không có như biểu đệ gấu kỳ vĩ nói, bởi vì bị thương ly khai thành thị dưới mặt đất, mà là mang theo hai gã Hóa Võ cảnh đội trưởng, tiếp tục tìm kiếm Tiêu Thần hạ lạc.

Bi Hồng Bác sắc mặt một kéo căng, tức giận nói: "Lại để cho các người chờ, tự thành thành thật thật cho ta chờ đây! Vạn nhất tên kia còn sống đâu rồi, dù sao chúng ta khoảng cách đại môn gần như vậy, tùy thời cũng có thể tại đóng cửa trước khi chạy ra đi. Nhưng là muốn xác định một sự kiện, Tiêu Thần không thể hoặc là xuất hiện, nếu là hắn xuất hiện, các người tựu đi lên dùng nhanh nhất thời gian đem hắn giết chết, sau đó chúng ta cùng một chỗ ly khai."

Hai cái đội trưởng sở dĩ không có đi theo gấu kỳ vĩ, cũng là bởi vì tại Liễu Phi Nhi trước mặt bại lộ tướng mạo, cho nên mới đi theo Bi Hồng Bác.

Đức linh công và tư binh từ lúc một canh giờ trước, do Liễu Phi Nhi suất lĩnh, ly khai tại đây. Cho nên bọn hắn hiện tại không cần lo lắng Tiêu Thần có giúp đỡ, hai cái Hóa Võ cảnh cao thủ đối phó một cái ngưng Võ Cảnh gia hỏa, vậy là đủ rồi.

Lấy người tiền tài, bọn hắn không có lựa chọn khác, chỉ có thể thành thành thật thật cùng Tiểu Hưu gia tiếp tục chờ, hi vọng Tiêu Thần sớm một chút nhĩ xuất hiện.

Bên ngoài trời đã tối rồi, khoảng cách tháng giêng thăng lên cao thời gian rảnh, càng lúc càng ngắn.

Vốn là náo nhiệt cửa ra vào, đã sớm biến thành công và sân vắng vẻ xe ngựa hiếm, ngay tại ba người sắp mất đi tin tưởng thời điểm, xa xa truyền đến tiếng bước chân.

Tiêu Thần cuối cùng là đuổi tại đóng cửa trước khi, khai đến nơi đây.

Lập tức khoảng cách cửa vào chỉ còn lại có vài bước xa, Diệp Tử Võ Hồn đột nhiên nhắc nhở, nói có người mai phục tại không xa địa phương, khả năng muốn đối với hắn bất lợi.

Hắn đem một tay bối ở phía sau, mơ mơ trên đường nhặt được ô thép thủ nỏ, thủ nỏ chủ nhân đã chết mấy trăm năm, nhưng phẩm chất như lúc ban đầu, mũi tên bên trên độc được cũng y nguyên rất mạnh liệt.

"Là Tiêu Thần, các người có thể lên!" Bi Hồng Bác hưng phấn hô.

Hai người đồng thời theo ẩn thân chỗ nhảy ra, ngăn trở Tiêu Thần đường đi.

Tiểu Hưu gia giả bộ như rất bộ đáng giận mình: "Lại là hai người các người?"

"Đúng vậy, lần này nhìn người còn định chạy đi đâu!" Đội trưởng biểu lộ dữ tợn mà nói.

"Như thế nào, các người là chê ta lần trước cho tiền thiếu sao?" Tiêu Thần rất có thâm ý nói: "Lúc trước các người có thể đã đáp ứng, cảm tiền tựu không hề khó xử ta, như thế nào có thể lật lọng?"

Đội trưởng thờ phỉ phỉ nói: "Người lừa gạt chúng ta, người trả thù lao sao, những lời kia đương nhiên không tính toán gì hết."

Bi Hồng Bác nghe xong lập tức nổi giận, trách không được hai người một mực khích lệ ta không cần tiếp tục trừng, nguyên lai là cảm người ta chỗ tốt, lần trước cũng là các người có ý tha Tiêu Thần đúng hay không?

"Lần này có thể thật sự Hắc Ám Hồn Linh thảo, chúng ta bàn lại đàm giao dịch a." Hắc thảo xuống ba lô sau đó mở ra, lộ ra một cây gốc Hồn Linh thảo, mà thủ nô tị giấu ở ba lô đằng sau.

Hai người sắc mặt vui vẻ, lần này là thật sự! Dưới sự kích động đã quên tàng ở một bên Bi Hồng Bác, đúng lúc này, vẻ mặt cười ha hả Tiêu Thần bóp thủ nô cò súng.

Băng..

Gong dây cung tiếng vang lên, dài một thước tên nổ kích xạ mà ra, bởi vì khoảng cách rất gần, đội trưởng căn bản đến không kịp né tránh, chờ hấn lấy lại tinh thần thì thời điểm, tên nổ dĩ nhiên tại yết hầu bên trên run rẩy lắc lư.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Không chút lưu tình

Chương 34: Không chút lưu tình

Đội trưởng không nghĩ tới Tiêu Thần lại đột nhiên ra tay, có được Vô Hồn Tiểu Hầu gia căn bản không cần tận lực nhắm trúng, có thể tránh đi đối phương mặc lấy huyền thiết giáp thân thể, đối với chỗ yếu nhất ra tay.

Kiến huyết phong hầu độc được, trúng mục tiêu đích chính là cô hòng bộ vị, đội trưởng thậm chí không thấy rõ bắn trúng tay của mình nô trưởng bộ đáng gì nữa, liền trực tiếp ngã trên mặt đất, thân thể biên độ nhỏ co rút, lập tức không thể sống rồi.

Phó đội trưởng lại càng hoảng sợ, tranh thủ thời gian thu hồi lòng tham lam, một tay tám chắn một tay súng lục, trước làm ra phòng ngự tư thế, bởi vì hấn không rõ ràng lắm đối phương còn có thể hay không bắn ra tên nổ..

Giấu ở cách đó không xa Bi Hồng Bác bắt đầu mắng tư binh đội trưởng, người cũng quá không cẩn thận a, lại bị một cái ngưng Vô Cảnh gia hỏa đánh lên đắc thủ, chết đáng đời a!

Hấn đem hi vọng tất cả đều ký thác vào phó đội trưởng trên người, so sánh với hạ phía dưới phó đội trưởng tuy nhiên chỉ có Hóa Vô cảnh một cấp thực lực, nhưng tóm lại là Hóa Vô cảnh người, không phải ngưng Vô Cảnh có thể giống nhau mà nói.

Tiêu Thần liếc một cái hiện lên phòng thủ thái phó đội trưởng, rất lưu manh ném đi thủ nô, cười hi hi nói: "Không có ý tứ, chỉ có một chi tên nổ."

Phó đội trưởng dừ tợn cười nói: "Người không nên nhanh như vậy cùng ta nói rõ ngọn ngành, ít nhất cũng có thể lại để cho trong nội tâm của ta có chỗ cô kỵ, hiện tại tốt rồi, ta không cần làm bất luận cái gì giữ lại, chỉ cần toàn lực đem người đánh chết.."

"Bản Tiểu Hầu gia là cái phúc hậu người, không thích mảnh khỏe đằng sau mưu quỷ kế." Tiêu Thần nói những lời này thời điểm, mình cũng cảm thấy xấu hổ, cái đó một hồi mình không phải là thông qua kế sách thoát thân.

Phó đội trưởng tiến bộ tiến lên, một thương đâm ra, sắc bén thương đầu đeo đâm rách không khí chính là thanh âm.

Tiêu Thần cấp tốc lui về phía sau, chỉ huy Diệp Tử Vô Hồn từ không trung phát động công kích, góc độ xảo trá trực chỉ đối phương con mắt..

Phó đội trưởng không cần nghĩ ngợi đem tám chắn một lần hành động, lá cây đánh ở phía trên, phát ra một tiếng kim loại đụng - kích thanh âm.

"Ha ha ha, nhìn người còn có cái gì năng lực, nạp mạng đi a... Phốc... Khục khục..." Phó đội trưởng biểu lộ bắt đầu xơ cứng, hấn vô ý thức cúi đầu nhìn lại, tầm đó trên cổ của mình cắm một mảnh xanh nhạt sắc lá cây, bởi vì yết hầu bị trực tiếp chặt đứt, cho nên sự khó thở.

Tê tê...

Lời nói ác độc thổ tín từ thanh âm vang lên, đó là động mạch chủ bị chặt đứt, huyết tương cuồng phun phát ra động tĩnh.

Điều này sao có thể, rõ ràng đã dùng tám chân chặn Diệp Tử Võ Hồn, vì cái gì trên cổ của mình sẽ xuất hiện mặt khác một mảnh?

Hắn nào biết đâu rằng Tiêu Thần Võ Hồn một phân thành hai, ngay thơ cho rằng chỉ cần ngăn trở bay tới lá cây, có thể không kiêng nể gì cả phát động công kích, lấy hấn tánh mạng..

Àm..

Tám chân trước theo trong tay chảy xuống mặt đất, sau đó là súng lục, phó đội trưởng hai mắt vô thần, hai chân khẽ cong quỳ trên mặt đất, Sinh Mệnh lực đang tại theo cuồng phun huyết tương rất nhanh trôi qua.

Tiêu Thần đối với hắn cười cười, rất có thâm ý nói: "Kiếp sau làm người, ngàn vạn đừng cảm giác đối phương đẳng cấp thấp tựa dễ khi dễ, các ngươi chưa nghe nói qua già heo ăn thịt hổ những lời này sao? Không ngại nói thực cho ngươi biết a, ta Võ Hồn có hai cái, ngươi chặn một cái, lại ngăn không được cái khác!"

"Khục khục..." Phó đội trưởng thật giống như là muốn nói cái gì đó, lại chỉ phát ra hai tiếng ho khan, sau đó thân thể một ting nằm sấp trên mặt đất.

Có thể nói là điện quang Hỏa Thạch tám đó, Tiêu Thần làm hai cái Hóa Võ cảnh Hồn Sĩ.

Đương nhiên căn này vận khí có liên quan rất lớn, nếu như không phải hai người vô cùng khinh địch, nếu như không phải mình dẫn theo bắt tay nỏ, nếu như không phải Diệp Tử Võ Hồn một phân thành hai, kết quả đem thiết tường không chịu nổi.

Can đảm can trọng, loại này phách lực hoàn toàn được nhờ sự giúp đỡ hắn cứu thế làm người, tâm lý tuổi vô cùng thành thực sáng tạo ra điểm này, một cái bình thường mười bảy mười tám thiếu niên lại làm sao có thể làm được.

Kính hải nhất người, không ai qua giấu ở thạch đầu đằng sau Bì Hồng Bác, hắn một lòng đã đến cổ họng nhi, hai cái thân kinh bách chiến Hóa Võ cảnh cao thủ, vậy mà mơ hồ đã bị chết ở tại Tiêu Thần trong tay, điều này sao có thể!

Lại để cho hắn càng không cách nào tiếp nhận chính là, đối phương vậy mà cũng đã là Bát cấp ngưng Võ Cảnh rồi, Võ Hồn càng là lần đầu tiên theo một mảnh lá cây biến thành hai mảnh.

Tiêu Thần hay vẫn là Lục cấp ngưng Võ Cảnh thời điểm, chính mình tự đã không phải là đối thủ, chớ nói chi là hiện tại, hắn duy nhất có thể làm đúng là ngừng thở, hi vọng đối phương không có phát hiện mình.

Làm sao có thể.

Diệp Tử Võ Hồn đã sớm nói cho chủ nhân, nói bên kia còn cất giấu một tên đây.

Tiêu Thần khoe miệng có chút bên trên chọn, mở miệng nói: "Tiếp tục trốn tránh có ý tứ ấy ư, ta nếu không có đoán sai, ngươi hẳn là Bì Hồng Bác, bởi vì giấu kỹ vĩ không có Bát cấp ngưng Võ Cảnh thực lực."

Bì Hồng Bác hít sâu một hơi, theo ẩn thân chỗ chậm rãi đứng, tận lực dùng bình thường ngữ điệu nói: "Tiêu Thần, xem ra ngươi thành thị dưới mặt đất chấp hành, lấy được chỗ ích không nhỏ, vậy mà theo Lục cấp lên tới Bát cấp."

"Cái kia còn phải cảm tạ ngươi đâu rồi, nếu không phải ngươi phái người đuổi giết bản Tiểu Hầu gia, ta tại sao có thể có cơ hội đạt được kỳ ngộ đâu?" Hắn cười càng có thâm ý rồi.

Bì Hồng Bác bài trừ đi ra một cái khó coi mỉm cười: "Nói như vậy, ngươi là nhân họa đặc phúc rồi, thật làm cho người hâm mộ a. Tiêu huynh, ta và ngươi cũng được cho không đánh nhau thì không quen biết, của ta hai cái lợi hại nhất thủ hạ bị ngươi giết, ngươi coi như là tiết phần, chuyện này đến cùng mới thôi, như thế nào?"

"Dừng ở đây?" Tiểu Hầu gia sắc mặt biến được băng lạnh: "Ngươi đang nói đùa sao?"

Bì Hồng Bác sắc mặt xiết chặt, nói: "Chỉ cần Tiêu huynh chịu cười cười mà qua, tiểu đệ dâng Hồn Linh Thạch 300 khối, Hồn Linh thảo 300 gốc, cộng thêm tiền giấy hai mươi vạn quan, như thế nào đây?"

"Thêm giá trị 50 bạc triệu đâu rồi, nghe không ít." Tiêu Thần cười lạnh nói: "Dùng 50 bạc triệu đến mua chính mình một cái mạng nhỏ, Nam Bì Hầu thế tử thật đúng là thô hào đấy."

"Ồ đâu, ở đâu." Bì Hồng Bác gượng cười nói: "Đều là tiểu đệ sai, trả giá một chút một cái giá lớn là có lẽ, đã ta và ngươi đã đạt thành nhất trí, có phải hay không tranh thủ thời gian đã đi ra, cửa vào rất nhanh muốn đóng cửa..."

"Muốn đi, không có đơn giản như vậy, đề nghị của ngươi ta không có chút nào hứng thú." Tiêu Thần đánh gãy hắn, nói: "Ta chỉ đối với mạng của ngươi cảm thấy hứng thú."

Bì Hồng Bác hoảng hốt, tranh thủ thời gian nói: "Vừa rồi điều kiện, lại thêm nhiều gấp đôi! Chỉ cần ngươi chịu thả ta, điều kiện gì ta đều đáp ứng."

Tiêu Thần vung tay lên, hai mảnh Diệp Tử Võ Hồn bắt đầu ở không trung đảo quanh, hắn ngữ điệu không nhanh không chậm nói: "Dùng ngươi gian trá tính cách, phạm là còn sống đi ra ngoài, ta nếu không dừng muốn lấy được chỗ tốt gì, còn phải đối mặt ngươi tầng tầng lớp lớp ám sát. Ngươi cảm thấy,

ta sẽ cho ngươi cơ hội như vậy à."

Bi Hồng Bác mặt lộ vẻ dữ tợn: "Họ Tiêu, cùng lắm thì chúng ta đồng quy vu tận, có lẽ ta không phải là đối thủ của ngươi, nhưng ta có lòng tin đem ngươi kéo dài tới thành thị dưới mặt đất cửa vào đóng cửa, ta chết ngươi cũng sống không được."

Hắn gọi ra Võ Hồn Toan Nghê, hùng hổ sắp xuất hiện đi thông đạo ngăn trở.

Diệp Tử Vô Hồn cùng một chỗ bay về phía Toan Nghê, nhanh và gọn bắt nó đánh ngã, cùng lúc đó, Tiêu Thần dùng 《Liệt Phong quyền》 bên trong nộ trào ba diệp sóng, đánh trúng vào Bi Hồng Bác lồng ngực.

Cùng cái kia cái tư sinh Tử Ca ca đồng dạng, tâm mạch của hắn bị hoàn toàn chấn vỡ, đi đòi nhà ma.

Hai mảnh lá cây rất có ăn ý lẫn nhau phối hợp, ngay lập tức đem Toan Nghê năng lượng hấp cái không còn một mảnh.

Tiêu Thần cũng không quay đầu lại đi ra ngoài, hai chân vừa mới bước ra, thành thị dưới mặt đất cửa vào ầm ầm tự động đóng.

Trắng sáng nhô lên cao, hắn cảm thấy có tất yếu đi hướng đức linh công phủ, cùng liễu gây nên chương phụ nữ đạo cái bình an, trên đường gặp được một đội mặc chế thức áo giáp binh sĩ, liền bắt động thanh sắc đi theo.

Cái này đội binh sĩ có khác với huân quý nhóm nuôi dưỡng tư binh, là quân đội chính quy.

Cầm đầu chính là một gã đội trưởng, nhưng hắn ngồi ở trên ngựa đều không quên cúi đầu khom lưng, rất hiển nhiên chủ nhà là bên cạnh hắn cái vị kia, một người mặc màu đen áo dài gia hỏa.

"Trần tổ trưởng, chúng ta đây là đi chỗ nào à?"

"Thích thú Dương huyện, nghe nói bên kia phát hiện Hồn Linh Thạch mỏ."

"Làm gì vậy điều chúng ta châu phủ binh?"

"Nói nhảm, thích thú Dương huyện hầu Tiêu Thiên hào là dễ trêu đấy sao, không mang theo lấy quân đội chính quy, có thể trấn trụ hắn sao? Hồn Linh Thạch mỏ trọng yếu như vậy thứ đồ vật, là hắn muốn nuốt một mình có thể độc chiếm đấy sao?"

Hai người trong lúc nói chuyện với nhau cho, bị Tiểu Hâu gia một chữ không rơi toàn bộ đã nghe được.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Ý nghĩ hảo huyền

Chương 35: Ý nghĩ hảo huyền

Tiêu Thần nghe xong, những tham gia quân ngũ này lại muốn đánh nhà mình Hồn Linh Thạch mỏ chủ ý, liền lặng lẽ đi theo.

Đây là một chi đủ quân số 500 người kỵ binh bộ đội, mỗi người đều là Hồn Sĩ, tiểu đội trưởng đẳng cấp bình thường tại ngưng Võ Cảnh Lục cấp, trung đội trưởng Bát cấp, đại đội trưởng tên là tôn minh, Nhị cấp Hóa Võ cảnh.

Yên ngựa hơi nghiêng treo huyền thiết kỵ sĩ thuẫn cùng kỵ sĩ thương, mỗi người phần eo cũng còn vác lấy Hoàn Thủ Dao, chiều dài vượt qua một mét hai, theo trang bị không khó nhìn ra, chi đội ngũ này tuyệt đối là tinh nhuệ..

Tôn minh tự là đối với người áo xám cúi đầu khom lưng cái kia hàng, vừa đi một bên hỏi: "Tôn tổ trưởng, ngươi nói tự chúng ta này một ít binh lực, có thể trấn trụ họ Tiêu lão đầu nhi sao? Nhưng hắn là chúng ta Đại Sở Triều khai quốc người có công lớn, tuy nhiên về sau bị xuống làm huyện hầu, nhưng trí tướng Chiến Thần danh hào, cũng không phải thôi ra."

Trần tổ trưởng cười lạnh nói: "Tự tính toán hắn là Thiên Vương lão tử, chẳng lẽ lại còn dám cùng Hoàng Thượng đối nghịch? Trừ phi hắn không muốn sống nữa, ngươi yên tâm, ngoại trừ chúng ta bên ngoài, Nam Bi hầu, bên trên cao hầu bọn hắn cũng sẽ không nhân rồi, đến lúc đó 500 quân chính quy tăng thêm một ngàn tư binh, hắn dám không cúi đầu sao?"

Trả như thế nào liên lụy đến Nam Bì hầu cùng bên trên cao hầu, Tiêu Thần càng phát ra cảm thấy bồn chồn..

Đội ngũ tiến lên đến thích thú Dương huyện giới, gặp mặt khác một chi đội ngũ, là Nam Bì hầu da Chấn Đông suất lĩnh một chi tư binh, số lượng tại 300 cao thấp.

"Nam Bì hầu ngài khỏe." Trần tổ trưởng nhìn thấy hần thời điểm, thu hồi trước khi không ai bì nổi bộ dạng, theo lập tức đến ngay cung kính đối với da Chấn Đông thi lễ, nói: "Ty chức xuất phát thời điểm, da trưởng lão chuyên môn đã thông báo, lại để cho ty chức dùng da Hầu gia như Thiên Lô sai đâu đánh đó, nhưng lại để cho ta thay hần hướng ngài vẫn an."

"Ân, em ta - đệ thân thể còn tốt đó chứ?" Da Chấn Đông hỏi.

"Da trưởng lão rất tốt, trong khoảng thời gian này thành quả tu luyện nổi bật, cũng sắp tấn cấp Khí Võ cảnh nữa nha." Trần tổ trưởng hạ giọng: "Thượng diện đã có tin tức, da trưởng lão chỉ cần thành công tấn cấp Khí Võ cảnh, lập tức tự đảm nhiệm hương chủ chức."

Da Chấn Đông cao hứng vạn phần, bất động thanh sắc kín đáo đưa cho Trần tổ trưởng mấy Trương Bảo sao, nói: "Cho người mượn cát ngôn, em ta - đệ nếu là thật làm tới hương chủ, nhất định sẽ trọng dụng người. Lần này làm phiền Trần tổ trưởng tự mình đi một chuyến, một chút chút lòng thành, cảm lấy đi uống trà."

Trần tổ trưởng cúi đầu nhìn thoáng qua, đều là trăm quan một trương đại mặt giá trị tiền giấy, nhếch miệng cười nói: "Nam Bì hầu quá khách khí, đây đều là ty chức phải làm. Kế tiếp làm như thế nào ngài tự phân phó a, để cho ta hướng Đông tuyệt không hướng Tây. Đúng rồi, cho ngài giới thiệu thoáng một phát, vị này chính là dự trung phủ Long Hồ quân đại đội trưởng tôn mình."

"Tôn đại đội trưởng người tốt!" Da Chấn Đông cùng hần chào hỏi, sau đó nói: "Trần tổ trưởng, chúng ta ở chỗ này chờ trong chốc lát, bên trên cao hầu bọn hần rất nhanh đi ra."

Lúc này một cái gia phó cỡi ngựa tới, đi hết lễ đối với lỗ tai của hần nhỏ giọng nói vài câu.

Da Chấn Đông sắc mặt khẽ biến: "Cái gì, Tiểu Hầu gia còn chưa về nhà? Người lập tức dẫn người đi thành thị dưới mặt đất cửa vào nhìn xem, ven đường tìm kiếm Tiểu Hầu gia hạ lạc."

"Vâng!" Gia phó trở mình lên ngựa, rất nhanh ly khai.

Trốn ở trong bụi cỏ Tiêu Thần thầm nghĩ, con của người rốt cuộc không về nhà được rồi, nếu như người có vận khí tốt sống đến kế tiếp sáu mươi tám năm, chờ thành thị dưới mặt đất lần nữa mở ra thời điểm, nói không chừng có thể chứng kiến nhi tử thi cốt.

Tại đây khoảng cách thích thú Dương huyện đã rất gần, rõ ràng những cái thứ này muốn đối với Tiêu Thiên hào đến trở tay không kịp, Tiêu Thần cẩn thận suy nghĩ về sau, quyết định đi đầu trở về báo tin tức.

Mượn cảnh ban đêm, hần rất nhanh biến mất tại trong bóng tối..

Thích thú Dương huyện Hầu phủ, Tiêu Thiên hào nhíu mày, đọc xong liễu gây nên chương tín, lâm bảm: "Thần nhi người hiền đều có Thiên Tướng, tuyệt đối sẽ không gặp chuyện không may. Ngược lại là một chuyện khác, để cho ta có mưa gió sắp đến cảm giác."

Với tư cách một gã trí giả, hần đã phát giác được chung quanh thế lực này, đang tại rục rịch, mục đích chỉ có một, cái kia chính là Tiêu gia Hồn Linh Thạch mỏ.

Tôn Tử Tiêu thần đi hướng thành thị dưới mặt đất thí luyện trong ngày hôm ấy, hần tự hạ lệnh khai thác Hồn Linh Thạch, sản lượng là 300 khóa, sau đó mỗi ngày tăng lên, thẳng đến ngày hôm nay 800 khóa.

Cái này đầu mạch khoáng rất lớn, dựa theo mỗi ngày 800 khóa sản lượng, có thể đào bởi mười năm trở lên.

Dựa theo mỗi khóa Hồn Linh Thạch 400 quan chính giữa giá, Tiêu gia có thể tại mười năm nội thu lợi hơn mười ức quan, quả thực có thể được xưng tụng là phú khả địch quốc.

Như vậy một thi đấu tài phú, không có người đồ mắt mới là lạ chứ.

Tiêu gia không có nuôi dưỡng tư binh, chỉ có mười cái gia tướng, tính cả một ít tộc nhân bị phái hướng quặng mỏ, phụ trách công tác bảo an.

Thế nhưng mà trong những người này đẳng cấp cao nhất, bất quá là Hóa Võ cảnh Tứ cấp, một khi có cao thủ đến đây, bọn hần căn bản ngăn không được.

Đây là Tiêu Thiên hào không yên lòng nhất một điểm, tục ngữ nói không sợ tặc trộm chỉ sợ tặc nhớ thương, thân là Hầu tước hần có quyền lợi nuôi dưỡng 300 tư binh, nhưng hiện tại chiêu mộ hiển nhiên là nước xa không cứu được lửa gần. Tự tính toán có thể thời gian ngắn đưa tới 300 người, không thông qua thời gian dài khảo sát, ai dám cam đoan bọn hần có thể làm được tuyệt đối trung thành, nói không chừng từ vừa mới bắt đầu, bọn hần tự là mưu đồ làm loạn đây.

Lúc này, bên ngoài vang lên Tiêu Thần thanh âm: "Gia gia, Tôn nhi trở lại rồi.."

"Thần nhi trở lại rồi, mau vào." Hần cao hứng hô, nói: "Liễu Bàn từ phái người đưa tới thư, nói người tại thành thị dưới mặt đất gặp phải nguy hiểm, không có chuyện a?"

Tiêu Thần sai bước đi vào thư phòng, cười nói: "Chẳng những không có việc gì, hơn nữa Tôn nhi tấn cấp rồi, Võ Hồn cũng có tiến bộ rất lớn đấy."

Lão Hầu gia liếc thấy ra hần bây giờ là ngưng Võ Cảnh Bát cấp, ngăn ngừa vài ngày thời gian, vậy mà theo Lục cấp lên tới Bát cấp, quả thực là không thể tưởng tượng nổi.

Tiêu Thần đem mình những ngày này kinh nghiệm, giản lược nói một lần, hơn nữa xuất ra Kỳ Lân thú Hồn Cốt đưa cho gia gia.

Tiêu Thiên hào cao hứng vạn phần, phủ - mo lấy có chứa mỹ ngọc cảm nhận Hồn Cốt, nói: "Thần nhi, ngươi là gia gia kiêu ngạo, chẳng những đã tìm được thất truyền vạn năm Hồn Cốt tu luyện chi pháp, nhưng lại đã tìm được ít nhất ba khối Hồn Cốt, chuyện này nhất định sẽ khiếp sợ Đại Sở Triều! Không, hần là khiếp sợ toàn bộ Hoa Hạ đại lục."

Tiêu Thần cũng không có quá cảm thấy kích động, nói: "Gia gia, chuyện này không nóng nảy truyền tin, dưới mắt đã có người không muốn làm cho chúng ta Tiêu gia qua sống yên ổn. Ngài khả năng không biết, hiện tại thích thú Dương huyện đã là đại binh tiếp cận, sáng sớm ngày mai nhi chúng ta tỉnh ngủ, sẽ phát hiện Tiêu phủ bị 1500 tham gia quân ngũ vây quanh cái chặt như nêm cối."

"Cái gì, ai to gan như vậy, dám binh vây khai quốc huyện Hầu phủ?" Lão Hầu gia trừng mắt: "Đây chính là tạo phản hành vi, có người ăn hết gan hùm mật gấu sao?"

"Ta cảm thấy vừa vặn trái lại, đối phương đến có chuẩn bị." Hần nói: "Chẳng những có huân quý nhóm chính mình tư binh, nhưng lại theo dự trung phủ điều 500 quân chính quy, nếu như chúng ta Tiêu gia không làm bất luận cái gì chuẩn bị, đoán chừng sáng sớm ngày mai muốn thiết thòi lớn!"

"Đầu tiên chính là ai?" Lão Hầu gia trầm giọng hỏi.

"Còn có thể là ai, chúng ta kẻ thù cũ Nam Bì hầu."

Tiêu Thiên hào thờ phỉ phỉ nói: "Lại là này cái Nam Bì hầu tử, lần trước sáu thành giải thi đấu không thể chiếm được tiện nghi, lập tức lại đây đánh Hồn Linh Thạch chú ý. Ta muốn cho hần biết biết rõ, chúng ta thích thú Dương huyện Tiêu gia không phải dễ trêu, ta Tiêu Thiên hào tiện nghi, càng không phải ai muốn chiếm có thể chiếm."

Nói xong, hần hướng phía bên ngoài hô: "A Phúc, đánh thức trong phủ hết thấy mọi người, dựa theo sự phân phó của ta làm việc!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Tương kế tựu kế

Chương 36: Tương kế tựu kế

Giờ dần, 1500 người im ắng tiến - nhập thích thú Dương huyện.

Đây là người một ngày chính giữa nhất buồn ngủ thời gian, mấy cái thủ cửa thành lão tốt còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra nhi, tựu được giao nộp giới, lấp kín miệng buộc thành bánh chưng.

Bọn hần nối đuôi nhau vào thành, những kia vội thành phố đám lái buôn, cũng đều bị khống chế, không có người phát ra bất kỳ thanh âm gì.

Sau đó, ngay tiếp theo cùng Tiêu phủ một tường chi cách Huyện thái gia phủ đệ, bị bọn hần cùng một chỗ vây quanh rồi.

Ác ác ờ...

Gáy tiếng vang lên, mặt trời bay lên bầu trời.

Huyện thái gia vắn eo bẻ cổ đi ra khỏi cửa phòng, trong miệng lầm bầm lấy: "Hôm nay là làm sao vậy, Tiêu gia một đám đệ tử không có đi hậu viện diễn võ ấy ư, im ắng hay sao?"

Quản gia té tới: "Không tốt rồi ông ngoại, chúng ta bị binh vây quanh."

"Cái gì!" Huyện thái gia hơi kém không có bị hù chui bàn tử dưới đáy, ai to gan như vậy, ban ngày ban mặt cũng dám bình vầy huyện nha, muốn tạo phản sao?

Hắn một bên run rẩy hướng trên người bộ đồ quan y, một bên hỏi: "Bên cạnh Tiêu hầu gia phủ đâu rồi, một chút động tĩnh đều không có, chẳng lẽ lại cho người diệt môn?"

Không riêng hắn bồn chồn, bên ngoài da Chấn Đông còn bồn chồn đâu rồi, Tiêu gia người như thế nào như vậy lười, đều mặt trời lên cao rồi, phủ cửa không mở còn chưa tỉnh, vậy mà một chút động tĩnh đều không có, toàn bộ ngủ chết đi qua?

Huyện thái gia theo trong khe cửa xem xét, Nam Bì hầu hần nhận thức, lúc này mới cẩn thận từng li từng tí đem cửa mở ra, khom người thì lễ nói: "Không biết Hầu gia giá lâm, có gì muốn làm à? Ngài mang theo nhiều như vậy binh, cần làm chuyện gì?"

Da Chấn Đông đã sớm nghĩ kỹ lý do thoái thác, khẽ nói: "Bản hầu nhận được tuyền báo, nói có rất nhiều giang dương đại đạo biết được thích thú Dương huyện sản xuất Hồn Linh Thạch, muốn tới cướp sạch Tiêu phủ, cho nên cùng dự trung phủ binh mã, tới đây cứu trợ... Tiêu hầu gia đâu rồi, như thế nào nhà hầu một chút động tĩnh đều không có?"

Huyện thái gia lắc đầu nói: "Hạ quan cũng không biết, không gặp có cái gì giang dương đại đạo a, Hầu gia ngài có phải hay không nghĩ sai rồi?"

"Bản hầu như thế nào hội tính sai!" Da Chấn Đông thối dung mạo bãi xuống, nói: "Người là bản địa quan phụ mẫu, vậy thì do người tới gõ Tiêu Hầu gia môn a.."

Huyện thái gia nghe xong, chính mình chắc là phải bị người làm vũ khí sử dụng rồi, nhưng ai bảo nhân gia là Hầu gia, chính mình một cái nho nhỏ quan huyện, dám không nghe phân phó sao?

Hắn tự tay giữ chặt kẻ đập cửa một đập, khám đầy đồng thau đại đình son son đại môn, vậy mà mình mở rồi.

"Chuyện gì xảy ra, trong nhà không có người sao?" Huyện thái gia sững sờ, sau đó quay đầu lại nhìn xem da Chấn Đông, nói: "Hầu gia, giống như không có người đâu, có phải hay không là Tiêu hầu nghe nói có cường đạo muốn tới, cho nên sớm đã đi ra?"

Mao, da Chấn Đông nghĩ thầm cái gì giang dương đại đạo, đó là lão tử bịa đặt đi ra, người thật đúng là tín a!

Gấu hi kiến đánh ngựa từ phía sau đi tới, hạ giọng nói: "Có phải hay không để lộ tiếng gió, Tiêu Thiên hào mang theo người một nhà sớm né?"

Cái này còn phải hỏi ấy ư, nếu không như thế nào hội phước cái không!

1500 người, cẩn thận từng li từng tí bố trí suốt cả đêm, vốn định cho Tiêu Thiên hào một hạ mã uy, lại để cho hắn tình tường biết rõ ta Nam Bì hầu không phải dễ lừa. Chỉ có trước tiên đem lão đầu nhử trần trụi, sau đó mới có thể ở kế tiếp đảm điều kiện trong quá trình, chiếm được tiện nghi..

Ai muốn bỏ ra lớn như vậy khí lực, liền cái nhân ảnh đều không gặp lấy, tựa giống với một người tập trung khí lực toàn thân đến trên nắm tay, ra sức đánh ra mới phát hiện đánh vào trên bông.

Trước mặt nhiều người như vậy, da Chấn Đông đương nhiên muốn trọng điểm chiếu cố sĩ khí, miệng hần ngạnh nói: "Đều nhìn thấy a, họ Tiêu sợ, điều này nói rõ chúng ta đã tại khí thế bên trên chiếm được ưu thế!"

Gấu hi kiến bọn hắn bắt đầu trái lương tâm vượt mộng ngựa, da Chấn Đông còn nói: "Chạy được rồi hòa thượng hắn chạy không được miếu, lão bắt từ có thể buông tha cho phủ đệ, chẳng lẽ hắn có thể buông tha cho quặng mỏ sao? Chúng ta cái này đuổi đi qua, đứng tại mỏ phía dưới núi đảm điều kiện, so ở chỗ này mạnh hơn nhiều!"

"Đúng rồi!" Gấu hi kiến phụ họa nói, sau đó cao giọng mệnh lệnh: "Tất cả mọi người, thanh đao thương đều lộ ra đến, chúng ta muốn làm đến vừa xuất hiện, sẽ đem người của Tiêu gia dọa nước tiểu.."

1500 người hô hào khẩu hiệu, rút ra sáng loáng đao thương, có thể hay không đem Tiêu gia người dọa nước tiểu không nói trước, Huyện thái gia cũng sắp dọa á, nếu không phải ép chặt lấy hai chân, đoán chừng đã sớm không bị khống chế rồi.

Đội ngũ hạo hạo dâng dâng theo thị trấn khai ra, da Chấn Đông rất ưa thích loại này cao điệu, chính là muốn lại để cho tất cả mọi người biết rõ, thích thú Dương sau Tiêu gia muốn xui xẻo.

Ra khỏi thành năm dặm, phía trước xuất hiện một cái khe núi, gấu hi kiến nói: "Khoảng cách Tiêu gia quặng mỏ, chỉ còn lại không đến mười dặm địa, đội ngũ có phải hay không tăng thêm tốc độ à?"

"Không cần, chẳng những không thêm nhanh chóng, ngược lại muốn giảm tốc độ." Da Chấn Đông có chính mình đạo lý: "Ta muốn cho Tiêu Thiên hào tạo thành trên tâm lý áp lực, hắn không phải trí tướng Chiến Thần ấy ư, đương thiên quân vạn mã ra hiện ở trước mặt hắn thời điểm, người cảm thấy hắn còn bình tĩnh xuống sao?"

Đội ngũ chậm rãi từ từ đi vào khe núi, đột nhiên một tiếng cái chiêng tiếng nổ, cung tiễn như châu châu đồng dạng bay ra, nương theo lấy còn có đại lượng lẫn cây.

Suru suru... Ủng ục ục...

Bất ngờ không đề phòng, rất nhiều binh sĩ trúng tên ngã xuống đất, có bị lẫn cây nện vào, tiếng kêu thảm nổi lên bốn phía.

"Chuyện gì xảy ra, người nào to gan như vậy dám tập kích quan quân?" Da Chấn Đông tại vài lần tẩm chấn yểm hộ xuống, đi vào tôn mình bên người, vừa muốn tuyên bố phản kích mệnh lệnh, đột nhiên khe núi bên trên có người hô: "Giết giang dương đại đạo a, giang dương đại đạo nguy trang thành quan binh, muốn tới tai họa dân chúng rồi, mọi người giết a!"

Da Chấn Đông cùng tôn mình đồng thời sững sờ, giang dương đại đạo nguy trang quan quân, cái này giống như nói là chúng ta a?

Hai người tập trung nhìn vào, đứng tại chỗ cao tất cả đều là dân đoàn cách ăn mặc người, đây là hiểu lầm a!

Tôn mình tranh thủ thời gian hô: "Hiểu lầm, chúng ta thật sự là quan quân, không phải giang dương đại đạo! Mau dừng lại đến, thực là người một nhà, đánh sai rồi!"

"Tất cả mọi người dừng lại!" Một cái trong giọng nói cùng thanh âm vang lên, dân đoàn người rất nhanh ngừng lại..

Da Chấn Đông ngẩng đầu nhìn lên, cái mũi hơi kém không có khí lệch ra, đứng là mình đối thủ cũ Tiêu Thiên hào, lão Hầu gia thân mặc khôi giáp, bên người là đồng dạng một thân áo giáp tôn Tử Tiêu thần.

Đến bây giờ hẳn mới phát hiện, tại vừa rồi một trận cung tiễn, lẫn cây đã kích, hoàn toàn là nhắm vào nhà mình tư binh, bởi vì quan quân không có bất kỳ thương vong.

Lại nhìn Tứ gia huân quý cái này một ngàn người, bị tại chỗ bắn chết được có mấy chục người, bị nện chết cũng phải có mười mấy cái, tăng thêm nặng nhẹ thương binh, cơ hồ giảm quân số một phần ba.

Lão Hầu gia cùng Tiểu Hầu gia liếc nhau, hai người cùng một chỗ nở nụ cười.

Rút lui khỏi Tiêu phủ, là lão Hầu gia Tiêu Thiên hào chủ ý; Ở chỗ này bố trí mai phục, hơn nữa Trư Bát Giới trước trả đũa kế sách, tặc thì xuất từ Tiểu Hầu gia Tiêu Thần thông minh đầu đưa.

Nếu là diễn kịch, đương nhiên muốn đem phần diễn làm đủ, lão Hầu gia giả bộ như bộ dáng giết mình, nói: "Thật đúng là là người một nhà, Nam Bì hầu, tuyên cao hầu các người đây là làm gì vậy, như thế nào dẫn tư binh cùng quan quân lại tới đây? Chẳng lẽ các người không biết, thích thú Dương huyện chính nào giang dương đại đạo ấy ư, bản hầu nhận được tuyên báo, nói giang dương đại đạo nhóm nguy trang thành quan quân, muốn tới đoạt của ta quảng mô đầu rồi, cho nên bản hầu ở chỗ này thiết hạ mai phục, thật không nghĩ đến là các người a. Các người lóe lên đao thương làm gì vậy, thật sự rất giống người xấu."

Da Chấn Đông sắc mặt tái nhợt, cái này tính toán cái gì, dòi lên thạch đầu nện chân của mình sao?

Mới vừa rồi còn tại trong huyện thành lời thề son sắt nói có giang dương đại đạo, là tới bảo hộ Tiêu hầu gia, bây giờ người ta cũng là vì đánh giang dương đại đạo, thế cho nên người một nhà sai đánh nửa người một nhà, người liên phát hỏa cơ hội đều không có, càng đừng nói báo thù.

Quan quân vốn là sợ hãi, đột nhiên phát hiện mình bên này một cái thương vong đều không có, may mắn ngoài, cũng không tự chủ được đã tiếp nhận Tiêu Thiên hào những lời kia, nếu là hiểu lầm, có cái gì kể hay so sánh.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Chân tướng phơi bày

Chương 37: Chân tướng phơi bày

Tôn mình không phải đồ ngọc, có thể ở hòa bình vài chục năm trong quân đội lên làm đại đội trưởng, ngoại trừ bản thân tu luyện đẳng cấp bên ngoài, nhất đột xuất đứng là đầu óc linh hoạt.

Tuy nhiên đã nhận được thượng diện ý bảo, lần này xuất binh là vì cho thích thú Dương huyện hầu một hạ mã uy, có thể thích thú Dương huyện hầu là ai? Năm đó quát tháo chiến trường trí tướng Chiến Thần Tiêu Thiên hào, Đại Sở Triều có thể có hôm nay bao la cương vực, trong đó một phần ba đã ngoài đều là hấn một tay đánh rớt xuống đến, còn có một phần ba là theo cái khác tướng lĩnh *** xuống, cuối cùng một phần ba là hấn đề bạt lên tướng lĩnh

đánh rớt xuống đến...

Tuy nói Đại Sở Triều kiến quốc thời điểm, Tiêu Thiên hào tự từ đi Nguyên Soái chức, tỏ vẻ nguyện ý giải ngũ về quê, nhưng vài chục năm nay hấn tại trong quân uy vọng, nhưng lại không ai bằng.

Đã người ta như vậy nể tình, không có thương tổn quan quân một người, tôn mình cảm thấy cái này mặt phải ôm lấy, nếu không tự thật sự cho mặt không biết xấu hổ.

Cho nên, hấn lựa chọn thuận sườn núi hạ con lừa, đối với da Chấn Đông nói: "Hầu gia, xem ra thật là một cái hiểu lầm, tin tưởng Tiêu hầu gia cũng là tiêu diệt sốt ruột, cho nên mới đã ngộ thương mọi người, đã đều nói mở, không ngại cười cười chi."

Gấu hi kiến tròn mắt tròn xoe, trầm nghĩ tiêu tử người rớt cuộc là đứng ở đâu một bên, không ngờ như thế cũng bởi vì người không có thương tổn vong, cho nên sẽ vì Tiêu Thiên hào nói tốt sao?

Da Chấn Đông cũng nhưong mày: "Tôn đội trưởng, cái này thích hợp sao?"

Lời nói bên ngoài có ý tứ là tiêu tử người cầm tiền của ta, nếu không đứng tại ta một bên, đừng trách ta lòng dạ ác độc tay hắc, Nam Bì hầu tiền là tốt như vậy cầm đây sao?

Tôn mình hạ giọng nói: "Hầu gia, chuyện này muốn thật sự là náo, chúng ta chiếm không đến tiện nghi, ngài mới vừa rồi còn tại thị trấn trắng tròn tuyên dương có bọn cướp đầu rồi, người ta Tiêu Thiên hào dẫn đầu dân đoàn tiêu diệt, cũng tự biến thành theo lý thường nên. Chúng ta mục đích là quặng mỏ, làm gì tại loại này việc nhỏ không đáng kể bên trên dây dưa không rõ, chẳng phải là ở giữa người có ý chí lòng kẻ dưới sao?"

Da Chấn Đông tưởng tượng đúng vậy, Tiêu Thiên hào ước gì ta cùng hấn dây dưa đầu rồi, thậm chí đem quan tòa đánh tới rất cao một tầng đi, bởi như vậy, quặng mỏ một chuyện cũng sẽ bị đem gác xỏ, âm mưu của hấn cũng thì đến được rồi.

Hơi kém tự gặp Tiêu Thiên hào đạo nhi, lão gia hỏa này thực khó đối phó.

Hấn tự đáy lòng đối với tôn mình giơ ngón tay cái lên, không hổ là quân đội người, hội dùng quân nhân tư duy cân nhắc vấn đề, mất đi hấn kịp thời nhắc nhở.

Tôn mình đối mặt hấn ngón tay cái thời điểm, làm ra một cái rất vẻ khiêm nhường, ý là Nam Bì hầu người yên tâm, tiền của người là sẽ không bạch hoa.

Cao điểm bên trên, tổ Tôn Nhị người liếc nhau, lão Hầu gia hạ giọng nói: "Đối phương có cao nhân a, chúng ta giết chết lộng thương bọn hấn một mảnh, da Chấn Đông cùng gấu hi kiến vậy mà không có nổi giận."

"Không kỳ quái, bọn hấn loại này phản ứng, tại chúng ta ngoài ý liệu, cũng nằm trong dự liệu." Tiêu Thần cười nói.

Chết mấy người, cùng có thể sáng tạo cự - đại lợi nhuận quặng mỏ so sánh với, không đáng kể chút nào, phạm là có chút ý nghĩ người, đều có thể suy nghĩ cẩn thận.

Dựa theo tổ Tôn Nhị người phân tích, ăn phải cái lỗ vốn da Chấn Đông chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ ấy ư, thậm chí sẽ ở nổi giận phía dưới làm ra không khôn ngoan cử động, ví dụ như dẫn binh tấn công núi, vì chết đi tư binh báo thù.

Đây là hai người nhất nguyện ý chứng kiến tràng diện, một hồi hiểu lầm diễn biến vì sống mái với nhau, mà da Chấn Đông phải vì sống mái với nhau phụ hoàn toàn trách nhiệm, đến lúc đó hấn sứt đầu mẻ trán, như thế nào lại bất quá tinh lực đánh Tiêu gia quặng mỏ chủ ý.

Quả nhiên, da Chấn Đông lựa chọn nén giận, mang theo gấu hi kiến bọn hấn giục ngựa tiến lên, đối với lão Hầu gia vừa chấp tay: "Tiêu hầu gia, nếu là hiểu lầm, bản hầu đã không còn gì để nói. Bản hầu cùng mặt khác ba vị Hầu gia, đích thật là xuất phát từ hảo tâm, sợ quặng mỏ đã bị đạo tặc cướp sạch, có ý dẫn binh đến giúp, chuyện quá khẩn cấp cho nên mới không kịp thông tri Tiêu hầu gia, xin ngài đừng nên trách."

Tiêu Thiên hào trầm nghĩ những lại nói này thực tràng diện, ai mà tin người ai là đồ ngốc.

Đã người muốn nói tràng diện lời nói, lão tử phụng bồi là được, hấn vuốt vuốt râu ria nói: "Đa tạ Nam Bì hầu hùng hồn, còn có mấy vị khác Hầu gia, lão hủ ở chỗ này cảm ơn các người. Đạo tặc đã sớm bị các vị uy phong bị hủ chạy trốn tứ phía, tự tính toán bọn hấn lần nữa tập kết, lão hủ cũng có lòng tin dẫn đầu dân đoàn đem bọn hấn đánh tan, điểm này các người có lẽ không nghi ngờ a, vừa rồi các người đã lĩnh giáo không phải sao?"

Bốn người sắc mặt tái nhợt, nhưng không phải không thừa nhận, Tiêu Thiên hào tại phương diện quân sự ý nghĩ, cũng không có bởi vì tuổi tăng nhiều đại trở ra hóa.

Lão Hầu gia nói tiếp: "Các vị ân tình, ta Tiêu Thiên hào tâm lĩnh, chờ ngày nào đó các người đất phong náo loạn nạn trộm cướp, ta sẽ cái thứ nhất mang theo tư binh tiến lên, trợ các người giúp một tay! Thích thú Dương huyện đã an toàn, các vị có phải hay không nên đánh đạo hồi phủ rồi, ta Tiêu Thiên hào không phải người hẹp hòi, đến lúc đó đều có một phần lễ trọng với tư cách tạ ơn."

Cái này bụng trà tiền khách?

Bốn người hai mặt nhìn nhau, không có đạt tới mong muốn mục đích, bọn hấn đương nhiên sẽ không như vậy ly khai.

Da Chấn Đông âm hiểm cười cười: "Tiêu hầu gia, ngài nói như vậy có thể liên khách khí rồi. Chúng ta là nghĩ như vậy, đã đại thật xa đến rồi, không thể cái gì là đều không làm tựu đẹp đường hồi phủ a, nếu không sẽ bị dân chúng chê cười. Nói sau chúng ta đều đến nơi đây rồi, ngài như thế nào cũng phải thỉnh mọi người đi qua đi thăm thoáng một phát quặng mỏ a, chúng ta bốn sự khác không có, hỗ trợ chấn nhiếp thoáng một phát bọn đạo chích thế hệ, coi như là tận một phần non nớt chỉ lực."

Tiêu Thần ngơ tới đối phương sẽ nói như vậy, đối với gia gia gật đầu nói: "Không đáp ứng bọn hần, bọn hần chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, không phải muốn nhìn quặng mỏ ấy ư, vậy hãy để cho bọn hần mò mang tầm mắt."

Tiêu Thiên hào nở nụ cười, đối với da Chấn Đông bọn hần nói: "Đã các vị có hứng thú, như vậy tùy ta cùng đi xem xem đi."

Mấy người mừng rỡ như điên, chờ đến địa phương, thì ra là vạch trần bài lúc sau.

Rất nhanh, đại bộ đội hao hao đang đi vào chỗ mục đích, chờ bọn hần chứng kiến quặng mỏ thời điểm, tất cả đều tròn tròn mắt.

Quặng mỏ cửa vào bị tu thành rộng hơn một mét thông đạo, có thể nói là một kẻ làm quan cả họ được nhờ, tựu tính toán có thể đánh bại thủ vệ người, sau khi đi vào tổng được đi ra a, không thể thiếu còn phải lại đánh một chầu.

Da Chấn Đông biểu hiện ra không nói, trong nội tâm đối với Tiêu Thiên hào kính nể tới cực điểm, lão gia hỏa quả nhiên không phải hư danh nói chơi.

Hơn một ngàn người chỉ có thể dừng lại ở tại chân núi, giữa đầu hướng bên trên xem, Tiêu Thần cố ý làm làm ra một bộ khoe khoang biểu lộ, xuất ra mấy khóa Hồn Linh Thạch, nói: "Các vị, cái này là từ bên trong khai thác đi ra, kính xin các vị Hầu gia đánh giá một phen."

Ánh mắt chuyển tới gấu hi kiến bên này thời điểm, hần rất có thâm ý hỏi một câu: "Như thế nào, gấu kỳ vĩ không có đi theo tuyên cao hầu một sao?"

"Tiểu tử kinh nghiệm thành thị dưới mặt đất thí luyện về sau, lấy được chỗ ịch không nhỏ, hiện đang tại cố gắng tu luyện, chuẩn bị ứng phó một tháng sau tông môn đại tuyển, cho nên sẽ không đến." Gấu hi kiến ngạo âm thanh đạo, hần nhiều như vậy nhĩ từ bên trong, có thể cảm ra tay, thì ra là gấu hi xây xong.

Tiêu Thần thăm nghĩ vậy hãy để cho con của ngươi trong nhiều sống một tháng, đến lúc đó ngươi được trước kinh nghiệm tang tử chi thống, sau đó xuống Địa ngục cùng nhĩ tử làm bạn đi.

Lúc này thời điểm, da Chấn Đông chen vào nói nói: "Tiêu Thần, nghe nói ngươi cũng đi thành thị dưới mặt đất, ở bên trong bá kiến khuyến tử sao?"

Tiêu Thần quay đầu lại ngấm hần liếc, nói: "Đương nhiên bá kiến, con của ngươi Bì Hồng Bác mang theo một đồng người truy sát ta, khá tốt ta chạy trốn nhanh, sớm đã đi ra thành thị dưới mặt đất, bằng không thì căn phải bị hần chấn ở bên trong không thể."

Da Chấn Đông mặt già đỏ lên: "Cái này có thật không vậy? Khoáng đạt thật sự là hơi quá đáng, trở về ta khẳng định hảo hảo giáo huấn hần."

Hần cũng không nghĩ ngờ Tiêu Thần, bởi vì lúc trước nhĩ tử cùng hần mượn binh, hần biết rõ phải đi tư binh thực lực cường hần, đối phó chính là ngưng Võ Cảnh Hồn Sĩ, quả thực là dư xài. Về phần Tiêu Thần vì cái gì còn sống, đoán chừng thật sự là vận khí tốt, mới từ dưới đất thành trốn thoát.

Tiêu Hầu gia rất có thâm ý vừa ngấm hần liếc, thăm nghĩ chỉ sợ ngươi đời này đều không có cơ hội rồi.

Bì Hồng Bác không có chú ý tới hần cái này ánh mắt, mà là đối với Tiêu Thiên hào chân tướng phơi bày: "Tiêu hầu gia, kỳ thật chúng ta lần này đến đây, còn có một kiện khác sự tình cùng ngươi thương lượng. Ngài là vị trí già, có lẽ tình huống dùng Tiêu phủ một nhà chỉ lực, có thể giữ được trước mặt cái này tòa núi quặng sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Chặn ngang một cước

Chương 38: Chặn ngang một cước

Da Chấn Đông lúc nói chuyện, rất có lực lượng.

Hôm nay hần không riêng đã nhận được ba cái tùy tùng ủng hộ, có dự trung phủ làm hậu đài, là trọng yếu hơn là còn có một cang khổng lồ cơ cấu đương chỗ dựa, chính mình đệ - đệ ở này cái cơ cấu trong nhậm chức, muốn nói đối phó những quan viên khác có thể sẽ có chút cố hết sức, nhưng đối phó với

huân quý, đó là đến một lần một cái chắc.

Hắn hướng phía Trần tổ trưởng đưa mắt liếc ra ý qua một cái, đối phương lập tức làm ra một cái ngơai yên tâm thủ thế.

Tiêu Thiên hào nghe xong hắn mang theo mãnh liệt uy hiếp cùng xem thường ngừ khí, không cho là đúng nói: "Da Chấn Đông, ngơai là cảm thấy ta già rồi, không có biện pháp chăm sóc cơ nghiệp, đúng không? Không ngại nói cho ngơai biết, đừng nói là ngơai da Chấn Đông, chính là ngơai lão ba da trung thần theo trong quan tài leo ra, cũng không dám cùng ta nói như vậy! Chẳng lẽ hắn không có đã nói với ngơai, ở trước mặt ta, hắn chỉ có cúi đầu nói đúng vậy tư cách, liền cái rắm cũng không dám phóng!"

"Lão Hầu gia, ngài nói cũng không đúng như vậy." Gấu hi kiến không phục nói: "Trên sông đại có nhân tài ra, một đời nhanh hơn một đời cường."

"Ngơai hắn mẹ nó càng không có cơ hội nói chuyện!" Lão Hầu gia trực tiếp uống đoạn hắn: "Các ngơai Hùng gia có cái gì công lao, cha của ngơai ngoại trừ đem biểu muội, cháu ngoại nữ, Đường tử nhét vào Tiên Hoàng ổ chần, còn có bản lĩnh gì? A đúng rồi, nghe nói lúc trước còn đem ngơai cái kia ở goá cô cô, cũng đưa cho Tiên Hoàng ẩm giường, thật không biết các năng tại hậu cung gặp mặt thời điểm, có thể hay không cảm thấy xấu hổ."

Gấu hi kiến mặt đỏ tới mang tai, lại nói nhà hắn phát tích sử hoàn toàn chính xác rất xấu xa, lão ba là cái vẫn không thành võ chẳng phải gia hỏa, ngoại trừ nịnh nọt, lớn nhất bốn sự tự là đem nữ nhân bên cạnh đưa cho Hoàng đế, lúc này mới mở cái khai quốc huyện hầu phong hào.

Nhưng không phải không thừa nhận, đời thứ nhất tuyên cao hầu ánh mắt độc ác, tối thiểu nhất ôm cái chính xác đùi. Gấu hi kiến kể thừa lão ba cái này bản lĩnh, từ vừa mới bắt đầu tự lựa chọn ôm Nam Bì hầu đùi, cam nguyện đương tỳ tùng nhi.

"Tiêu hầu gia, lời nói cũng không thể nói như vậy, ngơai đây là muốn cây già lên mặt sao?" Trần tổ trưởng đứng nói.

Tiêu Thiên hào ngấm hán liếc, thăm nghĩ ngơai lại là cái đó dễ hành, quần áo cách ăn mặc không giống như là huân quý cũng không phải quan viên, ở đây có ngơai chỗ nói chuyện sao?

Nhìn ra gia gia mặt lộ vẻ xem thường, Tiêu Thần trước một bước quát: "Ngơai, nói ngơai đầu rồi, tự mới vừa nói lời nói ngơai kia! Ngơai ai a, vậy mà nói ông nội của ta cây già lên mặt, đây là đối với huân quý bất kính, không muốn sống chẳng?"

Trần tổ trưởng cười lạnh nói: "Không có ý tứ, bản thân vẫn thật là có có thể đối với huân quý bất kính quyền lợi. Về phần ta là thân phận gì, không trọng yếu, quan trọng là... 500 quan quân quy ta chỉ huy, hôm nay Tiêu hầu gia nếu không đáp ứng Nam Bì hầu đề nghị, chỉ sợ không thể thiếu một hồi tuyết quang tai ương."

Lão Hầu gia nổi trận lôi đình, lúc trước coi như là Tiên Hoàng, cũng sẽ không nói ra như thế hung hăng càn quấy, vừa muốn nổi giận, Tiêu Thần một tay lấy hắn ngăn lại, nhỏ giọng nói: "Gia gia, an tâm một chút chờ vội, ta cảm thấy người này thân phận đại hữu văn chương (có nhiều bí ẩn)."

Tiêu Thiên hào tuy nhiên không rõ Tôn nhi dụng ý, nhưng hay vẫn là gật đầu đồng ý.

Tiêu Thần nhìn trước mắt mấy người ra sức biểu diễn, nhân tâm hiểm ác tất cả đều ghi trên mặt, thật sự là xấu xí đến cực điểm a, vì chiếm được một ít tiện nghi, lại đem chính mình đặt ở phổ phùng vô lại độ cao, không phụ lòng huân quý hai chữ này sao?

"Nam Bì hầu, nói nói ngơai cái gọi là đề nghị a." Tiêu Thần xuất ra Tiểu Hầu gia khí thế, giờ phút này hắn căn bản không giống một cái mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, khí tràng bên trên thậm chí không thể so với gia gia chênh lệch.

Da Chấn Đông cười nhạo thoáng một phát, nói: "Tiêu gia quả nhiên không có người rồi, lão tánh khí táo bạo, chỉ có thể phái cái tiểu nhân đến trấn trảng diện. Bất quá đầu rồi, ta da Chấn Đông là cái rộng lượng người, không cùng các ngơai so đo. Tiêu hầu gia ngơai nghe kỹ cho ta, cái này tòa mỏ không phải các ngơai Tiêu gia có thể nuốt vào, đề nghị của ta là, đem quảng mỏ sản xuất Hồn Linh Thạch, bình quân phân thành thập phần, ngơai Tiêu Thiên hào độc chiếm trong đó hai phần, giao cho triều đình bốn phần, sau đó Nam Bì hầu, tuyên cao hầu, bên trên cao hầu cùng Đông Lăng hầu tất cả chiếm một phần..."

Tiêu Thần đánh gãy hắn: "Da Chấn Đông, cái này tòa mỏ cùng các ngơai bốn cái Hầu gia, có Nhất Mao tiền quan hệ sao? Ngơai như vậy đồng dạng phải đi một thành, bốn người tự là bốn thành, nằm mơ ni a?"

Da Chấn Đông ánh mắt xem thường nhìn xem hắn, nói: "Ta vẫn chưa nói xong, người trẻ tuổi tự là thiếu kiên nhẫn. Chúng ta đều là có uy tín danh dự huân quý, đương nhiên sẽ không làm không làm mà hưởng sự tình, vừa rồi bản hầu nói, các ngơai Tiêu gia không có năng lực bảo trụ cái này mỏ, cho nên ni về sau chúng ta Ngũ gia liên hợp khai thác, khai thác, vận chuyển, bảo an, tiêu thụ các loại công việc, đều do chúng ta Tứ gia đến làm, các ngơai Tiêu gia có thể cái gì đều không làm, dễ dàng, thư thư phục phục đạt được hai thành số định mức."

Tiêu Thần còn nói: "Nơi này là Tiêu gia quảng mỏ, tự tính toán muốn tìm hợp tác đồng bọn, tại sao phải tìm các ngơai đâu?"

"Bởi vì vì chúng ta khoảng cách gần nha, lại liên hợp làm sáu thành giải thi đấu nhiều năm như vậy, hỗ trợ nên phải đấy." Da Chấn Đông ưỡn nghiêm mặt nói: "Tiêu hầu gia, ta hay vẫn là câu nói kia, ngài là vị trí già, ứng nên biết Đạo Nhất tòa Hồn Linh Thạch mỏ đại biểu cái gì, nếu như không đem đầu to hiến cho triều đình, kết quả sẽ như thế nào trong lòng ngơai rất rõ ràng. Chúng ta cũng là vì ngơai phân ưu, có tiền mọi người lợi nhuận, chỉ có tham dự người tiến vào quá nhiều, sinh ý mới đủ ổn định, ngơai cứ nói đi?"

Lúc này, một cái hơi có vẻ đột ngột thanh âm truyền đến: "Nói như vậy, ta cũng có may mắn phân một phần rồi! Sáu thành giải thi đấu rõ ràng là sáu cái huân quý sáng lập, các ngơai bốn người đến tìm Tiêu hầu gia, không kêu lên ta, quá không hiền hậu a."

Là Bàn tử Công tước Liễu gây nên chương, cười một thốt cùng hân đáng người cực kém xa tuần mã, bên người là độc sinh nữ nhi Liễu Phi Nhi, sau lưng là 600 tư binh.

Nam Bì hầu trong nội tâm lộp bộp thoáng một phát, hân làm sao tới rồi, thằng này giỏi về đương gây quấy phân heo tử, không phải đến làm rồi a?

Liễu Bàn tử thật đúng là đến làm rồi, một phương diện khác tắc thì là vì con gái không yên lòng Tiêu Thần, cho nên dẫn người tới, xác định Tiểu Hầu gia không có bị vây ở thành thị dưới mặt đất.

Liễu Bàn tử một bên thúc mã đi từ từ tới, vừa nói: "Nếu không tể, ta lão Liễu cũng là Công tước, Tiêu hầu gia cầm hai thành ta không có ý kiến, trước cho triều đình bốn thành, ta đồng dạng không có ý kiến. Như vậy đi, ta cũng cố mà làm cầm hai thành, đây chính là của ta điểm mấu chốt a!"

Gấu hi kiến ngạnh âm thanh nói: "Đức linh công, chúng ta đi đâu nhi cho người bài trừ đi ra hai thành đến, chúng ta mỗi gia mới một thành mà thôi."

Liễu Bàn tử tiểu chớp mắt: "Rất đơn giản a, các người mỗi gia biến nửa thành, chẳng phải cho ta bài trừ đi ra hai thành sao? Như thế nào, không muốn a, nếu không chúng ta tìm có thể nói lý chỗ ngồi, hảo hảo nói ra nói ra?"

Da Chấn Đông mặt đều tái rồi, không nghĩ tới liễu Bàn tử sẽ đến chọc vào như vậy một cước.

Liễu Phi Nhi hướng phía Tiêu Thần nỗ bữu môi, ý là người ly khai thành thị dưới mặt đất, vì cái gì không cùng ta chào hỏi.

Tiểu Hầu gia hai tay một quán, ý là nhiều chuyện như vậy, ta cái đó lo lắng.

Da Chấn Đông cùng Trần tổ trưởng liếc nhau, lẫn nhau gật gật đầu, hân làm ra nhượng bộ nói: "Ai bảo ta vừa mới nói có tiền mọi người lợi nhuận đâu rồi, đã đức linh công muốn kiếm một chén canh, chúng ta được cho hân mặt mũi. Như vậy đi, triều đình bên kia ba thành, Tiêu hầu gia hai thành không thay đổi, chúng ta Ngũ gia tất cả chiếm một thành, như thế nào đây?"

"Không được!" Tiêu Thiên hào cùng liễu gây nên chương đồng thời hô.

Liễu Bàn tử dùng khốc lóc om sòm ngữ điệu nói: "Lão tử là Công tước, dựa vào cái gì cùng các người những nho nhỏ này Hầu tước cầm đồng dạng số định mức, còn người nữa da Chấn Đông tính toán cái gì đó, trong chốc lát cho triều đình bốn thành, trong chốc lát biến thành ba thành, người đương triều đình gia à?"

Da Chấn Đông mặt mo đen nhánh, cả giận nói: "Họ Liễu, đừng cho mặt không biết xấu hổ! Bảo người một tiếng công gia đó là cho mặt mũi người, đã người không ôm lấy, vậy thì đừng trách ta không khách khí! Tất cả mọi người nghe lệnh, đao kiếm ra khỏi vỏ, chuẩn bị khai chiến!"

"Ai sợ ai, đều đem gia hòa cho ta lộ ra đến!" Liễu Bàn tử đối chọi gay gắt.

Hai bang người giương cung bạt kiếm, lập tức muốn đánh đập tàn nhẫn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Đổ máu xung đột

Chương 39: Đổ máu xung đột

Tiêu gia tổng cộng có ba mươi mấy người người, tăng thêm dân đoàn mấy chục người, hơn nữa liễu gây nên chương tư binh, tổng cộng bảy trăm người.

Lại nhìn da Chấn Đông bên này, 500 lông tóc không tổn hao gì quan quân, hơn bảy trăm tư binh, cộng thêm hơn 100 số bị thương nhẹ nhưng còn có thể tiếp tục chiến đấu tư binh.

Thêm chi bọn hân đến có chuẩn bị, đao thương kiếm thuẫn chuẩn bị vô cùng đầy đủ, trên thực lực là Tiêu Thiên hào bên này gấp hai.

Da Chấn Đông quay đầu nhìn liễu gây nên chương: "Đức linh công, người thật sự muốn chuyển cái này tranh vào vùng nước đục sao? Đừng cho là mình tước vị cao một chút, có thể tại trước mặt chúng ta la lối om sòm."

"Đúng!" Trần tổ trưởng phụ họa nói: "Lão tử tự là chuyên môn đối phó huân quý, đừng nói người một cái hai đẳng Công tước, tự là Quận Vương, phiên vương, chọc giận lão tử, làm theo cho người chọn lựa xuống ngựa đến."

"Vậy sao?" Liễu Bàn từ đôi mắt nhỏ nhú lại khe hở, hỏi: "Thế bá, thằng này là cái đó rồi hành, nói chuyện đủ hung hăng cần quấy." Tiêu Thiên hào nói: "Là đủ hung hăng cần quấy, rõ ràng không phải huân quý, cũng không có mặc quan phục, ta thật sự là nghĩ mãi mà không rõ, rốt cuộc là cái gì giao phó nó như thế tự tin cùng Bá khí."

Tiêu Thần hạ giọng nói: "Thế bá, gia gia, người ta một mực tại lập lại, nói mình là chuyên môn đối phó huân quý."

Hai người bừng tỉnh đại ngộ, đồng thời nghĩ đến Tiên Hoàng sáng lập tổ chức thần bí, không phải là chuyên môn đối phó huân quý đấy sao? Chẳng lẽ, cái này được gọi là Trần tổ trưởng gia hỏa, tựa là trong đó một thành viên?

Muốn thực là như vậy, tựa biến thành đập phá thiết hải vô mịch xứ, được đến toàn bộ không uống phí công phu.

Lão hồ ly, béo hồ ly cùng tiểu hồ ly ba người liếc nhau, đồng thời lộ ra hiểu ý đáng tươi cười.

Liễu Phi Nhi không có nghĩ nhiều như vậy, ở một bên lên tiếng nói: "Phụ thân, Tiêu gia gia, người ta cũng sắp giết đã tới, chúng ta đến cùng làm sao bây giờ?"

Liễu Bàn từ một võ ngực: "Đương nhiên là theo Thế bá kè vai chiến đấu, chẳng lẽ lại trở mắt nhìn Tiêu gia bị người khi dễ? Có còn vương pháp hay không, nơi này chính là thích thú Dương huyện!"

Đang sau ý tứ của những lời này là, Nam Bì hầu mấy người các người mang theo tư binh tự tiện xông vào người khác đất phong, đã xúc phạm đạo nghĩa, chẳng lẽ còn muốn đánh đập tàn nhẫn sao?

Gấu hi kiến bọn người toàn bộ đều có chút há hốc mồm, ngày bình thường không tranh quyền thế đức linh công, vậy mà cũng có như vậy trượng nghĩa một mặt, cái này lại để cho bọn hắn trở tay không kịp.

Mọi người tất cả đều đưa ánh mắt chuyển hướng da Chấn Đông, hắn cắn răng nói: "Tên đã trên đây không phát không được, cùng lắm thì đến lúc đó chúng ta liên danh bên trên sách, bị cắn ngược lại một cái nói là Tiêu Thiên hào không đúng! Chuyện cho tới bây giờ, trận này khung không đánh không được, các người dám cùng ta cùng một chỗ thu thập Tiêu lão đầu nhi sao?"

Ba cái huân quý cho tới bây giờ đều là dùng hắn như Thiên Lô sai đâu đánh đó, nhao nhao gật đầu đồng ý, Trần tổ trưởng trước khi đến đạt được da Chấn Đông đệ đệ giao đại, tự nhiên cũng nghe hắn.

Tôn mình căn bản không có lựa chọn khác, hắn được nghe Trần tổ trưởng, đã các người quyết định muốn đánh, bản thân quan Vi Ngôn nhẹ, vậy thì đánh đi.

Nhìn xem đám người kia xì xào bàn tán, thiện độc môi ngữ Liễu Phi Nhi nhướn mày: "Không tốt rồi, bọn hắn đặt thức tính muốn đánh, chúng ta làm sao bây giờ?"

Liễu Bàn từ dọa một đầu, hắn cho rằng chỉ cần mình cường ngạnh, đối phương cũng không dám thật sự đông đảo thương, không nghĩ tới đám người kia là con rùa ăn đòn cân sắt tâm.

"Thế chất, ta nhìn người tựa dẫn người rút lui a." Tiêu Thiên hào lời nói thâm thúy nói: "Việc này vốn với người tựa không có có quan hệ gì, người có thể tới trợ trận Thế bá đã rất cảm kích."

Liễu Bàn từ cổ một ngạnh: "Vậy không được, ta nếu hiện tại đi rồi, về sau còn có cái gì thể diện sống trên đời. Thế bá, ta và người tầm đó là môi hở răng lạnh quan hệ, ngại thích thú Dương huyện hầu nếu đồ, kể tiếp bọn hắn tựa lại đối phó ta, cho nên chúng ta phải đứng tại đồng nhất trận tuyến! Không có đúng, ta cái này 600 người tựa giao cho Thế bá thống nhất chỉ huy, ta liễu gây nên chương cũng là ngại dưới trướng một cái tiểu tốt từ.."

Lão Hầu gia khoái cảm động hư mắt, nói: "Thế chất người quả nhiên giảng tình nghĩa, Thế bá không có nhìn lầm người, cũng không uống công ta năm đó đối với phụ thân người một phen đề bạt."

Nói xong, hắn ngừng đầu lên đối với da Chấn Đông nói: "Có năng lực gì, cứ việc sử đi ra a, người Tiêu gia gia ta nếu nhẫn chau mày đầu, tựa với người cha họ!"

Da Chấn Đông cười lạnh nói: "Như người mong muốn! Kỵ binh đội ngũ trận, các người trước mặt là một đám đại nghịch bất đạo phản thần tặc tử, chó cần phải có bất luận cái gì bản khoản, bất sống Tiêu Thiên hào người, tiền thưởng một vạn quan!"

Quan quân xung phong, tôn mình một ngựa đi đầu, suất lĩnh 500 tinh binh hướng phía quảng mỗ vọt tới.

Bọn hắn chỉ như vậy không kiêng nể gì cả, là vì đối phương chỉ có trên dưới một trăm người chiếm cứ độ cao ưu thế, liễu gây nên chương 600 người bởi vì đến trễ nhất, khoảng cách quảng mỗ xa nhất, trên thực tế khỏi không đến nhiều đại tác dụng.

"60 năm, không nghĩ tới lão phu còn có cơ hội lại trải qua thoáng một phát chiến trường cảm giác!" Tiêu Thiên hào trong ánh mắt hiện lên một tia hưng phấn, quay đầu lại hỏi: "Thần nhi, người sợ hãi sao?"

"Cùng gia gia cùng một chỗ giết địch, có cái gì phải sợ!" Tiêu Thần ngạo âm thanh đạo.

"Tốt, không hổ là ta Tiêu Thiên hào cháu trai, trời sinh nhiệt huyết!" Tiêu Thiên hào vung tay lên, thả ra Vô Hồn Kim Giáp một sừng tê giác, thẳng này chiều cao vượt qua năm mét, trên chóp mũi một sừng dưới ánh mặt trời lóe quang mang màu vàng.

Kim Giáp một sừng tê giác di chuyển bốn đầu trắng kiện chân, theo chỗ cao trực tiếp lao xuống, bốn cái chân mỗi lần tiếp xúc mặt đất, đều phát ra cực lớn tiếng vang.

Vô Hồn vừa ra, rất nhiều quan quân đều không tự chủ được chân mềm nhũn. Điều bởi vì, trong quân đội truyền lưu lấy vô số cùng Tiêu Thiên hào có quan hệ Truyền Kỳ câu chuyện, trong đó nói tối đa, chính là của hán Vô Hồn, đặc biệt là trải qua hơn thế hệ nghệ thuật gia công về sau, Kim Giáp một sừng tê giác quả thực tựa là vô địch tồn tại.

Từng cái mới nhập ngũ tiểu binh, đều nghe lão binh giảng như vậy một cái câu chuyện: 60 năm trước, trí tướng Chiến Thần Tiêu Thiên hào, tại lương quân đối chọi thời điểm thả ra Vô Hồn, Kim Giáp một sừng tê giác trực tiếp đem địch nhân chinh tề trận thế giải khai một cái lỗ hổng, sau đó hán tự mình suất quân công kích, đem mấy lần tại mình địch nhân xông thất linh bát lạc, đại thắng mà về.

Cho nên, đương bọn hán chứng kiến trong chuyện xưa nhân vật chính xuất hiện lúc, trong nội tâm không tự chủ được nổi lên một tia kính sợ, kể cả đại đội trưởng tôn mình ở bên trong, đều có loại cảm giác này.

Kỳ thật, trong chuyện xưa cho đều là trải qua khuyếch đại, Tiêu Thiên hào Hồn Sĩ đẳng cấp cũng không cao, sở dĩ trở thành trí tướng Chiến Thần, chủ yếu hàm kim lượng tại trí tướng hai chữ bên trên, bởi vì hán là trí tướng, lúc này mới thành Chiến Thần, mà cũng không phải bởi vì hán bản thân thực lực cường hoành.

Nhưng là đối mặt đẳng cấp cao nhất là Hóa Võ cảnh Nhị cấp một chi đội ngũ, lão Hầu gia Tam cấp Khí Võ cảnh chiếm cứ rất lớn ưu thế, Kim Giáp một sừng tê giác lại là trên cao nhìn xuống xông, trực tiếp sẽ đem 500 quan quân xông thất linh bát lạc.

Da Chấn Đông liệu đến kết quả như vậy, hán hướng người bên cạnh đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Người nọ hiểu ý, chỉ huy mấy cái kỵ sĩ đem hán vây quanh, sau đó thời gian dần qua móc ra giấu ở bồ nang ở bên trong cường nỏ.

Tên nỏ là tôi qua độc, theo lương con ngựa chính giữa nhỏ hẹp trong khe hở, hán nhắm ngay cao hơn Tiêu Thiên hào.

Bởi vì khoảng cách xa, tăng thêm tận lực che dấu, người ra mặt căn bản nhìn không tới tình huống nơi này.

Người nọ thời gian dần qua điều chỉnh tên nỏ góc độ, sau đó hít sâu một hơi, nhẹ nhàng bóp nỏ cơ, chỉ nghe "Băng" một tiếng, tên nỏ kích xạ mà ra.

Xạ thủ rất có kinh nghiệm, thậm chí thêm đi một tí lúc trước tính toán, tự tính toán Tiêu Thiên hào làm ra tránh né động tác, làm theo cũng sẽ bị bắn trúng.

Nghìn cân treo sợi tóc.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Chuyển tiếp đột ngột

Chương 40: Chuyển tiếp đột ngột

Tên nỏ kích xạ mà đến, mục tiêu thẳng đến Tiêu Thiên hào mặt.

Tuy nhiên hán là tại đây đẳng cấp cao nhất người, nhưng đối mặt đột nhiên xuất hiện đánh lén, lại là hướng về phía mặt loại này không có bất kỳ che lấp vị trí, đừng nói là Tam cấp Khí Võ cảnh, coi như là Tam cấp Tiên Võ cảnh đều không được.

Tiêu Thiên hào hoảng hốt, nếu như không có phái ra Kim Giáp một sừng tê giác, hoàn toàn có thể cho Vô Hồn nhào tới ngăn đỡ mũi tên, hiện tại thật là vô kế khả thi.

Ngay tại nghìn cân treo sợi tóc chi mà tính, Tiêu Thần Diệp Tử Vô Hồn đột nhiên xuất hiện, chắn trước mặt gia gia.

Đương...

Tên nó bắn trúng lá cây, tốc độ cấp tốc hạ thấp, vì Tiêu Thiên hào thắng được thời gian.

Lão Hầu gia thông dong vươn tay phải, đem vẫn còn cùng Diệp Tử Vô Hồn chống lại tên nó chộp trong tay, nhìn thoáng qua hiện ra Lam Quang mũi tên, cả giận nói: "Da Chấn Đông, vậy mà trộm thi tên bắn lên, nguoi hơi quá đáng."

Phía dưới mấy cái huân quý gọi thẳng đáng tiếc, bọn hắn nhiều hi vọng một mũi tên bắn chết Tiêu Thiên hào, như vậy có thể chia cắt hân quặng mỏ, chiếm càng nhiều nữa tiện nghi.

Mấy người đã sớm cộng lại tốt rồi, giết chết Tiêu Thiên hào về sau, đường kính nhất trí đối với hắn tiến hành bút tru khẩu phạt, bàn lộng thị phi.. Triều đình vị kia đại lão nhĩ, đã sớm ước gì vị này trí tướng Chiến Thần tranh thủ thời gian chết đầu rồi, cho dù chết bởi vì bên trên có kỳ quặc, dự trung phủ quan quân lời chứng, tăng thêm da Chấn Đông đệ - đệ âm thầm thao tác, chắc chắn sẽ không có người bởi vì này sự kiện bị giáng tội.

Vì thế, bọn hắn chuyên môn mời một vị ám sát cao thủ, giới về sử dụng tên nó.

Vốn là không sợ hờ ty nào một mũi tên, mạnh mẽ lực đạo tăng thêm kịch độc, hoàn toàn có thể cho Tiêu Thiên hào mệnh tang tại chỗ, thế nhưng mà tại thời điểm mâu chốt nhất, lại bị hắn cháu trai chặn ngang một gạch, khiến sắp thành lại bại.

Bắn tên trộm người không có cam lòng, ngẩng đầu hỏi: "Hầu gia, một lần nữa cho ta một cơ hội a?"

Da Chấn Đông mặt lạnh lấy nói: "Ta có thể cho nguoi cơ hội, nhưng Tiêu Thiên hào sẽ không, nguoi tự cầu nhiều phúc a?"

Người nọ sững sờ, thầm nghĩ không phải là thất bại một lần ấy ư, làm sao lại tự cầu nhiều phúc, không hoàn thành nhiệm vụ ta không cần tiền! Ngay tại hắn trăm mối vẫn không có cách giải thời điểm, âm âm thanh âm truyền đến, hắn lập tức sẽ hiểu.

Kim Giáp một sừng tê giác giờ lên bốn vó, tốc độ bay nhanh đến hướng bên này vọt tới, mà da Chấn Đông bọn hắn đã sớm quay đầu ngựa lại, đi hướng địa phương an toàn, duy chỉ có đem hắn cùng vừa rồi phụ trách đánh yểm trợ kỵ sĩ để lại.

Bánh...

Tại Kim Giáp một sừng tê giác đại lực xông tới phía dưới, các kỵ sĩ cả người lẫn ngựa phi, ở giữa không trung lưu lại một bóng một chùm huyết vũ..

Người nọ vô ý thức ném cương nó, tuy nhiên không có cam lòng nhưng hay vẫn là nhắm mắt lại, một giây sau bụng của hắn bị sắc bén sừng tê giác đâm thủng, sau đó bị ném hướng lên bầu trời.

Đội thân thể sau khi rơi xuống đất, Kim Giáp một sừng tê giác hai cái chân trước mãnh liệt đạp xuống, đem đầu của hắn cùng xiong lồng ngực giẫm nhào nhọt.

Quan quân nhóm trải qua ngắn ngủi sợ hãi về sau, chậm rãi thích ứng tới, bọn hắn tạo thành thuẫn trận, thương trận, dùng số lượng ưu thế đền bù chưa đủ chỗ, rất nhanh đem chiếm cứ đảo ngược.

Liều gây nên chừng 600 người lên không nổi, chỉ có thể ở phía dưới giương mắt nhìn, ngược lại là cùng Nam Bì hầu bọn hắn tư binh đánh nửa vài khung, không có chiếm được tiện nghi cũng không có thiệt thời lớn, duy trì không thua không thắng trạng thái.

Mấy lần tiếp xúc về sau, Tiêu Thiên hào hạ lệnh co rút lại phòng ngự, chiếm cứ có lợi địa hình, chặn đánh địch nhân mỗi một lần công kích.

Cứ như vậy, song phương tiến - nhập giằng co giai đoạn, cho đến mặt trời xuống núi.

Phía dưới bọn quan binh dựng lên dê bò, đốt đuốc lên chông chất bắt đầu nướng, mùi thơm bốn phía phiêu tán. Lại nhìn Tiêu Thiên hào bên này, do vì buổi tối vội vàng ly khai Hầu phủ, mỗi người chỉ dẫn theo lương khô, hơi mùi thịt thời điểm, rất nhiều người cũng nhịn không được chảy ra nước miếng.

Liều Bàn tử phái người mở một cái lối nhỏ, đem các loại vật tư đưa lên đến, tuy nhiên số lượng có hạn thực sự làm ra khẩn cấp, tối thiểu nhất không cần vì nguồn nước cùng sự vật phát sầu.

Màn đêm buông xuống, ngoại trừ gác canh gác binh sĩ bên ngoài, hai bên người cũng bắt đầu nghỉ ngơi, lập tức tiếng ngáy nổi lên bốn phía.

Một - dạ không nói chuyện, thẳng đến sáng ngày thứ hai.

Tối hôm qua đưa lên lương khô đã hoàn toàn bị hong gió, Tiêu Thần xem lên trước mặt một khối bánh thẳng phát sầu, cái đồ vật này như thế nào ăn a, ngạnh giống như hòn đá.

Đồng dạng phát sầu còn có mặt khác một vị nướng chiều từ bé chủ nhân, tựa là Bàn tử con gái một Liều Phi Nhi..

Lại nhìn những người khác, đều ăn rất ngon.

Phía dưới quan quân lại bắt đầu thịt nướng rồi, mùi thơm bay tới, Tiểu Hầu gia tức giận mắng: "Vừa sáng sớm tự ăn thịt nướng, hơi quá đáng, bọn họ là chuẩn bị ăn uống no đủ tự tấn công núi sao?"

Một bên đang tại cắn xé bánh bột ngô Tiêu Thiên hào nói: "Đúng vậy, thịt có thể vì binh sĩ cung cấp càng thời gian dài thể năng, Thần nhĩ nguoi yên tâm,

gia gia tối hôm qua đã phái người đi ra ngoài rồi, chờ tin tức đưa đến thượng diện, da Chấn Đông tự xui xẻo!"

Phía dưới, trong lều vải bày đầy các loại mỹ thực, da Chấn Đông cùng mấy cái tùy tùng nhĩ nói: "Các vị yên tâm tâm, tối hôm qua ta đã phái ra người mang tin tức, đem chuyện nơi đây trên báo cáo đi, thượng diện nhất định sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt. Còn có, các người lập tức sẽ chứng kiến một hồi trò hay."

Cũng không lâu lắm, cùng bọn hần cách xa nhau không bao xa đức linh công phủ tư binh trận địa, phát ra trận trận kêu thảm, tất cả mọi người thượng thổ hạ tả, nghiêm trọng người miệng sùi bọt mép, thậm chí xuất hiện hôn mê tình huống.

Cao điểm bên trên, nhìn xem thủ hạ của mình nguyên một đám ngã xuống đất, liễu gây nên chương hung ác nện xiong dậm chân, trong miệng gọi lấy: "Đáng giận, quá ghê tởm, vậy mà dùng xuống độc loại này bên trên không được mặt bàn thủ đoạn."

600 người, cứ như vậy thoáng cái bị làm rồi, tuy nói bọn hần tánh mạng Vô Ưu, nhưng đã đánh mất sức chiến đấu.

Tiêu Thiên hào ngoài miệng không nói, trong nội tâm đối với địch nhân một chiêu này rút củi dưới đáy nồi hay vẫn là rất bội phục, hần vừa muốn mở miệng kể một ít khích lệ sĩ khí, đột nhiên có người hô: "Ta đau bụng..."

Lập tức có người thứ hai nói: "Ta bụng cũng đau, không được..."

"Lương thực của chúng ta cũng bị hạ độc?" Liễu gây nên chương hoảng sợ nói: "Làm sao có thể, chúng ta ăn lương khô là ngày hôm qua đưa lên đến, nếu là có độc đã sớm nên đã xảy ra chuyện, vì cái gì hiện tại mới phát tác?"

Tiêu Thần trước nhìn trước mặt không nhúc nhích qua bánh bột ngô, lại nhìn một chút bên cạnh ấm nước, mạnh mẽ đứng nói: "Đồ ăn không có vấn đề, là trong nước có độc! Chúng ta thân ở tại cao điểm, không có nguồn nước, cho nên gia gia ngày hôm qua hạ lệnh đem đưa lên nước tập trung, là có người thừa cơ trong nước đầu độc."

"Người nào làm, người nào chịu trách nhiệm trông giữ mọi người nước uống?" Tiêu Thiên hào lập tức hỏi.

Một trong đó Niên Gia đem quỳ xuống mà nói: "Hầu gia, là ta. Có thể ta một mực không có lý khai vạc nước a, ta thì không phải ta hạ độc, bởi vì ta cũng uống."

"Người uống rồi, tự có thể đại biểu cái gì ấy ư, chỉ có thể nói là cái khổ nhục kế! Mọi người đừng buông tha hần, tối hôm qua ta đi tiểu đêm thời điểm, cùng hần thuận tiện hần huyền vài câu, hần cũng đã toát ra đối với Hầu gia bất mãn rồi." Người nói chuyện là Tiêu Vân sóng lớn, ngày hôm qua hần với tư cách tộc nhân đại biểu, cùng gia tướng một bảo hộ quảng mở.

"Ta không có a, ngày hôm qua ta đã nói gì với người, làm sao lại đối với Hầu gia bất mãn?" Gia tướng phản bác.

Tiêu Thần lạnh mắt thấy hai người cãi lộn, ngay tại mọi người cơ hồ tất cả đều tin tưởng là gia tướng đầu độc, kêu gào lấy muốn đem bị hần giết mất thời điểm, hần mở miệng: "Tiêu Vân sóng lớn, da Chấn Đông cho người bao nhiêu tiền, người cam tâm vì hần bán mạng?"

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, tại sao lại biến thành Tiêu Vân sóng lớn?

Tiêu Vân sóng lớn sắc mặt xiết chặt, cười nói: "Tiểu Hầu gia, ngài nói đùa gì vậy đầu rồi, thế nào lại là ta? Da Chấn Đông về phần thu mua ta cái này hạng người sao như vậy, rất hiển nhiên hạ độc người là hần!"

Tiêu Thần vừa đi về phía hần, vừa nói: "Không nên nói dối rồi, chính là người! Ta nếu không có đoán sai, người là ở cùng ta tiến - xuống dưới đất thành trước khi, đã bị Nam Bì hầu đón mua, đúng hay không? Lúc ấy ta tự hoài nghi, người như vậy tiểu nhân lá gan, làm sao dám lưu lại đầu? Là người cùng Bì Hồng Bác thông gió báo tin tức, chờ người sau khi đi ra, lập tức lại đã tiếp nhận nhiệm vụ mới, tự là tùy thời cho chúng ta hạ độc. Muốn thật sự là gia tướng hạ độc, hần khẳng định tại mọi người ăn điểm tâm thời điểm bỏ chạy rồi, bởi vì ai đều hoài nghi hần. Tối hôm qua chỉ có người tiếp cận vạc nước, ta muốn độc cũng là tại mượn cơ hội cùng gia tướng nói chuyện với nhau thời điểm, thần không biết quỷ không hay bỏ vào a?"

Vừa rồi hần một mực tại quan sát hai người, phát hiện gia tướng không có nói dối dấu hiệu, nhĩ Tiêu Vân sóng lớn ánh mắt lập loè, rõ ràng là trong lòng có quỷ.

Tiêu Vân sóng lớn sắc mặt biến đổi lớn, giọng căm hận nói: "Người nói rất đúng, là ta bị Nam Bì hầu đón mua, nhưng không phải tại đi thành thị dưới mặt đất trước khi, mà là sáu thành giải thi đấu trước khi. Có thể coi là ta thừa nhận, các người thì phải làm thế nào đây, ta tại các người nước uống ở bên trong roi xuống vô sắc vô vị thuốc xỏ, được hiệu phát tác coi như là Tiên Võ cảnh người cũng gánh không được!"

"Vì cái gì làm như vậy?" Tiêu Thiên hào nghiêm nghị hỏi.

Nét mặt của hần dần dần gần như dữ tợn, thủ lấy răng nói: "Hần cho tiền của ta, là ta tại Tiêu phủ cả đời cũng lợi nhuận không đến. Các người tự cam chịu số phận đi, trong chốc lát đại bộ đội công tới, xem tại ta cũng họ Tiêu phần bên trên, ta sẽ cầu hần cho Hầu gia, Tiểu Hầu gia nhĩ vị lưu lại một đầu toàn thân."

Chương 41: Đắm máu chiến đấu hăng hái

Chương 41: Đắm máu chiến đấu hăng hái

Theo Tiêu Vân sóng lớn tiếng nói rơi xuống đất, tất cả mọi người cảm giác được kịch liệt đau bụng, Liễu Phi Nhi không có ăn lương khô, nhưng nàng chẳng những uống nước rồi, nhưng lại cẩn thận vì chính mình rửa mặt một phen.

Đây chính là thập phần xa xỉ hành vi, phải biết rằng mọi người dùng nước, là từ phía dưới một bình hồ trên lưng đến.

Chỉ là thật vất vả tẩy trắng khuôn mặt, hiện tại khó coi, bởi vì đau bụng, biểu lộ đều nhanh bóp méo.

Tiêu Thiên hào cười khò mà nói: "Thật sự là ứng câu nói kia, ngày phòng dạ phòng cướp nhà khó phòng, vốn tưởng rằng bắt được Tiêu Thiên xa cái kia lớn nhất ăn trộm, ta có thể gỏi cao không lo. Ai có thể nghĩ đến, làm phản đồ chuyện này, vậy mà cũng sẽ tre già măng mọc."

Tiêu Vân sóng lớn nở nụ cười: "Hầu gia, chuyện này không trách ngài, ai bảo người là có dục - nhìn qua đây này, người tốt với ta ta đương nhiên muốn đối với người tốt. Thế nhưng mà, đương người khác đối với ta rất tốt thời điểm, vậy thì ngược ngung, ta chỉ có thể phản bội người."

Nam Bì hầu quả nhiên là cái lợi hại đối thủ, từ lúc sáu thành giải thi đấu trước, cũng đã thu mua xong rồi phản đồ, giải thi đấu vô dụng bên trên, ngược lại dùng dưới mặt đất thành; Thành thị dưới mặt đất vô dụng bên trên, rất nhanh lại an bài nhằm vào quảng mỗ một chuyện, người bình thường cái đó nghĩ đến đến nhiều như vậy.

Tiêu Vân sóng lớn quay đầu nhìn Tiêu Thần, nói: "Tiểu Hầu gia, người rất thông minh, tuy nhiên ta không biết vì cái gì người nhận định ta là phản đồ, nhưng ta hay vẫn là bội phục người. Bất quá đầu rồi, ta cũng không muốn biết nguyên nhân, đã biết thì phải làm thế nào đây, chẳng lẽ ta phản đồ thân phận có thể đạt được cái biến sao?"

"Người nói không sai, phản bội chỉ có thể dùng huyết đến rửa sạch." Tiểu Hầu gia âm thanh lạnh lùng nói.

"Ha ha ha, chỉ tiếc, ta không có kết quả như vậy." Tiêu Vân sóng lớn làm cản đại cười: "Lấy được Nam Bì hầu tiền thù lao, ta tự sẽ rời đi tại đây, mai danh ẩn tích qua vô ưu vô lự sinh hoạt. Về phần các người sẽ là cái gì kết cục, ta có thể lười quan tâm tới."

"Người sai rồi, lưng của người bạn phải dùng huyết đến rửa sạch, không là lúc sau, là hiện tại." Tiêu Thần ngẩng đầu nhìn hấn.

Tiêu Vân sóng lớn lại càng hoảng sợ, vì cái gì ánh mắt của hấn còn như vậy hữu thần, chẳng lẽ hấn không có uống nước?

Theo buổi sáng lên, Tiêu Vân sóng lớn sẽ đem chú ý lực đặt ở mọi người có hay không uống nước chuyện này bên trên, có lẽ là quá mức chú trọng Tiêu Thiên hào cùng liễu gây nên chương, thế cho nên không để ý đến cái này từng đã là hoàn khổ công tử.

Tiêu Thần cười thần bí: "Chúc mừng người, đã đoán đúng!"

Tiêu Vân sóng lớn làm ra phản ứng đầu tiên, là quay người bỏ chạy.

Tiêu Thần ở phía sau hô: "Người cho là mình trốn được rồi sao?"

Tiêu Vân sóng lớn một bên chạy một bên dắt cuống họng hô: "Nam Bì Hầu gia, cứu ta a, hấn không có trúng độc..."

Vèo... Phốc...

Tiêu Vân sóng lớn phía sau lưng bị một chỉ lao bắn trúng, lúc trước xiong lộ ra, trực tiếp đem hấn đỉnh đã bị chết ở tại ruộng dốc bên trên.

Lao lực đạo cùng chính xác rất cường, cổ tay phải cốt giúp không ít bề bộn, Tiêu Thần bảo trì ném lao động tác, trong miệng lầm bầm: "Quá phối hợp rồi, ta lại một lần nữa thành công rồi."

Sở dĩ không có sử dụng mau lẹ nhất sát nhân phương thức, mà là tùy ý đối phương chạy trốn, chờ đúng là câu kia "Hấn không có trúng độc"..

Phía dưới trong lều vải, linh liên lạc khom người đối với da Chấn Đông nói: "Hầu gia, vừa rồi từ phía trên lao xuống đến một người tuổi còn trẻ, trong miệng hô hào lại để cho ngài cứu hấn, còn nói một câu 'Hấn không có trúng độc', không biết là ý gì."

Da Chấn Đông trừng mắt: "Người nghe rõ ràng, là 'Hấn không có trúng độc', hay vẫn là 'Bọn hấn không có trúng độc'?"

Linh liên lạc bị quát hỏi, lúc ấy bị hù mờ hồi lạnh tự đi ra, nói: "Hắn là 'Hắn không có trúng độc', cũng có khả năng là 'Bọn hắn không có trúng độc', bởi vì hắn vẫn chưa hoàn toàn kêu đi ra, đã bị một chi lao đâm chết rồi."

"Các vị, theo ta ra đi xem, đã biết rõ là chuyện gì xảy ra rồi." Hắn đứng nói.

Mọi người theo sát phía sau, rất nhanh đi vào trước trận.

Cao điểm bên trên, dùng Tiêu Thiên hào, liễu gây nên chương cùng Tiêu Thần cầm đầu đám người kia, uy phong凛凛 đứng đấy, ở đâu có dấu hiệu trúng độc, cho nên câu nói kia hắn là "Bọn hắn không có trúng độc".

Ruộng dốc bên trên, bị đỉnh chết trên mặt đất Tiêu Vân sóng lớn, da Chấn Đông liếc tự nhận ra rồi, thâm nghĩ thật sự là thật là đáng tiếc, làm sao lại không có thành công đâu?

Hắn nào biết đâu rằng, thượng diện một đám người ngoại trừ Tiêu Thần bên ngoài, tất cả đều là miệng cộp gan thỏ, mọi người chỉ là duy trì lấy thân thể đứng thẳng mà thôi, đa số người bởi vì đại tiện mất - cảm, quần bị kéo rối tinh rối mù.

Nếu như da Chấn Đông cẩn thận, sẽ phát hiện Liễu Phi Nhi không thấy rồi, dưới loại tình huống này, một nữ hài tử làm sao có thể đợi ờ.

Nói thật, khó chịu nhất chính là Tiểu Hầu gia Tiêu Thần, hắn không có trúng độc, nhưng là đứng tại trận tanh tưởi chính giữa, thật sự là quá dày vò rồi.

Đứng ở hàng trước, đều là đẳng cấp tương đối cao người, đẳng cấp thấp đã sớm ngã xuống.

Tiêu Thần mở miệng: "Da Chấn Đông, không nghĩ tới kẻ sách của ngươi bị ta ta khám phá a? Nói thật ngươi cái này gian tế, tìm quá không cao minh, hắn còn chưa kịp ra tay, đã bị cơ cảnh ta bắt được, ha ha ha!"

Lần này khoe khoang, Tiêu Thần mà nói nhất không thể phù hợp hơn, bởi vì hắn khi còn trẻ, chỉ có tuổi trẻ người đang làm có chút sự tình về sau, mới có thể tiện hề hề khoe khoang.

Kì thực, Tiêu Thiên hào cùng liễu gây nên chương cũng đã không cách nào mở miệng, bọn hắn vừa nói lời nói khẳng định rồi.

"Phế vật, bảng chi đệ tử quả nhiên không đáng tin cậy!" Da Chấn Đông thờ phỉ phỉ mà nói.

Gấu hi kiến cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Chúng ta kế tiếp làm sao bây giờ, còn tấn công núi ấy ư, ngày hôm qua thương vong cũng không nhỏ đấy."

"Không thể công rồi." Tôn minh kêu khổ nói: "Ngươi của ta thương vong đều nhanh hơn phân nửa rồi, lại công đều được chết ở chỗ này, Tiêu Thiên hào Vô Hồn thật lợi hại."

Da Chấn Đông tức giận nói: "Không công chúng ta có thể cầm xuống quảng mô ấy ư, nuôi binh nghìn ngày dùng binh chỉ một giờ, ngươi có cái gì tốt phàn nàn hay sao?"

Trần tổ trưởng tranh thủ thời gian khuyên nhủ: "Hầu gia đừng nóng giận, muốn ta nói giờ phút này hoàn toàn chính xác không nên tấn công núi, phía dưới những người kia bị độc đồ, cũng chẳng khác nào đã đoạn cùng mặt trên liên hệ, chúng ta chỉ cần tiếp tục vây khốn, Tiêu Thiên hào luôn luôn cạn lương thực đoạn thủy thời điểm."

"Đúng vậy, tỵ chức cũng là ý tứ này." Tôn minh bổ sung nói: "Chờ bọn hắn đã đoạn lương thực cùng nước, thể năng hạ thấp đến thấp nhất thời điểm, tự là chúng ta tấn công núi thời cơ tốt nhất."

Da Chấn Đông nhú mày, đồng ý hai người đề nghị, cả đám quay người trở về trường bồng.

Người ra mặt thở dài một hơi, vừa rồi nếu không có thể lừa dối vượt qua kiểm tra, quan quân khẳng định đã xông lên rồi, đánh mất sức chiến đấu mọi người, chỉ có nghênh cổ thụ lực phần.

Mấy cái còn có thể đứng ở người thay phiên gác, làm làm ra một bộ cùng phía dưới giằng co trạng thái, những người khác nắm chặt thời gian trị liệu.

Thế nhưng mà cây mật được a, thuốc xổ không giống với mật khác độc được, trong chốc lát kéo ngâm tăng thêm đau bụng không chi, người rất khó tập trung tinh thần bức độc.

Coi như là Tiêu Thiên hào, cũng phải dùng ba canh giờ mới có thể hoàn thành cái này một cái quá trình, những người khác ít nhất cần thời gian một ngày.

Thời gian dài, khó bảo toàn người phía dưới phát hiện kỳ quặc.

Duy nhất không có trúng độc Tiêu Thần, đồng dạng vô kế khả thi.

Lao ra tìm được?

Không nói trước có thể hay không tìm được đúng bệnh được liệu, chỉ là rậm rạp chằng chịt phòng tuyến, đều rất khó tiến lên.

Ở tại chỗ này, ít nhất địch nhân xông lên thời điểm, hẳn có thể kiên trì một hồi.

Tiêu Thiên hào bức độc ngoài, quay đầu lại nhìn thoáng qua quảng mả cửa vào, nói: "Người thật đúng là cái tai họa a, chưa cho Tiêu gia mang đến chỗ tốt gì, ngược lại đã mang đến diệt vong tai ương. Hối hận a, nhiều năm như vậy nén giận, đến cuối cùng người ta vẫn là không yên lòng, liền mấy cái hậu bối cũng dám để khi phụ ta, sớm biết như vậy nên một mực bảo trì cường thế, bây giờ nói gì cũng đã chậm."

"Gia gia, ngài cũng không cần quá bi quan, ta cảm thấy tình huống không có như vậy bị, các vị nắm chặt bức độc." Tiêu Thần cho mọi người động viên.

Thời gian dài không thể đem độc bức đi ra, cái này đối với người lòng tự tin là một loại đả kích, có người thả vứt bỏ cái này rất bình thường, nhưng trực tiếp kết quả là khiến người khác cũng bắt đầu sinh buông tha cho nghĩ cách, loại này nặng nề hào khí bắt đầu lan tràn.

Trong lều vải, da Chấn Đông càng nghĩ càng không đứng nhiệt tình, một vỗ bàn: "Không được, còn phải tấn công núi! Chúng ta kéo thời gian càng dài, chuyện xấu lại càng lớn, các vị đừng quên nơi này là thích thú Dương huyện, là Tiêu Thiên hào địa bàn nhĩ, chắc chắn sẽ có giải quyết lương thảo địch phương pháp xử lý. Các người đều cái gì biểu lộ, không muốn bên trên đứng không, cái kia tốt bản hầu phái nhà mình tư binh bên trên, các người ở một bên xem náo nhiệt, được đi à nha!"

Hắn ra lệnh một tiếng, hai trăm tư binh dẫn theo đao bắt đầu bày trận.

Thượng diện hào khí nhanh Trương Khởi đến, Tiêu Thiên hào cau mày nói: "Thần nhĩ, người không cần lo cho chúng ta, mang theo Phi Nhi từ phía sau chạy."

"Đứng, bất kể chúng ta, chiếu cố tốt Phi Nhi là được rồi! Chỉ cần hai người có thể sống được đi, về sau đừng quên vì chúng ta báo thù." Liễu Bàn từ cũng ôm hẳn phải chết chí tâm.

Tiêu Thần theo bên cạnh nhật lên một căn lao, trầm giọng nói: "Gia gia, Liễu thế bá, ta sẽ không đi, phải chết chúng ta chết cùng một chỗ, chỉ cần ta Tiêu Thần còn có một hơi tại, bọn hắn đừng muốn đối với các người bất lợi!"

Thùng thùng...

Tiếng trống trận vang lên, Nam Bì Hầu phủ hai trăm tư binh một tay mang theo đao, một tay giơ tấm chắn, cất bước bắt đầu tấn công núi.

Vèo...

Lao chui qua hai mặt tấm chắn khe hở, đâm - vào đằng sau binh sĩ thân thể.

Tư binh môn lập tức ý thức được tấm chắn tầm đó vô cùng thừa thớt, bọn hắn co rút nhanh trận hình, tấm chắn trước người hình thành một mặt vách tường.

Tiêu Hầu gia một kích đắc thủ, kế tiếp ném ra ba chỉ lao, đều không công mà lui.

Đứng ở dưới mặt da Chấn Đông giống như nhìn ra mánh khoe, một bên đi tới đi lui vừa nói: "Không đứng, vì cái gì chỉ có một người tiến hành chặn đánh? Đứng rồi, trong bọn họ độc rồi, chỉ còn lại có một cái còn có thể chiến đấu người, đứng vậy!"

Hắn hưng phấn vô cùng hô: "Tất cả mọi người nghe lệnh, chuẩn bị tiến công! Các người đều nghe kỹ cho ta, người ra mặt tất cả đều trúng độc, chỉ cần xông đi lên, coi như là cái đàn bà nhĩ, cũng có thể một đao một cái, xông lên a!"

Tiêu Thần mặt ủ mày chau, vốn định lấy còn có thể nhiều kiên trì trong chốc lát, cái này tốt rồi, gần ngàn người cùng một chỗ công kích, coi như mình có ba đầu sáu tay, cũng vu sự vô bổ.

Mấy lần đại nạn không chết, chẳng lẽ lại hôm nay muốn giao đại ở chỗ này?

Địch binh khoảng cách càng ngày càng gần, nói chuyện đi ra trước mắt, sáng loáng đại đao lóe lnh điểm hào quang.

Không đều gia gia mở miệng, Tiêu Thần tung người tiến lên, quát lớn: "Muốn đi lên, trước qua ta cửa ải này!"

Da Chấn Đông cũng ở dưới mặt khai hô: "Cho ta đem hắn băm thành thịt vụn, các huynh đệ xông lên a, chờ bản hầu xông đi lên thời điểm, công lao tự không là các người được rồi, chẳng lẽ các người không muốn muốn tiền thưởng."

Trọng trường phía dưới có dừng phu, phía trước nhất những tư binh kia, không hẹn mà cùng cùng một chỗ ném đi tấm chắn, vung vẩy lấy đại đao hướng Tiêu Hầu gia bổ tới.

Chương 42: Xích Huyết thiết kỵ

Chương 42: Xích Huyết thiết kỵ

Tư binh nhóm phần lớn đẳng cấp không cao, ngưng Vô Cảnh Tam cấp đến Lục cấp chiếm đa số, nếu như là đơn đả độc đấu, Tiêu Thần hoàn toàn có thể làm được tới một người giết một người.

Nhưng đồng thời nhào lên chỉ ít có bốn mươi năm mươi người, tuy nói bọn hán vũ khí trong tay cũng không có trải qua đặc thù gia trì, nhưng bốn mươi năm mươi cây đại đao đồng thời chém tới, tràng diện hay vẫn là rất rung động.

Tiêu Thần một thương đem đối diện mặt tư binh đâm chết, còn chưa tới và thu thương, gỗ chắc làm thành báng thương đã bị chém thành mấy chục tiết, hai mảnh Diệp Từ Vô Hồn theo xảo trá góc độ tiến công, lập tức cắt đứt bốn người yết hầu.

Nhưng địch nhân thật sự là nhiều lắm, vừa ngã xuống năm cái, lập tức lại xông lại 15 cái.

Cái này lại để cho hán không tự chủ được nhớ tới tại thành thị dưới mặt đất một màn, chính mình tăng thêm hai mảnh Diệp Từ Vô Hồn, tuy nhiên có thể đồng thời chia ra tấn công vào ba cái bất đồng mục tiêu, nhưng cuối cùng hay vẫn là bại bởi ruộng cạn bát trảo thú.

Tình huống hiện tại cùng lần kia cực kỳ tương tự, bất đồng duy nhất chính là, áo xanh thiếu nữ đẹp chắc có lẽ không xuất hiện, làm sao nhiều lần đều gặp được chuyện tốt, chính mình lần lượt đao chỉ là thời gian sớm muộn gì vẫn đề.

Kết...

Một thanh khảm đao xem tại vai của hán giáp bên trên, lưu lại một đạo thật sâu dấu vết, huyền thiết giáp gặp được đồng dạng là huyền thiết chế tạo binh khí, tại độ cứng bên trên chiếm không được cái gì tiện nghi.

Kết...

Phía sau lưng cũng đã trúng một đao, bồi giáp là khôi giáp trong chỗ yếu nhất, một dưới đao đi khôi giáp đã bị chặt ra rồi, lưu lại một đạo dài nửa xích lỗ hổng, máu tươi đầm đìa.

Tiêu Thiên ngang ngược đánh tinh thần đứng, một đời trí Tướng Quân thần khí tràng lập tức bắt đầu tràn ngập, hán lấy nón an toàn xuống lộ ra tuyết trắng râu tóc, cất cao giọng nói: "Tiêu Thiên hào lúc này, ai dám lỗ mãng, không cho phép tổn thương của ta Tồn nhi!"

Tiếng nói hấp dẫn những thứ khác tư binh, dù sao Tiêu Thiên hào mới là lão Đại, giết hán đi lấy được tiền thưởng hội thêm nữa, bọn hán kêu gào lấy xông lại.

"Đi chết đi!" Tiêu Thần vung vẩy theo một gã trong tay địch nhân đoạt đến đại đao, đem xông lên phía trước nhất mấy người chém ngã xuống đất, nhưng hán lập tức lại bị mấy người vây quanh rồi.

Trúng độc Tiêu Thiên hào căn bản không cách nào sử dụng hồn lực, Kim Giáp một sừng tê giác càng thì không cách nào được triệu hoán, hán mặt mũi tràn đầy thất vọng ngẩng đầu, thầm nghĩ có lẽ cái này là tự mình một lần cuối cùng xem Lam Thiên a.

Càng nhiều nữa người xông lên, Tiêu Thần mình đầy thương tích, trên người trừ mình ra huyết còn có máu của địch nhân, đều nhanh thành huyết nhân rồi.

Da Chấn Đông cười ha ha: "Tiêu Thiên hào, ngươi không phải ngu ầy ư, ngươi không phải một đời trí tướng Chiến Thần sao? Như thế nào đối mặt ta Nam Bì Hâu phủ tư binh, cũng đã kinh sợ rồi! Ngày mai hôm nay sẽ là của ngươi ngày giỗ, ta sẽ cho ngươi đốt mấy nén hương, ha ha ha!"

Gấu hi kiến bọn người cũng đều thật cao hứng, nhìn Tiêu Thiên hào nhiều năm như vậy sắc mặt, rốt cục muốn xoay người rồi!

Tồn minh quan chỉ huy quân theo bên cạnh xông đi lên, đây chính là biểu hiện cơ hội tốt, nếu không nắm chặt, công lao tự tất cả đều bị đám kia tư binh cướp đi.

Thượng diện, liễu Bàn tử cũng gầy dựa lấy đứng, nói: "Cha ta nguyện vọng lớn nhất, tự là cùng Thế bá ngài chết trận sa trường, đáng tiếc không thể thực hiện. Xem ra, hán nguyện vọng này, muốn thực hiện tại trên người của ta rồi.."

Tiêu Thiên hào thăm đạm cười cười: "Là Thế bá hại ngươi, ngươi vốn không nên cuốn vào trận này thị phi bên trong. Ta Tiêu Thiên hào cả đời chinh chiến vô số, chưa bao giờ đem cái chết coi là gì, nhất đáng tiếc chính là Thần nhi cùng Phỉ Nhi, bọn hán còn trẻ, vốn nên có hoa mỹ nhân sinh, là ta hại bọn hán."

Đát đát đát...

Thanh thúy tiếng vó ngựa vang lên, Tiêu Thiên hào nhướng mày, tiếng vó ngựa thập phần chính tề, rõ ràng là do nhóm lớn ngựa phát ra, nhưng nghe lại như là một thót.

Chẳng lẽ?

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy mỏ Sơn Nam bên cạnh chạy tới một chỉ hỏa Hồng sắc sắt thép nước lũ, cao lớn sâu Hồng sắc tuần mã giờ lên chén ăn cơm lớn nhỏ bốn vỏ, phun ra màu trắng hơi thở, hướng phía bên này rất nhanh tiến lên.

Lập tức kỵ sĩ thân mặc Hồng sắc áo giáp, Hồng sắc trên mũ giáp cầm một căn hỏa Hồng sắc lông chim

Cầm đầu kỵ sĩ tại chạy như điên bên trong xuất ra ngành gong, loan gong cái tên, sau lưng kỵ sĩ cũng đều nhất trí trong hành động loan gong cái tên, chỉ nghe ra lệnh một tiếng: "Mục tiêu, quan quân cùng tư binh, phóng!"

Suru suru suru...

Mũi tên lông vũ trên không trung kéo lê xinh đẹp đường vòng cung, tạo thành một chùm tiễn vũ, chuẩn xác bắn vào không hề phòng bị binh sĩ trên người.

400 mũi tên lông vũ, thậm chí có chín thành đã ngoài trúng mục tiêu mục tiêu, đang tại tấn công núi binh sĩ lập tức ngã xuống một mảnh, bọn hắn huyền thiết giáp tại Hồng sắc mũi tên lông vũ trước mặt, căn bản không có nổi chút tác dụng nào.

Tiêu Thần căn bản không biết xảy ra chuyện gì, chỉ biết là bên người những hận không thể kia đem hắn chém thành thịt nát gia hỏa, trong nháy mắt toàn bộ ngã xuống đến, bộ vị yếu hại cầm còn uyech lẳng lẳng lư mũi tên lông vũ.

"Chuyện gì xảy ra, bọn hắn là người nào?" Da Chấn Đông kinh gọi.

Ngay tại hắn nói những lời này thời điểm, xích giáp các kỵ sĩ phát ra đợt thứ hai tiễn vũ, ngay sau đó là vòng thứ ba.

Ba luân qua đi, vậy mà không có một cái nào quan quân cùng tư binh còn có thể tiếp tục đứng đấy, ngoại trừ một số nhỏ nằm trên mặt đất gãy dựa người bên ngoài, còn lại toàn bộ tử quang.

Đương những xích này giáp kỵ sĩ xuất hiện một khắc này, Tiêu Thiên hào cũng đã cái không chế trụ nỗi tâm tình của mình, nước mắt tại mắt hồ trong đảo quanh, rồi sau đó nước mắt tuôn đầy mặt!

Xích Huyết thiết kỵ, 60 năm!

Quan quân đội trưởng tôn mình, thân trúng năm mũi tên, mũi tên mũi tên trúng mục tiêu chỗ hiểm, hắn từng mất tròn vo con mắt, đến chết cũng không tin trên đời có như vậy một chỉ bộ đội.

Bên cạnh hắn đám binh sĩ, đại đa số chết thời điểm cũng không biết mũi tên lông vũ là từ cái gì phương hướng phóng tới.

Gấu hi kiến, Trần tổ trưởng bọn hắn hai mặt nhìn nhau, nếu như không phải sự thật bày ở trước mặt, bọn hắn căn bản không muốn tin tưởng chứng kiến hết thấy.

Hơn một ngàn người bộ đội, mấy hơi tầm đó liền toàn bộ bị bắn chết, nói ra có người tin sao?

Hơn nữa bắn tên người rõ ràng chỉ có ba bốn trăm, bọn hắn rốt cuộc là làm như thế nào đến ba luân mũi tên, bắn chết hơn một ngàn người, chẳng lẽ bắn tên trước khi, thương lượng tốt rồi người nào chịu trách nhiệm cái nào mục tiêu sao?

Tiêu Thần mất máu quá nhiều, hắn quỳ một chân xuống đất, dùng trong tay đại đao chèo chống thân thể, nhìn xem vẫn còn hướng bên này vốn Hồng sắc sắt thép nước lũ.

Liễu gậy nên chương dùng phát run thanh âm hỏi: "Thế bá, đây là... Đây là trong truyền thuyết... Trong truyền thuyết..."

Hai người, một cái nước mắt tuôn đầy mặt, một cái kích động liên lời nói đều nói không được đầy đủ.

Tiêu Thiên hào lau một cái nước mắt, gạt đầu trầm giọng nói: "Đúng vậy, cái này là lão phu năm đó một tay chế tạo Xích Huyết thiết kỵ! Thật sự là không nghĩ tới, 60 năm, ta cho rằng cái này chỉ bộ đội đã sớm giải tán đâu rồi, không nghĩ tới bọn hắn còn có thể xuất hiện ở trước mặt ta, hơn nữa là như vậy mầu chót thời khắc!"

400 kỵ sĩ nhất trí trong hành động đi vào quặng mỏ xuống, cầm đầu người đem tay phải một lần hành động, tất cả mọi người đồng thời xuống ngựa, quỳ một chân trên đất, nắm chặt nắm tay phải đặt ở trái xiong, cùng kêu lên hô lớn: "Xích Huyết thiết kỵ toàn thể binh sĩ, bái kiến lão tổ tông! Thuộc hạ cứu viện lão tổ tông đến chậm, muốn lần chết chỉ tội, muốn lần chết!"

Da Chấn Đông trong lòng giật mình không gì so sánh nổi, chuyện gì xảy ra Xích Huyết thiết kỵ, bọn hắn như thế nào sẽ xuất hiện tại thích thú Dương huyện? Không phải nói từ lúc Đại Sở Triều thành lập về sau, cái này chỉ khùng bộ đội đã bị Hoàng đế đương tư binh nuôi dưỡng đi lên, mấy chục năm không có người bái kiến tung tích của bọn hắn.

Hắn cuồng quật đối với gấu hi kiến bọn người, làm ra một cái chuồn đi ánh mắt, mấy cái gia hỏa rất có ăn ý gạt đầu.

Tiêu Thiên hào mặt mũi tràn đầy vui mừng, cất cao giọng nói: "Xích Huyết thiết kỵ, đứng dậy!"

Rầm rầm, bốn trăm người đồng thời đứng dậy, tất cả mọi người con mắt đều cùng trước khi Tiêu Thiên hào đồng dạng, chớp động lên lệ quang.

Tiêu Hạo gia Tiêu Thần vô cùng bồn chồn, trong miệng lầm bầm lấy: "Tình huống như thế nào a, gia gia người có lợi hại như vậy một nhóm người, như thế nào không còn sớm kêu đi ra đâu?"

Nói xong, hắn thấp phần nề tình té xỉu.

Bạn thân đây dễ dàng ấy u, cùng nhiều như vậy địch nhân đối với chém lâu như vậy, duy nhất không đẹp, tựa là còn chưa hiểu tình huống đầu rồi, thiếu chết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Lặt mềm buộc chặt

Chương 43: Lặt mềm buộc chặt

Xích Huyết thiết kỵ, Đại Sở Triều nhất phụ nổi danh một chi bộ đội, cho tới nay đều là thần bí đại ngôn từ.

Cái này chi bộ đội do trí tướng Chiến Thần Tiêu Thiên hào một tay sáng tạo, đời trước là hắn 400 tư binh, trải qua nghiêm khắc huấn luyện về sau, mỗi người cũng có thể làm đã đến như ảnh đi như gió, tinh xảo cỡi ngựa kỹ thuật, cường hãn sức chiến đấu cùng với tinh diệu tiền pháp, là mỗi tên lính đều có đủ ba loại trụ cột kỹ năng.

Lúc trước Tiêu Thiên hào đi theo tiên đế đánh Giang Sơn, cái này chi bộ đội nhiều lần hộ giá, hơn nữa bị với tư cách bộ đội đặc chủng, chấp hành qua rất nhiều những bộ đội khác nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Xích Huyết thiết kỵ đệ nhất đảm nhiệm đại đội trưởng, tựa là Tiêu Thiên hào bản thân, cho nên mới phải được xưng là lão tổ tông.

Bốn trăm người, không thể nhiều cũng không có thể thiếu một người, mỗi 100 người làm một cái trung đội, phân biệt quan dùng Thanh Long, bạch - hổ, Chu Tước, Huyền Vũ đội tên, đại đội trưởng đồng thời kiêm nhiệm Thanh Long trung đội trung đội trưởng.

Theo thành lập mới bắt đầu, cái này chi bộ đội lý niệm tựa là đã tốt muốn tốt hơn, mặc kệ theo trang bị hay vẫn là hằng ngày tiêu hao, tổn hao tại trên người bọn họ tiền, có thể thành lập một chi binh thường vạn người đội.

Tại chiến tranh niên đại, Tiêu Thiên hào yêu cầu từng đội viên đều được đạt tới Hóa Võ cảnh Nhị cấp đã ngoài, hi sinh một người bổ sung một người, vĩnh viễn duy trì bốn trăm người con số.

Hiện tại xem ra, cái này binh quân giá trị sớm tựa bị đánh vỡ, không có chiến tranh các đội viên có nhiều thời gian hơn dùng để tu luyện, binh quân đẳng cấp đạt đến Hóa Võ cảnh Thất cấp.

Đây cũng là vì cái gì quan quân đại đội trưởng tại trước mặt bọn họ, không có chút nào năng lực phản kháng nguyên nhân, tôn mình chỉ là Hóa Võ cảnh Nhị cấp trình độ, làm sao có thể né tránh Hóa Võ cảnh Thất cấp cao thủ mũi tên.

Hóa Võ cảnh Thất cấp, nếu như đặt ở bình thường quân đội, làm cái giáo úy là không có vấn đề, thậm chí khả năng lên làm nha tướng đấy.

Thế nhưng mà tại Xích Huyết thiết kỵ ở bên trong, thực lực như vậy chỉ có thể đương một cái nhất đội viên bình thường.

Đại Sở lập hướng về sau, cái này chi bộ đội bị Hoàng đế chiêu độ sâu cung, chuyên trách phụ trách an toàn của hắn, từ đó về sau không còn có tại bên ngoài lộ mặt qua.

Thế cho nên đã nhiều năm như vậy, với tư cách nó người sáng lập, liền Tiêu Thiên hào đều cho rằng Xích Huyết thiết kỵ giải tán.

Tại hắn xem ra, cái này chi bộ đội tựa là vì chiến tranh mà sinh, không có chiến tranh, sau đó đi cho Hoàng đế đương chó giữ nhà, căn bản là không thích hợp.

Đương nhiệm đội trưởng Bành Phi Hổ, năm đó là theo phụ thân hắn cùng một chỗ bị tuyển nhập Xích Huyết thiết kỵ, là bốn trăm người chính giữa duy nhất một đội phụ tử binh, Tiêu Thiên hào từ nhậm đại đội trưởng chức về sau, đề bạt phụ thân của hắn trở thành thứ hai đảm nhiệm đội trưởng.

Bành Phi Hổ thì là theo trong tay phụ thân tiếp nhận đội trưởng chính là chức vị, đội viên trong phần lớn đều là đội viên cũ hậu đại, nòng cốt nhiều do đời thứ hai người tạo thành, quân đầy đủ sức lực thì là đời thứ ba.

Xích Huyết thiết kỵ hàng năm đều có một lần huấn luyện dã ngoại cơ hội, bọn hắn mặc lấy thường phục theo đề - đô xuất phát, kỵ đi vạn dặm, dùng phương thức như vậy cam đoan đội ngũ sức chiến đấu.

Lần này đúng lúc là đi ra huấn luyện dã ngoại, trên đường gặp được Tiêu Thiên hào phái ra người mang tin tức, thế mới biết lão tổ tông thân hãm nhà tù, mọi người không nói hai lời, mặc vào chính thức khôi giáp thay cho thường phục, đến đây tiếp viện.

Bành Phi Hổ đem Tiêu Thiên hào nâng lên chiến mã của mình, tự mình nắm dây cương, theo cao điểm bên trên đi xuống.

Tiểu Hầu gia Tiêu Thần bị đảm nhiệm y quan đội viên khóa thành bánh chưng, ăn vào Cục phẩm chữa thương đan dược về sau, rất nhanh tự thức tỉnh.

Da Chấn Đông, gấu hi kiến bọn người bị hù hai chân như nhũn ra, bọn hắn không thể tìm được chuồn đi cơ hội, Bành Phi Hổ hỏi lão Hầu gia: "Nguyên Soái, cái này mấy cái gia hỏa làm sao bây giờ, có phải hay không lại để cho thuộc hạ cùng nhau xử lý rồi!"

Xử lý ý tứ, là ngay tại chỗ hành quyết.

Gấu hi kiến lúc ấy tự dưng một quần, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ: "Tiểu hầu gia, ngài đại nhân bất kể tiểu nhân qua, phóng chúng ta một hồi a, chúng ta về sau cũng không dám nữa!"

Da Chấn Đông ngược lại là rất cứng khí, thân thể đứng thẳng tắp, nhưng thật ra là miệng cộp gan thò, trong nội tâm sợ hãi sớm tự đặt tới cực điểm, sợ Tiêu Thiên hào ra lệnh một tiếng, chính mình bị Xích Huyết thiết kỵ bán thành gai nhím.

Lão Hầu gia cúi đầu nhìn thoáng qua đang theo hắn nháy mắt Tôn nhi, nói: "Tiêu gia thù, hay vẫn là Tiêu gia người một nhà báo lại so sánh tốt, cái này mấy cái không có tiền đồ gia hỏa, lại lại để cho bọn hắn sống thêm vài ngày a!"

Gấu hi kiến như được đại xá, một bên dập đầu vừa nói: "Cảm ơn Tiểu hầu gia, đại ân đại đức vĩnh viễn không dám quên."

Mấy cái gia hỏa đầy bụi đất, cỡi Mã Cương đi ra vài bước, Bành Phi Hổ hạ lệnh: "Bắn tên!"

Mũi tên là hướng lấy bọn hắn khó - hạ tuần mã đi, vài tiếng gong dây cung tiếng vang lên, năm người mã tất cả đều trúng tên ngã xuống đất, đem bọn hắn ngã cái không nhẹ.

Da Chấn Đông càng là thành lẩn đất hồ lô, đánh nửa nhiều cái lần mới đứng, một thân cảm y tràn đầy bùn đất, bộ dáng thảm cực kỳ.

Tôn Phi Hổ khẽ nói: "Nguyên Soái cho các ngươi một con đường sống, các ngươi dám hỗn đản này còn dám nghênh ngang cỡi ngựa đi, thật sự là quá mức. Dùng chính mình hai cái đuôi đi trở về đi, ai không phục, đứng ra nói với ta!"

Hay nói giỡn, ai dám không phục.

Năm người theo thứ tự là Nam Bì hầu, tuyên cao hầu, bên trên cao hầu, Đông Lăng hầu cùng với Trần tổ trưởng, Tiêu Thần sở dĩ đề nghị gia gia thả bọn hắn, chủ yếu mục đích ngay tại Trần tổ trưởng trên người, muốn thông qua hắn thuận đường mua, đem chuyên môn đối phó huân quý tổ chức thần bí bắt được đến.

Da Chấn Đông bọn người trên thực tế là chiếm được Trần tổ trưởng quang, vì không làm cho Trần tổ trưởng hoài nghi, không thể không đem mặt khác bốn cái gia hỏa cũng thả.

Năm cái gia hỏa đi xa về sau, Tiêu Thiên hào giận dữ nói: "Phi Hổ a, lúc này ngươi thế nhưng mà xông đại họa, huấn luyện dã ngoại trong quá trình tự tiện cho thấy thân phận, còn giết mấy trăm quan quân cùng tư binh, Hoàng Thượng nhất định sẽ trách phạt ngươi."

Bành Phi Hổ không quan tâm nói: "Tự tính toán chém đầu của ta, ta cũng muốn cứu ngài! Nguyên Soái a, ngài những năm này khổ, mà ngay cả mấy cái không ngờ hai đời huyện hầu, cũng dám đối với ngài động đao động thương, không bằng như vậy đi, ta lưu lại Huyền Vũ trung đội, cho ngài làm thiếp thân thị vệ, xem ai còn dám khi dễ ngài."

Lão Hầu gia lắc đầu nói: "Không ổn, Xích Huyết thiết kỵ là Hoàng gia vệ đội, sao có thể lưu lại bảo hộ ta đâu?"

Bành Phi Hổ rất rõ ràng lão thủ trưởng tính tình, biết rõ chuyện hắn quyết định chắc chắn sẽ không sửa đổi, tự lui mà cầu tiếp theo nói: "Nếu không, ngài để cho ta đem Tiêu Thần chất nhi mang đi a, những người kia đối với ngài khả năng còn có điều có kỵ, có thể bọn hắn hội ngược lại đối phó Tiêu Thần chất nhi. Đi theo ta, ta cam đoan hắn lông tóc không tổn hao gì, hơn nữa dựa theo người nói nghiệp tiền hành bồi dưỡng, như thế nào đây?"

Nói thật, Tiêu Thiên hào có chút động tâm, Tiêu Thần nếu là thật làm tới Xích Huyết thiết kỵ đội viên, cả ngày dừng lại ở hoàng cung trọng địa, ai còn dám đánh chủ ý của hắn.

Hơn nữa, còn có tiếp xúc đến Hoàng đế cơ hội, nói không chừng có thể quét dọn Hoàng đế đối với Tiêu gia hoài nghi.

Nhưng hắn còn chưa mở khẩu, Tiểu Hầu gia trước nói chuyện: "Cảm ơn Bành bá bá có hảo ý, ta người này a, xiong không có chí lớn, tự ưa thích dừng lại ở gia gia bên người. Ta nếu đi theo người rồi, gia gia hội cảm thấy cô đơn tịch mịch, đúng không gia gia?"

Lão Hầu gia chưa bao giờ làm bắt buộc cháu trai sự tình, đã cháu trai không muốn, hắn đương nhiên sẽ không nói thêm cái gì.

Trăm thiện hiếu vi trước, Bành Phi Hổ biết rõ lão Hầu gia cứ như vậy một căn dòng độc đinh, đành phải gật đầu nói: "Vây được rồi, đã chất nhi không muốn, đương bá bá cũng không nên cưỡng cầu."

Liều Phi Nhi rất cảm thấy hứng thú chen miệng nói: "Bành đội trưởng, các người thu nữ binh sao?"

"Thực xin lỗi, không thu." Bành Phi Hổ lắc đầu nói.

Xích Huyết thiết kỵ một mực đem bọn hắn đưa vào Tiêu phủ, lúc này mới yên tâm ly khai.

Mọi người cũng không biết, nhìn như trảng nguy cơ này bị hóa giải rồi, kì thực một hồi càn khôn âm mưu đang tại uẩn nường trong.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Phá trước rồi lập

Chương 44: Phá trước rồi lập

Tiểu Hầu gia Tiểu Thần, dùng lần này nguy cơ bên trong hoàn mỹ biểu hiện, đã trở thành gia tộc anh hùng.

Chuyện này cũng rất nhanh tại thích thú Dương huyện truyền ra, tăng thêm mấy ngày này hắn trả hết nợ trước khi thiếu nợ ở dưới khoản nợ, không có người nhớ rõ hắn đã từng là cái ăn chơi thiếu gia, ngược lại thành vì mọi người giáo dục con cái chính diện tài liệu giảng dạy.

Chỉ là, bị bao thành bánh chưng, thật sự là không thoải mái.

Theo Xích Huyết thiết kỵ y quan nói, chỉ có như vậy miệng vết thương mới rồi cũng sẽ tốt thôi nhanh, bởi vì băng bó trước khi trả hết một tầng dày đặc thuốc mỡ, ra một chút đồ mỡ hôi cũng không cách nào lộ ra, cho nên toàn thân cao thấp dính hồ, đừng đề cập có nhiều khó chịu.

Thừa dịp không có người chú ý, hắn thả ra Diệp Tử Võ Hồn, bắt đầu một đầu một đầu cắt đứt băng bó.

Đừng nói, y quan thật đúng là nê tình, băng bó thủ pháp rất chú ý, không phải cái loại này đã đường đi có thể so sánh, băng bó mỗi quấn quanh nửa vòng, sẽ hệ một cái đẳng trước Khẩu Nhi, căn bản không tồn tại cắt đứt một căn sở hữu đều đi theo đến rơi xuống khả năng.

Tiểu Hầu gia sờ dĩ như vậy không thể chờ đợi được, là vì hắn tình tường biết rõ, thương thế của mình đã tốt rồi cái thất thất bát bát, thật sự là không cần phải tiếp tục làm bánh chưng.

Cái này may mắn mà có tiểu - trong bụng chính là cái kia "Âm Dương Ngư", thì ra là lúc trước uống địa dịch quỳnh tương về sau, không bị hấp thu cái kia bộ phận năng lượng.

Những năng lượng này tự hành lao tới bị thương địa phương, chữa trị kinh mạch đồng thời, gia tốc miệng vết thương khép lại.

Hồn Sĩ thụ ngoại thương đối với thân thể không có ảnh hưởng gì, sợ nhất đúng là kinh mạch đã bị liên quan tổn thương, một khi có chủ kinh mạch bị chặt đứt hoặc là phát sinh tắc, mới là nghiêm trọng nhất sự tình, nếu như không thể chữa trị, đem đối với về sau tu luyện phát ra nổi hậu quả nghiêm trọng.

Lại để cho hắn cảm thấy vui mừng chính là, chính mình đã trúng không dưới mười đao, cũng may đám kia tư binh đẳng cấp không cao, tăng thêm có huyền thiết giáp bảo hộ, miệng vết thương đều không sâu, chỉ thương đã đến mấy cái không trọng yếu kinh mạch, hơn nữa đến bây giờ đại bộ phận cũng đã khép lại.

Hai mảnh Diệp Tử Võ Hồn cao thấp tung bay, liên tiếp đem một cây băng bó chặt đứt.

Tới gần da thịt băng bó, tất cả đều bị thuốc mỡ sưng nước, hiện lên màu nâu đậm, tản ra mùi thuốc. Xích Huyết thiết kỵ không hổ là Đại Sở Triều nhất đót tiền bộ đội, dùng kim sang được đương nhiên là tốt nhất, tại trợ giúp của nó xuống, Tiểu Hầu gia miệng vết thương mới có thể tốt nhanh như vậy.

Theo sờ hữu băng bó bị chặt đứt, lộ ra cường trắng thân thể, miệng vết thương đã toàn bộ khép lại, chỉ lưu lại một đạo đạo nhạt tím Hồng sắc vết sẹo, theo y quan nói những vết sẹo này hội trong hai tháng hoàn toàn biến mất.

Đối với cái này Tiêu Thần chẳng hề để ý, coi như là lưu lại sẹo thì phải làm thế nào đây, mặt sẹo là nam nhân thành thực biểu tượng, đầu năm nay nhì người trên đời này phiêu, ai dám cam đoan không lần lượt đạo.

Đúng lúc này, cửa phòng bị người từ bên ngoài đẩy ra, Tiêu Thiên hào cảm trong tay lấy cái màu trắng bình sứ nhỏ, vừa tiến đến tự nói: "Thần nhi, ngươi như thế nào đem băng bó giải khai?"

"Buộc tại trên thân thể thật sự là quá khó tiếp thu rồi, gia gia, lúc trước ngài sáng tạo Xích Huyết thiết kỵ thời điểm, tự lại để cho y quan làm như vậy sao? Miệng vết thương bảo trì thông khí tính, đối với khép lại là có chỗ tốt, buộc như vậy kín làm gì vậy?" Hần hỏi ngược lại.

Lão Hầu gia cười nói: "Hồn Sĩ thể chất không giống với người bình thường, nếu như là người bình thường đương nhiên không thể làm như vậy, nếu không không thể để cho miệng vết thương khép lại, còn có thể phát sinh thối rữa tình huống. Đây chính là trải qua thí nghiệm được ra kết quả, dùng tốt nhất kim sang được, chăm chú băng bó miệng vết thương, như vậy có thể nhanh hơn khép lại tốc độ... Ồ, ngươi như thế nào nhanh như vậy thì tốt rồi, xem đi, gia gia nói không sai a!"

Tiểu Hầu gia mặt trắng không còn chút máu, thầm nghĩ đây là bởi vì ta bản thân nguyên nhân được không, thật sự là không cần phải tại vấn đề này bên trên dây dưa, lại hỏi: "Gia gia, ngài cảm chính là cái gì a, không phải là trong truyền thuyết linh đan diệu dược a, Tôn nhi đã tốt rồi, không cần dùng."

"Dùng được lấy, tuyệt đối dùng được lấy." Lão Hầu gia thần thần bí bí nói: "Đây là phá lập đan, đối với bị thương Hồn Sĩ mà nói, là tốt nhất chữa thương Thánh Dược. Cái này được tại Đại Sở Triều thành lập trước khi, rất phổ biến, nhưng về sau bị Tiên Hoàng định vì cấm dược, người bình thường cấm sử dụng."

Tiêu Thần chân mày nhảy lên: "Vậy ngài là từ đâu nhi lấy tới, chợ đêm?"

"Chợ đêm nào dám bán loại vật này, bọn hần không muốn sống nữa?" Tiêu Thiên hào hạ giọng nói: "Là ở định vì cấm dược trước khi, Tiên Hoàng thường cho gia gia ta, ta tiện tay ném cho Tiêu Thiên xa, về sau bị định vì cấm dược, tên kia nhất gan tự cho tàng đi lên, một mực tàng đến bây giờ.."

Ta một mỗi cái đi, ấn dấu hơn sáu mươi năm, ngài lão xác định cái đồ vật này không có mất đi hiệu lực?

Tiêu Thiên hào trả lời rất lưu manh: "Ngươi thử xem chẳng phải sẽ biết rồi!"

Sát a, mất đi hiệu lực còn dễ nói, coi như là ăn hết một khóa Đường Đậu nhi, vạn nhất có độc đâu?

Lão Hầu gia lời thề son sắt nói: "Yên tâm, tuyệt đối sẽ không có độc. Năm đó Tiên Hoàng cho ta thời điểm, ta hay vẫn là quân Trung Nguyên soái đầu rồi, nhận vì hần tiếp tục khai cương khoách thổ chức trách, trừ ta ra không có người có thể đảm nhiệm, hần sẽ làm ra tự hủy Trường Thành sự tình sao?"

Nghe xong lời này, Tiểu Hầu gia mới yên tâm đem đan dược nuốt vào bụng.

Kỳ thật hần căn bản không cần dùng, tám thành đã ngoài kinh mạch cũng đã tự hành chữa trị rồi, còn lại này ít điểm cũng sẽ rất nhanh khỏi hần, chủ yếu là không chịu nổi gia gia một phen từng quyền chi tâm.

Đan dược cửa vào, vừa tiếp xúc đến nuốt bọt, liền tán mát ra một cỗ kỳ dị mùi thuốc.

Tuy nhiên Tiêu Thần đối với đan dược một chuyển cũng không từng có nghiên cứu, nhưng loại biến hóa này, lại để cho hần cảm giác được nó không là phẩm phẩm.

Vào bụng về sau, đan dược hóa thành chất lỏng, rồi sau đó liền tán mát ra bằng bạc năng lượng, dùng sét đánh không kịp bung tai xu thế nhảy vào chung quanh kinh mạch, lõi cuốn khởi vốn là chậm chạp lưu động hồn lực, tiến hành rất nhanh lưu chuyển.

Bằng bạc khí thể, đến mức thông suốt, mà ngay cả mấy cái một mực chưa khai thác mao mãnh kinh mạch, đều tại cỗ khí thể này phía dưới bị thuận lợi giải khai.

Chà mẹ nó sát, thật bá đạo a!

Trách không được bị Hoàng đế định vì cấm dược, thứ này nếu không kiêng nể gì cả ở trên thị trường lưu thông, không biết hội tạo ra được bao nhiêu cao thủ, đến lúc đó hội uy hiếp được cao cao tại thượng hoàng quyền.

Chuyện kỳ quái đã xảy ra, đương những năng lượng này sau khi hoàn thành bồi mao mãnh kinh mạch chữa trị về sau, vậy mà chưa có trở lại chủ kinh mạch, mà là đột nhiên thay đổi tuyến đường, hướng phía một cái phương hướng vọt mạnh.

Tiêu Thần lại càng hoảng sợ, tại đây cũng không có kinh mạch đâu rồi, chúng muốn làm gì?

Hồn lực cưỡng ép trùng kích, cực kỳ có chịu có thể tạo thành đúng là tại trong kinh mạch hình thành một cái cùng loại u ác tính thứ đồ vật, chất độc này lưu rất có thể cả đời đều không thể tiêu trừ, đối với hồn lực lưu chuyển phát ra nổi tắc tắc dụng. Nghiêm trọng, mỗi lần hồn lực đi qua nơi này, đều sẽ xuất hiện đau đớn kịch liệt cảm giác, đối với tu luyện ảnh hưởng rất lớn.

Hắn vừa muốn đi khổng chế những hồn lực kia, càng thêm kỳ quái một màn đã xảy ra, chúng vậy mà ngạnh sanh sanh "Xông" ra một con đường, thì ra là tạo thành một đầu mới kinh mạch.

Làm sao có thể?

Ta cừu thế làm người, phía trước tám thế đều tại tu hành trong vượt qua, đối với nhân thể kinh mạch nghiên cứu sớm đã đến lô hỏa thuần thanh tình trạng, như thế nào theo không biết còn có như vậy một đầu?

Mới xuất hiện cái này đường kinh mạch, đem hai cái chủ kinh mạch thành công liên thông, bởi như vậy, hồn lực vận hành thời điểm có thể đồng thời tiến hành, sau đó ở chỗ này hội tụ, tiết kiệm không thiếu thời gian.

Tiêu Thiên hào cũng không biết những chuyện này, hắn chứng kiến chính là bảo bối cháu trai thân thể thả ra bạch quang, đây là thăng cấp thể hiện ni!

Tiêu Thần mình cũng cảm thấy kinh ngạc, vậy mà dưới loại tình huống này thăng cấp rồi, phá lập đan a, quả nhiên là không phá thì không xây được, danh tự lấy thật tốt quá.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Người trong môn phái

Chương 45: Người trong môn phái

Bốn cái huân quý, cộng thêm một cái Trần tổ trưởng, năm người kéo lấy trăm trọng hai cái đùi, đi vào thích thú âm huyện một cái thành trấn, nhin không được đồng thời hai mắt tỏa ánh sáng.

Tuy nhiên mỗi người đều là Hồn Sĩ, thể năng so với người bình thường cường thiết nhiều lần, nhưng một đường theo thích thú Dương huyện đi tới, gần hai trăm dặm lộ trình, hơn nửa một đường đều không thể ăn một bữa cơm no, có thể không mệt mỏi mới là lạ.

Rốt cục tại đây không phải thích thú Dương huyện khu vực rồi, bọn hắn có thể yên tâm ăn nhiều biển uống, nghỉ ngơi một chút sau đó mua lấy một con ngựa, như vậy có thể về nhà.

Da Chấn Đông ngẩn ngui kinh hi về sau, mặt trầm như nước, xem lên trước mặt một bàn thức ăn ngon, vậy mà đề không nổi nửa chút khẩu vị.

Nhà mình tư binh, tăng thêm 500 quan quân, vậy mà toàn bộ đã bị chết ở tại thích thú Dương huyện, sau khi trở về như thế nào cùng tộc nhân giao đại, như thế nào cùng đệ - đệ giao đại.

Gấu hi kiến khuyên như: "Da huynh, thắng bại là chuyện thường binh gia, chúng ta còn có cơ hội."

"Họ Tiêu có Xích Huyết thiết kỵ chỗ dựa, chúng ta còn có cái gì cơ hội?" Hắn thờ phỉ phỉ nói: "Trừ phi đã bại Xích Huyết thiết kỵ, các ngươi cũng đều thấy được, lực chiến đấu của bọn hắn là quân đội có thể so sánh đầy sao, tựu tính toán chúng ta triệu tập bốn ngàn tinh binh, cũng không nhất định có thể đánh thắng đấy."

Trần tổ trưởng cảm phản đối ý kiến: "Theo ta được biết, Xích Huyết thiết kỵ là Hoàng gia vệ đội, xuất hiện tại thích thú Dương huyện cũng đã rất kỳ quái rồi, làm sao có thể một mực dừng lại ở Tiêu Thiên hào bên người. Chẳng lẽ lại còn có thể bảo hộ hắn cả đời ấy ư, ta đồng ý tuyên cao hầu, chúng ta còn có cơ hội."

Da Chấn Đông con mắt sáng ngời: "Đúng vậy, Xích Huyết thiết kỵ có thể bảo hộ họ Tiêu nhất thời, chẳng lẽ còn có thể bảo hộ hắn cả đời sao? Việc này không nên chậm trễ, Trần tổ trưởng ngươi ngay lập tức đi tìm ta đệ - đệ, lại để cho hắn hạch tội Tiêu Thiên hào đồng thời, cũng hạch tội Xích Huyết thiết kỵ, giết người của ta làm sao có thể ghênh ngang rồi đi, các ngươi phải trả giá thật nhiều."

Trần tổ trưởng liền ôm quyền: "Hầu gia yên tâm, chuyện này giao cho ta, nhất định xử lý phiêu phiêu lượng lượng."

Ăn cơm chiều về sau, năm người mỗi người đi một ngà.

...

Liều gây nên chương mang theo 600 thân thể suy yếu tàn binh, tuy nhiên tư binh nhóm đều ăn hết dừng lại thuốc xổ, nhưng muốn khôi phục sinh long hoạt hồ trạng thái, ít nhất được đường bên trên bảy tám ngày thời gian..

Vì cảm tạ hấn trọng nghĩa tương trợ, Tiêu Thiên hào hùng hèn đưa cho hấn 3000 khóa Hồn Linh Thạch, cộng thêm từng tư binh ba khóa, đội trưởng gấp bội.

Trước khi đi, Bàn tử không quên lần nữa chuyện xưa nhắc lại: "Thế bá, người xem tiểu thần cùng Phi Nhi hôn sự?"

Lão Hầu gia mặt tối sầm, người cái tên này tới khi nào đều không chết tâm a, nói: "Ta hay vẫn là câu nói kia, người trẻ tuổi sự tình, giao cho người trẻ tuổi chính mình xử lý a. Một tháng sau tựu là tông môn đại khảo thí rồi, nếu như hai người bọn họ đều có thể thuận lợi thông qua khảo hạch, có rất nhiều thời gian đợi cùng một chỗ, nói không chừng sẽ lâu ngày sinh tình đấy."

Bàn tử cao hứng nói: "Ta cũng là nghĩ như vậy, giúp ta chuyển cáo thể chất, lại để cho hấn hảo hảo dưỡng thương, nhất định phải tại tông môn đại khảo thí ở bên trong nhỏ được thứ nhất, vì chúng ta làm vẻ vang."

Tiêu Thiên hào thầm nghĩ ta sẽ nói cho người biết ấy ư, kỳ thật Tiêu Thần thương đã tốt rồi, hơn nữa đã đi ra Tiêu phủ, đi điều tra thần bí cơ cấu sự tình.

Tại một phương hướng khác trên đường, Tiểu Hầu gia cười một thót cao lớn thần tuần đồ thăm mã, chỗ mục đích là tuyên cao huyện.

Hấn một mực đều ưa thích cho mình tìm mạnh mẽ đối thủ, chỉ cần chiến thắng so với chính mình lợi hại người, mới có cảm giác thành tựu, nhưng lần này hấn ý định chọn quả hồng nhạt nhuễn niết.

Kỳ thật nói là quả hồng mềm, là bốn cái huân quý đem so với sau được ra kết luận, tuyên cao hầu gấu hi kiến đẳng cấp thấp nhất.

Coi như là yếu nhất một tên, cũng có được Hóa Võ cảnh Nhị cấp thực lực, tăng thêm bên người còn có cao thủ bảo hộ, muốn tiếp cận hấn cũng không dễ dàng.

Tuyên hấn một cái khác yếu tố, là vì gấu hi kiến cùng da Chấn Đông quan hệ mật thiết nhất, biết đến sự tình thêm nữa. Từ trong miệng hấn có thể đạt được càng nhiều nữa tình báo.

Mặt khác, có thể thuận đường giải quyết gấu kỳ vĩ, nhất cử lưỡng tiện.

Tiêu Thần là cái tâm trí thành thực người, tại quan niệm của hấn ở bên trong, bất luận cái gì muốn mạng của lão tử người đều phải chết, chỉ cần người động Sát Tâm hơn nữa vì thế trả giá qua hành động, như vậy lão tử phải giết chết người, tránh cho an toàn của mình đã bị uy hiếp.

Một đường chạy như điên, hấn đi vào tuyên cao huyện khu vực, tìm khách sạn dừng lại nghỉ trọ.

Sau khi đi vào, tùy tiện đã muốn ba bốn ăn sáng một chén cơm, Tiểu Hầu gia bắt đầu đại nhanh cắn ăn. Cứu thế làm người, hấn đối với đời sống vật chất yêu cầu xem vô cùng nhạt, đương nhiên nếu để cho hấn gặm phải về đích làm bánh bột ngô, đó là tuyệt đối không được, nếu không tể ta cũng là khai quốc huyện hầu hợp pháp người thừa kế, không nói bữa bữa sơn trân hải vị, ít nhất cũng phải ba đồ ăn một chén canh a..

Lúc này, từ bên ngoài đi vào hai cái Phong Trần một mỗi người, vừa tiến đến tựu hỏi: "Bên ngoài cọc bên trên cái kia thất đồ thăm mã, là vị bằng hữu kia hay sao?"

Tiêu Thần không biết bọn hấn cái gì mục đích, liền mở miệng nói: "Là của ta."

Hai người một cao một thấp, bọn hấn thân mặc trang phục màu đen, trên lưng khiêng trường kiếm, xem xét cũng không phải là phạm phẩm, bọn hấn đem Tiêu Thần cao thấp dò xét một lần, người lùn mở miệng nói: "Nơi này là mười quan tiền, ngựa của người chúng ta đã muốn!"

Nói xong, hấn đem một cái cự túi tiền ném tới, rơi vào trên mặt bàn, phát ra đồng tiền va chạm thanh âm.

Tiểu Hầu gia nhíu mày, lão tử Mã Khả là thiên lý thần câu, giá trị vượt qua trăm quan, vậy mà ý nghĩ hảo huyền muốn dùng mười quan tiền đến mua, hơn nữa thái độ như thế ác liệt, các người là ai à?

Hấn tự tay đem túi tiền gảy thoáng một phát, túi tiền trực tiếp theo trên bàn rớt xuống, âm thanh lạnh lùng nói: "Không bán."

"Cái gì, tiểu tử người lập lại lần nữa?" Người lùn trừng mắt: Thò tay đập ở bên cạnh trên mặt bàn: "Người biết chúng ta là ai sao?"

Muốn nói Tiêu Thần cho rằng nhất có thể vui cười một câu, tựu là vừa rồi câu này, hơn nữa chỉ có hung hăng can quấy đến không ai bị nổi gia hỏa, mới có thể nói hình thần gồm nhiều mặt..

Đây không phải nói nhảm ấy ư, người là cái đó dễ hành, trên mặt vừa rồi không có ghi chú rõ, lão tử làm sao có thể biết rõ người là ai.

Hơn nữa, thường thường nói những lời này người, vô cùng rõ ràng đối phương không biết mình thân phận, mục đích là vì trấn trụ đối phương, rồi sau đó đang nói ra thân phận của mình.

Bởi vì vì bọn hấn cho rằng, nói thẳng ra thân phận của mình, không đạt được chấn nhiếp mục đích, phải có phía trước câu nói kia với tư cách tô đậm,

như vậy mới là hoàn mỹ nhất.

"Các ngươi là người nào, cùng ta có Nhất Mao tiền quan hệ sao?" Tiểu Hầu gia để đĩa xuống, ngẩng đầu nhìn hung hăng càn quấy không ai bì nổi hai tên gia hỏa, tiếp tục nói: "Ngựa của ta, ta làm chủ, ta nói không bán tự không bán, Thiên Vương lão tử cũng không được."

To con cười lạnh nói: "Người trẻ tuổi, không muốn quá mức không coi ai ra gì, chúng ta thế nhưng mà đồng núi phải đệ tử, đừng nói dùng tiền mua cho ngươi mã, coi như là trực tiếp mở miệng yêu cầu, ngươi dám nói một cái chữ không sao?"

Đồng núi phải?

Mặt khác thực khách nghe được cái tên này, nhao nhao mặt lộ vẻ sợ hãi.

Chỉ có Tiêu Thần, y nguyên ngẩng lên đầu, cố ý dùng xem thường ngữ khí nói: "Đồng núi phải, rất lợi hại phải không? Vì cái gì ta chưa nghe nói qua đâu rồi, ta chỉ biết là Hoàng Cực Tông cùng Lăng Tiêu Các, các ngươi đồng núi phải cùng bọn hắn so, là lợi hại đâu rồi, hay vẫn là kinh sợ?"

Hai người thấy hắn mặc lấy bình thường, cho nên mới quyết định dùng giá thấp mua mã, nhưng Tiêu Thần biểu hiện ra khí tràng rất cường đại, hơn nữa ăn nói cũng không bình thường, cái này lại để cho bọn hắn có chút phạm nói thầm.

"Tại sao không nói chuyện?" Tiểu Hầu gia tiếp tục nói: "Môn phải đệ tử tự rất giỏi ấy ư, có thể ép mua ép bán, chẳng lẽ Đại Sở Triều vương pháp quân không được các ngươi, các ngươi có thể áp đảo vương pháp phía trên?"

Người lùn nổi trận lôi đình muốn rút kiếm chém người, to con đưa hắn ngăn lại, nhỏ giọng nói: "Tình huống không rõ, không nên gấp gáp động thủ, miễn cho phiền toái."

Tại hắn xem ra, biết được chúng ta là đồng núi phải người, còn có thể làm được như thế bình tĩnh, khẳng định không phải người bình thường, không có làm tình huống trước khi tốt nhất không muốn ồn ào mâu thuẫn.

Bị như vậy một náo, Tiểu Hầu gia không có khẩu vị, gặp hai người hành quân lạng lẽ, hắn tự tính tiền rồi đi rồi.

Mà hắn vừa đi trong chốc lát, hai người tự đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Trời cũng giúp ta

Chương 46: Trời cũng giúp ta

Tiêu Thần cỡi ngựa tiếp tục hướng tuyên cao huyện tiến đến, cách một chỗ rừng cây con đường thời điểm, mấy cái chim bay từ tiền phương bay lên.

Dưới bình thường tình huống, trong rừng cây có người chim bay mới có thể bị hù dọa, quả nhiên Diệp Tử Vô Hồn nhắc nhở hắn phía trước có nguy hiểm. Tại thực vật rậm rạp trong hoàn cảnh, có được có thể cảm giác chúng Vô Hồn, Tiểu Hầu gia chiếm cứ rất lớn ưu thế.

Hắn chuẩn bị quay đầu, nhưng Vô Hồn lập tức nói cho hắn biết đằng sau cũng gặp nguy hiểm.

Được, bị người cho chặn ở chỗ này rồi.

Rất nhanh, trước sau cái xuất hiện một cái kỵ sĩ, chính là trước kia tại khách sạn tự xưng đồng núi phải đệ tử hai tên gia hỏa.

Tại Đại Sở Triều, môn phải mọc lên san sát như rừng, trong đó lợi hại nhất chính là Hoàng Cực Tông cùng Lăng Tiêu Các, sau đó lại có bát đại môn phải cùng mười hai thế gia, đồng núi phải tự là bát đại môn phải liệt kê, hơn nữa bài danh vẫn còn tương đối gần phía trước.

Hòa bình niên đại ở bên trong, môn phải thực lực rất lớn, tuy nhiên nghiêm chỉnh mà nói bọn họ là một đám lùm cò, không có chức quan không có tước vị, nhưng là trong giang hồ, lại ủng hộ rất lớn năng lượng.

Môn phải vì phát triển lớn mạnh, sẽ đem sờ tay vươn vào từng cái lĩnh vực, ví dụ như quan trường, quân đội các loại.

To con tên là Nghiêm Phong, người lùn gọi Lâm Sơn, bọn họ là đến tuyên cao huyện làm việc, gặp Tiêu Thần mặc lấy bình thường, lại cười một thót ngàn

dậm lưng cầu, không tự chủ được động tâm tư không đứng đắn.

Tựa như bọn hán tại khách sạn lúc nói, không trả tiền trực tiếp mình đoạt, người có thể như thế nào đây? Chẳng lẽ lại còn dám đi đồng núi phải cáo trạng ấy ư, có người lý người mới là lạ.

Vừa lúc mới bắt đầu Nghiêm Phong cảm thấy Tiêu Thần thân phận không bình thường, cùng lâu như vậy, cũng không thấy ra cụ thể có cái gì bất đồng địa phương, hai người quyết định ra tay.

"Tiểu tử, ngươi không phải ngu ấu ư, như thế nào không chạy?" Lâm Sơn nhẹ nhàng cười lấy hỏi.

"Còn tưởng rằng là ai, nguyên lai lại là mua mã." Tiêu Thần dùng xem thường ánh mắt nhìn bọn hán.

"Mua mã, ngươi sai rồi, chúng ta không mua." Nghiêm Phong đáp lễ một câu: "Vừa rồi tại khách sạn, chúng ta cho mặt mũi ngươi, có thể ngươi rượu mời không uống uống rượu phạt. Cảm thấy đại gia tiền cho thiếu đi đúng không, hiện tại một phần đều không có, đem ngựa của ngươi giao cho chúng ta!"

Lâm Sơn bổ sung một câu: "Ngươi tốt nhất ngoan ngoãn hợp tác, bằng không thì chúng ta không riêng muốn mã, nhưng lại muốn chết!"

Tiêu Thần giả bộ như nghe không hiểu bộ dạng: "Cái gì muốn chết?"

"Tự là muốn mạng của ngươi!" Lâm Sơn rút ra khiên trường kiếm, đem hồn lực quán thấu đi vào, thông qua gia trị pháp trận chuyển hóa, trường kiếm lập tức theo màu xám trắng, trở nên chiếu sáng rạng rỡ.

Hóa Võ cảnh Hồn Sĩ, bởi vì ngưng Võ Cảnh người không chuẩn bị sử dụng gia trị vũ khí yêu cầu.

Tiểu Hầu gia nhướng mày: "Nói như vậy, các ngươi là muốn giết người cướp của rồi? Các ngươi sẽ không sợ vương pháp ấy ư, đồng núi phải người có thể tùy ý sát nhân giết đồ?"

"Xem ra thật sự không thể lưu ngươi, nếu không ngươi biết khắp nơi bại hoại chúng ta đồng núi phải thanh danh." Nghiêm Phong cười lạnh nói: "Tiểu tử, họa là từ ở miệng mà ra, ngươi nếu không có nhiều lời như vậy, chúng ta còn không thể tưởng được giết ngươi đây."

"Không có nói chuyện?" Tiêu Thần hai tay một quán.

Lâm Sơn phát phát tay ở bên trong trường kiếm, nói: "Sắp chết đến nơi còn kiêu ngạo như vậy, chính là ngưng Võ Cảnh thực lực, giết ngươi tựa như nghiền chết một con kiến, xem kiếm."

Thoại âm rơi xuống, hán theo trên lưng ngựa nhảy lên, cánh tay phải đem trường kiếm đi phía trước một tiền đưa, mục tiêu trực chỉ Tiêu Thần cổ họng.

Hóa Võ cảnh một cấp, Lâm Sơn đẳng cấp không tính là cao, cũng chỉ bằng mợn trong tay binh khí, cùng mặt khác lùm cỏ đồng dạng, cười ngựa chỉ là vì thay đi bộ, cũng không am hiểu mã chiến..

Trải qua một hồi đại chiến Tiêu Thần, đối với mã chiến có khắc sâu nhận thức, ngựa không riêng thỏa mãn nhân loại cười tác dụng, nhất lộ ra lấy công hiệu là tăng lên trùng kích lực, đây là bất luận cái gì khinh công không thể bằng được.

Tuy nói có đôi khi khinh công so mã tốc độ nhanh hơn, nhưng đồng thời cũng muốn tiêu hao lớn lượng hồn lực.

Lâm Sơn đánh úp lại đồng thời, hán song - chân thúc vào bụng ngựa, đó thẳm mã giò lên bốn vó, rất nhanh vận động.

Người bình thường bị tập thời điểm, đều vô ý thức lựa chọn tránh lui, nhưng Tiêu Thần không có nhiều như vậy, hán ngược lại xông về phía trước.

Thân thể chỗ ở giữa không trung Lâm Sơn sững sờ, cái này xem như cái gì đấu pháp, tiểu tử kia bị sợ choáng váng ấy ư, không né ngược lại chủ động xông lên?

Ngay tại hán ngây người một lúc nhi công phu, Tiêu Thần đã đã chạy ra hán tốt nhất phạm vi công kích.

Vào...

Lục quang nhấp nháy đồng thời, Lâm Sơn cảm thấy cổ mát lạnh.

Hán cũng không có làm chuyện quan trọng nhi, không phải là chiêu thức dùng hết ấy ư, không có gì lớn, quay người lại đến một kích, cũng không tin ngươi còn có thể may mắn tránh thoát đi..

Hán hai chân sau khi rơi xuống đất, không làm bất luận cái gì dừng lại, đến rồi cái nguyên xoay người 180°, nhưng vào lúc này, hán phát hiện thân thể giống như không bị khống chế rồi, song - chân đạp địa nhảy lấy đà độ cao rất có hạn, mà ý thức của mình cũng bắt đầu mơ hồ, trường kiếm càng là dục rời tay mà bay.

Hán cực lực nắm chuôi kiếm, lại phát hiện tay cũng đi theo sử không được nhiệt tình.

Tê tê...

Chất lỏng phún dừng thanh âm vang lên, là phần cổ động mạch chủ phún huyết thanh âm, hần cúi đầu xuống, chứng kiến từ dưới hàm phún dừng mà ra huyết tương.

Cổ họng của mình lúc nào bị cắt đứt?

Đây là hần nhắm mắt lại ngã xuống đất trước khi, trong đầu duy nhất vẫn đề.

Lâm Sơn chết rồi, Nghiêm Phong chấn động, vốn tưởng rằng đối phó một cái ngưng Vô Cảnh người là một bữa ăn sáng, kết quả tại sao có thể như vậy, hơn nữa hần đều không thấy rõ ràng Lâm Sơn là như thế nào bị giết.

"Tiểu tử, ngươi dám giết đồng núi phái người?" Hần cao giọng quát.

"Dựa vào cái gì không dám, ai muốn giết ta, ta trước hết đem hần giết chết." Tiểu Hưu gia cười lạnh nói: "Chẳng lẽ lại bởi vì vì các ngươi là đồng núi phái người, ta phải đứng đây bất động, thành thành thật thật bị các ngươi giết sao?"

Nghiêm Phong so Lâm Sơn đẳng cấp cao, là Hóa Vô cảnh Nhị cấp, mà Tiêu Thần là ngưng Vô Cảnh Cửu cấp, coi như là Diệt Tử Vô Hồn có thể vì hần đề cao ba cấp độ thực lực, cùng không phải Nghiêm Phong đối thủ, dù sao hai người không hề cùng một cái giai tầng.

Thành công giết chết Lâm Sơn, nghiêm chỉnh mà nói khẽ dựa đánh lên đắc thủ, hai dựa vào đối phương quá phận khinh địch.

"Tiểu tử, nạp mạng đi, ta muốn giết ngươi vì sư đệ báo thù!" Nghiêm Phong rút ra trường kiếm, đưa vào hồn lực về sau, hào quang so Lâm Sơn kiếm càng thêm đẹp mắt.

Hồn lực thông qua gia trì pháp trận, có thể làm cho công kích vũ khí biến thành càng sắc bén, lại để cho phòng ngự vũ khí biến thành càng rắn chắc.

Nghiêm Phong đánh ngựa mà đến, tại khoảng cách mười lăm mét thời điểm thân thể bay lên trời, đến rồi một chiêu Thương Ưng bác thỏ, khí thế như cầu vòng.

Tiêu Thần chỉ là đơn giản quay đầu ngựa, đồ thăm mã rất có linh tính, lập tức đã minh bạch chủ nhân ý tứ, nhắc chân hướng phía bên cạnh đi vài bước.

Nghiêm Phong thân thể đã bay lên không, hần cũng có đủ trên không trung biến hóa phương hướng thực lực, mục tiêu đã ly khai hần tấn công khu vực, một chiêu này xem như bạch mù.

Tiêu Thần cũng khắc sâu đã minh bạch một cái đạo lý, vì cái gì tham gia quân ngũ cái kia sao chú trọng người cùng tọa kỵ phối hợp, loại này nhìn như cũ kỹ cách làm, nhưng thật ra là rất thực dụng, quân nhân chú ý đơn giản trực tiếp, lùm cò môn chú trọng thì còn lại là sức tưởng tượng hòa hảo xem.

Đây cũng là vì cái gì quân nhân giành chính quyền, lùm cò nhóm chỉ có thể ở cái gọi là trong giang hồ hỗn nguyên nhân.

Vào...

Diệt Tử Vô Hồn theo bên cạnh phát động đánh lên, Nghiêm Phong phản ứng rất nhanh, đem trường kiếm quét ngang, chặn lá cây cắt yết hầu động tác.

Nhưng một cái khác phiến lá cây chọc vào - tiến vào sau ót của hần, nơi này là trung khu thần kinh hội tụ chi địa, đã bị công kích sau hần nắm trường kiếm tay không tự chủ được run lên, lá cây thuận lợi cắt vỡ cổ họng của hần.

Tiểu Hưu gia lắc đầu: "Quá không có tính khiêu chiến rồi, cơ hồ mỗi lần đều có thể đánh lên đắc thủ, lần sau có phải hay không đối dùng nắm đầm?"

Nghiêm Phong ngã xuống đất bỏ mình, trong ngực lộ ra phong thư một góc, Tiểu Hưu gia nhảy xuống ngựa, đem thư lôi ra đến, thì thầm: Từ hữu đồng núi phái đệ tử Nghiêm Phong, Lâm Sơn, phụng mệnh đến đây nghênh đón tuyên cao hầu thứ tử gấu kỳ vĩ, đi hướng môn phái tiếp nhận đặc huấn.

Cái này lưỡng gia hòa phải đi tìm gấu hi kiến phụ tử, Tiêu Thần cuồng hi, đang tại khó khăn như thế nào tiếp cận họ Hùng, thật sự là trời cũng giúp ta.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Mạo danh thể thân

Chương 47: Mạo danh thể thân

Tuyên cao huyện, tuyên cao Hầu phủ.

Gấu hi kiến tâm tình không tốt lắm, vốn là đi theo da Chấn Đông cùng một chỗ phát tài, ai nghĩ đến cuối cùng cái gì tiện nghi không có chiếm, ngược lại đem 300 tư binh bởi cái tình - quang

Nếu không phải bởi vì vận khí tốt, chính mình cái này mệnh nói không chừng đều được cùng cho người ta.

Vừa nghĩ tới 300 tư binh, hần liền không nhìn được hận hàm răng nghi ngửa, lão tử chiêu mộ ít như vậy người dễ dàng ấy ư, huấn luyện, trang bị tăng thêm mỗi tháng lương bổng, vì thế bỏ ra cự - đại nhân lực tài lực, kết quả tại ngân ngân mấy hơi tâm đó, tất cả đều bị bán thành người chết.

Lúc này, có gia đình đi tới, còn chưa mở khẩu đã bị hần mắng một trận: "Bản hầu gia không phải đã nói rồi sao, không có chuyện gì không cho phép tới quấy rầy!"

Gia đình cẩn thận từng li từng tí nói: "Hầu gia, tiểu nhân cũng không muốn quấy rầy ngài a, thế nhưng mà cửa ra vào khách tới rồi, tự xưng là đồng núi phải đệ tử."

Gấu hi kiến con mắt sáng ngời: "Thật sự là đồng núi phải người, người xác định?"

Gia đình gật đầu nói: "Cùng đường thiếu gia mỗi lần lúc trở lại, mặc là giống nhau trang phục màu đen, hơn nữa trên lưng khiêng bảo kiếm, cười con ngựa cao to, chắc có lẽ không sai."

Muốn nói duy nhất lại để cho chuyện mình cao hứng, tựu là thứ tử gấu kỳ vĩ rồi, tuổi còn nhỏ cũng đã là ngưng Võ Cảnh Thất cấp Hồn Sĩ, hần không tiếc tốn hao số tiền lớn đi cửa sau, lúc này mới vì nhi tử tranh thủ đến một cái tiếp nhận đồng núi phải đặc huấn cơ hội.

Nếu huan quý, đồng núi phải căn bản không nhìn ở trong mắt, may mắn mà có cháu của hần Hùng Kỳ Phong.

Hùng Kỳ Phong ba năm trước đây thông qua môn phái đại khảo thi, ở trại huấn luyện đạt được đồng núi phải trưởng lão ưu ái, may mắn trở thành môn phái một thành viên. Nếu không có cái tăng quan hệ này, hần gấu hi kiến tựu tính toán có tiền đều không có chỗ ngồi nhét.

Các đại môn phái sẽ ở đại khảo thi trước khi, chuyên môn xây dựng một cái đặc huấn doanh, đối lại trước cũng đã nhìn trúng tuổi trẻ dám đệ tử tiến hành huấn luyện, trợ giúp bọn hần thuận lợi hoàn thành đại khảo thi.

Có thể đi vào đặc huấn doanh người, trên cơ bản đều là bị trong môn phái định rồi, chỉ cần tại đại khảo thi trong quá trình không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, sớm muộn gì sẽ trở thành vì môn phái một thành viên.

Vốn dùng gấu kỳ vĩ tư chất, rất khó nhập đồng núi phải pháp nhãn, là hần thông qua cháu trai quan hệ, tăng thêm rất nhiều rất nhiều tiền đánh lên đi, mới cho nhi tử sáng tạo ra một cái cơ hội như vậy.

"Cái kia còn chờ cái gì, trong môn mở rộng ra, sở hữu gia đình xếp thành hàng hoan nghênh!" Hần cao hứng đứng, nói: "Còn có đừng quên phân phó phòng bếp, lập tức chuẩn bị tiệc tối. Nhớ kỹ đồ ăn nhất định phải nhiều, hơn nữa muốn tinh xảo, không thể mất chúng ta hầu tước phủ cấp bậc lễ nghĩa."

"Nhưng bây giờ vừa mới qua giữa trưa đâu rồi, chuẩn bị tiệc tối sớm điểm nhi a?"

"Sớm cái gì sớm, một chút đều không còn sớm, người ta theo môn phái đến người, đều là bá kiến đại thế mặt, ta cũng không thể dùng mở thông đồ ăn đến ứng phó, ăn ngon đẹp mắt đều tốn thời gian gian, nghe Hầu gia của ta đứng vậy."

Một đám người bắt đầu bận việc, gấu hi kiến cũng đã tốc độ nhanh nhất xỏ vào chính mình Hầu tước quan phục, đi vào cửa lớn.

Đối với người tới thật sâu thi lễ, hần cất cao giọng nói: "Khách quý giá lắm, không có từ xa tiếp đón, thứ tội thứ tội a!"

Người tới vẫn là đưa lưng về phía đại môn, nghe được mấy câu nói đó mới xoay người lại, dùng khăn khăn thanh âm nói: "Tuyên cao hầu khách khí, tại hạ dâng tặng sư môn chi mệnh, tới đón quý công tử tham gia đặc huấn doanh, về sau ta cùng quý công tử tựu là sư huynh đệ rồi, người một nhà không cần dùng nói hai nhà lời nói."

Gấu hi kiến cảm thấy người tới khí chất phi phàm, hơn nữa chính mình sinh ra một loại ảo giác, giống như tại nơi nào bá kiến, liền hỏi: "Quý sư, chúng ta là không phải bá kiến a, ngài cao tính đại danh?"

Người này căn bản chính là Tiểu Hầu gia Tiêu Thần giả trang, cải biến kiểu tóc, hướng trên mặt đồ một loại có thể cải biến màu da thực vật nước, lông mi trải qua tu bổ. Lại mặc vào theo Lâm Sơn trên người cỡi xuống đến quần áo, khiêng bên trên hần trường kiếm, đứng nói là gấu hi kiến, coi như là đứng tại Tiêu Thiên hào trước mặt, nhất thời nửa khắc ở trong đều rất khó bị nhận ra.

"Gấu Hầu gia bá kiến tại hạ?" Hần cười nói: "Tại hạ như thế nào không nhớ rõ, tại hạ Lâm Sơn, đồng núi phải đệ tử."

Gấu hi kiến xác định chính mình chưa từng nghe qua Lâm Sơn cái tên này, cười theo mặt nói: "Có thể là bản hầu nhớ lầm rồi, bất quá thực cảm thấy cùng quý sư rất có mặt duyên, quý sư mời đến."

Tiêu Thần càng phát ra cảm thấy kể sách của mình thông minh, gấu hi kiến bên người đi theo bốn cái ngưng Võ Cảnh Lục cấp cao thủ, phụ trách người của hần thân an toàn.

Hiện tại tốt rồi, cừu nhân bị cho rằng khách quý nghênh vào cửa, tiến vào nhà của người đại môn, bạn thân đây có thể tự cũng không khách khí như vậy rồi.

Đến phòng tiếp khách về sau, hần xuất ra "Sur môn" thư giới thiệu, đưa cho gấu hi kiến.

Gấu hi kiến triển khai nhìn thoáng qua, lập tức nghi vấn nói: "Quý sư, phía trên này nói còn có một vị gọi Nghiêm Phong người, như thế nào các người không có một sao?"

Tiêu Thần trả lời nói: "Nghiêm Phong sư huynh trên đường tạm thời có việc, thay đổi tuyến đường đi hướng địa phương khác rồi, tiếp người loại nhiệm vụ này, kỳ thật một người có thể hoàn thành."

Hần nguyên vốn định đem Nghiêm Phong danh tự xóa đi, về sau ngẫm lại như vậy ngược lại rất dễ dàng khiến cho hoài nghi, dứt khoát còn nguyên lấy tới, tùy tiện tìm cái lý do, chẳng lẽ gấu hi kiến dám không tin?

Gấu hi kiến quả nhiên không có hoài nghi cái gì, lại để cho người đi thỉnh gấu kỳ vĩ tới.

Tiêu Thần sắm vai Lâm Sơn, ánh mắt bất thiện bốn phía loạn phiêu, giả bộ như lơ đãng nói: "Gấu Hầu gia, ngài phủ đệ rất không tồi nha. Không phải nói các người những huân này quý thời gian, qua cũng không tốt ấy ư, ta xem ngài qua cũng rất thoải mái a."

Gấu hi kiến đánh nửa cái ha ha: "Cái gì rất thoải mái, thường thường bậc trung - sinh hoạt mà thôi."

"Vậy sao, ta cũng đi qua mặt khác huân quý phủ đệ, nói thật ngài tước vị là thấp nhất, có thể trong nhà xa hoa trình độ, nhưng lại cao nhất." Tiêu Thần rất có thâm ý nói: "Triều đình cũng không quá thích xem đến huân quý qua như thế thoải mái, gấu Hầu gia thượng diện khẳng định có người a, nếu không làm sao dám như thế cao điều?"

Gấu hi kiến sắc mặt thay đổi, trở nên rất khó coi.

Tiêu Thần vội vàng xin lỗi: "Là tại hạ đường đột rồi, thực không dám đầu điểm, kỳ thật chúng ta đồng núi phái tại trong triều đình cũng là có người, hơn nữa thân cư chức vị quan trọng. Cho nên biết Đạo Nhất chút ít người khác không biết sự tình, đây đều là chúng ta sư thúc trở lại thăm người thân lúc, trong lúc vô tình giảng cho chúng ta nghe, hần nói hần tự chuyên môn phụ trách giám thị huân quý, đừng nhìn những huân kia quý ngày bình thường cao cao tại thượng, nhưng là tại trước mặt bọn họ, liền cái rắm đều không tính, bọn hần muốn giết cứ giết muốn bắt đã bắt, bởi vì quyền lực là Hoàng đế cho."

Gấu hi kiến con mắt lần nữa thả ra ánh sáng: "Quý sư thúc thật sự là nói như vậy?"

"Đương nhiên!" Tiểu Hầu gia lời thề son sắt nói: "Kỳ thật vừa mới bắt đầu chúng ta cũng không tin, huân quý thế nhưng mà triều đình phong thưởng, ai dám trêu chọc a. Chúng ta sư thúc lúc ấy tự nóng nảy, nói hần tự tự mình làm qua hai cái một đẳng Công tước, đem đối phương thu thập dễ bảo, một cái bị trực tiếp mặc lên mưu phản tội danh cho chém, cái khác hơi chút may mắn, chỉ là rơi xuống cái không sau kết cục, đến chết thời điểm liền người thừa kế đều không có."

Gấu hi kiến trong nội tâm nhìn không được kích động, chính mình sở dĩ mặt dày mày dạn cho da Chấn Đông làm tùy tùng nhi, cũng là bởi vì Bì gia thượng diện có người, có thể bảo vệ chính mình không bị tổ chức thần bí nhìn chăm chăm vào.

Nguyên lai đồng núi phái tại trong triều đình cũng có người, trực tiếp đem một đẳng Công tước đều cho xử lý rồi, nghe so da Chấn Đông người chức vị rất cao đây. Nếu có thể ôm vào cái này đầu đại thô chân, chính mình cũng không cần lại nhìn họ da sắc mặt, hơn nữa có thể gối cao Vô Ưu.

Nghĩ tới đây, hần càng hi vọng nhi tử có thể trở thành đồng núi phái một thành viên, thừa cơ làm tốt cùng vị kia sư thúc quan hệ, có thể đi vào đến tổ chức thần bí ở bên trong, tự tốt hơn.

Tiêu Thần gặp ánh mắt của hần lập lòe, thỉnh linh lại hỏi: "Gấu Hầu gia, người sáng mắt không nói tiếng lóng, trên mặt ta của người khẳng định cũng có người, đúng không?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 48: Dụ giết

Chương 48: Dụ giết

Gấu hi kiến cảm thấy đó là một cơ hội, người ta đã ăn ngay nói thật rồi, chính mình nếu còn che giấu, nhất định sẽ khiến cho Lâm Sơn bất mãn.

Hắn quyết định nắm lấy cơ hội, một là vì tương lai nhi tử có thể ở đồng núi phải đứng vững gót chân, có như vậy một cái sư huynh bảo kê, khẳng định so với chính mình đi qua dốc sức làm muốn tốt hơn nhiều; Mặt khác tựu là thông qua Lâm Sơn, nhận thức vị kia thuộc loại trâu bò sư thúc, bất kể là xum xoe hay vẫn là đưa tiền tiền đưa vật, nhất định phải đạt được vị này sư thúc hảo cảm.

Trước mắt cần làm, tựu là làm cái này Lâm Sơn.

Hắn gật đầu nói: "Không dối gạt quý sư, bản hầu thượng diện hoàn toàn chính xác có người. Bất quá đây không phải quan hệ của ta, là ta một người bạn, ta chỉ là theo chân chiêm chút tiểu quang mà thôi."

Tiêu Thần bĩu môi: "Như vậy a, đã không là quan hệ của người, người đã bị những chiêu cố này, nhất định là muốn trả giá thật nhiều, đúng hay không?"

Gấu hi kiến giả trang ra một bộ bi thảm biểu lộ: "Cũng không phải là, căn bản chính là phụ thuộc, khắp nơi xem mặt người sắc. Bản hầu cũng là hết cách rồi, ai bảo ta thượng diện không có người đâu, vì toàn gia an nguy, không thể không cúi đầu xuống a."

"Cho nên nói huân quý thời gian không sống khá giả." Tiêu Thần làm làm ra một bộ người từng trải bộ dạng, nói: "Hay vẫn là môn phái tốt, chỉ cần không làm ra mưu phản cử động, ai dám tìm phiền phức của chúng ta?"

Gấu hi kiến liên tục gật đầu, hắn thậm chí đã trong lòng khai ra một phần phong phú danh mục quà tặng, vô luận như thế nào muốn đem Lâm Sơn lôi kéo tới.

Gấu kỳ vĩ đến rồi về sau, tức thì bị hắn yêu cầu cho quý sư không ngừng dập đầu, lễ tiết chi trọng, gấp Hoàng đế thời điểm đơn giản cũng cứ như vậy.

Sau đó, trời còn chưa có tối, trên bàn cơm cũng đã bày đầy các loại món ăn quý và lạ mỹ vị, phụ tử hai người thay nhau ra trận, cùng đồng núi phải quý sư nâng ly cạn chén.

Tiêu Thần lại phát hiện trước khi Tiểu Hầu gia, không phải cái gì cũng sai, tối thiểu nhất còn có một rất năng lực cường hân —— ngàn chén không say.

Hoa Hạ người thói quen tại trên bàn rượu tăng tiến cảm tình, gấu hi kiến tựu mượn rượu nhiệt tình, bất động thanh sắc đem chuẩn bị cho tốt danh mục quà tặng, nhét vào trong tay của hắn.

Tiểu Hầu gia mở ra xem xét, thượng diện rậm rạp chằng chịt bày ra lấy: Thượng đẳng Hồn Linh thảo 300 gốc, thượng đẳng Hồn Linh Thạch 300 khối, sơ kinh Thông Lạc Đan dược ba bình, thượng đẳng gia trị bảo kiếm một thanh, tiền giấy mười vạn quan.

Đại thủ bút a, thẳng này ngày bình thường khẳng định không ít vợ vết mờ hôi nước mắt nhân dân, bằng không thì như thế nào hội như vậy có tiền.

Hắn cố ý giả bộ như không rõ bộ dạng, nói: "Gấu Hầu gia cái này là vì sao, tục ngữ nói vô công bất thụ lộc, tại hạ tới đón tiếp quý công tử, là sư môn cắt cử nhiệm vụ, sao có thể tiếp nhận như thế lễ trọng đâu?"

Gấu hi kiến tranh thủ thời gian giải thích nói: "Quý sư, bản hầu là có cầu ở ngài đâu rồi, vừa rồi chúng ta đàm luận đến Hoàng gia đối với huân quý thái độ, ta cũng rất muốn ngài cho hỗ trợ dẫn tiến thoáng một phát, nếu như có thể đáp bên trên quý sư thúc cái này đầu tuyền, bản hầu còn có một phần lễ trọng."

"Lâm Sơn" bưng tỉnh đại ngộ: "Nguyên lai là như vậy, ta nói sao! Bất quá chuyện này đâu rồi, không thể ở chỗ này nói, vạn nhất tai vách mạch rừng, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi. Như vậy đi, Hầu gia ngài an bài một cái điểm an toàn nhi địa phương, tốt nhất là đã ngoại hoang vu, chung quanh không thể có một người, ta mới có thể đem sư thúc danh tự nói cho người biết."

Gấu hi kiến không thêm do dự đã đáp ứng: "Ra khỏi thành mười dặm, có một lên cao đỉnh, nơi đó là bản hầu tư nhân lãnh địa, một bên là vách núi vách đá, một bên là thường nhân rất khó leo đường núi, tuyệt đối cam đoan an toàn."

"Tốt, chúng ta tựu qua bên kia!"

Xem tại lễ vật rất nặng phần bên trên, "Lâm Sơn" rất không tình nguyện đáp Ứng Hùng kỳ vĩ có thể cùng đi, nhưng chỉ có thể dừng lại ở chân núi, không thể bên trên lên cao đỉnh.

Cứ như vậy, gấu hi kiến chỉ đi chính mình bốn cái bảo tiêu, mang theo nhi tử cùng đồng núi phải đặc sứ, tại màn đêm yểm hộ xuống, đi vào lên cao đỉnh.

Thỉnh đặc sứ ngồi xuống về sau, hắn liền không thể chờ đợi được đưa ra yêu cầu.

Tiêu Thần mỉm cười, nói: "Đem người dẫn tiến cho sư thúc chỉ sợ có chút khó khăn, hắn đối với huân quý một mực đều không nhìn ở trong mắt, thậm chí là chướng mắt. Bất quá nếu đổi thành quý công tử, có lẽ không có vấn đề gì, Hầu gia có thể nghe hiểu ta sao?"

"Hiếu." Hấn gật đầu nói.

Tiêu Thần đột nhiên trừng to mắt, đối với sau lưng của hấn nói: "Nghiêm Phong sư huynh, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Gấu hi kiến đối với danh tự này cũng không xa lạ gì, một vị khác đặc sứ cũng tới? Hấn vô ý thức quay đầu lại nhìn lại, đúng lúc này, Tiêu Thần thả ra hai mảnh Diệp Tử Vô Hồn..

Gấu hi kiến còn không có kịp phản ứng, đã bị Diệp Tử Vô Hồn phân biệt cắt đứt tay chân gân, Tiêu Thần càng là một bước xông về phía trước đi, đưa hấn phốc ngã xuống đất, dùng sức bèn chui thủ chống đỡ cổ họng của hấn.

Sự tình phát sinh ở điện quang Hỏa Thạch tâm đó, thẳng đến chính mình bị hoàn toàn chế phục, gấu hi lập thủ đô không thể làm ra cái gì phản kháng động tác, trong miệng hô hào: "Quý sứ, cái này là vì sao?"

Tiểu Hầu gia nở nụ cười: "Đồ con lợn, lão tử mới không phải cái gì quý sứ ni! Không ngại nói cho ngươi biết, phụ trách tiếp con của ngươi Nghiêm Phong cùng Lâm Sơn, sớm đã bị ta giết chết."

"Ngươi, ngươi là ai?" Gấu hi kiến muốn phản kháng, lại phát hiện tay chân đều không nghe sai sử rồi, mình cũng không có Vô Hồn có thể dùng, hiện tại chỉ có lần lượt hành hạ phần.

"Ngươi không phải cảm thấy ta rất quen mặt ấy ư, vậy thì đúng rồi." Tiểu Hầu gia rất có thâm ý nói: "Mấy ngày hôm trước tại thích thú Dương huyện, ngươi hơi kém muốn mạng của ta đấy."

"Ngươi... Ngươi là Tiêu Thần?" Gấu hi kiến cuối cùng là đoán được rồi.

"Ta hỏi ngươi, lúc ấy cùng các ngươi cùng một chỗ Trần tổ trưởng, có phải hay không chuyên môn đối phó huân quý hay sao?" Hấn nghiêm nghị hỏi, đồng thời giật giật chui thủ, cắt tiến cổ của đối phương nửa phần sâu, nói: "Ngươi tốt nhất thành thành thật thật trả lời, nếu không ta cắt đứt cổ họng của ngươi!"

Chuyện cho tới bây giờ, gấu hi kiến mới nghĩ đến một câu —— bầu trời sẽ không rót bánh nhân nhĩ, nếu như không là bởi vì chính mình quá tham lam quá thiếu kiên nhẫn, như thế nào lại rơi vào kết quả như vậy?

Nhi tử gấu kỳ vĩ ngay tại chân núi, nhưng hấn không dám cao giọng la lên, chỉ có thể phối hợp nói: "Đúng vậy, là da Chấn Đông đệ - đệ phái tới người, hấn đến rồi chúng ta mới dám đối với các ngươi Tiêu gia động thủ."

"Da Chấn Đông đệ - đệ, thân phận gì?" Tiêu Thần lại hỏi.

"Hấn gọi da chấn nam, hai mươi mấy năm trước một mình ly khai gia ra ngoài dốc sức làm, về sau không biết như thế nào tự tiến vào một cái tổ chức thần bí." Gấu hi kiến vì mạng sống, chỉ có thể lựa chọn triệt để: "Cái này cái tổ chức tự là chuyên môn đối phó huân quý, nghe nói da chấn nam chức vụ không cao, nhưng trong tay có thực quyền, trông trong tay hấn huân quý vô số kẻ. Các ngươi Tiêu gia phong phát hiện Hồn Linh Thạch mỏ, cái này lại để cho da Chấn Đông đỏ mắt không thôi, tự liên hiệp mấy người chúng ta, tăng thêm da chấn nam làm chỗ dựa, phái Trần tổ trưởng mang theo 500 quan quân, đi tìm nhà của ngươi phiền toái. Đây đều là da Chấn Đông một tay bày ra, ta chỉ là tùy tùng nhĩ."

"Làm sao tìm được đến da chấn nam?" Tiểu Hầu gia hỏi ra vấn đề thứ ba.

"Ta cho tới bây giờ chưa thấy qua người này, càng không biết hấn ngụ ở chỗ nào." Gấu hi kiến nói: "Mà ngay cả da Chấn Đông bản thân, cũng vài chục năm chưa thấy qua đệ - đệ rồi, mỗi lần đều là thông qua thư phương thức liên lạc. Lần trước chúng ta mỗi người đi một ngã, Trần tổ trưởng phụ trách trở về báo cáo tình huống, sau đó lại đem tin tức mang trở lại, chỉ cần là có thể bắt ở Trần tổ trưởng, thì có thể tìm được da chấn nam. Tiêu Tiểu Hầu gia, ta biết đến toàn bộ đều nói, ngươi thả ta đi."

"Tốt!" Tiêu Thần ngoài miệng nói như vậy, cổ tay phải lại làm ra một cái thiết cắt động tác.

Xương cổ tay là trải qua Hồn Cốt luyện hóa, lực đạo vượt qua đồng cấp bậc người rất nhiều, cho nên hơi hợt về một cái, gấu hi kiến yết hầu liên quan động mạch chủ cùng một chỗ bị cắt đứt.

Khục khục...

Gấu hi kiến trừng to mắt nhìn xem hấn, Tiểu Hầu gia đứng nói: "Trong chốc lát ngươi còn phải cảm tạ ta đâu rồi, ta sẽ nhượng cho con của ngươi cùng ngươi cùng đi gặp Diêm Vương, trên đường sẽ không cô đơn."

Một phút đồng hồ về sau, hấn đi vào chân núi, một đạo giải quyết chủ động đi lên nịnh nọt gấu kỳ vĩ.

Chương 49: Trạm canh gác đứng tiểu binh

Chương 49: Trạm canh gác đứng tiểu binh

Nam Bì Hầu phủ, da Chấn Đông tâm tình cũng thật không tốt, ngoại trừ 300 tư binh tan thành mây khói bên ngoài, con của hãn Bì Hồng Bác cũng mất tích.

Căn cứ đi theo bảo hộ Tiểu Hầu gia người nhớ lại, được ra kết luận là Bì Hồng Bác rất có thể bởi vì không đợi đến Tiêu Thần, khiến chính mình bỏ lỡ ly khai thành thị dưới mặt đất thời cơ tốt nhất, bị nhốt tại bên trong.

Bì Hồng Bác là hãn đốc hết sức lực bồi dưỡng, vì thế thậm chí đối với tu luyện tư chất rất cao da chí quân chẳng thêm ngó tới, hiện tại nhi tử sinh từ chưa biết, hãn làm sao có thể cao hứng.

"Đáng giận, khoáng đạt rõ ràng là muốn giết Tiêu Thần, nhưng vì cái gì Tiêu Thần lông tóc không tổn hao gì rồi đi thành thị dưới mặt đất, khoáng đạt lại không có thể đi ra ni!" Hãn một cái tát vỗ vào gỗ lim chế tạo trên bàn trà, lập tức chia năm xẻ bảy, biến thành một đồng toái Mộc Đầu.

Hãn nào biết đâu rằng nhi tử là mệnh tang thù nhân thù, căn bản không phải cái gì bị nhốt thành thị dưới mặt đất.

Ngay tại hãn nhất tâm phiền thời điểm, hạ nhân tới báo cáo nói: "Hầu gia, không tốt rồi, tuyên cao hầu đã xảy ra chuyện."

"Gặp chuyện không may tựu gặp chuyện không may, tuyên cao hầu sự tình cùng lão tử có quan hệ gì, lão tử đây hãn nhiều năm như vậy, chuyện gì đều được quản sao?" Hãn tức giận nói.

Hạ nhân vốn định như vậy ly khai, nhưng nghĩ nghĩ, hay vẫn là cẩn thận từng li từng tí nói: "Hầu gia, ngài về sau không cần xen vào nữa tuyên cao hầu sự tình, bởi vì hãn đã chết."

"Cái gì?" Da Chấn Đông trực tiếp nhảy: "Như thế nào sẽ chết đâu rồi, mấy ngày hôm trước còn vui vẻ đâu rồi, không giống như là có bệnh có tai bộ dạng a."

Nói, vị này tuyên cao hầu nguyên nhân cái chết thật đúng là ting kỳ quặc, nghe nói là đồng núi phái đệ tử đến đây nghênh đón con của hãn tham gia đặc huấn doanh, gấu hi kiến cao hứng xếp đặt buổi tiệc, về sau không biết vì cái gì, mang theo đặc sứ đi hướng hơn mười dặm có hơn lên cao đỉnh.

Thẳng đến ngày hôm sau, trong phủ đợi trái đợi phải không thấy Hầu gia trở lại, phái người đi ra ngoài tìm, tại chân núi đã tìm được gấu kỳ vĩ thi thể, sau đó tại lên cao đỉnh đã tìm được gấu hi kiến thi thể, phụ tử hai người đều là bị người cắt yết hầu chí tử.

Hơn nữa gấu hi kiến trước khi chết gặp qua vô nhân đạo đối đãi, tay chân của hãn gần đều bị đánh gãy rồi.

Trách nhiệm trực chỉ đồng núi phái, nhưng đồng núi phái rất nhanh phát ra thanh minh, nói cùng cái này là không quan hệ, hai cái trực hệ đệ tử phụ trách tiếp người, nhưng bây giờ không thấy bóng dáng, bị cản ngược lại một cái lại để cho tuyên cao Hầu phủ phụ trách.

"Tại sao có thể như vậy, chẳng lẽ là gấu hi kiến cùng đồng núi phái Nhân Hóa liễu, song song chết trận?" Da Chấn Đông cảm thấy rất kỳ quặc.

Làm sao có thể, coi như là cấp cho họ Hùng mười cái lá gan, mặt đối với môn phái đệ tử thời điểm, hãn cũng chỉ có cúi đầu khom lưng phần, làm sao dám tới khời xung đột, tựu tính toán hãn không vì mình muốn, cũng phải vì Hùng gia tương lai cân nhắc.

Chuyện này không bình thường, nhưng hãn cũng nghĩ không ra đến cùng địa phương nào không bình thường, tựu hỏi: "Trần tổ trưởng có tin tức sao?"

Hạ nhân trả lời nói: "Còn không có, Hầu gia ngài yên tâm, chỉ cần Trần tổ trưởng xuất hiện tại trạm gác trong tầm mắt, bọn hãn lập tức sẽ phát ra tín hiệu."

Da Chấn Đông ở ngoài thành thành lập chuyên môn trạm canh gác đứng, dùng cho truyền lại tin tức, mỗi cách mười dặm sẽ có một cái, đồng thời cũng với tư cách nghỉ ngơi đứng, cung cấp lộ lợi đường xa người mang tin tức nghỉ ngơi.

Ai cũng không biết, có một ba tòa trạm canh gác đứng đã bị nhử rồi.

Nhỏ cái này ba cái trạm canh gác đứng người, đương nhiên là Tiểu Hầu gia Tiêu Thần, thông qua một phen thẩm vấn, hãn biết được Trần tổ trưởng đến Nam Bì huyện lộ tuyến, giờ phút này hãn đã theo đồng núi phái đệ tử, biến thành trạm canh gác đứng tiểu binh.

Trạm canh gác đứng là kiến tại dã ngoại hoang vu một gian lẻ loi trợ trợ nhà đá, bình thường chỉ có một người trông coi, mỗi cách mười ngày đổi một lần cương vị, đồng thời bổ sung mười ngày đích cấp dưỡng.

Nói cách khác, không đến bổ sung cấp dưỡng cùng đổi cương vị thời gian, không có người biết rõ trạm canh gác đứng ở bên trong người đã chết.

Đất đất đất...

Một con khoái mã theo mặt sau chạy tới, kỵ sĩ Phong Trần một mồi, xem xét chính là loại kỵ đã thành thời gian rất lâu người.

Hắn mang theo một cây lá cờ nhỏ, chạy ra phòng ngoài ra sức vung vẩy, trong miệng còn hô hào: "Thế nhưng mà đi Nam Bì huyện, xuống uống miếng nước nghỉ ngơi một chút a."

Nếu như là đi Nam Bì huyện người, hội không cần nghỉ ngơi lựa chọn nghỉ ngơi một chút, tự tính toán không phải, đồng dạng có thể dừng lại lấy uống miếng nước.

Đây là hướng phương bắc hướng cái thứ nhất trạm canh gác đứng, mặt khác huyện cũng không có như vậy thiết trí, cho nên đối với các kỵ sĩ mà nói, dù - hoặc lực hay vẫn là rất lớn.

Trần tổ trưởng không là lần đầu tiên đến Nam Bì huyện, biết rõ trạm canh gác đứng tác dụng, hắn chậm lại tốc độ, chỉ huy tọa kỵ hướng phía bên này chạy tới.

Không phải Tiêu Thần vận khí tốt, hắn đã "Nghênh đón" qua vài gậy người mang tin tức rồi, phải đi nơi khác hết thấy tốt nước ăn ngon chiều đãi, sau đó vô cùng cao hứng đưa mắt nhìn cách; Nhưng phạm là Nam Bì hầu người, hết thấy làm thịt, gần đây đào hầm nhai chôn kỹ.

"Cho ta làm cho một chút nước uống, đem mã cũng cho uống!" Trần tổ trưởng xoay người - xuống, rất không khách khí đem dây cương giao cho trong tay của hắn, nói: "Có ăn ấy ư, cũng không phải ta đến một chút, vì chạy đi bỏ lỡ tức đầu, nhanh chết đói!"

Tiêu Thần cúi đầu khom lưng, không quên hỏi một câu: "Ngài là đi Nam Bì huyện a, ngài là Trần tổ trưởng?"

Trần tổ trưởng biến sắc, tay phải mo hướng bên hông chuôi đao, cơ cảnh hỏi: "Người nhận thức ta?"

Hắn cười nói: "Không biết, cái này là chúng ta Hầu gia giao đại, chỉ cần có người tới, tự hỏi có phải hay không Trần tổ trưởng, Hầu gia chờ ngài chờ đều nhanh trông mòn con mắt rồi! Hắn phân phó tiểu, gặp được ngài thời điểm, tự hướng phía thị trấn phát tín hiệu..."

Trần tổ trưởng buông ra chuôi đao, nói: "Nguyên lai là như vậy, các người Hầu gia chiều nhĩ thật không ít. Ta chính là Trần tổ trưởng, người có thể gọi thư tín tốt rồi."

"Không vội!" Tiểu Hầu gia nói: "Đợi ngài một lần nữa ra đi thời điểm, ta lại phát tín hiệu, thị trấn người có thể dùng cái này tính ra ra ngài lúc nào đến, nếu hiện tại phát, thời gian bên trên khẳng định có xuất nhập, dù sao người muốn uống nước ăn cái gì đầu rồi, nói không chính xác hội chậm trễ bao nhiêu một lát."

Trần tổ trưởng giơ ngón tay cái lên, da Chấn Đông quả nhiên là rất người thông minh, liền những việc nhỏ không đáng kể này đều có thể cân nhắc đến.

Tiến trạm canh gác đứng trước khi, hắn nhướng mày: "Như thế nào, người là ngưng Võ Cảnh Cửu cấp người? Nam Bì hầu có thể a, đem có thể đương trung đội trưởng người phái tới thủ trạm canh gác đứng, đây không phải đại tài tiểu dụng sao?"

"Người khách khí, Hầu gia cũng là không có biện pháp." Tiêu Thần giả bộ như bị phần bộ dạng nói: "Trước trận chúng ta không phải tổn thất thảm trọng ấy ư, nhân thủ xuất hiện rất lớn lỗ hổng, không có biện pháp này mới khiến chúng ta những người này dưng đi lên. Đương nhiên, nếu không phải vì nghênh đón Trần tổ trưởng ngài, đoán chừng Hầu gia cũng sẽ không hạ lớn như vậy thủ bút."

Trần tổ trưởng đối với cái này trả lời rất hài lòng, yên tâm tiến vào trạm canh gác đứng.

Tiểu Hầu gia trong ánh mắt tinh - quang lóe lên, thẳng này là Hóa Võ cảnh Ngũ cấp cao thủ, coi như mình dùng sở trường nhất đánh lên, cũng không nhất định có thể thành công, hắn đã sớm làm hai tay chuẩn bị, tại đồ ăn cùng nước uống ở bên trong bỏ thêm Nhuyễn cốt tán.

Nhuyễn cốt tán, vô sắc vô vị, có thể làm cho Hồn Sĩ toàn thân buồn rầu, mất đi đối với hồn lực khống chế, có thể nói là ở nhà lữ hành thiết yếu thuốc hay.

Trước khi Tiểu Hầu gia không ít dùng vật như vậy tai họa người, hiện tại xem như phải lên chính xác công dụng.

Trần tổ trưởng đối với hắn không có chút nào hoài nghi, ngồi xuống về sau liền miệng lớn uống nước, miệng lớn gặm lương khô, một bên nuốt vừa nói: "Các người cái này trạm canh gác đứng tốt thì tốt, tự là điều kiện quá kém một chút, chờ nhìn thấy các người Hầu gia, ta cùng hắn hảo hảo nói nói, đề cao cuộc sống của các người trình độ, cái này lương khô thật sự là quá cứng ngắt, có lẽ nhiều tiền đưa một chút thịt đang làm gì... Vừa rồi chạy quá gấp, đột nhiên như vậy một ngồi xuống, đầu đều có chút chóng mặt..."

Một bên Tiểu Hầu gia cười lạnh nói: "Cháng váng đầu rất bình thường, không cháng váng đầu mới không bình thường đầu rồi, Nhuyễn cốt tán quả nhiên phát tác nhanh, thứ tốt."

Chương 50: Bắt người trút giận

Chương 50: Bắt người trút giận

Trần tổ trưởng trừng mắt: "Người nói cái gì, Nhuyễn cốt tán, người cho ta rơi xuống Nhuyễn cốt tán? Ta giết người, giết..."

Hắn vừa đứng, cũng cảm giác được toàn thân vô lực, đặt mông lại ngồi xuống, cháng váng đầu hoa mắt hơn nữa đề không nổi mấy hồn lực.

"Cái này được quả nhiên dùng tốt, hắc hắc." Tiêu Thần cười thề làm người, đã sớm học xong không câu nệ tiểu tiết. Cái gì hạ lưu, chỉ cần dùng tốt là được, kết quả là mới trọng yếu nhất.

Cái gì nhân nghĩa, lễ tiết, nghĩa khí giang hồ, với hắn mà nói đều là có cũng được mà không có cũng không sao.

"Da Chấn Đông hắn muốn làm gì, vậy mà đối với ta hạ độc, hắn không muốn sống chẳng sao?" Trần tổ trưởng vẫn còn con vịt chết mạnh miệng: "Đừng cho là mình đệ - đệ là cấp trên của ta, hắn có thể muốn làm gì thì làm, bản tổ trưởng cũng không phải ăn chay! Người nhanh cho ta giải được, ta có thể cân nhắc tìm da Chấn Đông phiên toái thời điểm, thả người một con đường sống."

Tiểu Hầu gia nở nụ cười: "Người muốn tìm da Chấn Đông phiên toái a, thật tốt quá, các người dốc sức liều mạng thời điểm, ta nhất định ở bên cạnh hò hét trợ uy."

"Có ý tứ gì, người không phải Nam Bì hầu người?" Trần tổ trưởng là người thông minh, thoáng cái tự đoán được trọng điểm.

"Đúng rồi." Tiêu Thần cầm lấy chiếc đĩa, tại đầu hắn bên trên gõ một cái, nói: "Như thế nào nhanh như vậy cũng không nhận ra đến ta rồi, mấy ngày hôm trước chúng ta còn đã gặp mặt đấy."

Hắn lúc này, hay vẫn là trước khi cái kia bộ dáng hóa trang, kỳ quái đầu hình tăng thêm biến sâu màu da, lửa gạc đã xong gấu hi kiến, lại đây lửa gạc Trần tổ trưởng.

Duy nhất cái biến chính là trang phục, trước khi mặc chính là đồng núi phải trang phục màu đen, bây giờ là Nam Bì Hầu phủ tư binh cách ăn mặc.

Trần tổ trưởng mặt lộ vẻ nghi ngờ: "Chúng ta đã gặp mặt, người xác định ấy ư, ta như thế nào không nhớ rõ."

Tiểu Hầu gia dắt cái ghế tới, sau khi ngồi xuống nói: "Ta đây nhắc nhở người một chút đi, mấy ngày hôm trước tại thích thú Dương huyện Tiêu gia quặng mỏ, ta đứng tại chỗ cao, một cá nhân đối chiến các người lên ngàn người, đem các người bị hù không dám vào công, muốn đi lên sao?"

"Người là Tiêu Thần?"

"Đáp đúng, có tất muốn thưởng thoả một phát! Ba..."

Trần tổ trưởng đã trúng một bạt tai, rú xuống đi đầu lập tức giờ lên, kỳ thật không trách hắn, trúng Nhuyễn cốt tán người đều là như thế này, hắn không có ghé vào trên mặt bàn đã rất không dễ dàng.

"Người... Đến cùng muốn làm gì?" Trần tổ trưởng cường ngạnh không nổi nữa, trong ánh mắt xuất hiện thần sắc sợ hãi, đây tuyệt đối không phải giả vờ.

Tiêu Thần xuất ra mang huyết chùy thủ, ở trước mặt hắn khoa tay múa chân vài cái, nói: "Người chỉ cần trả lời ta mấy vấn đề, cho ta đáp án, ta sẽ xem xét thả người một con đường sống. Nếu nói dối, vậy thì đừng trách Tiểu Hầu gia không khách khí, ta và người tầm đó không tồn tại giao tình, hơn nữa người còn trợ Trụ vi ngược muốn giết chúng ta người của Tiêu gia, cho nên ta sẽ không đối với người khách khí."

Rất hiển nhiên, Trần tổ trưởng chưa từng nghe qua trợ Trụ vi ngược cái này thành ngữ, nhưng hắn hay vẫn là đã minh bạch trong đó hàm nghĩa.

Tiểu Hầu gia không đợi hắn tỏ thái độ, liền đặt câu hỏi: "Người tên gì tên là gì, là đang làm gì?"

"Trần đạo dân, là Nam Bì hầu tay kế tiếp tùy tùng nhi..." Lời nói vừa nói đến đây, hắn chứng kiến chùy thủ hướng phía mặt của mình chèo thuyền qua đây, tranh thủ thời gian đổi giọng: "Không phải Nam Bì hầu tùy tùng, ta cùng hắn là hợp tác quan hệ."

Tiểu Hầu gia thanh đao găm gác ở trên cổ của hắn: "Người lại có phải hay không da Chấn Đông tùy tùng, mà là da chấn nam tùy tùng, ta nói rất đúng sao?"

Trần đạo dân lắp bắp kinh hãi, nghĩ thầm trách không được đầu rồi, có thể nói ra da chấn nam cái tên này, xem ra hắn biết đến không ít, muốn lừa dối vượt qua kiểm tra cơ hồ là không thể nào.

Tiêu Thần lạnh giọng nói: "Vừa rồi ngươi dám gạt ta, ta vốn muốn chọc ngươi một dao, bất quá xem tại đối giọng coi như kịp thời phản bên trên, tha cho ngươi một hồi. Bất quá đâu rồi, kế tiếp nếu còn dám nói dối, tự tính toán ta nguyện ý, trong tay của ta dao cũng sẽ không nguyện ý, hiểu chưa?"

Trần đạo dân tranh thủ thời gian nhẹ gạt đầu, nói: "Ngài hỏi đi, ta nhất định ăn ngay nói thật."

Trải qua một phen thẩm vấn, Tiêu Thần cũng không có được quá nhiều hữu dụng tình báo, Trần đạo dân chỉ là tổ chức thần bí tầng dưới chót nhất nhân viên, chỉ biết mình công tác là giám thị huân quý, cộng thêm chấp hành quan trên cắt cử nhiệm vụ, cũng đều là nhằm vào huân quý.

Đến với mình dính trên đầu tư da chần nam nghe lệnh bởi ai, hần căn bản không biết.

"Ngươi liền tại sao mình cơ cấu công tác cũng không biết, lại có thể lại để cho dự trung phủ 500 quan quân nghe lệnh cùng ngươi, cái này lại giải thích thế nào?" Tiêu Thần đưa ra nghi vấn.

Hần trả lời nói: "Kỳ thật ta cũng không rõ ràng lắm, ta chỉ là đã nhận được da hương chủ chỉ thị, cầm tay của hần dự đi dự trung phủ điều binh, những người kia chứng kiến thủ dự về sau, biểu hiện rất phối hợp. Ta muốn tại ta trước khi lên đường, da hương chủ cũng đã sắp xếp xong xuôi hết thảy."

Da chần nam, chức vị hương chủ, thủ hạ có mười cái đã ngoài cùng loại Trần đạo dân tổ trưởng, từng tổ trưởng thủ hạ lại có vài tên đến hơn mười người không đều tổ viên, bọn hần phụ trách cụ thể nhiệm vụ áp dụng.

Ban đầu ở thích thú Dương huyện, da Chấn Đông đưa ra phân phối phương án ở bên trong, cái gọi là bốn thành sản lượng giao cho triều đình, căn bản chính là cái ngụy trang, trên thực tế là đưa cho da chần nam.

Về phần da chần nam lấy được cái này số định mức về sau, lấy thêm ra bao nhiêu điếu kính quan trên, da Chấn Đông tự không xen vào rồi.

"Các ngươi tại thích thú Dương huyện ăn hết lớn như vậy thiệt thòi, da chần nam là phản ứng gì?" Tiểu Hầu gia lại hỏi.

Vốn là da chần nam cùng ca ca da Chấn Đông đồng dạng, cho rằng 500 quan quân tăng thêm một ngàn tư binh, đối phó chỉ có mười mấy cái gia tướng Tiêu Thiên hào, nhất định là không có vấn đề, nghe được hơn một ngàn người bị Xích Huyết thiết kỵ mấy hơi ở trong toàn bộ bắn chết tin tức, kinh hãi cả buổi chưa nói ra lời nói đến.

Hần một phương diện điều tra Xích Huyết thiết kỵ tại sao phải ra hiện ra tại đó, một phương diện khác bắt tay vào làm hạch tội Tiêu Thiên hào, chờ tra ra tình hình thực tế về sau, cùng nhau hạch tội Xích Huyết thiết kỵ.

Tiêu Thần nhíu mày: "Chỉ là hạch tội ấy ư, da Chấn Đông sẽ không có ý khác?"

"Tạm thời không có." Trần đạo dân nói: "Ba năm một lần tông môn đại khảo thi tự muốn bắt đầu, da hương chủ không muốn phức tạp, tính toán đại khảo thi đã qua về sau, lại đối với các ngươi Tiêu gia ra tay."

Kỳ thật, da chần nam chủ yếu là không chắc Xích Huyết thiết kỵ xuất hiện, đến cùng đại biểu cái gì. Hần phải xác định chuyện này cùng triều đình một vị đại lão không có bất kỳ liên quan, vạn nhất Tiêu Thiên hào thượng diện có người bảo kê, nếu như là cái loại này hần không cách nào rung chuyển núi dựa lớn, như vậy nhất định tu cải biến sách lược rồi.

"Nói như vậy, ngươi việc này mục đích, tự là nói cho da Chấn Đông an tâm một chút chứ vội, đúng không?" Tiểu Hầu gia ngữ khí xu hướng tại lạnh như băng.

Vốn tưởng rằng, có thể theo thẳng này trong miệng đạt được cùng thêm nữa cùng tổ chức thần bí có quan hệ tình báo, không nghĩ tới hần nói những nội dung này, gấu hi kiến trên cơ bản đều nói qua.

Xem ra, muốn biết thêm nữa, phải tìm da chần nam.

Trần đạo dân gạt đầu nói: "Là như thế này, da hương chủ cảm thấy sự tình không có sáng tỏ trước khi, không nên tại tự nhiên đâm ngang."

"Cuối cùng một vấn đề." Tiểu Hầu gia duỗi ra một ngón tay: "Cấp trên của ngươi da chần nam, là cái gì đẳng cấp?"

"Hóa Võ cảnh Thập cấp, cũng sắp đột phá bản tầng tiến - nhập Khí Võ cảnh rồi!" Hần trả lời nói.

Ni nã, ta một chết việc cực tu luyện, mới ngưng Võ Cảnh Cửu cấp, tên kia cũng đã Hóa Võ cảnh Thập cấp rồi. Coi như là tìm được hần, cũng không cách nào chế phục hần a, như thế nào ép hỏi tình báo?

Nghĩ tới đây, thở phì phì cổ tay hần vừa dùng lực, cắt đứt Trần đạo dân yết hầu.

"Khục khục, ngươi nói buông tha của ta."

"Ta chỉ nói là cân nhắc, chưa nói nhất định! Còn nữa, ai bảo cấp trên của ngươi đẳng cấp cao như vậy, ta khí bất quá, cho nên vậy ngươi trút giận, không được sao?"

"Ách... Ta... Chết không nhắm mắt..."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Bụi gai cây

Chương 51: Bụi gai cây

Tổng hợp mà nói, Tiểu Hầu gia Tiểu Thần là cái rất phúc hậu tốt hài giầy, giết hết người còn phụ trách vui.

Chỉ là, hắn cố ý đem Trần đạo dân thi thể, chôn ở một cái rất không ngờ trong góc, mà không phải cùng lính gác, người mang tin tức vui cùng một chỗ.

Bởi như vậy, da Chấn Đông người rất dễ dàng tìm được lính gác cùng người mang tin tức, biết được bọn hắn ngộ hại tin tức. Về phần Trần tổ trưởng nha, đã khi còn sống người tự là cái không thể lộ ra ngoài ánh sáng người, chết cũng có thể không bị người biết rõ mới đúng.

Vui xong, làm tốt yểm hộ, Tiểu Hầu gia quyết định ẩn sâu công cùng tên, chuyện này chỉ cần hắn không nói ra đi, đoán chừng đời này cũng không có ai biết.

Đương nhiên cũng có phiền muộn sự tình, cái kia chính là dùng chính mình thực lực bây giờ, căn bản không đủ để đi tìm da Chấn Đông, chẳng lẽ lại muốn thỉnh gia gia xuất mã?

Ngẫm lại hay là thôi đi, gia gia Tiểu Thiên hào là có tước vị người, lại là mấy chục năm trước trí tướng Chiến Thần, giết gà làm gì dùng đao mổ trâu.

Hơn nữa, huấn quý nhóm đều tại tổ chức thần bí dưới sự giám thị, hướng chỉ song phương trước khi phát nghiêm trọng như vậy xung đột, Tiểu Thiên hào nhất cử nhất động, cũng có thể khiến cho da Chấn Đông cảnh giác, khiến kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Chuyện này còn phải Tiểu Hầu gia làm, dựa vào ta tốc độ tu luyện, Diệp Tử Võ Hồn tăng phúc, tăng thêm đối với Hồn Cốt khắc sâu nhận thức, tin tưởng dùng không được bao dài thời gian, có thể cùng da Chấn Đông cao thủ như vậy một trận chiến.

Về phần bên trên cao hầu cùng Đông Lăng hầu, lại để cho bọn hắn sống thêm vài ngày a. Giết bọn hắn rất dễ dàng, có thể bởi như vậy tự dễ dàng lại để cho da Chấn nam cùng da Chấn Đông, đem cái chết của bọn hắn liên hệ, đồng dạng đối với chính mình bất lợi.

Một tháng sau tự là tông môn đại khảo thi rồi, Tiểu Hầu gia cũng có tất yếu vì thế chuẩn bị một phen.

Tông môn đại khảo thi, ba năm một lần, phạm là hai mươi hai tuổi phía dưới Hồn Sĩ, cũng có thể báo danh tham gia. Thông qua sơ thí cùng thi vòng hai người, có thể tiến - nhập tập trung trại huấn luyện, tiếp nhận ba tháng tập trung huấn luyện, thành tích ưu dị người sẽ bị bất đồng tông môn tuyển đi, trở thành tông môn một thành viên.

Tại Đại Sở Triều, tông môn phát triển thế một mực đều rất mạnh, kiến quốc mấy chục năm qua xã hội gần như hòa bình, đi bộ đội kiến công lập nghiệp phương pháp càng ngày càng hẹp, đầu nhập vào tông môn tự biến thành các tinh anh chọn lựa đầu tiên.

Nhất lúc mới bắt đầu quân đội căn bản không xem ra gì nhi, bởi vì tại bọn hắn xem ra tông môn thế lực lại đại, cũng không hơn được nữa khiêng thương đi lính quân đội. Nhưng chậm rãi bọn hắn phát hiện mình sai rồi, tông môn chẳng những hội tụ càng ngày càng nhiều nhân tài, thậm chí đem ra tay vuron hướng quân đội.

Rất nhiều tông môn đệ tử, tại phương diện tu luyện lấy được nhất định thành tựu về sau, sẽ ở sư môn ủng hộ hạ đi bộ đội, những người này rất nhanh tại trong quân hình thành một cỗ mới thế lực, cùng uy tín lâu năm các tướng lĩnh địa vị ngang nhau.

Cũng có lựa chọn đi đến con đường làm quan đệ tử, đồng dạng cũng tìm được sư môn toàn lực ủng hộ, cái này là tông môn thế lực phát triển lớn mạnh nguyên nhân chủ yếu nhất.

Đối với tông môn, triều đình một mực cảm ủng hộ thái độ.

Tất cả đại tông môn vì mạng lưới nhân tài, không có người đều sẽ phái ra đại lượng đệ tử, tại cả nước các nơi tìm kiếm tuổi trẻ tinh anh, dùng các loại thủ đoạn đem bọn hắn gần hơn đặc huấn doanh.

Đương nhiên, cũng có như gấu kỳ vĩ loại này, bản thân tư chất không cao lắm, người trong nhà hoa bạc mua vào đặc huấn doanh ví dụ.

Dưới bình thường tình huống, huấn quý gia tộc đệ tử, sẽ phải chịu tông môn thêm nữa chú ý. Bởi vì dựa theo di truyền học mà nói, huấn quý nhóm đều là

thông qua chiến công đạt được phong thưởng, phần lớn tại phương diện tu luyện đều rất có tạo nghệ, đẳng cấp thấp lại làm sao có thể quát tháo sa trường, cho nên bọn hắn đệ tử, phần lớn có thể kế Thừa Tiên bối ở phương diện này ưu điểm.

Tiêu Thần cũng bị rất nhiều tông môn âm thầm hiểu rõ qua, nhưng hắn là nhiều cái quang hoàn chiếu rọi xuống người, trí tướng Chiến Thần đích truyền cháu trai, phụ thân từ nhỏ tựu được xưng là thần đồng các loại, không biết làm sao hắn quá mức hoàn hảo, lại không chịu tốn tu luyện, hơn một tháng trước còn dừng lại tại ngưng Võ Cảnh Tứ cấp giai đoạn, tông môn các đại biểu cao húng mà đến thất vọng mà về.

Hồi thích thú Dương huyệt trên đường, cách một rừng cây, vốn định làm cho đạo mà đi Tiểu Hầu gia, nghe được một tiếng kỳ quái thú mình, ngay sau đó Võ Hồn liền không an phận hưng phấn.

Tình huống như thế nào, hai người muốn biểu đạt cái gì?

Chỉ tiếc Diệp Tử Võ Hồn sẽ không nói chuyện, chỉ có thể dùng hưng phấn để diễn tả.

Được rồi, phục người lưỡng rồi, bạn thân đây cố mà làm vào rừng tử nhìn xem, nếu là không có cái gì thu hoạch, hai người tựu đợi đến bị phê bình a.

Kỳ thật hắn sốt ruột trở về, một là hướng gia gia báo cáo việc này thu hoạch, hai là nắm chặt thời gian bế quan tu luyện, tranh thủ tại đại khảo thi trước khi lần nữa đề cao thực lực của mình.

Cánh rừng diện tích rất lớn, bên ngoài có đồn cũi cùng đi săn lưu lại dấu vết, nhưng tiếp tục đi vào trong, tựu sẽ phát hiện tại đây ít ai lui tới.

Cùng loại rừng cây tại Dự Châu rất thông thường, bên trong bình thường sẽ không có quá lợi hại thú loại, cấp thấp thú loại hoặc là không có ma hạch, có cũng là không đáng một đồng cái chủng loại kia, cho nên rất khó khiến cho Cao cấp Hồn Sĩ hứng thú, bọn hắn dưới bình thường tình huống sẽ không đặt chân tại đây.

Nhưng đối với cấp thấp Hồn Sĩ mà nói, trong rừng thú loại có đủ tương đương lực công kích, một cái không cẩn thận thì có thể mệnh tang rằng nhon móng sắc phía dưới, cho nên không có tình huống đặc biệt bọn hắn cũng có thể hay không tiến đến.

Cái này sáng tạo ra cánh rừng không lớn, thú loại đẳng cấp không cao, lại thời gian dài bình an vô sự tình huống.

Đi phía trước lộ càng ngày càng khó đi, bảo hiểm để đạt được mục đích, hắn đem mã lưu tại cánh rừng bên ngoài, cũng không có cưỡi tiến đến.

Sàn sạt...

Diệp Tử Võ Hồn nói cho chủ nhân, đối phương tựu trốn ở chính phía trước trong bụi cỏ.

Hắn thả chậm bước chân, chuyển qua một chỗ ngoặt, lúc ấy tựu mở miệng mắng: "Hai cái tiểu hồn đần gia hóa, cái gì hưng thú, rõ ràng là chết hưng thú được không!"

Trước mặt bụi gai dưới cây, nằm một đầu Văn Báo thi thể, vừa rồi kỳ quái tiếng kêu, có lẽ tựu là thằng này trước khi chết phát ra.

Văn Báo, Cừu cấp hưng thú, lực công kích siêu cường lực phòng ngự yếu kém.

Hai cái Diệp Tử Võ Hồn không phục nhảy lên, như là muốn nói cái gì, nhưng chủ nhân cũng không cách nào lý giải.

Tiêu Thần lắc đầu, vừa muốn quay người ly khai, nhướng mày lẩm bẩm: "Không đúng, Cừu cấp hưng thú tại loại này cánh rừng cơ hồ có thể đương lão đại rồi, nó là bị ai giết chết hay sao? Vì sao làm cho sau khi chết không có ăn nó đi, mà là tùy ý ném xuống đất?"

Hắn một lần nữa quay đầu, Văn Báo vết thương trí mệnh khẩu tại phần bụng, bị cắt một cái thật sâu lỗ hổng, ruột đều chảy ra rồi. Lại nhìn toàn thân cao thấp, khắp nơi đều hiện đầy tròn động hình miệng vết thương, cái gì thú loại ác như vậy, đều nhanh bắt nó cắn thành cái sàng rồi.

Không đúng, Văn Báo không có khả năng không phản kháng, có thể ở nó trên người lưu lại nhiều như vậy hình tròn miệng vết thương, đích thị là duy nhất một lần tạo thành, tuyệt đối không thể nào là thú loại răng nanh.

Chẳng lẽ...

Ánh mắt của hắn lập tức nâng lên, rơi vào bụi gai trên cây.

Tại Hoa Hạ đại lục, có đủ công kích năng lực thực vật loại cũng không ít, ví dụ như cao tốc xoay tròn diệp đao Hồn Linh thảo, lại ví dụ như trước khi Vạn Niên Thụ Yêu các loại.

Nhưng nhân loại đối với thực vật loại nhận thức, xa không bằng hưng thú loại.

Vì chứng minh ý nghĩ của mình, Tiểu Hầu gia xoay người nhặt lên một khối quả lê lớn nhỏ thạch đầu, run cổ tay ném đi đi ra ngoài.

Có phần tay Hồn Cốt tăng lực, thạch đầu trở nên lực đạo mười phần, đánh tới hướng bụi gai cây một đầu thân cành.

Bá bá... Bành...

Bụi gai cây đột nhiên đong đưa cành, chuẩn xác quật tại trên tảng đá, toát ra một ít bột đá, thạch ngạ đầu đàn bên trên cái biển phương hướng, đập vào bên cạnh trên mặt đất.

Trên tảng đá lưu lại vài đạo thật sâu lỗ khảm, đây là bị cành bên trên bụi gai châm tạo thành.

Tiểu Hầu gia trừng to mắt, thật sự là có đủ lực công kích thực vật, đủ bá đạo.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Thứ tư khôi Hồn Cốt

Chương 52: Thứ tư khôi Hồn Cốt

Bụi gai cây không giống với mặt khác cây loại, nó có được vài đầu trụ cột, cộng thêm rậm rạp chằng chịt phò làm, cùng với thêm nữa mọc ra dài ba tấc cây củ ấu cành.

Gió nhẹ xuống, bụi gai cây bắt động như cát, nó hẳn là cảm thấy Tiêu Thần uy hiếp.

Nó am hiểu nhất, đương nhiên là ôm cây đợi thỏ. Với tư cách một lùm cây, nó không chuẩn bị di động năng lực, toàn bộ nhờ con mồi chính mình đụng vào, sau đó lợi dụng sét đánh không kịp bưng tai xu thế, phát động đột nhiên công kích, tại đối thủ làm ra phản ứng trước khi, liền đem hấn giết chết.

Bụi gai cây tuy nhiên không thể như dã thú như vậy ăn thịt, nhưng nó có thể đem chết đi hung thú **, đều đều rơi tại gốc, trải qua một thời gian ngắn, những này ** khối thịt có thể chuyển hóa làm có dinh dưỡng thô nhưỡng, cung cấp hấn hấp thu.

Nhân loại đem thú loại chia làm sáu cấp bậc, nhưng là đối với có lực công kích thực vật, nhưng lại chưa bao giờ đã làm phân chia.

Bởi vì tại mọi người trong ý thức, thực vật là cảm rễ ở đại địa, tự tính toán có đủ lực công kích, người không đi trên chọc nó tự nhiên cũng sẽ không gặp nguy hiểm, không giống thú loại, chúng hội không có bất kỳ lý do khôi xướng chủ động công kích.

Nhưng là tại Tiêu Thần xem ra, càng là vật không ra gì, mới càng nguy hiểm.

Đối phó thực vật loại, hấn vẫn tương đối sở trường, ví dụ như trước khi dùng Kim khắc Mộc phương pháp, bức bách Vạn Niên Thụ Yêu dâng ra Kim sắc lá cây, lại ví dụ như một mồi lửa đem như mọc thành phiến Hồn Linh thảo đốt ra một con đường đến.

Đối phó tên gia hỏa như vậy, phải dùng hòa.

Hấn xuất ra dao đánh lửa đao, rất nhanh tại không xa địa phương sinh ra một đồng lửa đến, không ngừng đi đến bên trong thêm cánh tay phẩm chất củi khô, trong chớp lát chúng đem phát huy tác dụng.

Hỏa bùng nổ, bất động như núi bụi gai cây phát ra cây củ ấu chấn động thanh âm, có lẽ nó ý thức được đến nguy hiểm sắp hàng lâm.

Tiểu Hầu gia cầm lấy một căn củi khô, nhìn xem ding- đầu không ngừng khiêu được hỏa diễm, cười hi hi nói: "Điểm tâm đến rồi, xem chiêu nhì!"

Nói xong, hấn tiện tay ném hướng bụi gai cây.

Bỏ được hình dạng củi khô trên không trung lẫn lộn nên đi qua, bụi gai cây thân cành tất cả đều vô ý thức hướng hai bên né tránh, mà không phải muốn đối phó thạch đầu như vậy, trực tiếp dùng cành trêu tới.

Hồ...

Bỏ được tại rơi xuống trong quá trình, dẫn đốt cành bên trên cây củ ấu, những cương châm này giống như cây củ ấu không muốn cành như vậy có được hơi nước, chúng là khô được, sợ nhất đúng là hỏa.

Cành bắt đầu vụn vụn, cho đến bỏ được rơi xuống đất, bắt đầu thiêu đốt trụ cột.

Suru suru... Phốc phốc...

Mấy cây cảnh dừng cảm trừu tới, thượng diện cây củ ấu rất nhanh bị dẫn đốt, nhưng chúng hay vẫn là thành công đem bó đuốc đập chết.

"Có thể a, vậy thì lại đến!" Tiêu Thần cầm lấy đệ nhị cây củ khô ném đi qua, sau đó là đệ tam cây, thứ tư căn...

Liên tiếp hơn mười căn bị hất ném đi qua, bụi gai cây xem như luồng cuồng thần nhi, tuy nhiên nó liều lĩnh mà liều mệnh quật, không biết làm sao ngọn lửa quá nhiều, cành liên tiếp bị dẫn đốt, cây củ ấu bùng nổ.

"U ổng, còn có thể kiên trì, ta ngược lại muốn nhìn ngươi có thể kiên trì bao lâu!" Hắc nhấc chân đem còn lại củ khô toàn bộ đá tới, bụi gai cây cơ hồ bị toàn bộ dẫn đốt.

Phó làm cùng cảnh đại di động lác lác, thật tình không biết cách làm như vậy có thể làm cho hỏa thiêu càng vượng.

Tự ở trong quá trình này, Tiêu Thần phát hiện một kiện chuyện rất kỳ quái tình, bụi gai cây trụ cột đến bây giờ đều không chút sút mẻ, hơn nữa không có đã bị hỏa diễm ảnh hưởng, ngọn lửa căn bản là đốt không thấu chúng ngoài da.

Cẩn thận quan sát, hắc phát hiện cái này mấy cây trụ cột bên ngoài, vây quanh một tầng nhàn nhạt màu trắng khí vụ, thuần liệt vỏ cây bên trên còn treo móc thật nhỏ bọt nước, trách không được hỏa thiêu không đến đấy.

Vấn đề khẳng định ở này mấy cây trụ cột bên trên, hắc nhượng mảy, nói: "Hai cái tiểu gia hỏa nhi, nên các ngươi ra sân, có thể hay không bắt bọn nó chém đứt?"

Hai mảnh Diệp Từ Vô Hồn trống rỗng xuất hiện, không làm bất luận cái gì dừng lại, liền hướng phía bụi gai cây đánh tới.

Bụi gai cây thân cành đều tại đối kháng hỏa diễm, không rảnh bận tâm hai mảnh bay tới lá cây, lá cây sắc bén biên giới mãnh liệt chém vào một đầu trụ cột bên trên, một trái một phải lẫn nhau phối hợp, ba đến hai lần xuống liền đem nó chém đứt.

Tiếp theo là hạ một căn, đồng dạng cũng rất thuận lợi.

Thẳng đến đệ tam cây bị chặt đoạn thời điểm, bụi gai cây mới kịp phản ứng, nhưng đã quá muộn, quật mà đến cành trực tiếp bị Diệp Từ Vô Hồn chặt đứt, sau khi rơi xuống đất bị ngọn lửa dẫn đốt, hỏa thiêu càng vượng rồi.

Ken két... Bá bá...

Sáu căn trụ cột toàn bộ bị chặt đoạn, phó làm cùng cảnh nhao nhao rơi xuống đất, giờ phút này bụi gai cây đã không chuẩn bị bất luận cái gì công kích năng lực, Tiểu Hắc gia yên tâm đi qua, đem trụ cột nhặt lên, ném tới không có hỏa diễm địa phương.

Trụ cột sức nặng rõ ràng vượt qua ngang nhau phẩm chất nhánh cây, hắc là sinh trưởng rất nhiều năm, mới đạt tới hiện tại phẩm chất trình độ.

Chỉ là hắc không rõ liền, mấy cây còn có thể sử dụng cái gì dùng, chẳng lẽ dùng để làm báng thương, hay hoặc giả là chà cán bột?

Đang tại hắc trăm mối vẫn không có cách giải thời điểm, hai mảnh lá cây đã bay trở lại, chúng đồng thời dùng lực quang bao phủ một cây gậy, kỳ quái một màn lập tức phát sinh: Gậy gộc gốc hướng bên trên, có chừng một thước nửa chiều dài, xuất hiện kỳ quái ký hiệu nhảy lên.

Cái gì, cái này là một cây Hồn Cốt ấy ư, làm sao có thể!

Cho tới nay, Tiêu Thần đều cho rằng Hồn Cốt là từ thú loại trên người đạt được a, xương cốt nha, vốn cùng thực vật loại tự không có bất kỳ liên hệ.

Hắc sợ ngây người, những nhảy lên kia ký hiệu cũng không xa lạ gì, chính thức nhất thiết là Hồn Cốt.

Diệp Từ Vô Hồn không để ý đến chủ nhân kinh ngạc, chúng tự hành bay xuống, dùng sắc bén biên giới đem không có tác dụng đầu bộ phận cắt xuống, hơn nữa thập phần cẩn thận đem vỏ cây cạo xuống đến, lộ ra bên trong bộ phận.

Không có vỏ cây che lấp, cái kia là một cây ẩn ẩn hiện ra xanh ngọc côn gỗ, xem có xương cốt cảm nhận.

Hắc hít sâu một hơi, đi qua xoay người nhặt lên, đối với Hồn Cốt quen thuộc cảm giác đập vào mặt.

Vững tin nó là Hồn Cốt, nhưng dài như vậy một căn, đối ứng chính là cái đó cục xương đầu? Cẳng tay hay vẫn là xương đùi, giống như ngoại trừ mấy cái tứ chi cốt bên ngoài, địa phương khác không có dài như vậy xương cốt a.

Hay hoặc giả là xương sườn, có chút không đáng tin cậy, xương sườn đủ dài nhưng tuyệt đối không có như vậy thô.

Trực tiếp luyện hóa, đã biết rõ đáp án rồi.

Tiểu Hắc gia có chút không thể chờ đợi được ngồi xếp bằng xuống, đem Hồn Cốt đặt song chương tầm đó, lộ ra một tia hồn lực tiến - nhập trong đó.

Theo hồn lực tiến - nhập, nhảy lên ký hiệu càng sinh động rồi, chúng tại hồn lực hấp dẫn xuống, rất nhanh tiến - nhập Tiêu Thần tay phải kinh mạch, tự hành hướng lên.

Lướt qua thủ đoạn về sau, chúng vận hành tốc độ rõ ràng hạ thấp, thậm chí có chút ít ngừng tại nguyên chỗ.

Chẳng lẽ là căng tay?

Quả nhiên, càng nhiều nữa ký hiệu bên phải hạ cánh tay hội tụ, sau đó cùng căng tay bắt đầu dung hợp.

Trước khi đã lấy được xương cốt tay, tay phải lực lượng có rõ ràng gia tăng, hiện tại lại là căng tay, chờ Hồn Cốt dung hợp hoàn tất về sau, cái này đầu cánh tay lực lượng nhất định sẽ biến thành càng lớn.

Một chiếc trà về sau, Hồn Cốt hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa, mà cánh tay phải của hắn ánh sáng lóe lên, rồi sau đó khôi phục hình dáng cũ.

Tiêu Thần mở to mắt, hắn cảm thấy lúc này cánh tay phải tràn đầy lực lượng, một quyền đánh chết một đầu nguừ khẳng định không là vấn đề.

Trong lúc lơ đãng hắn cúi đầu xem xét, lập tức vui vẻ.

Nguyên lai, hai mảnh Diệp Tử Vô Hồn thừa dịp hắn luyện hóa Hồn Cốt trong khoảng thời gian này, đem còn lại mấy cây bụi gai cây trụ cột làm rồi, tổng cộng đạt được năm căn phẩm chất giống nhau Hồn Cốt.

Ha ha, sau khi trở về có thể đưa cho gia gia một căn, về phần còn lại đưa cho ai, đến lúc đó nói sau!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Đại khảo thi hạng thứ nhất

Chương 53: Đại khảo thi hạng thứ nhất

Một tháng thời gian, Tiêu Thần đều tại khắc khổ trong khi tu luyện vượt qua, hao phí vô số Hồn Linh thảo cùng Hồn Linh Thạch, rốt cục thành công theo ngưng Võ Cảnh Cửu cấp, thăng làm Thập cấp.

Chuyện này lại để cho lão Hầu gia mừng rỡ như điên, ngăn ngừa ba tháng thời gian, cháu trai liền từ một cái Tứ cấp phế nhân, một nhảy lên làm Thập cấp, loại tốc độ này được cho khoáng cổ tuyệt kim.

Nhưng lại có một việc lại để cho hắn càng cao hơn hưng, cái kia chính là chính mình dừng lại tại Hóa Võ cảnh Tam cấp, đã vượt qua bốn mươi năm rồi, vậy mà bởi vì đã luyện hóa được bốn khối Hồn Cốt, cũng thăng lên một cấp, trở thành Hóa Võ cảnh Tứ cấp.

Phải biết rằng người lên niên kỷ về sau, tốc độ tu luyện hội biến chậm, thậm chí dừng lại tại cái nào đó giai tầng, mãi cho đến chết cũng sẽ không có bất kỳ biến hóa.

Tiêu Thiên hào đối với chính mình có thể tấn cấp chuyện này, đã sớm chết tâm rồi, lần này tấn cấp phá vỡ dĩ vãng trì trệ không tiến, nói cách khác về sau còn có tiếp tục thăng cấp khả năng.

Bởi vì sau lưng bên trên hai khối xương cột sống hoàn thành Hồn Cốt luyện hóa, đối với bên cạnh thân phát ra nổi rất tốt ảnh hưởng tác dụng, lão nhân gia mỗi Thiên Thần hải sáng láng, một đầu tóc trắng thậm chí có biến thành đen dầu hiệu.

Về Hồn Cốt chuyện này, tổ Tôn Nhị người thủ khẩu như bình, không đến thời cơ thích hợp, bọn họ là tuyệt đối sẽ không truyền đi.

Tiểu Hầu gia đi ra khỏi cửa phòng, đuổi cái lưng mới.

Suốt một tháng thời gian, hắn cơ hồ không có ra qua cửa phòng, mà ngay cả mỗi bữa cơm đều là hạ nhân tiến đưa tới cửa, hắn lúc nào cảm giác được đói bụng, mới có thể mở cửa cầm đi vào ăn một chút.

Một tháng này quả nhiên thập phần bình tĩnh, Tiêu Thiên hào vận dụng chính mình quan hệ giữa người với người, tổ chức lên một chi trăm người gia tướng đội, đem quặng mỏ một mực khống chế tại trong tay mình.

Hơn nữa, hán hạ lệnh tăng lớn Hồn Linh Thạch khai thác lượng, đem sản lượng theo trước kia một Thiên Nhất ngàn trái, đề cao đến 2000 khóa, vì gia tộc kiếm lấy lớn lợi nhuận.

Việc này cũng Tiêu Thần tại một tháng trong quá trình tu luyện, Hồn Linh Thạch tổng có thể bảo đảm chất lượng bảo vệ lượng nguyên nhân chủ yếu, nếu không phải bởi vì có một tòa núi quặng, coi như là Hầu tước phủ, cũng chịu không được lớn như vậy tiêu hao.

"Thần nhi, ngày mai sẽ phải đi đức linh thành rồi, ngươi một đường coi chừng." Tiêu Thiên hào ánh mắt sáng quắc nhìn xem ưu tú Tôn nhi, nói: "Gia gia muốn tọa trấn trong nhà, không thể cùng ngươi đi qua, ta đoán chừng da Chấn Đông bọn hán hội thừa cơ hội này, đối với ngươi làm một ít mờ ám. Bất quá cũng may phải đi đức linh thành, có liễu gây nên chương bảo kê, bọn hán nên cũng không dám quá làm càn."

"Ta đã biết, gia gia." Tiểu Hầu gia tin tưởng mười phần nói: "Ngài cứ yên tâm đi, Tôn nhi nhất định lông tóc không tổn hao gì trở về gặp ngài, hơn nữa nhất định sẽ lấy được đại khảo thi thành tích tốt."

Tổng môn đại khảo thi, mỗi ba năm một lần, địa điểm thi thiết trí tại thành một cấp dã ngoại địa phương, trong huyện là không thể nào thiết trí địa điểm thi, cho nên các thí sinh tu đi hướng gần đây thành báo danh tham gia.

Thứ hai Thiên Nhất sớm, Tiêu Thần cưỡi tuần mã, trải qua lặn lội đường xa đi vào đức linh thành.

Tổng môn đại khảo thi là rất trọng yếu thịnh hội, rất nhiều thí sinh đều là gia trưởng cùng một, theo phần đông đám người dung nhập, đức linh thành lộ ra càng thêm phồn hoa.

Tiểu Hầu gia thẳng đến đức linh công phủ, vừa tới cửa, một đạo lam Tử sắc thân ảnh tự từ bên trong chui ra, trong miệng kêu gào lấy: "Tiêu Thần ngươi cuối cùng là đến rồi, dám cùng bốn đại tiểu thư luận bàn thoág một phát sao?"

Là Liễu Phi Nhi rồi, nàng đã sớm chờ ở cửa ra vào. Cái này hơn một tháng qua nàng so Tiêu Thần càng thêm khắc khổ, ngoại trừ tất yếu thời gian ăn cơm, đem thời gian nghỉ ngơi áp súc đến mỗi ngày hai giờ, còn lại thời gian tất cả tu luyện.

Lần trước Tiêu Thiên hào đưa cho liễu gây nên chương 3000 khóa Hồn Linh Thạch, Bàn tử cơ hồ còn nguyên bỏ vào con gái phòng luyện công.

Vốn là Thất cấp Liễu Phi Nhi, tại trong vòng vài ngày tự thăng làm Bát cấp, càng là tại đêm qua thăng đến Cửu cấp, tự nhận là nhất định có thể đánh bại Tiêu Thần, cho nên mới phải chờ ở cửa hán xuất hiện.

Tiểu Hầu gia còn cười trên lưng ngựa, đối với bĩu môi nói: "Phi Nhi, ngươi thế nhưng mà tiểu thư khuê các đầu rồi, như thế nào có thể không giáng lễ phép? Chẳng lẽ đã loại phương thức này nghênh đón ta sao, có ngươi như vậy canh giữ ở cửa ra vào khiêu chiến khách nhân đây sao?"

Liễu Phi Nhi khuôn mặt đỏ lên: "Ngươi đều có thể làm hoàn khổ đại thiếu, ta tại sao phải làm tiểu thư khuê các? Ít nói nhảm, tranh thủ thời gian đi với ta Diễn Võ Trường, chúng ta tỷ thí một phen... Ồ, ngươi bây giờ là cái gì đẳng cấp?"

Nàng nhớ rõ một tháng trước, Tiêu Thần vẫn chỉ là ngưng Võ Cảnh Bát cấp đầu rồi, tự tính toán cũng dốc sức liều mạng tu luyện, dưng bất quá hồn cái Cửu cấp, thấy thế nào không giống như là Cửu cấp đâu?

"Phi Nhi muội muội, thật sự là không có ý tứ." Tiểu Hầu gia cười hi hi nói: "Ta bây giờ là ngưng Võ Cảnh Thập cấp, vừa vặn so ngươi Cửu cấp cao một chút như vậy điểm, ngươi xác định muốn ta với ngươi bên trên Diễn Võ Trường?"

Liễu Phi Nhi vốn là mừng rỡ biểu lộ, lập tức bao phủ bên trên một tầng mây đen, không phục hô: "Tại sao có thể như vậy, ngươi làm sao lại Thập cấp nữa nha, thật là không có thiên lý! Sáu thành giải thi đấu thời điểm, ngươi mới Lục cấp được không, lần trước tại quặng mỏ đối chiến quan quân, cũng chẳng qua là Bát cấp, lúc này mới vài ngày a, tự Thập cấp rồi!"

"Này này, ngươi nói như vậy là có ý gì?" Tiểu Hầu gia sắc mặt một kéo căng: "Chính ngươi cũng không theo Thất cấp lên tới Cửu cấp sao, hứa ngươi thăng cấp tự không cho phép người khác thăng cấp sao?"

"Hừ, người khác thăng cấp ta không xen vào, ngươi thăng cấp ta tự xem không vừa mắt!" Liễu Phi Nhi khế nói.

Tuy nói lần trước bị sở sàng sự kiện kia, sớm đã trôi qua rồi, nhưng trong nội tâm nàng một mực đều có cái nguyện vọng, cái kia chính là chiến thắng Tiêu Thần.. Thật vất vả chính mình thăng cấp rồi, cảm thấy cơ hội tới, đến cuối cùng nhưng lại lấy giỏ trúc mà mức nước công dã tràng.

"Phi Nhi, cùng ai nói chuyện đâu?" Liễu Bàn tử run lấy một thân thịt mỡ đi tới, nhìn thấy Tiêu Thần thời điểm mắt nhỏ trực tiếp thả ra quang đèn: "Nguyên lai là thế chất đã đến, còn đứng tại cửa ra vào làm gì vậy, tranh thủ thời gian tiến đến a. Vừa rồi Thế bá còn nhắc tới ngươi đâu rồi, còn chưa thấy qua ngươi bá mẫu a, đi đi cùng ta đi vào."

Rốt cuộc là gặp bá mẫu, hay vẫn là mẹ vợ gặp con rể, ngươi được trước nói rõ ràng, nếu không ta có thể không đi vào.

Hết cách rồi, liễu Bàn tử thật sự là quá nhiệt tình, Tiêu Thần cơ hồ là bị hán dất lấy đi vào, Liễu Phi Nhi khí thẳng dậm chân.

Liễu gây nên chương đã sớm cho Tiêu Thần báo qua tên, thứ hai Thiên Nhất sớm, hai người tại một đám gia tướng hộ vệ xuống, đi hướng trường thi.

Dựa theo Tiểu Hầu gia bình tĩnh làm người tính cách, tuyệt đối không đồng ý gia tướng hộ tống chuyện này, quá rêu rao rồi.

Có thể Liễu Bàn từ một mực kiên trì, nói phải cam đoan an toàn của hấn, nếu không không có biện pháp cùng Tiêu Thiên hào giao đại.

Trường thi thiết Tại Đức linh thành trung ương trên quảng trường, rậm rạp chằng chịt tất cả đều là người, đại bộ phận là thí sinh gia trưởng cùng xem náo nhiệt, phía nam chuyên dụng thông đạo là chuyên môn vì thí sinh mở, người không có phận sự hết thấy không được đi vào.

Sơ thí khảo hạch hạng thứ nhất, lực lượng khảo thí.

Tại trường thi lối vào, cài đặt một cái cùng loại quyền anh đồng cát thứ đồ vật, phía dưới là khám nam lấy mấy khối màu xanh lá bảo thạch thiết bản, mỗi một khối bảo thạch đại biểu 100 cân sức nặng.

Khảo thí nội dung: Một tay lực lượng.

Yêu cầu là một tay đánh ra 400 cân đã ngoài lực lượng, mới tính toán đạt tiêu chuẩn, thất bại người liền vào bàn tư cách đều không có, từng thí sinh có ba lượt ném thử cơ hội.

Khảo thí đội ngũ sắp xếp vô cùng trường, theo mười mấy tuổi thiếu niên đến hai mươi xuất đầu thanh niên, trong đó không ít người hiển nhiên không là lần đầu tiên tham gia đại khảo thí, trên mặt tràn đầy tự tin.

Tiêu Thần cùng Liễu Phi Nhi tự giác xếp hàng, phía trước một người đánh ra bảy trăm cân lực đạo, lập tức thắng được một mảnh ủng hộ.

500 cân lực đạo, đối với ngưng Võ Cảnh Hồn Sĩ mà nói, là cái không nhỏ khiêu chiến, không có Võ Hồn tăng phúc dưới tình huống, mỗi lần thắng một cấp bậc, một tay khí lực hội tương ứng gia tăng 50 cân, muốn đánh ra 400 cân lực đạo đến, ít nhất được là Bát cấp Hồn Sĩ.

Giờ phút này chính đang tiến hành khảo thí thí sinh, tựu là không Võ Hồn Bát cấp Hồn Sĩ, bởi vì quá mức khản trương, phía trước hai quyền đều không thể phát huy bình thường trình độ, thế cho nên viên thứ tư lực bảo thạch chỉ là phát ra yếu ớt hào quang.

Thứ ba quyền, hay vẫn là bởi vì khản trương, không thể đạt tới yêu cầu, giám khảo mặt không biểu tình nói: "Ba lượt bất quá, đào thải, vị kế tiếp!"

Cái này bị loại bỏ thí sinh xem tuổi đã không nhỏ rồi, ừ ừ ly khai.

Không thể vào - nhập tông môn, đường ra cũng chỉ có tòng quân, cho huân quý môn đương tư bình các loại những lựa chọn này, xa không bằng gia nhập tông môn có mặt mũi.

P phía trước không ít người đều bị lột ra rồi, Tiêu Thần hỏi: "Phi Nhi, không có vấn đề a?"

"Đương nhiên, bốn đại tiểu thư là Cửu cấp Hồn Sĩ, tăng thêm Võ Hồn tăng phúc, đánh ra 500 cân cũng không có vấn đề gì, chớ nói chi là 400 cân tựu đạt tiêu chuẩn rồi." Liễu Phi Nhi tin tưởng tràn đầy mà nói.

Rất nhanh, đến phiên nàng, nàng trước đem tên của mình bài giao cho giám khảo, sau đó đứng ở khảo thí trên vị trí.

Lần thứ nhất tham gia tông môn đại khảo thí người, đều tránh không được khản trương, Liễu Phi Nhi cũng đồng dạng, quyền thứ nhất đánh chính là có chút qua loa, kết quả chỉ đánh ra hơn ba trăm cân lực đạo, một trương khuôn mặt lập tức trở nên đỏ bừng.

"Phi Nhi, đừng nản chí, bình tâm tĩnh khí." Tiểu Hào gia ở phía sau hô.

Liễu Phi Nhi hít sâu một hơi, đồng thời thả ra Võ Hồn, tịnh trọng chuyển lạ chém ra nắm tay phải, trùng trùng điệp điệp đánh vào bao cát bên trên.

Nắm cái lực bảo thạch đồng thời phát ra sáng chói hào quang, giám khảo mỉm cười gật gật đầu, nói: "17 tuổi, Cửu cấp ngưng Võ Cảnh, 500 cân lực đạo, rất không tồi, vượt qua kiểm tra!"

Rất hiển nhiên, giám khảo đoàn có được Liễu Phi Nhi kỹ càng tư liệu, ai làm cho nhân gia là đức linh thành lão một độc sinh nữ nhi đầu rồi, đã bị càn nhiều nữa chú ý rất bình thường.

Liễu Phi Nhi hướng phía Tiêu Thần gật gật đầu, sau đó cất bước đi vào trường thi.

Kế tiếp nên Tiểu Hào gia rồi, hấn quơ quơ cánh tay phải đi qua, kỳ thật hấn cũng rất muốn biết chính mình một quyền có đa trọng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Trong lòng bất điều

Chương 54: Trong lòng bất điều

Tiêu Thần đi đến giám khảo trước mặt, trước đem tên của mình bài đưa trước đi.

Hàng hiệu dùng một khối hình tròn Thanh Đồng bản chế thành, thượng diện khắc có thí sinh danh tự, tuổi cùng với quê quán, thông qua khảo thí người, hàng hiệu sắp bị đưa đến trường thí tiếp nhận hạ hạng nhất khảo thí, không qua lọt người trực tiếp tịch thu.

Giám khảo nhìn lướt qua hàng hiệu, mặt không biểu tình nói: "Thí sinh, có thể đã bắt đầu."

Tiêu Hẫu gia gật gật đầu, đứng tại khảo thí khu, thân một hơi, huy động cánh tay phải, một quyền đập phá đi lên.

Bành...

Theo tiếng vang, trên miếng sắt bảy khóa bảo thạch sáng lên, theo bảo thạch cùng một chỗ sáng lên, còn có giám khảo con mắt..

Phải biết rằng Tiêu Thần cũng không có sử dụng Vô Hồn tăng phúc, cái thành tích này là thật sự một tay đánh đi ra.

Giám khảo nuốt xuống một miếng nước bọt, cất cao giọng nói: "Thí sinh Tiêu Thần, một tay lực đạo bảy trăm cân, vượt qua kiểm tra!"

Ngưng Vô Cảnh Hồn Sĩ, đánh 500 cân là hiện tượng bình thường, có thể đánh nhau ra 600 cân tự đầy đủ lại để cho người ghen hòng nhìn trân trối được rồi, có thể vị thí sinh này vậy mà đánh ra bảy trăm cân, là trời sinh thần lực sao?

Giám khảo không tự chủ được lại nhìn thoáng qua Tiêu Thần hàng hiệu, hần phải nhớ kỹ cái tên này.

Tiêu Hẫu gia ngẩng đầu, cười nói: "Giám khảo, ta còn muốn lại thử một chút, có thể chứ?"

Giám khảo vốn là sững sờ, sau đó nói: "Đương nhiên có thể, trừ phi ngươi hạ một quyền đánh ra lực đạo càng lớn, nếu không thành tích của ngươi tự là bảy trăm cân."

"Minh bạch!" Hần gật gật đầu, lần này cần thí nghiệm Vô Hồn tăng phúc dưới tình huống, có thể đánh nhau ra bao nhiêu cân lực đạo.

Hần cũng không cần thả ra Vô Hồn, chỉ cần thả ra Vô Hồn khí thế, có thể đạt tới tăng phúc tác dụng.

Giám khảo con mắt lần nữa sáng ngời, tuổi còn trẻ là có thể đem Vô Hồn điều khiển như vậy xuất sắc, rất nhiều người không thả ra Vô Hồn căn bản làm không được tăng phúc đấy.

Tiêu Thần thời gian dần qua giờ lên nắm tay phải, động tác không chút hoang mang đánh vào đồng cát bên trên.

Bành...

Chín khóa bảo thạch đồng thời sáng lên, thứ mười khóa cũng đi theo lòe ra hào quang, nhưng thì không bằng phía trước chín cái như vậy sáng chói.

Gần một ngàn cân, làm sao có thể!

Giám khảo tình huống biết rõ, chỉ cần vượt qua 60 cân khí lực thời điểm, bảo thạch mới có thể phát ra yếu ớt hào quang, đạt tới 100 cân thời điểm sáng hẳn lên..

Tuy nói thứ mười khóa không là hoàn toàn sáng lên, nhưng là tuyệt đối không phải yếu ớt hào quang, nói cách khác thí sinh một quyền này, ít nhất đạt đến chín trăm bảy tám chục cân lực đạo.

Ngưng Vô Cảnh Thập cấp, tự tính toán có Cực phẩm Vô Hồn tăng phúc, bất quá có thể đánh nhau ra 600 cân lực đạo, gần một ngàn cân giải thích thế nào?

Dù là giám khảo kiến thức rộng rãi, cũng nghĩ không thông vấn đề này.

"Tiêu Thần, mười tám tuổi, một tay chín trăm cân lực đạo, vượt qua kiểm tra." Hần cơ hồ là vô ý thức nói ra những lời này, bên cạnh lập tức có người tại Tiêu Thần Minh Bài bên trên, lưu lại đại biểu chín trăm cân khắc ngắn.

Vừa rồi vị kia đánh ra bảy trăm cân thí sinh, đã lại để cho giám khảo nhóm mừng rỡ không thôi rồi, Tiêu Thần mang cho bọn hắn rung động, càng là không gì so sánh nổi.

Mấy cái giám khảo không hèn mà cùng nhớ kỹ cái tên này, dùng liền tiếp theo chú ý hần kế tiếp thành tích cuộc thi, thậm chí bắt đầu cân nhắc dùng cái dạng gì phương thức, đem thiếu niên này lôi kéo tiến nhà mình trong môn phái.

Tiêu Hẫu gia mở ra đi nhanh, tại cả đám ánh mắt kinh ngạc ở bên trong, đi vào trường thi.

Có thể đánh nhau ra mạnh mẽ như vậy lực đạo, quy công tại cánh tay phải hai khối Hòn Cốt, tăng thêm hai cái Diệp Tử Vô Hồn tăng phúc. Đặc biệt là Diệp Tử Vô Hồn, từ lúc chúng một phân thành hai về sau, đơn phiến có thể vì chủ nhân tăng phúc hai cấp, hai mảnh cùng một chỗ ít nhất tăng phúc Tứ cấp.

Tăng phúc một cấp tựa là 50 cân, Tứ cấp là 200 cân, tăng thêm trước khi bảy trăm cân, cho nên có thể đánh nhau ra hơn chín trăm cân lực đạo.

Sau lưng các thí sinh đều tại xì xào bàn tán: "Cái này Tiêu Thần đến cùng là người nào a, trời sinh thần lực hay vẫn là có được Cực phẩm Vô Hồn, có thể đánh nhau ra mạnh mẽ như vậy lực đạo đến."

Tiến trường thi, hấn tựu ngay ngắn cả người, tình huống như thế nào?

Chỉ thấy trong trường thi để đó một cái cự - đại lồng sắt, chủ thể dùng đại lớn bằng ngón cái thanh thép chế thành, bên ngoài che một tầng lưới đánh cá, lưới mắt rất dày đặc cái chùng loại kia.

Chứng kiến Liễu Phi Nhi chính hướng phía chính mình ngoắc, hấn đi qua hỏi: "Phi Nhi, tình huống như thế nào à?"

Đại tiểu thư trả lời nói: "Ta nghe ngóng, cái này là sơ thí thứ hai trong cổ cho, trong lồng bắt điều, khảo thí chính là thí sinh thân thể nhanh nhẹn trình độ."

Trong lồng bắt điều, lồng sắt là đã có, điều đâu?

Bên trong rỗng tuếch, liền - cộng lồng chim đều không có, bắt cái gì à?

Đối với cái này, Liễu Phi Nhi cũng không phải quá rõ ràng, chỉ là thăm dò được khảo thí hạng mục tên, về phần cụ thể nội cho, các thí sinh cũng không biết.

Tập hợp đủ năm mươi cái người về sau, hai cái giám khảo xuất hiện, mỗi người trong tay mang theo một cái lồng chim, lồng chim bên trên đang đắp miếng vải đen, nhìn không tới bên trong là cái gì điều, có bao nhiêu chỉ.

Bên trong một cái mở miệng nói: "Thứ hai hạng khảo thí, trong lồng bắt điều. Các người tổng cộng có năm mươi cái người, cũng chỉ có hai mươi chỉ điều, nói cách khác, bị loại bỏ người ít nhất là ba mươi."

Cái khác bổ sung nói: "Hơn nữa, có chút điều có thể chui qua dày đặc lưới mắt chạy ra tìm đường sống, cuối cùng thông qua khảo hạch người, có lẽ đến không được hai mươi."

Mọi người hai mặt nhìn nhau, cái này cũng hơi quá đáng a, năm mươi cái người đoạt hai mươi chỉ điều, điều có khả năng bay ra lồng sắt nhưng người khẳng định ra không được, cái kia được lột xuống bao nhiêu.

Giám khảo mặt không biểu tình nói: "Tất cả mọi người tiến lồng sắt, tại quy định thời gian không có đi vào người, coi là tự động buông tha cho. Ta chỉ số năm thanh âm, hiện tại bắt đầu, năm... Bốn..."

Căn bản không để cho các thí sinh đề ý kiến cơ hội, mọi người tất cả đều vô ý thức tiến vào lồng sắt, đại môn lập tức đóng cửa, ngay sau đó hai mươi chỉ chim hoàng yến bị thả tiến đến.

Chim hoàng yến, một loại đáng người nhỏ bé lại thập phần linh mãnh loài chim, tại Hắc Ám trong lồng bị đóng hồi lâu, cho nên vừa mới khôi phục tự do, tựu tứ tán chạy thực mạng.

Chúng rất thông minh, tuyệt không hướng phía có người địa phương phi, hoặc là vỗ cánh không ngừng cất cao, hoặc là bay thẳng hướng phía lưới mắt nhi ở bên trong toàn.

Năm mươi cái người căn bản không có thở gấp - tức cùng chuẩn bị cơ hội, mọi người đều lộ ra thần thông, thi triển sở trường khinh công bắt đầu trao đổi.

Chỉ có Tiêu Thần cùng Liễu Phi Nhi không nhúc nhích, bởi vì vì bọn hấn rất rõ ràng, lại tinh diệu khinh công, cũng không có khả năng tại loại hoàn cảnh này ở bên trong bắt lấy chim hoàng yến.

Lồng sắt diện tích không nhỏ, năm mươi cái người đứng ở bên trong cũng không lộ vẻ lách vào, chỉ khi nào hoạt động, ai dám cam đoan chính mình không bị đụng vào.

Muốn dưới loại tình huống này bắt được chim chóc, trừ phi là cái loại này vận khí tốt đến mức tận cùng người.

Tiêu Thần cùng Liễu Phi Nhi liếc nhau, đồng thời làm ra một cái mỉm cười, đây là bọn hấn ở giữa ăn ý, chỉ là một cái mỉm cười, cũng đã đã đạt thành liên thủ sách lược.

Loong coong...

Theo dây đàn tiếng vang lên, một đạo sóng âm rất nhanh tập trung hai cái đang tại chạy trốn chim hoàng yến, chúng phi hành đã bị trở ngại, lại vẫn đang ngừng trên không trung, cũng không có đến rơi xuống.

Bá bá...

Hai mảnh Diệp Từ Vô Hồn bay ra, chuẩn xác vỗ vào chim hoàng yến trên người, hai người rất có ấn ý cùng một chỗ duỗi ra tay phải, chim hoàng yến chuẩn xác mất tại lòng bàn tay của bọn hắn.

Thành công của bọn hắn, kích thích đến không ít người, có người xuất ra tùy thân ám khí, có người sử dụng Vô Hồn, bắt đầu đuổi giết chim hoàng yến.

Bởi như vậy, có không ít người đã thành công rồi, ngoại trừ ba bốn chỉ chui ra lưới mắt bên ngoài, còn lại toàn bộ bị bắt lấy được.

Lòng sắt mở ra, lấy được điều người cao hứng không thôi, không có lấy được ừ ừ.

Giám khảo hạ lệnh: "Trong tay không có điều người, đào thải, lập tức rời đi tại đây."

Ba mươi mấy người người xám xịt đi rồi, đây là giám khảo còn nói: "Mở ra tay của các ngươi."

Mọi người nghe theo, khảo thí Quan thoại chuyển hướng: "Trong tay có điều người, đào thải, lập tức rời đi!"

Cái gì?

Mọi người khó hiểu, chúng ta rõ ràng bắt được điều rồi, vì cái gì còn muốn bị loại bỏ, đây là cái gì đạo lý?

Tiêu Thần cùng Liễu Phi Nhi liếc nhau, hai người lần nữa đồng thời đáp lại mỉm cười, lại nhìn trong tay của bọn hắn, chim hoàng yến dĩ nhiên không thấy bóng dáng, đã sớm vỗ cánh bay mất.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Bổng nhiên nổi tiếng

Chương 55: Bổng nhiên nổi tiếng

Tiêu Thần cùng Liễu Phi Nhi phối hợp không chê vào đâu được, hắn chỉ là sử dụng Vô Hồn đem chim hoàng yến đập chóng mặt, mà không phải đem chúng chụp chết.

Đã cuộc thi tên là trong lòng bắt điều, mà không phải săn điều hoặc là giết điều, bắt hàm nghĩa cũng rất sáng tỏ rồi, chỉ chính là bắt sống.

Bắt so săn giết độ khó cao rất nhiều, các thí sinh nguyên vốn cũng là dùng bắt làm chủ, đó là bởi vì thời gian cấp bách bọn hắn không nghĩ tới săn giết, chứng kiến Tiêu Thần sử dụng Vô Hồn thời điểm, bọn hắn mới bừng tỉnh đại ngộ.

Nhưng là bọn hắn không để ý đến một cái chuyện trọng yếu nhất, cái kia chính là đối với khảo đề rất hiểu rõ.

Bị đập chóng mặt chim hoàng yến rất nhanh tỉnh lại, đương giám khảo mệnh lệnh mở ra tay thời điểm, lưỡng chỉ Tiểu Điều vỗ cánh bay cao, lại nhìn những người khác, ngoại trừ mấy cái đặc biệt may mắn gia hòa, là trong lúc hỗn loạn bắt được điều, hắn Dư Nhân trong lòng bàn tay, tất cả đều là chim chết.

Giám khảo mặt không biểu tình nói: "Cái này khảo hạch chính là không trung bắt điều, các ngươi là bắt sao? Hiện tại còn có người nào ý kiến, ta lại lần nữa phục một lần, trong tay có điều người, đào thải!"

Mười cái gia hòa xám xịt rời đi, trong đó có người không quên trừng Tiêu Thần liếc.

Tiểu Hẫu gia căn bản không xem ra gì nhi, dù sao lão tử vượt qua kiểm tra rồi.

Đừng nhìn cái này lưỡng hạng khảo thí rất đơn giản, nhưng ít ra lột roi xuống chín thành đã ngoài thí sinh, muốn vào tông môn không phải như vậy chuyện dễ dàng.

Có thể càng như vậy, mọi người càng là vót nhọn đầu đi đến bên trong toàn.

Năm mươi cái người, chỉ còn lại sáu cái, giám khảo sắc mặt lúc này mới biến thành tốt khai một ít, chỉ chỉ bên cạnh môn, nói: "Các người có thể hơi chút nghỉ ngơi, hạng thứ ba khảo hạch lập tức bắt đầu."

Đi vào khu nghỉ ngơi, Liễu Phi Nhi thở dài ra một hơi, nói: "Vừa rồi thật sự là quá mạo hiểm rồi, cũng may người thông minh, không có giết chết chìm hoàng yến, bằng không thì hai chúng ta cũng xong rồi. Đúng rồi, người là ngay từ đầu tự suy nghĩ cẩn thận khảo đề cụ thể hàm nghĩa, đúng không?"

Tiểu Hầu gia nhún nhún vai, khẽ nói: "Ta chỉ là thấy chim hoàng yến trường đủ đáng yêu đủ mạnh, không đành lòng giết bọn nó mà thôi."

"Ách!"

Ở vào quảng trường bên cạnh trên nhà cao tầng, một chỗ cửa sổ sát đất trước, mấy môn phái người phụ trách trên mặt lộ ra vui mừng biểu lộ.

Bên trong một cái mặt mũi tràn đầy râu quai nón trung niên nhân nói: "Năm nay đức linh thành thí sinh tố chất không tệ a, cái này mới vừa vận khai khảo thí, thì có mấy chục người thông qua được trước hai quan."

Bên người râu tóc hoa râm lão già gật đầu nói: "Đúng vậy a, hoàn toàn vượt qua chúng ta tưởng tượng, vốn tưởng rằng có thể có mấy chục người thông qua sơ thí, cũng đã rất tốt. Hạng thứ ba là thiên phú khảo thí, có thể qua trước hai quan người, thiên phú cũng sẽ không quá kém, cái này một vòng loát xuống người sẽ rất thiếu."

Lúc này, từ bên ngoài đi tới một người, nói: "Có một gọi Tiêu Thần mười tám tuổi thiếu niên, ngưng Võ Cảnh Thập cấp, tại lực lượng khảo thí ở bên trong, đánh ra gần một ngàn cân lực đạo, hơn nữa vừa mới thông qua được thứ hai hạng khảo thí."

"Ai, một ngàn cân?" Lão già chân mày nhảy lên, lập tức túm ở người tới tay, hỏi: "Người nói tới ai, tranh thủ thời gian chỉ cho ta xem."

Người nọ đứng tại bên cửa sổ, chỉ vào khu nghỉ ngơi nói: "Chính là cái, ngồi ở xinh đẹp nữ hài tử thiếu niên bên cạnh. Đúng rồi, cô bé kia tử cũng không tệ, là đức linh công độc sinh nữ nhi, ngưng Võ Cảnh Cửu cấp đánh ra 500 cân lực đạo, Võ Hồn là một tòa rất có dị vực phong tình thụ cảm."

Rất hiển nhiên, mấy người đều đem đằng sau đoạn văn này bỏ qua rồi, lão già vỗ đùi: "Ngưng Võ Cảnh Thập cấp, một ngàn cân lực đạo, hơn nữa đã qua cửa thứ hai, người này chúng ta Thanh Lâm phái muốn định rồi."

Râu quai nón đại thúc lập tức ngữ mang bất mãn nói: "Lão huynh, ta xem hấn vẫn tương đối thích hợp chúng ta gắm mực phái, các người Thanh Lâm phái giáo không xuất ra hảo đồ đệ, đi người bên kia quả thực là người tài giỏi không được trọng dụng."

"Lão đệ, người có ý tứ gì, chúng ta Thanh Lâm phái làm sao lại giao không xuất ra đệ tử giỏi? Người đem lời nói nói với ta tình huống, bằng không thì ta cùng các người gắm mực phái không dễ yên!"

"Nhị vị, chớ vì một cái thí sinh tổn thương hòa khí, tất cả mọi người nhận thức đã nhiều năm như vậy. Muốn ta nói người lưỡng đều đừng cãi cò, hãy để cho cho ta đi."

"Không có lối thoát!"

Mấy cái lão gia hòa nhao nhao, ở đâu còn có chỉ lúc trước cái loại này chỉ điểm Giang Sơn phong mạo, tự cùng mấy cái đồng thời đoạt một cục xương cầu giống như, thật sự là lúng túng.

Khu nghỉ ngơi người càng ngày càng nhiều, mọi người xì xào bàn tán: "Trận tiếp theo khảo thí cái gì a, sẽ không theo trước hai trận như vậy, loát mất một đồng người a?"

Lúc này, một người mặc màu đen trường bào giám khảo xuất hiện, nghiêm mặt nói: "Các thí sinh không muốn ồn ào, chú ý trường thi kỷ luật, đi với ta tiếp nhận hạng thứ ba khảo thí."

Mọi người đi theo giám khảo, quẹo trái quẹo phải đi vào khảo thí trường.

Tại đây thập phần yên tĩnh, bên trái bày biện mấy bàn lớn, trên mặt bàn phóng chính là các thí sinh hàng hiệu.

Cái bàn chính phía trước 10m chỗ, đứng thẳng một căn gần ba mét cao màu trắng gậy gộc, mang theo cùng loại trúc tiết tạo hình.

Liễu Phi Nhi nhỏ giọng nói: "Tiêu Thần, đây là thiên phú côn, xem ra bọn hấn muốn cho chúng ta trắc thiên phú."

"Thiên phú côn, cái gì đó?" Tiểu Hầu gia sững sờ.

Đối với hấn loại này không học vấn không nghề nghiệp, hết lần này tới lần khác lại đang phương diện tu luyện rất có tạo nghệ gia hỏa, Liễu Phi Nhi tỏ vẻ một chút biện pháp đều không có. Đại ca ta cầu người nhìn nhiều một chút sách được không, thiên phú côn là đang làm gì cũng không biết, người còn dám nói mình là một Hồn Sĩ?

Giám khảo mở miệng nói: "Hạng thứ ba khảo thí, thiên phú! Phạm là Ngũ phẩm thiên phú đã ngoài thí sinh, mới có thể thông qua sơ thí, Ngũ phẩm phía dưới đào thải. Hiện tại dựa theo điểm danh trình tự, theo thứ tự tiến lên tiến hành khảo thí."

Tại Hoa Hạ đại lục, Hồn Sĩ thiên phú bị chia làm chín phẩm cấp, một cấp cao nhất Cửu cấp thấp nhất. Thiên phú cao thấp, trực tiếp ảnh hưởng đến Hồn

Sĩ ngày sau thành quả tu luyện, cao phẩm cấp người, thường thường hội lấy được càng lớn thành tựu.

Ngũ phẩm xem như Cửu phẩm thiên phú bên trong chính giữa giá trị, có thể thông qua phía trước lưỡng hạng khảo thí người, trên cơ bản đều có thể đạt tới.

Khảo thí quá trình rất đơn giản, chỉ cần tay cầm thiên phú côn, đem hồn lực đưa vào đi, chia làm chín tiết gây gộc sẽ một tiết một tiết sáng lên, cuối cùng nhất dừng lại bất động vị trí, tựu là khảo thí người phẩm cấp.

Cái thứ nhất đi lên gia hỏa, thiên phú giá trị là Tứ phẩm, nhận được một cái có thể tham gia thi vòng hai hàng hiệu, vô cùng cao hứng đi nha.

Piazza trước mười mấy người, chỉ có hai cái bởi vì không có đạt tới Ngũ phẩm bị loại bỏ.

Kế tiếp nên Liễu Phi Nhi, nàng động tác ưu nhã cất bước đi qua, thò tay nắm - ở thiên phú côn, theo hồn lực đưa vào, một tiết một tiết rất nhanh sáng lên, cho đến đến thượng diện Chương 03: Thời điểm, mới biến thành chậm chạp, cuối cùng nhất đứng ở Chương 02:

"Nhị phẩm!" Một gã giám khảo kinh hô, đến bây giờ mới thôi đây là thiên phú giá trị cao nhất một gã thí sinh.

"Thí sinh Liễu Phi Nhi, chúc mừng ngươi thông qua khảo hạch, đây là thi vòng hai hàng hiệu, ngươi cất kỹ." Giám khảo trình trọng chuyện lạ mà nói, phải biết rằng có thể đạt tới Tam phẩm thiên phú người đều rất ít, Nhị phẩm càng là phương mao lân giác, ngày sau nhất định sẽ có một phen thành tựu.

Liễu Phi Nhi cũng rất kích động, đối với Tiêu Thần chớp chớp nha, ý là bốn đại tiểu thư cuối cùng là có một dạng vượt qua ngươi rồi.

Tiểu Hân gia nhún nhún vai, kế tiếp nên hân lên.

Tay cầm gây gộc, hồn lực vừa mới chuyển đi, quái dị một màn đã xảy ra, cả đầu gây gộc tại trong nháy mắt đồng thời sáng lên, hân cũng ăn hết đã, không phải một tiết một tiết sáng ấy ư, cái này tính toán tình huống như thế nào?

Giám khảo kinh hô: "Nhất phẩm thiên phú! Dĩ nhiên là Nhất phẩm thiên phú, bao nhiêu năm chưa thấy qua như vậy thí sinh rồi."

Chính đi ra trường thi Liễu Phi Nhi chân hạ một cái lão đảo, nàng thập phần oán niệm quay đầu lại nhìn Tiêu Thần liếc, thầm nghĩ lão thiên gia a, ngươi chơi ta đúng không, lão nương thật vất vả bị trắc ra Nhị cấp thiên phú, còn chưa tới và cao hứng đầu rồi, đằng sau tựu làm ra cái Nhất phẩm thiên phú!

Hơn nữa làm cho nàng không tiếp thụ được thời điểm, rõ ràng là cái hoàn khổ công tử, tại sao có thể có cao như vậy thiên phú?

Trường thi bên trên lập tức oanh động, giám khảo nhóm toàn bộ đều không thể bình tĩnh, nhao nhao tiến lên giới thiệu chính mình môn phái, hi vọng Tiêu Thần có thể cân nhắc gia nhập bọn hắn.

Tiểu Hân gia cũng có một ít mộng, về phần những người này nói gì đó, hân một chữ đều không có nghe đi vào.

Ngàn dặm có hơn một tòa khác thành, cũng đang tiến hành hạng thứ ba khảo thí.

Áo xanh thiếu nữ đẹp bước chân nhẹ nhàng đi qua, sở hữu đều không tự chủ được nhìn xem nàng, thậm chí có người tim đập đều cùng lên cước bộ của nàng tiết tấu, loại tình huống này đã duy trì thật lâu.

Thiếu nữ đẹp theo xuất hiện một khắc này, tựu bị thụ chú mục, một mặt là nàng tướng mạo, đáng người quá mức hoàn mỹ, một phương diện khác thì là phía trước lưỡng hạng khảo thí mà biểu hiện ra thực lực kinh người.

Hạng thứ nhất khảo thí, nhẹ Phiêu Phiêu đánh ra một cái tát, tựu đánh ra một ngàn hai trăm cân lực đạo; Thứ hai hạng, không có người trông thấy nàng là như thế nào phi, nhưng là rơi xuống đất thời điểm, mỗi cánh tay ở bên trong đều nắm một chỉ chim hoàng yến.

Nàng duỗi ra tuyết trắng bàn tay nhỏ bé, nắm thiên phú côn bên trên, theo hồn lực đưa vào, cả đầu gây gộc đồng thời sáng lên, mọi người còn không có lấy lại tinh thần thì đến, gây gộc "Bành" một tiếng bạo liệt ra đến.

Mảnh vỡ bay tán loạn, nhưng là không có một mảnh đánh vào thiếu nữ đẹp trên người, chúng tựa như trường con mắt đồng dạng, tất cả đều thức thời tránh qua, tránh né.

Thiếu nữ đẹp đại trừng mắt, làm ra một cái vẻ mặt đáng yêu, mở miệng nói: "Không phải đâu, như vậy tựu chơi hư mắt? Thật sự là không hảo ý, đem đồ đạc của các ngươi làm hư rồi, cái này muốn bồi đầy sao?"

Tất cả mọi người sợ ngây người, có một giám khảo trước hung hăng trừng chính mình một bạt tai, sau đó cuồng loạn gọi: "Siêu Cực phẩm thiên phú, là siêu Cực phẩm thiên phú, vạn năm khó gặp siêu Cực phẩm thiên phú a!"

Chương 56: Rằm rĩ Trương công tử

Chương 56: Rằm rĩ Trương công tử

Tổng môn đại khảo trúng, xuất hiện Nhất phẩm thiên phú cùng Nhị phẩm thiên phú Hồn Sĩ tất cả một người, chuyện này rất nhanh tự Tại Đức linh thành truyền ra.

Đức linh công liễu gây nên chương là người thứ nhất nhận được tin tức người, cao hứng hân oa oa gọi dậy.

Liễu phu nhân ở một bên khuyên nhủ: "Hầu gia, tại sao ư, Phi Nhi thiên phú giá trị rất cao, chuyện này ta và người đã sớm liệu đến, chính là Nhị phẩm thiên phú mà thôi."

Liễu phu nhân là man di người, sâu hóc mắt sống mũi cao, một đôi hai mắt thật to, đương nhiên tại Đại Sở người thẩm mỹ quan niệm ở bên trong, nữ nhân như vậy cùng mỹ nữ căn bản không liên quan đến nhau tí nào, tại bọn hắn xem ra, mỹ nữ hẳn là mặt trái xoan anh - đào cái miệng nhỏ cái loại này.

Bất quá đâu rồi, liễu Bàn tử vẫn cảm thấy chính mình phu nhân rất đẹp, thằng này nhiều lần bị bằng hữu mắng làm không có ánh mắt.

"Phu nhân, Phi Nhi là Nhị phẩm thiên phú, tiểu thần là Nhất phẩm ni!" Bàn tử vui tươi hơn hờ nói: "Đến lúc đó Phi Nhi gả cho tiểu thần, chúng ta sẽ cùng lúc có hai cái Cao Thiên phú hậu nhân, oa ha ha."

Liễu phu nhân chân mày nhảy lên: "Bất quá, ta như thế nào nghe nói Tiểu lão Hầu gia không phải quá đồng ý cái môn này việc hôn nhân?"

Bàn tử mặt một cúi, ủ rũ nói: "Mẫu chốt còn không phải lão Hầu gia, là Tiểu Hầu gia, Tiểu Thần giống như đối với chúng ta khuê nữ không có phương diện kia ý tứ. Đầu là Phi Nhi sai, hai người lần thứ nhất gặp mặt thời điểm, nàng đối với Tiểu Thần chẳng thèm ngó tới, còn tưởng là lấy tổ Tôn Nhị người mặt, nói ra Thận Hư công tử cái này danh hào, tiểu thần nhất định là sinh nằng tức giận."

"Loại chuyện này a, không cưỡng cầu được, các người Đại Sở người không phải thường nói dưa hái xanh không ngọt sao?" Liễu phu nhân giận dữ nói.

Bàn tử không cam lòng nói: "Tiểu thần thật tốt một đứa bé a, nếu không để cho ta Liễu gia đương con rể, chẳng phải là quá thua lỗ. Ai, lần trước hẳn làm sao lại chỉ là ăn hết Phi Nhi một chút đậu hũ đâu rồi, nếu càng sâu - nhập một ít thì tốt rồi, như vậy hẳn tự khẳng khẳng một mực lấy Phi Nhi rồi."

"Có người như vậy đương cha đầy sao, ước gì nhà mình khuê nữ chịu thiệt đúng không." Liễu phu nhân không vui: "Người rút cuộc là đứng ở đâu một bên, chẳng lẽ lại muốn cho Phi Nhi chủ động đối với tiểu thần hiến thân sao?"

Liễu Bàn tử gặp phu nhân sinh khí, tranh thủ thời gian cười làm lạnh mặt nói: "Ta như thế nào hội nghĩ như vậy, kỳ thật hai người bọn họ vẫn có khả năng. Hai người đều ưu tú như vậy, nhất định có thể thông qua tổng môn đại khảo thi, cùng một chỗ tiến - nhập trại huấn luyện, sau đó cùng một chỗ tiến - nhập tông môn, có rất nhiều hoa trước dưới ánh trăng cơ hội, đến lúc đó cũng tự nước chảy thành sông rồi."

Sơ thí về sau, đạt được thi vòng hai thí sinh có thể có ba ngày chuẩn bị thời gian, sau đó tham gia thi vòng hai.

Nghe nói bởi vì năm nay thông qua sơ thí nhân số lượng quá nhiều, thi vòng hai độ khó tương ứng có chỗ gia tăng, cái này lại để cho thật vất vả và chịu qua sơ thí đám người kia, khóc không ra nước mắt.

Có người than thở, có người mượn rượu giải sầu.

Nhưng ít ra có hai người, không có bị tin tức này ảnh hưởng, mỗi Thiên Đô vô cùng cao hứng.

Cái kia chính là Tiểu Thần cùng Liễu Phi Nhi, với tư cách địa chủ, Đại tiểu thư thập phần hùng hồn mời Tiểu Hầu gia, mấy ngày qua cơ hồ ăn lần toàn bộ đức linh thành.

Có người bỏ tiền, Tiểu Hầu gia đương nhiên sẽ không cự tuyệt, hơn nữa rất nể tình mở rộng ăn.

Ngày mai sẽ là thi vòng hai cuộc sống, hai người tới tốt nhất một nhà quán rượu, đã muốn cái yên tĩnh phòng vừa ngồi xuống không bao lâu, thì có một người mặc cẩm y gia hòa, rất không có mắt xông vào..

"Phi Nhi muội muội, thật là người a!" Người tới còn là một lớn giọng nhĩ: "Vừa rồi có người nói với ta người ở nơi này ăn cơm, ca ca đều không tin đâu rồi, nói Phi Nhi lớn như vậy gia khuê tú, làm sao có thể đến quán rượu loại địa phương này. Chúc mừng a, lấy được thi vòng hai tư cách, hơn nữa hay vẫn là Nhị phẩm thiên phú, ca ca ta thật sự là hâm mộ đấy."

Thằng này gọi doãn Hồng sướng, đức linh thành binh mã tư Tướng Quân nhi tử, mười phần ăn chơi thiếu gia.

Đức linh thành tuy nhiên là liễu gây nên chương đất phong, nhưng với tư cách đức linh công, hắn chỉ có hưởng thụ đất phong nông nghiệp, buôn bán thu nhập quyền lợi, quân sự cùng chính sự đều không quy hắn quản.

Bình mã tư chủ quản quân sự cùng trị an, thành chính phủ phụ trách chính sự, cái này hai cái nha môn Tại Đức linh thành quyền lợi cũng không nhỏ.

Doãn Hồng sướng ý vào cha của mình là quân đội lão một, ngày bình thường ngang ngược càn rỡ, chính mình trường dạng không đứng đắn, lại luôn ý nghĩ hảo huyền muốn đánh Liễu Phi Nhi chủ ý.

Cha của hắn thậm chí mảy dạn mặt dày đi đức linh công phủ cầu thân, bị liễu Bàn tử một châu thóa mạ, sau đó loạn côn đánh nũa đi ra.

Liễu Bàn tử là vẫn muốn đem con gái gả cho một cái ăn chơi thiếu gia, nhưng là có tối thiểu nhất yêu cầu, cái kia chính là phải lớn lên đẹp trai, như vậy mới xứng đôi xinh đẹp con gái, gả cho một cái người quái dị, quả thực là hay nói giỡn.

Tại hắn xem ra, chỉ có lớn lên đẹp trai người, mới có thể đương hoàn khổ, cũng tỷ như thấy thế nào như thế nào thuận mắt Tiểu Hầu gia Tiêu Thần.

"Doãn Hồng sướng, ta nơi này có bằng hữu, bất tiện nói cho ngươi lời nói." Liễu Phi Nhi chịu đựng tức giận trong lòng, nói: "Có chuyện gì, chờ ta chiều dài đã xong bằng hữu đang nói."

"Khó mà làm được!" Doãn Hồng sướng mảy dạn mặt dày nói: "Lần sau nhìn thấy Phi Nhi mười mười, khẳng định phải đợi đến ngày tháng năm nào, ta được bắt lấy lần này cơ hội. Có bằng hữu tại làm sao vậy, người trong thiên hạ cũng có thể trở thành bằng hữu, bữa cơm này ta thỉnh, đem bằng hữu của ngươi giới thiệu cho ta đi."

Liễu Phi Nhi vừa muốn phát tác, Tiêu Thần mở miệng: "Đức linh thành người thật đúng là nhiệt tình a, không người quen biết đều mời ăn cơm."

"Đúng thế, chúng ta đức linh thành người rất hào sảng." Doãn Hồng sướng nói.

"Vậy sao, đã nhân huynh như vậy hào sảng, không bằng ta đi đem trên đường ăn mảy đều mời lên đến, mọi người cùng nhau ăn uống, như thế nào đây? Chắc hẳn nhân huynh sẽ không cự tuyệt a, như vậy ngươi có thể cũng không phải là hào sảng người rồi." Tiêu Thần cười vô cùng có thâm ý.

Doãn Hồng sướng trực tiếp giận: "Tiểu tử, ngươi có ý tứ gì, cố ý chính là a? Biết rõ cái này là địa phương nào ấy ư, biết ta là ai không? Xem tại ngươi không biết phân bên trên, bốn công tử không so đo với ngươi, chỗ nào mát mẻ chỗ nào đợi đi, ở đây không có ngươi chuyện gì!"

"Ta cảm thấy a, tại đây nhất mát mẻ." Tiểu Hầu gia cười hi hi mà nói.

"Tiểu tử, đừng rượu mời không uống uống rượu phạt!" Hắn trừng mắt, bắt đầu uy hiếp.

Liễu Phi Nhi một vỗ bàn: "Họ doãn, đừng quá phận, ngươi lập tức đi ra ngoài cho ta!"

Doãn Hồng sướng không nghĩ tới nàng như vậy không nể tình, cho rằng Liễu Phi Nhi nhất định là ưa thích cái này tiểu bạch kiểm, nóng tính tự nhiên mà vậy muốn roi tại tiểu bạch kiểm trên người.

Hắn chỉ một ngón tay: "Tiểu tử, dám đánh với ta một hồi ấy ư, ai ai thua ai xéo đi, rốt cuộc đừng tiếp cận Phi Nhi."

Ngươi ai a, đưa ra yêu cầu như vậy, chưa phát giác ra vô cùng buồn cười không?

Nhưng Tiểu Hầu gia hay vẫn là rất sáng khoái đã đáp ứng: "Tốt, ta ngược lại muốn nhìn ngươi cái này người quái dị, có năng lực gì!"

"Tiêu Thần, ngươi không cần cùng hắn đánh, chuyện này ta đến giải quyết." Liễu Phi Nhi đứng nói, tuy nhiên bình mã tư tay cầm quân sự quyền hành, nhưng là Tại Đức linh thành, liễu gây nên chương mới là địa vị tối cao người.

Doãn Hồng sướng lập tức âm dương quái khí nói: "Tiểu tử, ngươi muốn trốn ở nữ nhân sau lưng sao? Hiện tại đổi chủ ý đến tới kịp, nếu không trong chốc lát bị ta đánh chính là kêu cha gọi mẹ, vậy cũng tự quá thật xấu hổ chết người ta rồi."

Tiểu Hầu gia đối với Liễu Phi Nhi cười cười, nói: "Đối phó như vậy con ruồi, nên thoáng một phát đem hắn sợ, hắn về sau mới không dám vây quanh. Nghi ngại ba ngày, ca đã sớm muốn hoạt động ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại gần cốt, có người chủ động đưa tới cửa nhi, cầu còn không được đây."

"Ta ở bên ngoài chờ ngươi!" Doãn Hồng sướng sợ hắn đổi ý, cho nên trực tiếp nhảy ra ngoài cửa.

Liễu Phi Nhi giữ chặt cánh tay của hắn, nói: "Tên kia là Hóa Vô cánh Nhị cấp, ngươi không phải là đối thủ của hắn."

Tiểu Hầu gia cười thần bí: "Ta tự ưa thích đối phó đẳng cấp so với chính mình cao người, như vậy mới có tính khiêu chiến. Ngươi phải đi giúp ta cố gắng lên trợ uy đầu rồi, hay vẫn là lưu ở chỗ này chờ ta, từng phút đồng hồ làm."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Sát nhân không đền mạng

Chương 57: Sát nhân không đền mạng

Doãn Hồng sững rất nhanh đi vào dưới lầu, giơ hai tay hô: "Các vị, tại đây lập tức muốn triển khai một hồi quyết đấu, bốn công tử đối chiến một cái tiểu tử không biết trời cao đất rộng, đều đến đây xem a! Quyết đấu, sinh tử bất luận, đều đến xem a."

Hắn dùng phương thức như vậy cho mình tạo thế, dùng cái này để chứng minh mình không phải là một cái ý thể hiếp người người.

Thằng này là người nào tính, đức linh thành người chỗ biết rõ, nhưng mọi người hay vẫn là xông tới, hết cách rồi, xem nào nhiệt là Hoa Hạ người thiên tính.

Doãn Hồng sững một đám đám bạn xấu, trong tay mang theo bầu rượu, đứng ở trên lầu vì hắn hò hét trợ uy.

Tiêu Thần tại Liễu Phi Nhi cùng đi xuống, cùng một chỗ xuống lầu đi vào cửa lớn.

Doãn Hồng sững trước nhìn thoáng qua Liễu Phi Nhi, sau đó đối với Tiêu Thần nói: "Tiểu tử, hiện tại nhận thua còn kịp, ngươi chỉ cần trước mặt nhiều người như vậy, quỳ xuống đến cho ta đập đầu ba cái khấu đầu, nhìn xem Phi Nhi muội muội trên mặt mũi, ta tự không làm khó dễ ngươi rồi!"

"Đập đầu, đập đầu, đập đầu!" Trên lầu đám bạn xấu cùng kêu lên hô.

Tiêu Thần mang trên mặt một loại rất có thâm ý đáng tui cười, chờ thêm mặt đám người kia khàn cả giọng rồi, mới không nhanh không chậm nói: "Họ doãn, nhớ kỹ ta, ta sẽ không cho ngươi đập đầu cầu xin tha thứ cơ hội?"

Doãn Hồng sững sững sờ, không thể làm tình huống hắn những lời này hàm nghĩa, hắn cũng căn bản không có hứng thú đi làm tình huống, cười lạnh nói: "Tiểu tử, hãy xưng tên ra a, ta ta không đánh hạ người vô danh."

Tiêu Hưu gia nghiêm mặt nói: "Nghe cho kỹ, ta gọi Tiêu Thần."

Cái tên này vừa ra, mọi người biến sắc, cái tên này bọn hắn quá quen thuộc. Mấy ngày qua đức linh thành người đều đang đàm luận, mọi người đều biết có một gọi Tiêu Thần người, tại đại khảo thi hạng thứ ba khảo thí ở bên trong, đạt được Nhất phẩm thiên phú vinh hạnh đặc biệt.

Doãn Hồng sững nhưng này, thầm nghĩ tự coi như ngươi là Tiêu Thần thì phải làm thế nào đây, ngươi còn không có thông qua thi vòng hai đầu rồi, càng không có gia nhập bất luận cái gì môn phái, sợ ngươi cộng lộng.

Hắn đưa tay ra, có ý làm ra chưa từng nghe qua cái tên này biểu lộ, nói: "Vậy thì bắt đầu a!"

Nói xong, hắn huy động nắm đấm, trước một bước phát động công kích.

Do vì tại trên đường cái quyết đấu, sân bãi có hạn, cho nên chỉ có thể dùng nắm đấm giải quyết vấn đề..

Doãn Hồng sững một quyền vung đến, tốc độ coi như có thể, tuy nhiên hắn có Hóa Võ cảnh Nhị cấp thực lực, nhưng ngày bình thường thanh sắc khuyển mã sơ tại huấn luyện, cùng công tử bột không có gì khác nhau.

Tiêu Thần thông dong tránh khỏi, hơn nữa lui về phía sau hai bước, kéo ra cùng đối thủ khoảng cách.

"U ổng, không tệ lắm tiểu tử, thật sự có tài." Doãn Hồng sững dùng cười nhạo ngữ khí nói: "Chính là ngưng Võ Cảnh, có thể né tránh bốn công tử một quyền, nhưng ngươi tuyệt đối trốn không thoát của ta thứ hai quyền."

"Vậy thì thử xem xem!" Tiêu Hưu gia khiêu khích ý tứ hàm xúc mui phần hướng hắn ngoắc ngón tay.

Doãn Hồng sững cất bước tiến lên, quyền trái thăm dò tính đánh ra, nắm tay phải theo sát phía sau, Tiêu Thần hay vẫn là dùng lui về phía sau phương thức, tránh qua, tránh né công kích của hắn.

"Ha ha ha, cái gì chó má tinh anh, Nhất phẩm thiên phú, tự chỉ hiểu được lui về phía sau sao?" Hắn cười ha ha, Tiêu Thần cách làm, lại để cho hắn không tự chủ được sinh ra khinh địch tư tưởng, cho rằng đối phương e ngại chính mình, không dám chính diện một trận chiến.

Tiêu Thần không nói gì, mà là lúc này khiêu khích tính hướng hắn ngoắc ngoắc ngón tay.

"Muốn chết!" Doãn Hồng sường lần thứ ba tiến thân tiến lên, lúc này hắn hoàn toàn buông tha cho phòng ngự, áp dụng mãnh liệt thể công.

Cơ hội tới, Tiểu Hầu gia hướng bên cạnh kéo lê một bước, huy động cánh tay trái đem đối phương nắm đấm ngăn, sau đó nâng lên cánh tay phải, sử xuất 《Liệt Phong quyền》 tuyệt chiêu —— nộ trào ba điệp sóng.

Da chí quân, Bì Hồng Bác hai huynh đệ đều là chết tại đây một chiêu phía dưới, bất đồng chính là, giờ phút này Tiểu Thần cánh tay phải căng tay cùng xương cổ tay hoàn thành Hồn Cốt luyện hóa, có thể đánh nhau ra gần ngàn cân lực đạo đến.

Doãn Hồng sường trong môn mở rộng ra, lúc này hắn đã không có khả năng có chỗ với tư cách, nghĩ thầm lần lượt một quyền cũng không có gì lớn, đối phương chính là ngưng Võ Cảnh đẳng cấp, gánh vác được.

Bành...

Nắm đấm đánh vào hán trái xiong bộ vị, hán lúc ấy tựa đã mất đi ý thức, hai con mắt tròng tròng vo, sau đó thẳng tingting ngửa mặt nằm trên mặt đất.

Loại kết quả này, vượt quá tất cả mọi người đoán trước, trên lầu đám bạn xấu trải qua ngắn ngủi kinh ngạc, nhao nhao mở miệng hô: "Hồng sường, nhanh đứng phản kích a, đánh chết tiểu tử này báo thù!"

Chỉ có Tiểu Thần một người biết rõ, thằng này rốt cuộc đứng không đi lên.

Nộ trào ba điệp sóng có ba Trọng Lực đạo, không có nhất trọng đều trọng đạt ngàn cân, kỳ thật đệ nhất Trọng Lực đạo cũng đã tạo thành doãn Hồng sường trái tim đột nhiên ngừng, đệ nhị trọng đem hán tâm mạch hoàn toàn chấn vỡ, đệ tam trọng đem chung quanh kinh mạch cùng cơ quan nội tạng toàn bộ chấn vỡ.

Nói cách khác, Thần Tiên đến rồi đều cứu không sống hắn.

Tiểu Thần thu hồi nắm đấm, chỉ một chiêu, liền giết chết Hóa Võ cảnh Nhị cấp Hồn Sĩ, loại này cảm giác thành tựu là không gì so sánh nổi.

Liễu Phi Nhi đối với hán một chiêu này không xa lạ gì, thấy tận mắt qua da chí quân bị một quyền đánh chết, hơn nữa doãn Hồng sường cùng da chí quân ngã xuống đất tư thế đều là giống nhau.

Nàng kéo một cái Tiểu Thần ống tay áo, nói: "Người đã gây họa, đi mau!"

Bên đường sát nhân, hơn nữa hay vẫn là binh mã tư Tướng Quân tiểu nhi tử, đương nhiên là đã gây họa.

Không khỏi phân trần, Tiểu Thần bị nàng lôi kéo chạy, thẳng đến hai người không có bóng dáng, mới có người kinh âm thanh hô: "Không tốt, doãn Hồng sường chết rồi, giết người!"

Trở lại đức linh công phủ, Liễu Phi Nhi đem sự tình vừa nói, liễu Bàn tử cũng lại càng hoảng sợ, nói: "Thế chât, người cũng quá lỗ mãng rồi, sao có thể bên đường sát nhân đâu?"

Tiểu Hầu gia nhún nhún vai: "Là tên kia trước kêu gào sinh tử bất luận, ta đây giết hắn đi lại có quan hệ gì?"

"Ai, người trẻ tuổi a, tựa là thiếu kiên nhẫn." Liễu Bàn tử giận dữ nói: "Chuyện cho tới bây giờ, nói cái gì đều đã chậm, thế chât yên tâm, có Liễu bá bá tại, ai cũng đừng muốn động tới người!"

Một - dạ không nói chuyện.

Sáng ngày thứ hai, có người tại phủ công tước cửa ra vào la to, liễu Bàn tử sai người mở cửa, một bên ngáp, một bên hỏi: "Người nào a, sáng sớm còn để cho hay không người ngủ?"

Đứng tại cửa ra vào chính là binh mã tư Tướng Quân doãn hùng, trong tay hắn mang theo trường đao, đứng phía sau mười mấy cái đồng dạng đao thương ra khỏi vỏ binh sĩ.

"Đức linh công, thỉnh người giao ra hung thủ giết người!" Doãn hùng mất đồ nói, tối hôm qua hắn uống say rồi, mãi cho đến buổi sáng tỉnh rượu, mới biết được tiểu nhi tử bị người giết.

"Cái gì hung thủ, người cầm đao xuất hiện tại phủ công tước cửa ra vào, đây là muốn làm gì?" Liễu Bàn tử nghiêm nghị quát.

Doãn hùng cắn răng phát phát tay, cùng người đứng phía sau cùng một chỗ đem trường đao trả lại vỏ đao, hít sâu một hơi nói: "Công gia, tối hôm qua tiểu nhi bị người tại chỗ đánh chết, mấy tên người chứng kiến cũng có thể chứng minh, hung thủ chính là người phủ công tước khách nhân, tên là Tiểu Thần! Xin ngài đem hắn giao cho ta, ta muốn vì tiểu nhi báo thù."

Liễu Bàn tử ngấm hán liếc, khế nói: "Đã có mấy tên người chứng kiến, bọn họ là không phải cũng nói cho người biết, Tiểu Thần cùng doãn Hồng sường động thủ trước khi, doãn Hồng sường đang tại tất cả mọi người mặt, hô qua sinh tử bất luận."

Doãn hùng cả giận nói: "Cũng không phải đánh sinh tử lời, tựa tính toán tiểu nhi hô lên như vậy, Tiểu Thần có thể bên đường sát nhân sao? Đức linh

công, người là muốn bao che hung thủ ấy ư, coi chừng bọn quan bên trên sách hạch tội người."

"Ai nha ta phải sợ nha." Bàn tử rất biết diễn kịch, lập tức đem đối phương nổi lên cái bị gãy vò, mới không nhanh không chậm nói: "Bản công thân là triều đình huân quý, đương nhiên sẽ không làm biết pháp chuyện phạm pháp, bao che tội phạm cái gì, ta có thể làm sao? Chỉ có điều đầu rồi, doãn Tướng Quân đã tới chậm."

"Có ý tứ gì?" Doãn hùng nhướng mày.

Liễu Bàn tử một bên sửa sang lại cũng không mất trật tự áo ngoài, một bên chậm rãi từ từ nói: "Doãn Tướng Quân nên biết hôm nay là ngày mảy, Tiêu Thần thể nhưng mà trải qua tông môn đại khảo thi sơ thí người, sáng sớm tựu lý khai ta tại đây, tham gia thi vòng hai đi."

Doãn hùng khí giận sôi lên, lại lại không thể phát tác, cắn răng trừng mắt nhìn Bàn tử liếc, khua tay nói: "Đi với ta thi vòng hai trường thi!"

"Doãn Tướng Quân đi thông thả, bản công sẽ không tiến người rồi." Bàn tử không quên lại nói móc một câu, chờ bọn hắn đi xa, lúc này mới thu hồi nụ cười trên mặt, lạnh giọng lầm bầm: "Đi thi vòng hai trường thi tìm việc, người cho rằng tất cả mọi người giống ta tốt như vậy nói chuyện ấy ư, trả lại cho nhi tử báo thù, chính mình trước lần lượt đón đánh a!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Thi vòng hai

Chương 58: Thi vòng hai

Đức linh trong thành quảng trường, hôm nay là tông môn đại khảo thi thi vòng hai.

Một gã ngáp huấn luyện viên mở ra đại môn, ngạc nhiên phát hiện đã có hai cái thí sinh đứng ở bên ngoài, liền hỏi: "Sớm như vậy?"

Hai cái thí sinh theo thứ tự là Tiêu Thần cùng Liễu Phi Nhi, Tiểu Hầu gia cười nói: "Vội không đuổi muộn nha, thi vòng hai chuyện trọng yếu như vậy, đương nhiên muốn coi trọng, nếu như hôm nay còn có thể ngủ nướng, vậy thì thật là không có tim không có phổi rồi."

Giám khảo đem hán lưỡng nhận ra được, đây chính là đang tiến hành đại khảo trúng, đức linh thành ưu tú nhất hai gã thí sinh, tăng thêm Tiểu Hầu gia lần này lời thề son sắt, giám khảo không tự chủ được tỏ ra hảo cảm, cười nói: "Người trẻ tuổi có thể có ý nghĩ như vậy, tương đương không dễ dàng, các người mau vào đi."

Hai người cất bước đi vào trong, Liễu Phi Nhi không quên hỏi một câu: "Giám khảo đại nhân, chúng ta sau khi đi vào, chắc có lẽ không đã bị bắt luận cái gì ngoại giới ảnh hưởng tới a?"

Giám khảo gật đầu nói: "Sau khi đi vào, bắt luận kẻ nào đừng muốn ảnh hưởng đến các người."

Hắn đặc biệt cường điệu "Bắt luận kẻ nào" ba chữ kia, Liễu Phi Nhi cùng Tiêu Thần liếc nhau, hai người đồng thời nở nụ cười.

Đón lấy, lục tục có thí sinh tới, sáng ra tên của mình bài, có thể tiến vào, về phần những người xem náo nhiệt kia, đừng yêu cầu không cho phép tiếp cận 10m phạm vi, nếu không tự gánh lấy hậu quả.

Lúc này, theo bên phía nam đường đi chạy tới mười cái hùng hổ gia hỏa, bọn hắn lưng đeo binh khí, mang trên mặt phần nộ biểu lộ, phảng phất muốn ăn người tựa như.

Đúng vậy, tựu là doãn hùng cùng những tùy tùng kia của hắn, Tại Đức linh công vịn trước cửa đựng phải cái đỉnh, trong nội tâm cực độ không phục, chuẩn bị đến đại náo trường thi.

Một bên chạy nhanh, đám người này còn rất hung hăng can quấy gọi lấy: "Tránh ra, đem lộ cho lão tử tránh ra, muốn bị đánh sao?"

Phụ trách thủ vệ giám khảo đã theo một cái biến thành bốn cái, người cầm đầu tiến lên một bước, quát: "Người kia dừng bước, còn đây là trường thi trọng địa, không được phép bắt luận kẻ nào ồn ào!"

Doãn hùng đã sớm khí trong con giận dữ rồi, đầu thêm được nhiều như vậy, quát: "Chúng ta là tới bắt hung thủ giết người, hoặc là đem lộ tránh ra chúng ta đi vào bắt người, hoặc là các người ngoan ngoãn đem người giao ra đây!"

"Nơi này là trường thi, bên trong chỉ có tham gia thi vòng hai thí sinh, không có người nói hung thù giết người." Một cái giám khảo lạnh lùng nói.

"Tại sao không có, con của ta đoán Hồng sương, tối hôm qua bị một cái tên là Tiêu Thần gia hỏa bên đường giết chết!" Doãn hùng mắt đỏ cắn răng nói: "Người dám nói Tiêu Thần không là các người thí sinh, các người không chịu giao người, chẳng lẽ là muốn bao che hắn?"

Bốn cái giám khảo liếc nhau, cầm đầu khẽ nói: "Tự tính toán người nói là thực, đã tiến - nhập trường thi, tự là chúng ta tông môn liên hiệp hội người, Thiên Vương lão tử đến yếu nhân, cũng đừng muốn như nguyện.."

Doãn hùng nghe xong, lúc ấy tự phát hỏa: "Các người quả nhiên muốn bao che hung thủ, biết rõ lão tử là ai chẳng? Ta là đức linh thành binh mã tư Tướng Quân doãn hùng, giết con của ta người đang ở bên trong, các huynh đệ cùng ta xông đi vào!"

Thắng này thật sự là bị nóng tính xông văng đầu não, quên tông môn đại khảo thi là áp đảo bất luận cái gì quân sự, chính sự phía trên hạng nhất hoạt động. Hoàng đế đã từng hạ lệnh, bất luận kẻ nào bất đắc dĩ bất luận cái gì phương thức đối với đại thi được đi phá hư, cản trở, tông môn ủy ban có thể đối với kẻ trái lệnh thi dùng nghiêm khắc đã kích.

Bốn cái giám khảo đồng thời lộ ra nắm đấm, bên trong giám khảo nghe được ồn ào, lập tức lại có bốn cái nhảy ra ngoài tường, hai bang người binh binh pằng pằng đánh cùng một chỗ.

Doãn hùng dẫn đầu mười mấy người phần lớn là giáo úy, đảm nhiệm giáo úy người đẳng cấp thấp nhất cũng phải là cái Hóa Võ cảnh Hồn Sĩ, bản thân của hắn càng là Hóa Võ cảnh Cửu cấp.

Nhưng có thể đảm nhiệm giám khảo người, đều là các đại môn phái chọn kỹ lựa khéo đi ra, có ít người tại trong môn phái đảm nhiệm trường lão chức, đẳng cấp thấp nhất chính là Khí Võ cảnh, thậm chí còn có một Tiên Võ cảnh.

Bởi như vậy, doãn hùng hoàn toàn có thể Tại Đức linh thành hoành hành một đám người mã, biến thành không hề có lực hoàn thủ.

Một đầu võ, đầu của hắn cũng đã thanh tỉnh xuống, nghĩ đến trùng kích trường thi tính nghiêm trọng, nhưng đã quá muộn, một đám thủ hạ đều bị đánh ngã đến, mà mình cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Hắn bị một cái Khí Võ cảnh giám khảo một cái tát đập trên mặt đất, tranh thủ thời gian hô lớn: "Các vị tiền bối, tiểu nhân biết sai rồi, đại nhân các người có đại lượng, tha chúng ta a!"

Chung quanh người xem náo nhiệt rất nhiều, không ít người đều vỗ tay bảo hay, doãn hùng bình thường hoành hành ngang ngược, rất nhiều người đều bị bọn hắn phụ tử khi dễ qua, mọi người giận mà không dám nói gì, bây giờ nhìn đến hắn như vậy kết cục, có thể không cao hứng sao.

Trong trường thi, Tiêu Thần cùng Liễu Phi Nhi đối mặt cười cười.

Liễu Phi Nhi nói: "Người là cố ý đúng hay không, ta nói sao như thế nào trời chưa sáng tự gọi nhân gia khỏi giường, sau đó ngựa không dừng vó lại tới đây."

"Hắc hắc, cái này gọi là dựa thế." Tiểu Hào gia rung đùi đắc ý nói: "Đã cam đoan an toàn của mình, lại không để cho Liễu bá bá tăng thêm bất luận cái gì phiền toái, nhưng lại lại để cho đối đầu đã trúng đòn đánh, một công ba việc."

Đại tiểu thư lắc đầu nói: "Tiêu Thần, người thật đúng là rất xấu rồi, sát nhân không đền mạng không nói, còn lại để cho doãn hùng bọn hắn gặp một hồi tai bay vạ gió. Doãn hùng thật sự là đủ đáng thương, chết thì từ không thể báo thù, lập tức lại bị đánh một chầu đánh cho tê người."

Bên ngoài, doãn hùng một đám người bị đánh mặt mũi bầm dập, nếu không phải hắn kịp thời mở miệng cầu xin tha thứ, đoán chừng được bị đánh chết nhiều cái, giám khảo nhóm trong nội tâm mới có thể thoải mái một ít.

Bọn hắn nằm rạp trên mặt đất giả chết cầu, đại khí cũng không dám thở gấp một ngụm.

Giám khảo nhóm đã nghiền rồi, cũng đạt tới chán nản bọn đạo chích mục đích, bọn hắn rất có ăn ý thu tay lại, cầm đầu mở miệng nói: "Trường thi trọng địa, bất luận cái gì có can đảm ồn ào, kẻ nháo sự, nghiêm trị không tha."

Nói xong, giám khảo nhóm cái bệ bọn cái đi.

Doãn hùng bọn người Tại Đức linh thành đích nhân duyên chênh lệch tới cực điểm, đều không có người nguyện ý đi lên vịn một thanh, bọn hắn thăm hệ hệ trên mặt đất nằm thời gian rất lâu, mới tích góp từng tí một hơi có chút khí lực, dặt nhau vịn ly khai.

Trước khi đi, ánh mắt của hắn oán độc quay đầu lại nhìn thoáng qua, nghiêng răng nghiêng lợi lầm bầm một câu: "Đừng tưởng rằng trốn vào đi, người tự an toàn, mối thù giết con bất cộng đại thiên, chờ coi!"

Trong trường thi, trước hết nhất mở cửa giám khảo cùng các đồng僚 thì thăm vài câu, mọi người xem Tiêu Thần ánh mắt đi theo hơi có biến hóa.

Rất hiển nhiên, bọn hắn biết rõ Tiêu Thần cố ý sớm đến trường thi mục đích, mọi người đều bị hắn làm vũ khí sử dụng rồi.

Cũng biết thì phải làm thế nào đây, với tư cách giám khảo, duy trì trường thi trật tự, chán nản bọn đạo chích là nên trách nhiệm, tự tính toán sớm biết

rõ đó là một lừa bịp, nên nhảy còn phải đi đến bên trong nhảy, nhưng lại được là làm việc nghĩa không được chùn bước cái chúng loại kia.

Giám khảo nhóm trong nội tâm mặc dù có chút không thoải mái, lại cũng không khỏi không bội phục Tiểu Hầu gia cơ trí, trách không được người ta là Nhất phẩm thiên phú đầu ròi, chỉ số thông minh khẳng định rất cao.

Sở hữu thí sinh đều đến đông đủ, quan chủ khảo đứng trên đài cao, cất cao giọng nói: "Đức linh thành tông môn đại khảo thi, thi vòng hai chính thức bắt đầu. Khảo hạch hạng thứ nhất, thí sinh chia làm mười người một tổ tiến hành quần chiến, đào thải trong đó bốn người, giữ lại sáu người."

Trong cuộc thi cho vừa ra, chúng thí sinh trông mắt hơi kém không có trùng đi ra, ai vậy quy định, thật là không có nhân tính rồi a, vậy mà lại để cho chúng ta quần chiến!

Nếu như là 1 vs 1 đối chiến, cho dù là loát mất nửa số người, mọi người trong nội tâm đều thoải mái một ít, dù sao đó là dựa vào thực lực của mình nói chuyện.

Có thể quần chiến đầu ròi, thực lực cao còn không nhất định có thể lưu lại, vạn vừa gặp phải chín cái ầu một cái cục diện, song quyền nan địch tứ thủ, huống chi là mười tám tay.

Cùng sơ thí thời điểm đồng dạng, giám khảo căn bản không để cho các thí sinh đề ý kiến cơ hội, lập tức có người tuyên bố: "Hiện tại bắt đầu điểm danh, có một chút danh tự người trực tiếp đi bầy đầu trường, bất luận cái gì không phối hợp hành vi, đều muốn bị trực tiếp đào thải ra khỏi cục! Bản giám khảo lại lần nữa phục một lần, bất luận cái gì không phối hợp hành vi, đều muốn bị trực tiếp đào thải ra khỏi cục!"

Được, quyền nói chuyện tại người ta trong tay, hay vẫn là nhận làm thịt a.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Quá quan trăm tướng

Chương 59: Quá quan trăm tướng

Mỗi một tổ mười người, bị phân công đến một cái 20m nhân với 20m trong trường thi.

Như vậy diện tích, 1 vs 1 võ đài là vậy là đủ ròi, nhưng hiện tại muốn tiến hành quần ầu, tự lộ ra có chút nhỏ hẹp.

Thí sinh tầm đó tuy nhiên đều không quá nhận thức, nhưng ở thời điểm này, mỗi người đều phát huy chính mình cường hãn xã giao năng lực, coi như là không có cũng phải buộc chính mình nói chuyện.

Mục đích về sau một cái, kết thành công thủ đồng minh. Dù sao nhiều người lực lượng đại, như vậy có thể yên tâm đi đối phó những người khác, lại để cho chính mình vững vàng đứng tại sáu người đại danh đơn chính giữa.

Một cái trường ** lời lừa bịp điều lâu cá gia hóa, tiến đến Tiêu Thần bên người: "Bằng hữu, gia nhập chúng ta a, chúng ta bên này đã có ba người ròi."

Tiểu Hầu gia ngấm hần liếc, khẽ nói: "Không có hứng thú."

Người nọ vốn là sững sờ, lập tức ác nói tương hướng: "Bằng hữu, đừng cho là mình có Nhất phẩm thiên phú, có thể xem thường người khác, nếu như chúng ta cùng đối phó người, người cũng chỉ có bị loại bỏ phần."

"Vậy thì thử xem xem a." Tiêu Thần đối với người này chẳng thêm ngó tới, người có thể gian trá, đó là một loại mình bảo hộ phương thức. Nhưng thời thời khắc khắc đều biểu hiện ở trên mặt, tự quá làm cho người ta chán ghét ròi, giống như trên đời chỉ có người một người thông minh tựa như.

Tiểu Hầu gia chỗ dựa chính là, hần may mắn cùng Liễu Phi Nhi phân đã đến một tổ. Hai người rất sớm thời điểm, thi có cùng một chỗ đối chiến sát thủ kinh nghiệm, tự tính toán còn lại tám người tất cả đều liên hợp, bọn hần cũng có lòng tin tới một trận chiến.

Huống chi, chán ghét gian trá cái kia hàng không phải hần một người người, cái này không, lại có người cự tuyệt đề nghị của hần.

Mười người đứng ở đây trên mặt đất, không có qua vài giây đồng hồ, thì có giám khảo tuyên bố: "Cuộc thi quy tắc là không cho phép thương tánh mạng người, cuộc thi hiện tại bắt đầu."

Những lời này rất có ý tứ, không cho phép thương tổn mạng người, nói cách khác có thể hướng trong chết đánh, chỉ cần không làm cho tai nạn chết người là được rồi, cái gì trọng thương, tàn tật đều là có thể tiếp nhận.

Trường ** lừa dối cái kia hàng, tên là Triệu Bản, bên cạnh hắn đã tụ tập bốn người, hắn dừng cười nói: "Hiện tại có người nào muốn gia nhập chúng ta, còn có cơ hội a! Lại đến hai cái đúng lúc là sáu cái, tất cả mọi người là người thông minh, nên biết cùng chúng ta bốn người người đối chiến kết quả a."

Bốn người chính giữa, hai cái ngưng Võ Cảnh Cửu cấp, hai cái Thập cấp, trên căn bản là cái này trong trường thi, đẳng cấp cao nhất đội hình rồi.

Triệu Bản rất hi vọng Tiêu Thần gia nhập, bởi vì hắn gia nhập tựu đại biểu Liễu Phi Nhi cũng sẽ gia nhập, bởi như vậy, tựu là ba cái Thập cấp ba cái Cửu cấp, làm còn lại bốn cái gia hòa dễ như trở bàn tay.

Tiểu Hầu gia mở miệng: "Bốn người, thiệt nhiều a, chúng ta phải sợ a. Bất quá người có nghĩ tới không có, các người mới bốn cái, chúng ta có sáu cái đây.."

Lời vừa nói ra, Triệu Bản trước sững sờ một chút, nhưng lập tức còn nói: "Các người là có sáu cái, có thể cũng không phải một lòng, sẽ bị chúng ta từng bước từng bước ăn tươi."

"Các người cũng là tạm thời tổ hợp, có thể bảo chứng là một lòng sao?" Tiêu Thần nở nụ cười, dùng ánh mắt đảo qua bên người năm người mặt, nói: "Các bằng hữu, ta làm sao lại như vậy không quen nhìn thẳng này đâu rồi, các người nói như thế nào?"

Liễu Phi Nhi cái thứ nhất hưởng ứng: "Ta cũng không quen nhìn hắn, trong nội tâm luôn có một nguyện vọng, cái kia chính là một cái tát đem hắn đập ngược lại, sau đó hung hăng dẫm nát trên mặt của hắn."

Lập tức lại có người đáp lại: "Tính cả ta một cái."

"Ta cũng vậy, tên kia ngại ta đẳng cấp thấp, liền lôi kéo ý tứ đều không có, loại này cầu mắt xem người thấp gia hòa, ghét nhất rồi." Một cái ngưng Võ Cảnh Bát cấp thí sinh nói.

Cứ như vậy, sáu người rất nhanh kết thành công thủ đồng minh.

Triệu Bản tròn tròn mắt, bản cho là mình bên này thực lực nhất hùng hậu, không nghĩ tới trên mình nhảy hạ thảo chạy phí hết lớn như vậy nhiệt tình, đến cuối cùng ngược lại cho còn lại sáu người sáng tạo ra cơ hội.

Bên cạnh hắn ba người cũng tròn tròn mắt, tại sao có thể như vậy?

Giám khảo gặp bọn hắn một mực không có động thủ đầu võ, liền quát: "Các người đang làm gì đó, ba giây đồng hồ ở trong không động thủ, toàn bộ hủy bỏ tư cách.."

Cái kia còn chờ cái gì, đến đây đi!

Sáu người chính giữa, ba người đồng thời thả ra Võ Hồn, Triệu Bản càng tròn tròn mắt, cạnh mình chỉ có hai người có được Võ Hồn, mà đối phương cái thứ ba Võ Hồn kẻ có được, chính là hắn một mực xem thường chính là cái kia Bát cấp Hồn Sĩ.

Boong boong..

Theo thụ cảm phát ra khiến người tâm hồn thanh âm, sáu người đồng thời khởi xướng tiến công, Tiểu Hầu gia Tiêu Thần một ngựa đi đầu, hai mảnh Diệp Từ Võ Hồn theo xảo trá góc độ áp dụng đánh lên.

Kết quả đương nhiên là không hề ngoài ý muốn, không đến một thời gian uống cạn chung trà, bốn cái gia hòa toàn bộ bị đánh ngã rồi, Triệu Bản mặt bị Tiêu Thần dẫm nát dưới chân.

"Trường khó coi không là của người sai, nhưng thường xuyên đem gian trá biểu lộ động ở trên mặt, tựu không có lễ rồi." Tiểu Hầu gia một bên giơ chân lên mãnh liệt giẫm, vừa nói: "Ta cũng là vì tốt cho người, hi vọng đã trải qua sau chuyện này, người có thể học hội bình tĩnh làm người, bình tĩnh xử sự."

Triệu Bản tâm muốn chết đều đã có, bạn thân đây vì có thể thông qua cửa ải này, cực lực biểu hiện sinh động đi một tí mà thôi, về phần phạm nhiều người tức giận sao?

Bên cạnh giám khảo mặt không biểu tình tuyên bố: "Bốn tràng khảo hạch chấm dứt, chiến thắng sáu người tấn cấp vòng tiếp theo, còn lại bốn cái đào thải! Các người có thể tại ra trường thi trước khi, dẫn tới một phần chữa thương đồ dùng."

Cách đó không xa phòng ở cửa sổ sát đất bên cạnh, mấy cái lão đầu nhí đều nhanh đánh đi lên, bọn hắn thậm chí nghĩ Tiêu Thần gia nhập chính mình môn phái.

Vừa rồi khảo hạch, mục đích ngay tại ở thăm định thí sinh tính cách, rốt cuộc là quái gở hay vẫn là sáng sủa, có tổ chức năng lực, năng lực lãnh đạo người đương nhiên càng được hoan nghênh.

Rất hiển nhiên, Tiêu Thần lại một lần nữa bộc lộ tài năng, có thể ở bất lợi với mình dưới tình huống, lập tức thay đổi cục diện, đem hoàn cảnh xấu biến thành thật sự ưu thế, đây cũng không phải là ai muốn làm đến tựu có thể làm được.

Gần 200 tên thí sinh vòng hai, riêng là vòng thứ nhất, tựa lột mất bốn thành.

Một trăm mười ba tên thí sinh xếp thành hình chữ thập, cùng đội giám khảo tuyên bố thứ hai hạng trong cuộc thi cho.

Giám khảo nhóm cũng không giống như sốt ruột, bọn hắn hoặc ngồi lấy bất động, hoặc qua lại bước đi thông thả lấy khoan thai, thẳng đến mọi người có chút tâm hoảng ý loạn thời điểm, mới có người đi tới, đối với các đồng liêu đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Giám khảo nhóm lúc này mới đứng, phân biệt đi hướng bất đồng địa phương, sau đó hợp lực bố trí khỏi một đạo âm chương.

Trong sân lập tức trở nên thập phần yên tĩnh, bên ngoài bất kỳ thanh âm gì đều vào không được, các thí sinh thậm chí có thể nghe được hô hấp của mình âm thanh cùng tiếng tim đập.

Tại quá trình này ở bên trong, vẫn đang không có bất kỳ giám khảo nói chuyện.

Không khí khẩn trương bắt đầu tràn ngập, cái này lại để cho có chút thí sinh tim đập rộn lên, thân thể cũng không bằng vừa rồi đứng cái kia sao thẳng tắp, có người thậm chí không tự giác bắt đầu vò đầu bứt tai.

Dựa theo quy định, có thể chịu qua thi vòng hai của thứ hai người, có thể tiến - nhập tông phái liên hợp trại huấn luyện, chỉ cần không phải quá mức nghịch ngợm gây sự người, đều có thể ở trại huấn luyện đứng vững gót chân, sau đó thuận lợi tiến - nhập môn phái, thành vì tông phái đệ tử.

Cho nên coi như là hào khí khẩn trương, mọi người cũng đều tận lực làm được bình tâm tĩnh khí, thật vất vả đi đến cửa ải này, nếu như bị loại bỏ rồi, rất đáng tiếc a.

Loong coong... Leng keng..

Hơi quái dị tiếng đàn vang lên, mọi người đồng thời cảm thấy trong lòng chấn động, loại tư vị này rất không thoải mái.

Lúc này, rốt cục có giám khảo mở miệng: "Thi vòng hai thứ hai hạng, sức chịu đựng! Kiên trì một nén nhang mới tính toán đạt tiêu chuẩn, tại trong cái thời gian này, bất luận cái gì phát sinh tệ xui, điên cuồng thí sinh hội bị loại bỏ. Đương nhiên, cảm giác mình kiên trì không nổi nữa, cũng có thể chủ động buông tha cho, hiện tại mời ra một cấp Tiên Võ cảnh quan chủ khảo, Lăng Tiêu Các tôn ý Văn Đại sư. Hắc Võ Hồn là một khung cửi huyền cảm, các người vừa rồi đã đã lĩnh giáo rồi. Thuận tiện nhắc nhở một câu, vừa rồi cái kia âm thanh tiếng đàn, chỉ có thể coi là là ăn sáng nhí, kế tiếp bên trên bàn mới là món chính đây."

Các thí sinh không khỏi lần nữa nhanh Trương Khôi đến, ăn sáng nhí cũng đã như vậy rung động rồi, món chính chẳng phải được muốn mạng người a!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Đàn đứt dây

Chương 60: Đàn đứt dây

Sở hữu thí sinh đều mặt lộ vẻ vẻ khẩn trương, chỉ có Liễu Phi Nhi vẻ mặt nhẹ nhõm, đều là nhạc khí loại Võ Hồn, nàng ở phương diện này chiếm cứ rất lớn ưu thế.

Quan chủ khảo tôn ý vẫn là mỗi cái đầu không quá cao người, dáng người hơi mập, mọc ra một Trương Bình dễ dàng người thời nay mặt tròn, sắc mặt hơi đen. Hắn mặc màu đen trường bào, bước chân không nhanh không chậm đi tới, tại một đám giám khảo tất cung tất kính thái độ xuống, ngồi ở sớm liền chuẩn bị tốt trên mặt ghế.

Hắn ngừng đầu, ánh mắt lợi hại đảo qua mỗi một gã thí sinh mặt, lúc này có người nâng tới một tòa Tiểu Hương lô, thượng diện cắm một căn đã nhen nhóm hương dây.

Đây là bình thường hương dây, các thí sinh đều không xa lạ gì, đốt hết đại khái cần một phút đồng hồ thời gian.

Hắn đem tay phải vùng lên, trước mặt trống rỗng xuất hiện một khung cửi huyền cảm, tiện tay như vậy một gảy, liền phát ra khiếp người tâm hồn thanh âm.

Phản ứng nhanh đến thí sinh vội vàng ngồi xếp bằng xuống, đối kháng loại này đối với nhân tâm trí tính công kích rất mạnh âm nhạc, muốn làm đến tâm như Chi Thủy, đầu óc bảo trì một mảnh không minh, mới có thể không bị ảnh hưởng.

Mặt khác thí sinh cũng đều ngồi xuống, muốn tiến - nhập không minh trạng thái, phương pháp tốt nhất không ai qua được tu luyện hồn lực.

Trong lúc nhất thời, đa số thí sinh Đô Chi Huy lấy trong kinh mạch hồn lực, bắt đầu tiến hành Đại Chu thiên vận chuyển.

Liễu Phi Nhi cùng Tiêu Thần cũng ngồi xuống, cũng không phải bởi vì e ngại tiếng đàn, mà là tiếp tục đứng đấy lộ ra có chút đột ngột, tục ngữ nói súng bắn chim đầu đàn, hay vẫn là bình tĩnh một ít so sánh tốt.

Loong coong...

Tiếng thứ hai tiếng đàn vang lên, phạm là tiến - nhập không minh trạng thái người, đều không có chịu ảnh hưởng, những không thể kia chuẩn bị cho tốt thí sinh, trên mặt lộ ra vẻ thống khổ.

Boong boong...

Âm điệu lên cao, bởi vì trường thi bố trí âm chương, thanh âm đụng vào bức tường ngăn cản về sau, hình thành càng cường liệt tiếng vang, các thí sinh góc áo hơi Phong Phi Dương.

Boong boong... Loong coong..

Âm nhạc tiết tấu bắt đầu nhanh hơn, bỗng nhiên cao âm bỗng nhiên trầm thấp, một gã thí sinh cũng nhịn không được nữa, ôm đầu bắt đầu lăn qua lăn lại.

Hai gã giám khảo bay qua, dừng lên hẩn ly khai trường thi.

Tôn ý vẫn cũng không có bởi vì này sự kiện, thả chậm đánh đàn tiết tấu, tiếng đàn bắt đầu xu hướng tại hướng phía tư thế hào hùng phương hướng phát triển, từng cái âm phù đều giống vậy thật sự đao thương kiếm kích, vô tình hướng phía các thí sinh bay đi..

Liễu Phi Nhi nhíu mày, loại này âm nhạc đã vượt ra khỏi nàng thừa nhận phạm vi, nàng lập tức gọi ra Võ Hồn thụ cảm, kích thích dây đàn phát ra hoà nhã thanh âm, đem những âm phù này hoàn toàn hóa giải.

Lại nhìn Tiểu Hào gia Tiêu Thần, sắc mặt như thường, người khác là ở kích - liệt đối kháng, mà hẩn càng giống là thưởng thức mỹ diệu tổ khúc nhạc.

Thụ cảm Võ Hồn xuất hiện, đưa tới tôn ý vẫn chú ý, hẩn lông mày có chút bên trên chọn, trong ánh mắt xuất hiện một tia vui mừng. Thân là nhạc khí Võ Hồn chủ nhân, hẩn biết rõ cái này Võ Hồn cũng ít khi thấy, có tạo nghệ người càng là phượng mao lân giác, không nghĩ tới Tại Đức linh thành loại này không ngờ địa phương nhỏ bé, sẽ có loại này Võ Hồn xuất hiện..

Hơn nữa nhìn ra được, Liễu Phi Nhi đối với Võ Hồn sử dụng rất quen thuộc luyện, hẩn từng cái tiến công tính âm tiết, đều có thể bị hẩn dùng hòa hoãn âm điệu hóa giải.

Đương nhiên, loại này trung hoà chỉ chăm đối với chính mình, Liễu Phi Nhi bên người thí sinh không cách nào từ đó đạt được chỗ tốt gì.

Hẩn muốn phải thử một chút cái này thí sinh đến cùng có bao nhiêu năng lực, liền không tự chủ được nhanh hơn được rồi khảy đàn tần suất.

Bởi như vậy, mặt khác các thí sinh gặp nạn rồi, quan chủ khảo tại trong lúc vô hình đem độ khó gia tăng lên một cấp độ, lập tức có mấy cái người không kiên trì nổi, ngã xuống đất ngất.

Theo tiết tấu nhanh hơn, không ít thí sinh cũng khó khăn dùng tiếp tục duy trì không minh trạng thái, bọn hẩn chỉ có thể cắn răng kiên trì.

Mà giờ khắc này, hương dây mới đốt đi một nửa.

Boong boong...

Leng keng...

Boong boong... Loong coong..

Leng keng... Đông...

Hai chủng bất đồng âm tiết hoà lẫn, một khung cửu huyền cầm, một khung thụ cảm, phảng phất cộng đồng tại diễn tấu một khúc tổ khúc nhạc, cửu huyền cầm mang theo tư thế hào hùng sát khí, mà thụ cảm phát ra thanh âm lại thập phần ôn nhu.

Một mình đến nghe, hai chủng âm nhạc một loại quá phận cao vút, một loại quá phận thấp nhu, đều không tính là mỹ diệu, nhưng cả hai vừa kết hợp, vậy mà đạt đến hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh hoàn cảnh.

Thí sinh sao dám bọn chúng tâm càng rối loạn, bởi vì vì bọn hẩn muốn đồng thời đối kháng hai chủng âm nhạc.

Chỉ có Tiêu Thần biểu lộ tự nhiên nhắm mắt lại, thậm chí còn hơi không tự chủ được rung đùi đắc ý thoáng một phát, với hắn mà nói đây là một loại hưởng thụ.

Mà loại này rung đùi đắc ý, bị giám khảo nhóm cho rằng là cực lực kiên trì ở dưới động tác, không có người hoài nghi cái gì.

Từ lúc trước tám thế thời điểm, hắn tự không chỉ một lần huấn luyện chính mình đối kháng sóng âm loại pháp bảo, cũng từng không chỉ một lần đối kháng qua có được loại này pháp bảo người, lúc ấy muốn so với hiện tại mạo hiểm nhiều, tôn ý vẫn tiếng đàn với hắn mà nói căn bản chính là đồ chơi cho con nít.

Boong boong loong coong... Boong boong...

Hương dây còn lại một phần ba, ngã xuống thí sinh đã vượt qua ba mươi người, Liễu Phi Nhi trên trán chảy ra rậm rạp mồ hôi, nhưng trừ lần đó ra, nàng cũng không có bị những thứ khác ảnh hưởng.

Giám khảo nhóm đối với nàng chỉ trích, lộ ra tán dương biểu lộ, làm làm một cái ngưng Võ Cảnh Hồn Sĩ, có thể ở âm nhạc phương diện cùng Tiên Võ cảnh quan chủ khảo chống lại, thật là khó lường sự tình.

Tôn ý vẫn không khỏi nhìn nhiều Liễu Phi Nhi vài lần, thầm nghĩ đích thật là tốt hạt giống, vậy hãy để cho ta nhìn người đến cùng còn có bao nhiêu tiềm lực có thể đào móc.

Các thí sinh lại xui xẻo, bởi vì quan chủ khảo đem độ khó lại nói ra một tầng.

Đình đình... Loong coong... Boong boong...

Đây là theo bắt đầu đến bây giờ, tôn ý vẫn bắn ra cao nhất âm, lúc ấy thì có bảy tám người miệng sùi bọt mép té trên mặt đất.

Bề bộn hư mất mặt khác giám khảo nhóm, bọn hắn không ngừng đem mắt đi ý thức thí sinh đưa ra ngoài.

Liễu Phi Nhi có chút luống cuống tay chân, thậm chí là một mối ứng phó, trên trán rậm rạp mồ hôi, đã phát triển đến hạt đậu lớn nhỏ.

Tiêu Thần mắt lè ngấm nàng thoáng một phát, nhíu mày, với tư cách một mực đều tại thường thức âm nhạc người, hắn có thể nghe ra trong đó vấn đề, quan chủ khảo là chuyên môn nhắm vào Liễu Phi Nhi.

Tiểu Hầu gia đem loại này nhắm vào, trở thành một loại ác ý.

Hắn nào biết đâu rằng đây là tôn ý vẫn tại khảo nghiệm Liễu Phi Nhi, muốn xem xem nàng đến cùng nhiều bao nhiêu thực lực.

Hơi quá đáng, đây là Tiểu Hầu gia ý nghĩ trong lòng, chiếu này phát triển xuống dưới, Liễu Phi Nhi cần phải bị loại bỏ không thể, được giúp nàng một thanh.

Hắn bất động thanh sắc thả ra một mảnh Diệp Từ Vô Hồn, lặng lẽ bay đến Liễu Phi Nhi sau lưng, theo thân thể của nàng, chậm rãi tiếp cận thụ cảm.

Boong boong đình...

Cơ hội tới, thừa dịp cửu huyền cảm còn chưa phát ra "Đồng" cái này âm tiết, Diệp Từ Vô Hồn đột nhiên tại chân động thụ cảm bên trên một căn dây đàn.

Căn này dây đàn là nhất không thường dùng, trừ phi tại đặc thù thời điểm, nếu không kích thích nó phát ra thanh âm, sẽ có vẻ Tobi đột ngột.

Tiểu Hầu gia muốn tự là hiệu quả như vậy, theo đột ngột thanh âm xuất hiện, tôn ý vẫn ngón tay không tự chủ được run lên, đạn tại sai lầm trên vị trí.

Băng...

Sai lầm vị trí, sai lầm lực đạo, trực tiếp khiến dây đàn đứt đoạn, vốn là tiến công tính mười phần âm phù, lại im bất mà dừng.

Vô Hồn tuy nhiên không phải vật dụng thực tế, nhưng cùng vật dụng thực tế thập phần tương tự, dây đàn đứt đoạn loại hiện tượng này rất bình thường, tựa như thú loại Vô Hồn bị thương hội đổ máu, là giống nhau đạo lý.

Đương nhiên, Vô Hồn hay vẫn là không giống với vật dụng thực tế, nó không cần đòi dây đàn, lần sau cầm lúc đi ra, đầu mất dây đàn sẽ khôi phục như lúc ban đầu.

Tôn ý vẫn ngăn cả người, vốn là muốn dùng tiếng đàn đến khiếp người tâm hồn, cuối cùng lại bởi vì làm một cái không cùng - hải âm tiết, chính mình bị thụ ảnh hưởng.

Mặt khác giám khảo cũng đều hai mặt nhìn nhau, đến cùng chuyện gì xảy ra, quan chủ khảo dây đàn như thế nào đã đoạn?

Những người này tại âm nhạc bên trên sớm đã không sâu, cho nên không biết xảy ra chuyện gì.

Hương dây còn thừa lại cuối cùng một đoạn ngắn, nhưng quan chủ khảo đã không có khả năng tiếp tục nữa rồi, hần đứng người lên mở miệng nói: "Các vị thí sinh, chúc mừng các người vượt qua kiểm tra rồi."

Nói xong, thần sắc hần quái dị nhìn thoáng qua cũng sắp hư thoát Liễu Phi Nhi, nghĩ mãi mà không rõ nàng tại sao phải bắn ra như vậy một cái âm tiết, là có ý hay vẫn là không có ý?

Tiêu Thần chậm rãi mở to mắt, ẩn sâu cùng tên đó a! Ca thật sự là quá vĩ đại rồi, cứ được nhiều như vậy thí sinh, bằng không thì có trời mới biết còn phải có bao nhiêu người bị loại bỏ.

Rất hiển nhiên nếu để cho quan chủ khảo tiếp tục đạn đi xuống đi, Liễu Phi Nhi đều không nhất định có thể kiên trì ở, chớ nói chi là những người khác.

Tôn ý vẫn sau khi rời khỏi, một gã giám khảo tuyên bố: "Các thí sinh có thể ở chỗ này nghỉ ngơi một chút, chờ đợi kế tiếp tin tức."

Đang sau, một gã giám khảo hỏi tôn ý vẫn: "Tôn đại sư, mới vừa rồi là làm sao vậy?"

"Ta cũng không phải rất rõ ràng." Hần lắc đầu, nói: "Việc này có chút kỳ quặc, ta nghĩ tới rồi, cái kia đột ngột âm tiết không phải là nữ hài tử bắn ra đến. Ta một mực tại quan sát nàng, lúc ấy nàng hai cánh tay căn bản không có khả năng xuất hiện tại vị trí kia, hơn nữa từ đầu đến cuối, nàng đều là dùng trung hoà phương thức hóa giải của ta tiếng đàn, làm sao có thể đột nhiên biến điệu? Cái này không phù hợp thông thường, có thể cái kia âm rốt cuộc là như thế nào xuất hiện đây này?"

Hỏi người của hần nghe như lọt vào trong sương mù, ngài nói những này, chuyên nghiệp tính quá mạnh mẽ, bạn thân đây tỏ vẻ nghe không hiểu a.

Cái khác giám khảo đi tới nói: "Nhị vị, quả nhiên không xuất ra chúng ta sở liệu, năm nay thông qua thi vòng hai người nhiều lắm, có sáu mươi ba cái, mà danh ngạch có ba mươi, xem ra phải thêm khảo thí rồi."

Đương thêm khảo thí tin tức rơi vào tay các thí sinh lỗ tai thời điểm, rất nhiều người tại chỗ sẽ khóc rồi, không mang theo như vậy chơi, mọi người tân tân khổ khổ lần lượt đến bây giờ, vốn tưởng rằng đã qua đóng, thật vất vả buông lỏng một hơi, trả như thế nào nếu đến một hồi?

Cái này không công bình!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chuyển Cuồng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.